ச.

சோமசுந்தரனார்.

மாணவர் சிறப்பு.

தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத் தேர்வுகளில் முதன்மை பெற்ற மாணவர்களின் வரலாறு.

ஆசிரியர்

மு. சண்முகம்பிள்ளை, எம். ஏ., எல்.டி., தமிழ்ப்பண்டிதர்,

அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்.

வெளியீடு

முல்லை நிலையம்

அண்ணாமலைநகர், தென்னார்க்காடு மாவட்டம்.

[முதற் பதிப்பு] [All Rights Reserved.] [விலை ரூ. 2.

1926.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பண்டார சாத்திர முகவுரை.

திருநின்ற சைவத் திறமேல்க ஞான
தருநின்ற நால்வர் தருநிழ்—மருநின்ற
பண்டார சாத்திரத்தைப் பார்த்துப் பரவுதுமேயாங்
கண்டார வின்பங் கனிந்து.

சமயங்கள் பலவற்றுள்ளும் மிகச் சிரியதும் ஜநநமரண சாகரத்தினின்று முத்தி நெடுங்கரை யேற்றுகைக்குப் பெரும்புணையாயதுமாகிய சைவசித்தாந்த மெய்கண்ட சாத்திரத்தி னுண்ணிய வுண்மை கலை விரித்துணர்த்துவா னெழுந்தது இப்பண்டார சாத்திர மென்னும் நூல். சைவாகமாந்தத்தி லின்றியமையாதனவா யறிந்துகோடற் குரிய பொருள்கள் யாவும் இச்சாத்திரத்திற் செறிந்து விளங்குகின்றன. தத்துவங்களி னியல்புகளையும் முத்தியின் வேறுபாடுகளையும் அவைகளின் முடிவையும் அம்முடிவி னெய்தும் பொருளையும் மிகத் தெளிவாகவும் விரிவாகவும் இந்நூல் போதிப்பதாகும். இப்பெற்றித் தான ஞானசாத்திரத்தை ஆன்றோர் பண்டார சாத்திர மென்பர். 'பண்டாரசாத்திரம்' என்னுந் தொடர்மொழி பண்டாரம் சாத்திரம் என்ற விருமொழிகளாலாயது. அது ஆரும் வேற்றுமைச் செய்யுட் கிழமையதாகும். சிவஞானச் சாக்கறையை விளக்கும் சாத்திர மெனப் பொருளேற்கும்போது இரண்டாம் வேற்றுமை யுருபும் பயனுருபுடன் தொக்க தொகையாகும். இருபெயரொட்டெனினும் பொருந்தும்.

இப்பண்டாரசாத்திரம் திருக்கைலாய பரம்பரை மெய்கண்டார் சந்ததிக்கோர் மெய்ஞ்ஞான பாநுவாகிய சுமச்சிவாயமூர்த்திகளை ஆதி குருமூர்த்தமாகக் கொண்டெழுந்த திருவாவடுதுறை யாதீனத்துப் பண்டார சந்நிதிகளும் அவர் வழிப்பரியார்களும் அருளிய ஞான சாத்திரங்களிற் பதினைஞ்சு நூல்களாக் கொண்டுள்ளது. அப்பதி னைஞ்சு சாத்திரங்களும்.

"தசமயத் தசகாரி யங்கண் மூன்று
சன்மார்க்க சித்திவாக் சைவத் தேற்றம்
பசமயப் பற்றிழிபஂ நிலைகண் மூவ்று
பகருஞ்சித் தாந்தசிகா மணிய தொன்று
மூசசமையச் சித்தாந்த வுபாய நிட்டை
முயல்நிட்டை விளக்குழப தேச வெண்பா
வசமயத் தற்சயமைம் தெழுத்தின் மாலை
யருடருமிமய்ப் பண்டாச நூல்க ளாமே"

என்ற ஆன்றோர் செய்புளான் கண்குபோதரும். இப்பதிணன்கு சாத் திரங்களில், தசகாரியம், சன்மார்க்கசித்தியார், சிவாச்சிரமத்தினிவு, சித்தாந்தப்பஂநிலை, சித்தாந்தசிகாமணி, உபாயநிட்டைவெண்பா, நிட்டைவிளக்கம், உபதேசவெண்பா, அதிசயமாலை, நமச்சிவாயமாலை ஆகிய இப்பத்து ஞானசாத்திரங்களையும் நமச்சிவாயமூர்த்திகள்பால் ஞானோபதேசங்கேட்டு மூன்றாவது பட்டத் திலகிய அம்பலவாண தேசிகர் அருளினர். அவர் காலத்துத் துவிதீயபட்டத் திலமர்ந்தருளிய தக்ஷிணாமூர்த்திதேசிகர் தசகாரியம், உபதேசப்பஂநிலை ஆகிய இரண்டு சாத்திரங்களையும் தந்தருளினர். எட்டாவது பட்டத்து மாசிலாமணிதேசிகர்பாற் சங்காபிஷேகமும், ஈசானதேசிகனென்ற சிறப்புத்திருநாமமும் பெற்ற திருதீயசுவாமிநாததேசிகர் தசகாரியம் என்ற ஒரு ஞானநூலையும், பதிமூன்றாவதுபட்டத் திலகிய பின் வேலப்பதேசிகர் காலத்துத் திராவிடமாபாடிய கர்த்தராகிய மாதவச் சிவஞான சுவாமிகளுக்கு ஞானசாரியராய் விளங்கிய துரிதிய வேளாள் வேலப்பதேசிகர் பஞ்சாக்கரப்பஂநிலை யென்ற ஒரு ஞான சாத் திரத்தையும் அருளினர்கள்.

இப்பதிணன்கு சாத்திரங்களுடன் அம்பலவாணதேசிகர் அரு ளிச்செய்த பாஷண்டநிராகரணம் என்னும் சாத்திரமும், அவ்வம்பல வாணதேசிகர் அருளினதாகச் சிலர் கூறுகின்ற அநுபோக வெண்பா என்ற ஓர் சிரிய அநுபோக சாத்திரமும், பதிமூன்றாவது பட்டத் தெழுந்தருளிய பின்வேலப்பதேசிகர் காலத்து அடியார் குழாத் தொருவர் அருளிய நமச்சிவாயமூர்த்தி ஞானத் தாரூட்டு என்ற சாத்திரமும், சாம்பவம் என்னுந் தீக்கையை ஓருற்சவமாகக் கொண்டெழுந்த உற்சவ விளக்கம் என்னும் ஒரு நூலும், முத்தி பஞ்சாக்கரமாலை என்னும் ஒரு நூலும் இப்பதிற்பிற் சேர்ந்துள்ளன.

இப்பண்டாரசாத்திரம், மெய்கண்ட சாத்திரங்களையே முதனூலாகக்கொண்டெழுந்ததென்பது நூலுட் சென்று ஆராய்பவர்க்குத் தெற்றென விளங்கும். வேதாகமங்களின் திரண்ட சாரமே ஆகமாந்த மெனவும், அவ்வாகமாந்தமே சைவசித்தாந்த மெனவும் படும். வேதாகம சாரமாகிய தேவார திருவாசக திருமந்திரங்களைப் பின்பற்றி யெழுந்த மெய்கண்ட சாத்திரம் சைவசித்தாந்தத்திற்குப் பிரதான நூலாகும். சைவாகமாந்தத்தை வகைப்படுத்தி முறை செய்த மெய்கண்ட சாத்திரத்திற்கும் ஏனையவழி நூற்களாகிய சைவசித்தாந்த சாத்திரங்களுக்கும் இப்பண்டார சாத்திரம் சைவாந்தத்தை நுண்ணிதி னுணர்த்தும் அடிப்படையான அநுபவ நூலையதும்.

"கனியுறழ் வேதக் கலையொரு மூன்றுங்
கண்கவர் வியாதனு னன்காங்
கருத்துறு நிகம முருத்திரர் கேட்பக்
கவின்றெழு நான்கென லாய
துனிதவிர் மூவ ரிசைதமிழ் முறைதாஞ்
சுந்தர கோட்டியி னெழூற்
றுயலவை பின்னர் நம்பிமாட் டருளாற்
சுடர்ந்திதாகை மந்திர மாரு
மினிதின்மெய் கண்டா னியம்புநூன் முதல
வீரெழு கோசங்க ளென்ன
வின்னியற் சைவ ஞானமா யினவே
யெழிற்றகை யுமாபதி சிவமே
டீணமகிழ் தசகா ரியமுதற் றசநான்
கவைபுகன் முவடு துறையி
னைந்செழுத் துண்மை விளக்கிமெய்ப் போகத்
தழுத்துவே லப்பதே சிகனே."

என்ற சான்றோர் திருவாக்கும் இக்கூற்றை வலியுறுத்தும்.

இப்பிறப்பி யமைந்த இவ்வரிய பெரிய சாத்திரத்தின் உட்கருத்தை யறியுந்தொறுவர் இயற்றி யருளியவர் இச்சாத்திரக்கொளை விரல் நன்கு புலனுகும்.

"முதுமறை நவிலு மூவனைப் பொருளை
முடிவிலா ஞானத்தி னிலையை
முன்றறை மவத்தைப் பாட்டி னே வருத்து
மூணறுமைசால் காரியம் பற்று

முத்தியி னெய்தி முட்டற நனிறன்
முற்றச காரிய நூலாம்.
முன்னவ னருணூ லியற்றிற மல்க
முன்டினிற் காரியம் பத்தை
முதறி வானர் சிறப்பொடு தெரித்தல்
முத்தியார் காரிய மொழியாம்.
முந்தைய வவத்தைப் பத்தையு முன்டின்
முறைதந்து கருவிக ளீனத்து
முத்தணும் வண்ணங் கழற்றுவ கழறல்
முன்றுதாங் காரிய மாற்றம்.
மோகமே யாதி மூன்றையுங் கடிந்த
முனிவர்செல் நெறியின தியல்புடம்
விதிகொள்சா பான லகையுமெய்ச் செறிவும்
விதிப்பது மார்க்கசித் தியதே.
விழிப்புளார் தெளிவுந் தெளிவுளார் விழிப்புடம்
விழுப்பொருட் சேர்தரு தீக்கை
மேன்மையு மவற்றுள் விழுமிய தீக்கை
விழுப்பமும் பயிறலச் சான்றோர்
விழைதகு சைவ வாச்சிர மந்தான்.
வேறுபட் டியைதரா வொழுக்க
வித்தையுஞ் சைவ வுண்மையும் விரித்து
வியனகக் கிளவியின் விதித்தல்
விரிந்தசித் தாந்தப் பரிறுடை யதுவாம்.
விரிவிலா வறிநர்க் டமக்கு
விருத்தியார் சைவ வத்தத்தைப் பொய்ந்நூல்
மாற்றியவ் வழிணிற் றுகுத்து
விரியரு ளொழிக்கும் ஞானசித் தாந்த
விரியுப தேசப்பரி றுடையாம்.
புதிதுதன் னருளாற் பொறிப்பகை சமட்டிப்
போதமா றிறைதனி ஞானம்
புண்ணிய நுணர வுணர்த்நுறு தன்மை
புகல்வதைதந் தக்கரத் தொடையாம்.
புரைதபக் கடிந்து பொங்கொளி மிருந்துட
புரரினையைப் புனர்தருந் சைவப்
புங்கவர் நெறியைச் சிக்கெனப் பிடிக்கப்
பொறிப்பதச் சிகாமணிப் பறைவல்.
போக்கொடு வரவும் புரிதலுஞ் செறிவும்
பொத்திய மலப்பிணி கரப்பும்

போர்க்கெழு மாயைப் புணர்வொடு கன்மப்
பொருபண்ட வலிமையு நீத்துப்
பொன்னிக ரிதழி யந்தொடைப் புனிதன்
பொலங்கழ றண்ணையுந் தண்ணயும்
புகலுறக் காட்ட லுபாயநிட் டையதாம்.
போற்றியோங் கொளிதழை நம்பன்
துதிதண் ணபி யவனடி நண்ணைத்
தூயசிந் தண்ணயதைக் கூறிச்
சுடரிய ஞானச் செயல்பல புகறல்
சுருக்கமி னிட்டையின் விளக்கம்.
துடிதுடித் தோடு மனத்தினை நிறுத்தித்
தூயதாக் கண்டவட் டவத்துத்
தொன்னெறி நின்று சுரர்க்கரி தாகுஞ்
சோதியின் ஞானத்தை வழங்கல்
துகளறு முபதே சத்துவெண் பாவாம்.
சுத்தனச் சுத்தமொன் றில்லாத்
துரிசினர்க் கருளு மதுவதி சயமாம்.
சுற்றுபே ரின்பமே டணித்தல்
சுகிர்தன் னமச்சி வாயமா மாலே.
துறைசையஞ் சம்பிர தாயஞ்
சொற்பொரு ளாயும் புலவர்த்தம் புலத்துச்
சூழ்கபண் டாரநூற் கொளுவே.

இனி, ஸ்ரீகண்டருத்திரரினின் றுதித்த குருவாசர், ஸ்ரீகண்ட ருத்திரரால் உபதேசிக்கப்பெற்ற இருடிகளாகிய கவுசிகர், காசிபர், பாரத்துவாஜர், கவுதமர், அகஸ்தியர் முதலிய ஐவர்க்கும், அவர்களின் சிஷ்யர்களாகிய சதற்குமாரர், சனகர், சனாதனர், சனந்தனர் என்பார்க் கும் கதம்பவிருக்ஷத்தில் பூணயப் பெற்ற ஆமர்த்தகம் எனப் பெய ரிய ஒரு சிறந்த ஆச்சிரமத்தை ஸ்தாபித்து, சைவாகமாந்தத்தை எங் கும் பரவச் செய்தனர். பின் அவ்வாமர்த்தக மடத்தினின்று புஷ்பகிரி, கோளகி, இரணபத்திரம் என மூன்று மடங்கள் பிரிந்துள்ளன. சதற்குமாரர் முதலிய நால்வரும் அவர்களின் சந்ததியார்களுமும் மேற் கூறிய ஆமர்த்தகம், புஷ்பகிரி, கோளகி, இரணபத்திரமாகிய நான்கு மடங்களுக்கும் முறையே அதிபதிகளாயினர்கள். பின்பு இம்மடங் களுக்கு அநேக கிளை மடங்கள் ஏற்பட்டு அவைகளுக்கேற்பப் பல பதந்திகளும் உளவாயின. இங்ஙன முளவாய மடங்களாறும் அவை களின் அதிபதிகளாலுமே சைவாகமாந்தம் பரதகண்ட முழுவதும்

யாவுவதாயிற்று. மேலும் இச்சைவ வால் பாயிர் இக்காட்டிலும் செழித்து வளர்வதற்கு முக்கிய காரண பூதராய் இருந்தவர் தொண்டை யோரென்பது தேவார மோதிய மூவர் முதலிகள் தொண்டையர் நாமத்தைக் குறித்திருக்கும் திருப்பாசுரங்களாலும், அத்தொண் டையோர் எடுப்பித்த பல கோயில்கள், மடங்கள், பொறிப்பித்த பல சிலாசாசனங்கள், செய்வித்த பல தானங்கள், விடுவித்த பல பூமி யங்கள் இவைகளாலும் நன்கு அறியலாகும். இவர்க்குப்பின் சோழ மன்னர், பல கோயில்களைப் புதுப்பித்தும், புதியகோயில்களையும் திருத்தொண்டர் மடங்களையும் நிருமித்தும், அவற்றில் மூவர் முதலி களையும் திருத்தொண்டர்களையும் பிரதிஷ்டை செய்வித்தும் பல வாறுகச் சைவத்தைப் போற்றி வந்தனர். பின்னர்ப் பதினைந்தாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதி முதல் பல சைவ மடங்கள் எற்பட்டு அவை களின் குருமூர்த்தங்களாகிய பண்டார சந்நிதிகளும் அவர்களின் தொண்டர் குழாங்களும் இயற்றியருளிய ஞானசாத்திர வாயிலாலும் ஞானப்பிரகாசத்தாலும் சித்தாந்த சைவமானது நிகர் பரவிப் பொலி வுற்றது. அங்ஙனம் பொலிவுற்ற பல சைவாதினங்களுக்குள் தருவா வாயா யிருந்த ஸ்தலம் பூநீகாழியம்பதியே. பூநீகாழிக்குமரை முதி யின்கண் எழுந்தருளிய மச்சுக்கட்டியாரென்ற காரணத் திருநாமங் கொண்ட அருணமச்சிவாயர், கொற்றவன்குடி உமாபதிசிவாசாரி யாரிடம் ஞானப்பிரகாசம் கேட்ட அருணையாதீன காழிக் கம்பை மெய் கண்டார், சித்தர்சிவப்பிரகாசர் இவர்களுக்கு ஞானப்பிரகாசம் முதலா, அவர்களின் பிற்சிலரான்றலாகிய காழிச் சிற்றம்பல நாடிகள், காழிப்பெருமபழனைகட்டிச்சிற்றம்பலவர், காழிச்சிறுபழனைகட்டிச் சிற்றம்பலவர், நமச்சிவாயமூர்த்திகள் முதலிய நின்மல நிஷ்டாதி தூதிச் செல்வர்களாலே பல சைவாதினங்களும் ஸ்தாபனமாயின. அங்ஙன மேற்பட்ட பல சைவமடங்களில் திருவாவடுதுறை ஆதினம், தருமபுரவாதினம், சூரியனார்கோயிலாதின மாகிய மூன்றும் சிறந்தன. இவற்றுட் காலத்தினால் மூத்தியது திருவாவடுதுறை. இவ்வாதினத் தோற்றமே இப்பண்டார சாத்திரம் எழுந்தது. இது போலவே மூர்த்தி நிச்சயம், சதமணிக்கோவை, சிவயோகசாரம் முதலிய அரிய பெரிய சாத்திரங்கள் கூடிய பண்டாரசாத்திரம் என்று தருமபுரவாதினத் திற்கும் உளவாகும். அச்சாத்திரமும் இறைவனருளால் விரைவின் வெளிவரலாம்.

உமாபதிசிவாசாரியார் சங்கற்பநிராகரணம் எழுதிய ஆண்டு கஉகஙஉ கி. பி.; அவர் பரிபூரண காலம் உத்தேசம் கஙஉருஃ திருவாவடுதுறை யாதின ஸ்தாபனாசாரியருமும் ஆதிகுருமூர்த்தியு மாகிய நமச்சிவாயமூர்த்திகள் அவ்வுமாபதியார்முதல் நான்காவது பரம்பரைமின சாதலின், பரம்பரை ஒன்றுக்கு முப்பது வருடம் கொடுப்ப, அவர் காலம் கசகருஃ இம்முறைப்படி மூன்றுவது பட்டத் திலகிய அம்பலவாண தேசிகர் காலம் கசளருஃ அவர் காலத்தில் துவிதீய பட்டத்தி லமர்ந்தருளிய தக்ஷிணாமூர்த்திகள் காலமு மஃதே; பின்னர் எட்டாவது பட்டத் தெழுந்தருளியிருந்த மாசிலா மணிதேசிகர் காலம் மூன்று முறையாகவே கணக்கிட கசூஉருஃ அவர் காலத்துத் திருதீய பட்டத் தமர்ந்த சுவாமிநாததேசிகர் காலமும் அஃதே. பின்பு பதினேழாவது பட்டத்து விளங்கிய பின்வேலப்ப தேசிகர் காலமும் முன்போலவே கணக்கிட களகரு. இவர் காலத்தே துவிதீய பட்டத் தமர்ந்தருளிப் பேரூரிற் பரிபூரணமான பின்வேலப்ப தேசிகர் காலமும் அஃதே யாகும். இப்பதினைந்து பட்டங்களினு மில கிய பண்டார சந்நிதிகளில் இருவர் ஐம்பது வருடம் பட்டத்திருந்த தென்பது கர்ண பரம்பரை யானதால் பதினேழாவது பட்டத்தின் காலம் களருஃ ஆகவே இப்பண்டார சாத்திரம் கசளரு முதல் களருஃ வரையுள்ள காலத்ததாம்.

இப்பண்டார சாத்திரம் அச்சுக்கு வராதிருந்தது பற்றி எனது நண்பர் பலர் பல முறைகளிலும் எடுத்துக் குறை கூற நான் அதைச் செவியேற்று அதனை வெளியிட விருப்பமுற்றிருந்த காலத்து ஓர் நாள் இறைவனருளால் எனது அகத்துள்ள பற்பல சுவடிகளைப் பரிசோதிக்கையில் வெரு பழமையான ஒரு சுவடியின்கண் மெய்ப் பண்டார சாத்திரமும், பண்டார சாத்திர நூல்களும், சிற்றம்பல நாடி கள் சாத்திரக் கொத்தும், சதமணிக்கோவை, பூஜை விட்டவினை, மாபாட்டவினை, பரிசாபாப் பணிவல் முதலிய பல சாத்திரங்களும் சேர்ந்திருக்கக் கண்டு மிகமகிழ்வுற்றேன். இதுகாறும் வெளிவரா திருந்த பண்டார சாத்திரத்தைப் படித்துப் பார்க்க அதனை வினை வின். அச்சுருத்தியி லேற்றுவிப்பது அவசியமெனப் புலனுயிற்று. இச் சாத்திரத்தை அச்சிட வேண்டி வேறு பிரதிகள் கிடைக்கக் கூடு மாஞல் அவையனைத்தும் ஒருவாறு சேகரித்து ஒத்துப்பார்த்துப் பரிசோ தித்துக் கலாநிதியென்று நினைத்தேன். அது பற்றி எனது நண்பர்கள் பலரையும்

கடிதங் வாயிலாகவும் நேரிலும் விசாரிக்கையில் சில பிரதிகள் முற்றி யனவும் குறைந்தனவுமாகக் கிடைக்கப் பெற்றேன். அவைகளில் திருவாவடுதுறை யாதீனத்து கரு-வது பட்டத் திலகிய சுப்பிரமணிய தேசிகர்பால் ஞானோபதேசம் பெற்றுக் கல்வி யறிவொழுக்கங்களாற் சீரிய பெரியபூஜை-சுப்பிரமணியத்தம்பிரான் சுவாமிகள்பால் பல பிரதிகளைக்கொண்டு பரிசிலனமான கையெழுத்துப் பிரதிப் புத்தகம் ஒன்று கிடைக்கப் பெற்றேன். பின்பு எனது ஆசிரியர் மகா-ரா-ரா-ஸ்ரீ விஸ்துவான் ப. அ. முத்துத்தாண்டவராய பிள்ளையவர்கள் தம் நண் பர்கள் பலருக்கும் யாழ்ப்பாணம் முதலிய பல விடங்களுக்கும் கடிதம் விடுத்து விசாரித்ததில் திருமயிலாப்பூர் மகா-ரா-ரா-ஸ்ரீ சே. வி. ஜம்பு லிங்கம்பிள்ளையவர்கள், திருச்சிராப்பள்ளியில் பென்ஷன்தார் மாஜிஸ் டிரேட் மகா-ரா-ரா-ஸ்ரீ தி. மா. சாம்பசிவம்பிள்ளையவர்களிடம் ஒரு சுவடி யிருப்பதாகவும் அவர்கள் அதை அனுப்புவதற்குச் சித்தமாக விருப்பதாகவும் தெரிவித்தார்கள். எனது நண்பராகிய பெங்ஷன் தார் சப்ரிஜிஸ்டிரார் மகா-ரா-ரா-ஸ்ரீ சு. சிதம்பரமுதலியா ரவர்கள் தம க்குத் திருசிரபுரம் மகா-ரா-ரா-ஸ்ரீ தி. மா. சாம்பசிவம் பிள்ளையவர்கள் இவ்விடமொன்று சொல்லித் தாமே அங்குப் புறப்பட்டுப் போய் அச் சுவடியை வாங்கி வந்தார்கள். நான் மேற்போந்த பல சுவடிகளி லு மிருந்து குறித்திருந்த பாடபேதங்களைச் சிதம்பரம் தமிழ்க் கலா சாலைப் போதகாசிரியர் மகா-ரா-ரா-ஸ்ரீ பொன்னையாபிள்ளை யவர்கள் தம் சமயத்தைக் கருதாது தம் சுவடியுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்த்துக் கொள்ளும்படி உதவினார்கள். இவ்வரிய சாத்திரம் வெளிவந்து யாவரும் பயனடைவான்வேண்டி மேற் போந்தவர்களுக்கு மிருந்த போதவாணையும் சுவடிப்பற்றையும் பிற சகாக்கத்தையும் கேட்க வும் சேரிற் பார்க்கவும் பிக்க பகிழ்ச்சி யுற்றேன். இப்பெற்றி யனைத்த பெருந்தகையார்களுக்கு எனது மனப்பூர்வமான வந்தனத்தைப் பண் முறையும் அளிக்கின்றேன். இச்சரிய சாத்திரத்தை யச்சிடுங்கால் ஆங்காங்கு எனக் கேற்பட்ட ஐயங்களைத் தீர்த்து, ஒப்பிடுதல் பரி சோதித்தல் முதலான பல காரியங்களையும் ஆரம்ப முதல் முடிவு வரையில் என்னுடன் கூடி யுழைத் துதவிய எனது அருமை ஆசிரிய ரான விஸ்துவான் மகா-ரா-ரா-ஸ்ரீ ப. அ. முத்துத்தாண்டவராய பிள்ளையவர்களது கைம்மாறற்ற பெருநிலை வண்மைக்கு எனது மனப் பூர்வமான வந்தனத்தைப் பண் முறையும் தெரிவித்துக் கடமைப்பாடு டையே னேவன்.

எனது விருப்பத்தின்படி, சென்னை நியாய கலாசாலைப் பேராசிரியர் திருவாளர் கா. சுப்பிரமணிய பிள்ளை எம். ஏ., எம். எல்., அட்வொகேட் அவர்கள் தங்கள் பல வேறு பட்ட காரியங்களினிடையே சிரமத்தைச் சிறிதுங் கருதாது இவ்வரிய சாத்திரத்திற்குச் சிறந்த முன்னுரை யெழுதி யுபகரித்த பேரன்பும், பெங்களூர்ச் சம்ஸ்தான கலாசாலை யுயிர்நூலாசிரியர் திராவிட கன்னட ஆங்கில பாஷா கலா வல்ல வித்துவான் திருவாளர் ப. மூ. சோமசுந்தரபிள்ளை எம். ஏ., எல். டி., அவர்கள் சிறப்புப்பாயிரம் இயம்பிய பேரார்வமும் எனதுள்ளத் தென்றும் நிலவுக.

இவ்வினிதுணை இப்பெரிய முயற்சியிற் செலுத்தி நடத்தியதொரு விக்கினமுமின்றி இனிதின் இந்நூல் நிலவும் வண்ணம் நிறைவேற்றி யருளிய எல்லாம் வல்ல சிவபெருமானது திருவருளை எஞ்ஞான்றும் எனது மன வாக்குக் காயங்களாற் சிந்தித்துத் துதித்து நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

வாழியர் நான்மறை வாழியர் சைவநூல்
வாழியர் காழி வளர்ககரம்—வாழியர்
மாத்துறைசைச் சந்தானம் வாழியர் குன்றத்தூர்
மாத்துறையுங் கச்சி வளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீகாழி,
சுயேசுதனவருஷ ஸிம்ஹரவி
உஉவ

இங்ஙனம்,
சு. சதாசிவமுதலியார்.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சென்னை நியாயகலாசாலைப் பேராசிரியர்
திருவாளர். கா. சுப்பிரமணியபிள்ளை, எம். ஏ., எம். எல்.,
அவர்களை அணிந்துரை

கடவுள், உயிர், உலகம் என்பனவற்றின் இயல்பையும் சிறப்பியல்பையும் உண்மையாகத் தாமே கண்டுகொள்ளுதல் சிற்றறிவிற் குரியது இயலாத தொன்று. ஆகையால் அவ்வுண்மை ஞானத்தை முழுமுதற் கடவுளே தக்க தவத்தினர்க்கு முதற்கண்ணணர்த்தி அவர்கள் பரம்பரை வாயிலாக ஏனையோரும் அதனை உணர்ந்து உய்யுமாறு கருணை செய்தின்றார் என்பது பெரியோர் கருத்து.

"ஆரண மாக மங்க ளருளிறை யருளு கொண்டு
காரண னருளா லுதித் கதிப்பவ ரில்லை யாகும்."—என்பது காண்க.

திருக்கயிலாயத்திலே சுழுந்தருளியிருந்த ஐந்தொழிற் முதல்வர்பால் நந்திபெருமானும் அவர்பால் சனற்குமார மாமுனிவரும் அவர்பால் சத்திய ஞானதரிசனிகள் என்பவரும் அவர்பால் பரஞ்சோதிமாமுனிவரும் ஞானோபதேசம் பெற்றனர். பரஞ்சோதி மாமுனிவர் தமிழ்நாட்டிலே திருவெண்ணெய்நல்லூரிலே தோன்றி யருளிய வேளாளகுலதிலகராகிய பூதிமெய்கண்டதேவருக்குச் சைவ சித்தாந்த ஞானத்தை நல்கி யருளினார். அவர், சித்தாந்த வல்லமை கனைச் சிவஞானபோதமென்னும் அரிய தலைமணி நூலுள் தொகுத்துத் தமது மாணாக்கர் நான்குதின்பாருக்கும் அறிவுறுத்தருளினர். அம்மாணாக்கரது பரம்பரை வாயிலாகத் தமிழ் நாடெங்கும் சைவசித்தாந்த அறிவு தழைத்தோங்கிற்று. அவருள் முதல் நின்றவர் மெய்கண்டதேவ நாயனாரது தந்தையின் சமய குரவராகிய அருள் நந்தி சிவாசாரியர். அவர் சிவஞானசித்தியார் இருபாவிருபஃது

டது என்கின்ற இரண்டு நூல்களையும் இயற்றியருளினர். அவருடைய ஞானப்புதல்வர் மறைஞானசம்பந்த சிவாசாரியார். அவருடைய மாணவர் திருவாழ்ந்தணர் தலைவராகிய உமாபதி சிவாசாரியார். இவர் சிவப்பிரகாசம் முதலிய எட்டு ஞான நூல்கள் இயற்றியருளினர். சிவஞானபோதத்திற்கு முன்பே திருவுந்தியார், திருக்களிற்றுப்படியார் என்ற ஞான நூல்கள் சிறந்து விளங்கின. ஸ்ரீ மெய்கண்ட தேவநாயனாரது மாணாக்கருள் ஒருவராகிய மனவாசகங் கடந்தார் என்பவர் உண்மைவிளக்கம் என்னும் அருள் நூலை இயற்றியருளினர். இந்நூல்கள் பதினான்கும் மெய்கண்டசாத்திரம் எனப் பெயர் பெற்றன.

மேற்கூறிய உமாபதி சிவாசாரியரிடத்தே அருள் நமச்சிவாயதேசிகர் என்பவர் ஞானஉபதேசம் பெற்றுத் திருவாவடுதுறையில் தவமிருந்த சித்தர் சிவப்பிரகாசருக்கு உபதேசித்தருளினர். சித்தர் சிவப்பிரகாசரிடம் திருவாவடுதுறை ஆதின முதற்றலைவராகிய நமச்சிவாய மூர்த்திகள் ஞான உபதேசம் பெற்றனர். அவர் தமது ஆசிரியரது கட்டளைப்படி திருவாவடுதுறையில் எழுந்தருளியிருந்து சிவப்பிரகாசதேசிகருக்கு ஞான தீக்கை செய்து சைவசித்தாந்த நூல்களை அறிவுறுத்தருளினர். அச்சிவப்பிரகாசதேசிகர் தமது ஆசிரியர்பால் விடைபெற்றுச் சிதம்பரம் சென்று அங்கே திருக்கோயிற் பூசைக்கு வைணவர்களால் நேர்ந்த இடையூறுகளை நீக்கிப் பின்பு ஞான நிட்டையிலே வீற்றிருந்தருளினர். பின்னர், ஸ்ரீ நமச்சிவாய மூர்த்திகள், மறை ஞான தேசிகர் என்னும் தக்க மாணவர்க்கு ஆசாரிய அபிடேகம் செய்து உபதேசித்தருளினர். அவரும் ஞான நாவுணர்ச்சி பெற்ற வுடனே இடையறாத நிட்டையில் அமர்ந்தருளினர். ஆதலால், மீண்டும் நமச்சிவாய மூர்த்திகள் தமது மடம்பணியில் நான்மறைதேசமும் ஞான நாவுணர்ச்சியும் திகழ்ந்தோங்கும் வண்ணம் அம்பலவாணதேசிகர் என்பார்க்கும் தசுகிணைமூர்த்தி தேசிகர் என்பார்க்கும் உபதேசம் செய்து பட்டம் கொடுத்து சைவசித்தாந்த நூல்களைப் போதித்தருளினர். அவருள், ஸ்ரீ தசுகிணைமூர்த்தி தேசிகர் தசகாரியப் உபதேசப்படிமுறை என்னும் இரண்டு அரிய நூல் களைச் செய்தருளினர். சின்னப்பட்டத்திலிருந்த வண்ணமே கடவுளோடு இரண்டறக் கலந்தனர். அம்பலவாணதேசிகர் செய்த பதிற்

ஞானநூல்கள் இயற்றியருளினார். அவையாவன : தசகாரியம், சன் மார்க்க சித்தியார், சிவாச்சிரமத்தெளிவு, சித்தாந்தப்பஃறொடை, சித் தாந்த சிகாமணி, உபாயநிட்டைவெண்பா, அதிசயமாலை, கமச்சிவாய மாலை என்பனவாகும். பாஷண்டநிராகரணம் என்னும் கண்டன நூ லொன்று இவரால் இயற்றப்பட்டதாகக் கூறப்படுகின்றது. பூப் பிள்ளை அட்டவணை என்னும் உரை கடை நூலும் இவர் இயற்றிய தென்ப. இவருக்குப்பின் காசு பட்டங்கள் கழிய மாசிலாமணி தேசிகர் என்பார் பண்டார சந்நிதியாக வீற்றிருந்த காலத்தில் திருநெல்வேலி சைவவிய மடாலயத்தில் இருந்த சாணதேசிகர் என்னும் சிறப்புப்பெயர்பெற்ற சுவாமிநாததேசிகர் என்பவர் ஒரு தசகாரியம் இயற்றினர். அவரே இலக்கணக் கொத்துரை செய்தவர். மாசிலாமணிதேசிகர் காலத்திற்று இரண்டு தலைமுறைகளுக்குப்பின் பெரிய பட்டத்திலும் சின்னப்பட்டத்திலும் பின் வேலப்பதேசிகர் என்னும் திருநாமமுடைய இருவர் எழுந்தருளியிருந்தனர். சின்னப் பட்டத்திலிருந்த வேலூர்த்தேசிகசுவாமிகள் பஞ்சாக்கரப்பஃறொடை என்னும் ஞானநூல் இயற்றியருளினர். மதபட்டவணை, அநாதி யட்டவணை, வாருண பத்ததி மொழி பெயர்ப்பு, வாதுளாகம நூல சூஜாவிதி மொழிபெயர்ப்பு முதலிய பலநூல்களுடன் அஷ்டோத வெண்பா என்னும் அருமையான நூலும் அவ்வாதினத்து ஆன்றோ ரால் இயற்றப்பெற்றன வென்பர்.

ஸ்ரீமத் அப்பலவானதேசிகர் செய்த பத்து நூல்களும், தெய்வசிகாமணிதேசிகர் இயற்றிய இரண்டு நூல்களும், சாதனதேசி கர் செய்த தசகாரியமும், வேலூர் வேலாயுததேசிகர் இயற்றிய பஞ்சாக் கரப்பஃறொடையும் பண்டாரசந்நிதிமௌனப் பெரியோரால் வழங்கப் பட்டு வருகின்றன. திருவாவடுதுறை ஆதினத்திலே தொழுதாயிய மாய் வீற்றிருந்தருளிய பண்டார சந்நிதிகள் ஸ்ரீலஸ்ரீ கமது ஞானசாரியபிடத்தே சங்காபிஷேகமும் பெற்ற சாதனதேசிகமாலும் இந்நூல்கள் இயற்றப்பெற்றனையான் அவற்றிற்குப் பண்டாரசந் நிதம் எனும் பெயர் ஏற்பட்டதாம். இவ்வரிய ஞானநூல்கள் மேலே கண்ட பெய்கண்ட சாத்திரவமைகளைத் தெள்ளிதில் விளக்குவனவாதலின் சைவசித்தாந்த நூல் கற்பார்க்கு இப்பண்டாரசாத்திர உணர்ச்சி மிகவும் இன்றியமையாத தாகும்.

இவற்றுள் அம்பலவாணதேசிகரியற்றியருளிய தசகாரியம் பாசஞானம், பசுஞானம், சிவஞானம் என்றவற்றினிலக்கணத்தை யும், கேவலம், சகலம், சுத்தம் என்னும் மூன்று அவத்தைகளினியல் பையும், மாயையைச் சுத்தி யென்பதற்குக் காரணமும், தத்துவ ரூபம், தத்துவக்காட்சி, தத்துவசுத்தி, ஆன்மரூபம், ஆன்மக்காட்சி, ஆன்மசுத்தி, சிவரூபம், சிவதரிசனம், சிவயோகம், சிவபோகம் என் னும் தசகாரியங்களினியல்பையும், சீவன் முத்தி, பரமுத்தி என்ப வற்றின் வேற்றுமைகளையும், சுருக்கமாகவும் தெளிவாகவும் விளக் கும் பெருமையுடையது.

ஸ்ரீ தக்ஷிணமூர்த்திதேசிகர் அருளிச்செய்த தசகாரியத்துள் சிவஞானபோதப்பன்னிரு சூத்திரக்கருத்துக்களின் தொகுப்பும், தச காரியச் சுருக்க விளக்கமும், சிவானுபூதிச் செல்வர் சிறப்பும் இனிது உணர்த்தப்படுகின்றன.

சுவாமிநாததேசிகர் தாமியற்றிய தசகாரியத்துள் அவத் தை பத்தினையும் உபதேசம் பெறுவதற்குமுன் ஐந்தென்றும், பின் ஐந்தென்றும் பகுத்து அவற்றின் தன்மைகளைத் திட்பமாக விளக்கி யுள்ளார். சித்தாந்த நூலினுட் போந்த ஏசு தத்துவங்களையும் இறு திபிற் றொகுத்துக் கூறியுள்ளார்.

சன்மார்க்க சித்தியார் என்பது சைவசித்தாந்தத்துட் கூறிய ஞான நெறியின் இலக்கணத்தைச் சரியை, கிரியா யோக நெறியினின்றும் ஏனைச் சமயத்தார் கூறும் யோக நெறிகளினின்றும் பிரித்துச் செவ்விதில் விளக்குஞ் சிறுடையது. சிவாச்சிரமத்தெளிவு என்பதனுள் துறவோர்க்குச் சிவதருமநிட்டை யும், ஏனையோருக்கு உலக தருமநிட்டையும் உரியவென்பதைப் பல காரணங்கள் காட்டி ஆசிரியர் நிறுவுகின்றார். சித்தாந்தப்பரிமுடையுள் தக்க தலைவனாகிய குருசிரியன்பால் தக்க தலைவியாகிய நன்மாணாக்கன் குருவேடுதேசம் பெறுமுறையை விரித்துரைக்கும் முகத்தான் சைவ சித்தாந்த வுண்மைகள் யாவற்றையும் ஆசிரியர் இனிது விளக்கி யுள்ளார்.

ஸ்ரீ தக்ஷிணமூர்த்திதேசிகர் தமது உபதேசப்பரிமுடை யுள் அவ்வாறே அரிய கருத்துக்களை அமைத்துத் தமது குருசாமி

யருக்கு கல்வி சொன்மாலை புனைந்துள்ளார். சின்னப் பட்டத்துப் பிள்ளை மேலப்பதிகை சுவாமிகள் செய்தருளிய பஞ்சாக்கரப்பதிகமுடையும் அதன் ஆசிரியர் தமது குருஞானியர் தமக்குச் சிவஞானம் விளக்கிய நன்றியைப் பாராட்டிம் நன்மணிக்கோவையாக இலங்குகின்றது.

பூநீமத் அம்பலவாணதேசிகர் அருளிச் செய்த சிந்தாந்த சிகாமணி யென்பது அகப்பற்று, புறப்பற்று நீங்கித் திருவருள் காடு கற்குரிய உறுதிநெயைக் கடைப்பிடித்தற்குப் பெரிதும் பயன்படும் நற்கருவி நூலாக அமைந்துள்ளது. உபாய நிட்டை வென்பா வென்பது பற்றற்றுத் தன்னையும், கலைவனையும் காணும் உபாய முறையைத் தெரிவிப்பது. நிட்டை விளக்க மென்பது சிவனடியே சிந்திக்கும் திருப்பெருகு சிவஞானச் செயலே இனிது விளக்குவ தாகும். உபதேச வென்பா என்பது மனந்தூயதாகிச் சரியை, கிரியா, யோகங்களிற் பயின்று ஞானம் கடைப்பிடிக்கும் முறை கூறுவ தாகும். அதிசயமாலை என்பது குருதி யில்லாத தமக்குக் கூத்தப் பெருமான் குருமூர்த்தி வாயிலாக வெளிப்பட்ட அதிசயங்களை அம் பலவாணதேசிக சுவாமிகள் வியந்து கூறினர் அதிசயமாலை. நமச்சிவாய மாலை என்பது பேரின்ப அவாமேலீட்டினால் திருவருட்பேற்றை விரும்பித் தமது குருஞானியாகிய நமச்சிவாயமூர்த்தியை பாடிப வாழ்த்தி யுலாகும்.

அம்பலவாணதேசிகர் இயற்றியதாகக் கூறப்படும் பாதை ண்டநிதானனை மென்றது இலிங்கதாபனம் செய்யும் விநாயகப் பெ யத்தை மறுக்கும் முகத்தான் கூறப்பட்ட திருப்பெருமான் புகழ் மாலையாக விளங்குகின்றது. அந்தாதி வென்பது சைவ சித்தாந்த வுண்மைகளை அந்தாதியாம் கண்ட பெரியவர் முறை கூறும் அருள் நூலாக விளங்கும்.

இதுகாறும் கூறிப்போந்த பண்டார சாத்திரம் எனும் சைவ இரண்டு நூல்களும் அச்சியற்றப் பெறுமல் வைவிக் தாந்த நூல் வல்லார் சிலர்க்கு மாத்திரம் அரிதிற் பயன்படும் ஏடு களில் மறைந்து கிடந்தன.

"நான்பெற்ற வின்பம் பெறுகவிவ் வையகம்"

என்னும் திருமந்திரக் கருத்தைக் கொண்டு, இந்நூல்களை வெளி

உளமுப்போடு எழுதுவித்து, அவற்றின் பல பிரதிகளோடும் பிழையற நன்கு ஆய்ந்து, தமிழ் நாட்டினர் யாவருக்கும் ஞான அமுதம் அளிக்கும் வண்ணமையோடு அவற்றைச் சிறந்த அச்சுவாகனத்தில் ஏற்றி வெளிப்படுத்திய பெருமை இருபெருஞ் செல்வமும் இயல்பினில் ஒருங்குபெற்று அவற்றின் உண்மைப்பயனைச் செவ்விதின் துய்க்கும் பெருங்குடிப் பெருந்தகையாகிய சிர்காழிச் சிதம்பரநாத முதலியார் அவர்களது இளவல் திருவாளர் சதாசிவமுதலியாரவர்கட்கும், அவருக்குத்துணை நின்று உதவும் கலைஞர்க்கும் உரியதாகும். தமிழ் நூல் போற்றுதலைச் சிறிதும் கருதாத இற்றைக்காலத்தில் பழுது படாமல் அரிய இவ்வருள் ஞான நூல்களை உலகிற்கு வெளிப்படுத்திய கல்லறி வாளர்களுக்கு ஒருவாறு இயற்றும் கைம்மாறுகச் சைவ நன்மக்கள் யாவரும் இவற்றைப் பெற்றுக் கற்று மகிழ்ந்து பெரும்பயன் எய்தும் வண்ணம் திருவருள் சுரக்குமாறு சிவமுழுமுதலை வேண்டுகின்றேன்.

40, எழும்பூர் இராஜவீதி,
சென்னைப்பட்டணம்,
13—8—1925.

K. சுப்பிரமணியன்.

ஒ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பெங்களூர்ச் சம்ஸ்தான கலாசாலை உயிர்நூலாசிரியர்

வித்துவான்

ஸ்ரீ. ப. மு. சோமசுந்தரபிள்ளை, எம். ஏ. (ஆனர்ஸ்), எல். டி.,

அவர்கள் இயற்றிய

பிரகடனசிரியர் பெருமை.

சுடர்மணி யிலகும் வாரி சூழ்தரும் புடவி மல்கக்
குடவலை முத்த தீனக் குடைபவர் குறைக டீர்த்துப்
படுதிரைக் காத்தா லெம்மான் படிவதற் கியைந்த நீர
நெடுவரி வெழுதக்கும் பொன்னி நீத்தமே புனித மாமால். (க)

மணியுறழ் நிறத்த வெள்ளம் வண்டின மதுக்கூட் டெள்ளாட்
பிணிமல ரவிழ்க்கும் பாங்கர்ப் பெருங்குடி துவன்றி மல்குந்
துணிகதிர் மாடி னன்னாத் தோன்றிய சோழ மன்ன
ரணியிறை யாட்சி செய்ய வமர்ந்தது புனலு டாங்கண். (உ)

வெண்பொடி திரிர்ந்த பொனி பினிச்சடை விளங்கி யாமங்
கண்டுகை யாமத் தாமக் கணிந்தவன் செழுந்தாற் பாகம்
விண்டமர் கலந்த பெய்யர் வியற்றிரு மடத்தைக் கண்ணுற்
கண்டவர் மடத்தை வீட்டுங் கடிபொழிற் றுறைகை ரூரும். (ங)

அந்தல வா னருமறை யொழுக்கச் சைவ
மெய்ந்நவர் மை யென்றல் விளம்புதற் கியலா தேனுந்
திக்கம நிறப்பற் முலச் சிலைம யிறைஞ்சி தேய
விக்கதத் தண்மை யுற்றே னெனவியங் நுரைப்ப நுன்னோல். (ச)

ரூழனிலெண் மதியஞ் சூடுங் கோவியல் ரூனைக் கொண்ரூடி
பொழிவரு நிலயச் சைவப் புனிதரு ணல்வர் தேவர்
விழுவுறு மயர்சீர்ச் செல்லை வெல்லலாம் பவத்தை யென்றுர்
தொழுதரு மொழிபண் டார சாத்திர மெனக்கு வன்தேரூர்.

வேறு.

விந்தெனும் பகுதி ஏ ஏம
விரவிய வேதமோ நான்குஞ்
சந்தெனும பவனின் வந்தவப் பொருளைச்
சார்த்துமவ் வாகமம் பலவுந்
தொத்துழுத் தமிழி னகம்புறந் தழுவிச்
சுருதிமெய் கண்டமெய்ந் நூலு
மெத்திற மொழியு மத்திற நுவலு
மிருங்கலை யிவைவியன வறைப. (சு)

புரிசிவ தவழுன் றணைதியின் முற்றிப்
புண்ணிய வருள்பதிந் திலகி
யிருள்கடி விஞையி னெப்பது வாய்ப்ப
வினறினை பருவத்தி னுய்த்துக்
குருவடி வினலுய்த் தனிநிரு வாணக்
கொள்கையி னறிவழி தூய்தா
வருள்தரப் புரிந்து திருவெழுத் தைதந்தி
னற்றினைத் தீதற்றியப் பதியை. (அ)

உ ரகழு பசுனை யையவகை மலத்தை
யுள்ளவா வுணர்ந்திட வுணர்த்தி
யருமலப் பிணியை யவிழ்த்தகரும் பேற்றை
யனைதக வருளியம் மலந்தா
மிரிவன விலவாய்ப் புகுவன விலவா
யிருத்தியவ் வியல்புறு தன்மை
மருமலர்ப் பதத்தி னுணர்பொரு ளாதி
மருவிய முன்றினைக் கழற்றி. (அ)

சுறழ்வலிக் கதிரைப் புணர்தரு விழியு
மிணையுந்தீ நிடைசெறி நிழலு
முறுவலிக் தீயி னுறழ்தரும் பொன்னு
முறுபுன லுவருமப் பரிதி
கறுவுறு மீனு நிகர்தனிக் கலப்பிற்
கனையவம் பலமீ தூர்ப்பப்
பெறுதெறி யிசைசக்கு மாண்பின விந்நூற்
பெரியன புரிவன விவற்றை. (சு)

இருதிறத் திருவு மொருவயிற் பெற்றிங்
கிளையவ ளொழுக்கமோ டன்பர்
கருதரன் பதமே கணித்தரு ணெறியிற்
கருணையே நலமெனக் கொண்டு
கனிசுறத் தவையின் வேந்தரு மூவுக்குங்
காட்சியா ரிதலிற் சிறந்தார்
மூருகவிர் காழிச் சிதம்பர நாத
மூதலியா ரினிதுளங் களிப்ப. (ம)

வேறு.

எழுதாத கிளவியென வெழுதாத வெழுத்தனை
னெழுது விக்திங்
கெழுதாக வகையிலவர்க்கு மூடகரித்தான் யாவனெனி
னியம்பக் கேண்மி
னழுதாது பொறிவண்டார் மொய்த்தழுத கிதலிவாவி
யுளர்ந்து தூமி
விழுதாக வுறுவருளங் கசிந்துருக்கும் பூந்தமா
யினைசந்து வாழ்வி னோன். (கத)

ஆன்றகுறுந் தினவணிமா லிப்புபத்து மான்றபுரி
யமர்ந்து வீறு
சான்றவழு தக்கடலிற் றவ்வாதிரம் பதிபவொளித்
தனைப்பப் சான்றி
னான்றவருட் குரிசில்சபா நாயகன்றன் மலர்த்திருவீறு
வினவல் பேயாக்
தேன்றவிரு நூற்புலவர் தனைப்பேயினிப் பாமாட்டித்
தெரல்சி லானன். (கடை)

திருந்துகலை யளக்கர்கணை யாங்கிலத்திலுந் தாபித்தேகத்த
தினனைக் தெப்பம்
பொருந்துபுகீர்த் திக்கடந்து புட்கலைபோற் நற்பொருளோப்
போற்றி கன்ன
திருந்துசிவ னெடுத்தனைச் சிலுகைப் பாசிபல
தேற்ற முன்னி
யுருந்துமனர் சீர்பரவுந் தேசக்கிழாந் திருமாளிகை
ஞர்ந்த னைசவன். (கக)

சொற்றவா கம்பிறழாச் சுகுணவான் கம்பீரன்
றாயன் சீலன்
கற்றவா வென்புகல்வல் புலத்தகையர் புலத்தகஞ்சொல்
கவிஞன் வாக்கி
யுற்றபே ருளத்தாலுந் சன்மார்க்க நடையாலு
முயர்சொல் லாலும்
பெற்றமே வியவரீன வழுத்துசதா சிவநாமப்
பெற்றி யோனே. (கச)

சூசீபத்திரம்.

இ.	முகவுரை.	....	....	i
உ.	முன்னுரை.	....	....	x
ஊ.	சிறப்புப்பாயிரம்.	....	....	xvi
எ.	சூசிபத்திரம்.	....	....	xx
ஏ.	அப்பலவாணமுதலியார் தகவாரியம்.	....		க
ஐ.	தகவிணாமூர்த்திமுதலியார் தகவாரியம்.	....		கா
ஒ.	சுவாமிநாதமுதலியார் தகவாரியம்.	....		கஈ
ஓ.	சண்முகசித்தியார்.	....	....	னா
ஔ.	சிவசிகாமணி தெளிவு.	....	....	உஅ
ஃ.	சித்தாந்தப் பரிமேலழகு.	....	....	கூஅ
க.	உபமேதகப் பரிமேலழகு.	....	....	சுஅ
கஉ.	பஞ்சாக்கரப் பரிமேலழகு.	....	....	எஅ
கஊ.	சித்தாந்த சிகாமணி.	....	....	அக
கஎ.	உபாயநிட்கை வெண்பா.	....	....	ஆகூ
கஏ.	நிட்டை விளக்கம்.	....	....	ஙா
கஐ.	உபதேச வெண்பா.	....	....	ஙச
கஒ.	அதிசயபடலம்.	....	....	ஙஎ
கஓ.	நமச்சிவாய படலம்.	....	....	ஙஉ
கஔ.	பாதையாடை நிராகரணம்.	....	....	ஙகூஅ
உ.	அநுபோக வெண்பா.	....	....	ஙசுஅ
உக.	முனைத்தாராட்டு.	....	....	ஙஎஅ
உஉ.	உற்சவ விளக்கம்.	....	....	ஙனா
உஊ.	முத்திபஞ்சாக்கர மாலை.	....	....	ஙஅக
உஎ.	பரிசோதன பத்திரம்.	....	....	ஙஅஉ
உஏ.	பிரதி பேதங்கள்.	....	....	ஙஅஉ

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பண்டாரசாத்திரம்.

அம்பலவாணதேசிகர் அருளிச்செய்த

தசகாரியம்.

நேரிசை வெண்பா.

தலையாமே மாவித் தலையாமே மின்பத்
தலையா வடுதுறைத்தா டந்த—தலையம்
பலவாணன் பாட்டிற் றசகா ரியத்தைப்
பலகால் வணங்குகையாற் பார்த்து.

மங்கல வாழ்த்து.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

ஒருவிய விச்சை யாதி யுதயமா யொடுங்க வென்பான்
மருவிய கலாதி யிச்சை மறைந்திட வீசன் றன்பால்
விரவிய விச்சை யாதி விளங்கியாங் கொடுங்க வேண்டித்
திருவருள் வாச னைத்தின் திருவடி சென்னி வைப்பாம். (க)

அருந்திடும் வினையு மையை லாக்கிடு முடலும் போதத்
திருந்திடு மலமு மின்னே யினிந்திட வுயிரு மின்பம்
பொருந்திட வுமையாள் கண்டு போற்றிட வம்ப லத்தே
திருந்திட நடனஞ் செய்வோன் திருவடி யுளத்தின் வைப்பாம். (உ)

சதுமறி யாமை தீரத் தரித்தரு ளுருவ மாகொண்டு
நதிதரு வெண்ணீ றெய்ப்பன் றலங்குசந் தநிக்மோர் நோனைத்
சதிமனத் தீதான்றித் தென்று வடுதுறைக் கண்ணி ருந்து
மதிதரு காச்சி வாயன் வளர்க்கம லங்கள் போற்றி. (ஊ)

அனாதி நாதனா யானிக் கனித்திட வளத்தை மாயா
வுபாதி பிளக்து குற்ற மொழித்துநின் மலமு காக்கி
வபாத தீனை பளித்து மருவுமா வதிது றைக்கீகார்
பரன்மறை நூலை தீகசன் பதாம்புயம் பற்றி வாழ்வாம். (சு)

நூல்.

பதிபசு பாச மென்னப் பகர்வரப் பசுத்தா னுரு
திதியது வற்றுப் பாசம் பதியென வரினு மாயா
விதிசெலு மலமே யாயு மேலதாம் பதிக்குக் கீழாங்
கதிமதி யவத்தை பத்தாய்க் கழறுவன் கருதி டாயே. (ரு)

பிறவியிற் குருடர் கையிற் பெற்றிடுங் கோல்போ லான்மா
வறிவையா ணவமே மூடி யழித்திடக் கலாதி கோலாய்
நெறிதரச் செயலி னின்று நிலையிலாப் பொய்மெய் யாக
வெறிதர நரக சொர்க்க மேவலாற் பாச ஞானம். (சூ)

கேவல மலத்தி னுண்மை கினமொனி கலாதி வந்து
மேவினு மலமே யானி லேவண்டிடும் பொருள்கா ணுமற்
காவலாய் மறைத்து நின்று காட்டிடும் பொய்மெய் யாக
வாவதாற் சகல மாகு மாயினுங் கேவ லந்தான். (எ)

இயைந்திடுந் சரியை யாதிக் கெழுந்தவப் பதங்கள் பொய்யாய்க்
கயந்துமெய் வேற தாகக் கருதிக்கண் டியிர்மே லாகப்
பயந்திடல் பசுவின் ஞானம் பார்க்கினின் மலமு காக
வுயர்ந்திடுந் சாக்கி ரத்தி னுண்மையென் றுரைப்பர் மேலோர். (அ)

ஒத்திடு மலமு கற்றி யுயிரினை யணைத்துக் கம்பால்
வைத்திட விச்சா ஞானச் செய்தியை வைத்து ஞானப்
பித்திட மலங்க ளெல்லாம் பெயர்ந்திடப் பின்ன மற்றுச்
சுத்துட னிச்சை மேவித் தரிப்பது சிவஞா னந்தான். (கூ)

திருந்திய கருணை யாலே திருவுரு மூன்ற தாகி
யிருந்திடு மீசர் நோக்கு மிணைபந்திடு முயிர்க்க ணேக்குங்
கிரிந்தபுண் ணியமுஞ் சற்றுங் கிரிந்திடா தனைவு மொத்து
விரிந்திட வறிவு மேலாய் விளங்கினற் பாத மாமே. (ஏ)

பாசமே றறுமா றுக்கும் பகர்சரி யாதி நான்கான்
மாசறும் பசுமே லாக மன்னுமவ் வாற தாகத்
தேகமு மறுவு மீச னருளுமவ் வாற தாக
மீசமு முயிர தாக விணைபந்துளம் புகுந்து நிற்குமே. (ஐ)

அகத்திரு ளகற்றி நாலாஞ் சத்திநி பாத முற்றுப்
பகைத்திடு மூடலை நோக்கிப் பயந்திடுஞ் சகத்தைப் பார்த்துத்
திகைத்திடும் பிறவி நோக்கிச் சேர்ந்திடுஞ் சுற்றங் கண்டு
பகைத்திடு மிவரே யென்னப் பதைத்துமெய் நடுங்கா நிற்கும். (யஉ)

புகுத்திநன் கறிவு ளத்துப் பொய்மலம் புறம்ப தாக
வகற்றிப்பே ரறிவே யாக்கி யாகுமுப் பொருள்கள் கண்டு
பகுத்திட வுளத்தி னின்ற பரம்பொரு டானே யிங்நாட்
சகத்தவ தரித்தே யுள்ளத் திகைப்பது தீர்ப்ப ஞசான். (யங)

ஆண்டிடும் படலங் கீன்றங் களித்திட வொளியைக் கட்குக்
கண்டிடும் பொருள்க ளொன்றுங் கண்டிடா வாறு போல
விண்டிடு மலமு னக்கு விளங்கிடு மறிவு மேலாய்க்
கொண்டிடும் பொருள்கள் காட்டிக் கொடுத்திடி னன்றிக் காணாய். ()

கண்ணிகழ் படலத் தோற்குக் காட்டிடுங் காணு னென்றுங்
கண்ணிகழ் படல மற்றுற் காட்டிடக் காணு மாபோ
லுண்ணிகழ் மறைப்பு மின்னே யொழிந்தறிவ் வுடலு னக்குத்
தண்ணிய மறைப்பு மன்று தெளிந்திடு மொளியு மன்றும். (யரு)

காட்டிணு லன்றிக் காணு தென்றுமுன் னோர்கள் செய்பு
ணுட்டிய தென்னை யென்னி னுட்டமற் றவர்க்குக் கோலக்
கூட்டியவ் வழியுங் காட்டிக் கொடுப்பவர் போல மாசு
வீட்டிடா தவர்க்குக் காட்டல் விதிவழி பதிய தன்றும். (யசு)

விதிவழிக் கில்லை யென்றும் விளங்குயிர்க் குள்ள தென்றும்
பதிநடை பகர்வ தென்னே படலமே படர்ந்த கட்குக்
கதிர்நடை யின்றூய்க் காட்டுங் கருத்தது போல வீசன்
மதிநடை யின்றூய்க் காட்டு மென்றுநீ மதித்தி டாயே. (யள)

வுடலு மிக்கோர் விதித்திட வன்ற தாகக்
லென்னே வானிற் கிளர்கதிர் தனவி ளக்கோ
வளித்திடு மாத வன்ற னடைந்திடாக் கண்போ லாவி
யொளித்திரு ணிற்கப் போக முதவிடு மொளிய தன்றும். (யஅ)

சத்தியா மாயை யென்னைச் சாற்றிய தென்னை நூல்கள்
புத்தியாய் மறைப்புத் தீர்த்துப் புண்ணியம் புகுத்த லாலுஞ்
சித்ததா முலக மெல்லாஞ் செனித்திடு விக்கை யாலு
மத்தன்றன் சத்திச் செய்திக் காருசெல்வ டாத லாலும். (யக)

மயக்கிடு மூடலு மென்று மறைவல்லோ ருரைப்ப தென்னை
யியக்கிடுங் கோல தாகி யிசைந்திடுங் குருடு போலத்
தியக்கிடு மூடலு தாகச் சேர்ந்துபொய் மெய்ய தாக
மூயக்கிடு மலம தற்றான் முன்னிலை மயக்க மின்றும். (உ ய)

கோலதி விச்சை கூடக் கொடுத்தது குருடே யாமான்
மாலது கலாதி தன்னின் வந்தது மலத்தா லன்றே
கோலது போகத் துய்க்கக் கொடுத்தது கடைபோய்க் கன்மத்
தாலதில் விகார மாகி யலைதலான் மயக்கு மென்பர். (உக)

இருட்டதால் விளக்கைக் கையா லெடுத்திடு வார்கள் கட்டிப
பொருட்டமே வெண்டி மாறிபோற் பொருந்திய மலத்தி னாலே
குருட்டியுங் கலாதி வந்து சேர்பொரு ளதனைத்தான் காட்ட
லிருட்டலை பதார்த்தம் போலா மிருந்தரு ளழுந்த லாது (உஉ)

மறைத்திடு மிருட்ட தன்றான் மன்னிய விளக்குக் கட்டு
நிறுத்திடும் பதார்த்தத் தொன்றுபோ னிற்றலா லிருட்டே டொன்று
பறுத்திடுங் கருமைக் காட்டா தாதலான் மயக்க மாக
வெறுத்திடு மூடலு மிவ்வா றுரைமன விதுவர் மிக்கோர். (உங)

இயல்படு விசன்ட தாக வியம்புவ செப்பிபோ நுட்பு
மயலது வன்னி யத்தின் மன்னிடன் பொதுவு தாரு
மயலதிற் சார்த்து விஞ்சி யடங்கறன் னியல்ப தாரு
முயலது முரிபோ துட்பு நுத்த முறைமையைப் படுத்தச் சொல்வாம். ()

தத்துவ மதைத்து சோதித்துத் தனித்தனிச் செயல்களன் காண்ட
லொத்தகன் வுறுவ மாறு மொன்றறியாள் றுணையா திது
சத்தியற் சடமே யியல்வகைக் காணறிந் திதுதல் காட்சி
நித்திய மன்று சின்மை யறிவுரு வென்றல் பத்தி. (உஎ)

அனைத்தையுங் கறந்தே தாம் மிக்காள் யாவர்க்கு மேலு மென்ன
நினைத்திட வுயிர்க்கு நூடை நிகரு காண தாகச்
சினைத்தனை கடந்து சின்றாங் திவைத்தவை யெளிந்து சற்று
முனைத்தனி நிலைந்த நில்லு யுறுத்செய லருள தென்பீரால். (உஅ)

அழிந்திட நினைம றைத்த வகலிரு ளினிய மேலை
யெழுஞ் ஞா மிச்சை மூன்று மிணைந்திட நின்பா லொத்து
ளழுந்திடல் கா சி யாருந்த சொப்பன மருள தென்பீர
யெழுந்திடு நினைவ டங்கி யினைசந்துனைத் தங்க தீதாமே. (உக)

இருந்திடு மகமை தாக வெழுந்திடு நினைவ டக்கித்
தெரிந்திடுந் தனையி ழந்து திருவரு ளிச்சை கூரப்
பொருந்திட லருளி னிச்சை பூண்டது சுழுத்தி யாகுந்
திருந்திட வதனிற் செய்தி செய்திட வேண்டு மெற்கே. (உஅ)

உலகினை விளக்கா நிற்கு முயர்கதி ரொளிய தாகி
யிலகிய கண்ணைச் செய்தி விளக்கிடா போல ஞான
நிலவிடு முயிரச் செய்தி நிறுத்திடா வதுவே யாகக்
குலவிட றுரியஞ் சுத்தி கொள்ளுமேற் சிவம தாகும். (உக)

ஓங்கிய ஞானந் தன்னி லொடுங்கலே யன்றி நேயந்
தாங்குதற் கில்லை யென்னிற் றனையறிந் திட்ட தின்றும்
வாங்கியே சிவத்தி லுன்னை வைத்தது மதிய தாகு
நீங்கலோ வருட்கு நேய நிகழ்த்திட வேண்டு மெற்கே. (ஙஅ)

கிரணமக் கதிர தாகா கிளர்கதிர் கிரண மாகா
வரணது போல வீசன் கருணையா மருளு மொப்பாங்
கரணமே யுனக்க தன்றுய்க் காட்டிட வுதிக்கு நேய
மரணமு மிரிய வொன்றுய் மன்னுத லதீத மாகும். (ஙக)

இகழ்ந்திடு மலமை கற்றி யிலங்கிய வுயிரை வாங்கி
மகிழ்ந்திடக் கருணை யுள்ளே வைத்தத னியல்பு சற்றுந்
திகழ்ந்திடா தடக்கி நிற்ற றெளிவுறு சிவமே யாகு
நிகழ்ந்திடு முருவ மாதி நிலைமையு மிதனுட் சொல்வாம். (ஙஉ)

பிக்கதா யுளத்தி னின்ற பிரிவிரு ளகல ஞான
விக்கதாய் நிற்கும் வீரம் விட்டரு ளிச்சை மேவ
வைக்கது ரூப மாகும் வருமருட் செயல தாக
வொக்கது காட்சி யாகு முயர்சிவ மதற்குத் தானே. (ஙங)

சத்தியின் செயல்க ளெல்லாந் தற்சிவ மதனுக் கின்று
பொத்திட லுணர்வ னித்த லுயர்சிவ மோக மாகும்
பித்தது வாகிச் சற்றும் பின்னம தற்றுத் தன்னுள்
வைத்துயிர்ப் போக மாக வளர்தலா ரானை தானே. (ஙச)

புரந்திடு மிச்சை மூன்றும் பொருந்தியன் றென்னை நோக்கி
யிரந்ததிங் கெங்கே யென்னி லீந்திட வாங்கித் தன்னுட்
கரந்திடு முன்னை யீசன் காறலை போல வொன்றுய்ப்
புரந்திடு ஞான மெனுமப் பற்றுடான் மாவு முற்றே. (ஙஞ)

அழித்திடு மலமும் யாணு யாகிய வுடலு மென்னுற்
செழித்திடும் விணையு மெங்கே தீர்த்தணு யென்னின் மாசு
மொழித்தசஞ் சிதமு நாலாஞ் சுத்தநி பாதத் தாசான்
விழித்திட வேறு தாகும் விட்டவவ் வகையுஞ் சொல்வாம். (சுசு)

நிறுத்திடு முடலைக் காட்டி நீக்குத லாலே மூன்னே
யறுத்ததா மலமு மின்டா யாக்கிடு மகில மெல்லா
மொறுத்தலாற் றுன்பாய்ப் மற்றச் சுஞ்சித மொழித்த தாகும்
டிறுத்திடு தத்து வத்தின் சுத்தியி னுடலம் போமே. (சுஎ)

நின்றிடா வுடறு னித்து நீங்கிய வான்மாக் கூடா
தொன்றிடான் சிவனு டற்க ணுறைத்திடு பவசா சென்னிற்
பொன்றிடா வுயிரைத் தன்டாற் புகுத்துவா னுடற்கு வேறுய்ச்
சென்றிடான் சீவ ணுறைத்து நிற்குமா போல நிற்பன். (சுஅ)

மலவிரு ளகற்ற வாய்த்த கலைபது கொடுத்துக் கன்ம
பலமுனை தருத்திக் கிய டறைப்பது பறித்து ஞான
நிலையுள மடிமை யாக நின்றிடு மன்றே யெண்ணுற்
கலைமுத லுடைமை யாகக் கைக்கொளல் வியப்போ காணில். (சுகூ)

கண்ணிலுல் விடையங் கன்னைக் கவர்ந்திடு மாவி போல
நண்ணிய தனுவ தாகி நாடிய வுயிரை சொங்கிப்
பண்ணிய தனுவி னூ டும் பலவுயிர் கவர்ந்தும் கன்டாய்
நண்ணுமப் போதங் கொண்டு நற்பலம் பதிப்ப னீசன். (சுஏ)

தனுவது கருவீ ணாமெனி தானுவு மனுவு மொன்றுய்
நினைவது கருவீ ணானுய்ந் நிற்றலாற் போக மன்டாய்
மனவிரு ளிரிய மற்றே நுளாடுது மருளி னாயா
விணையறும் விடாடு சிப்பான் மலவன் கருவீ ணா லே. (சுஐ)

உற்றவன் சிவனே யாக வொத்நுடற் சிவன தாகப்
பெற்றவ னருச்ச னுதி பிடிப்பதென் மலவு நீச்
சொற்றிட வேண்டு மேனுயந் நுலங்கிய வாவி யான்மா
நற்றிரு மேனி யாகு நாடிலங் காங்கி யாமே. (சுஒ)

மாசிலா வாவி யங்க மன்னிடு முயிரா மீச
னுசிலாத் தேகங் தேகி யானது போல மாணன்
றேசுலா மேனி யங்கந் திரண்டெழு குருவின் மேனி
யேசிலா வுயிரே யாகி யிசைந்ததங் காங்கி யாமே. (சுஓ)

வெம்மையுற் றரக்கி ளக்க மேவிய வரக்கின் றன்மை
செம்மைசற் றுண்டோ சீவ னீசனைச் சேர்ந்தான் முகித்
தம்மையற் றொன்றாய் நிற்ற றகுமுத லொன்றே யன்றோ
வம்மையற் றளித்த மேனி யதுபுகுந் துருக்கா நிற்கும். (சச)

அகம்புற மென்றி ரண்டா மறிவதை யொழித்து மாயாச்
செகம்புற மாக்கித் தன்னைத் தெரிசித்துச் சிவனே டொன்று
யிகம்பர மற்று நிற்கு மின்பத்து ளதீத மான
சுகம்புரி கருணை மேனி தொழுதுகண் டுருகா நிற்கும். (சரு)

ஆணவ மடைந்த வான்மா வாணவ மாய்ம றைந்து
காணுறுங் கருணை மேனி காணுறு போல ஞானத்
தாணுவை யடைந்த வான்மாத் தாணுவாய் மறைந்து நேயம்
பூணுறுங் கருணை மேனி போற்றியொன் றாயே நிற்கும். (சசு)

திருவுரு மூன்றி டத்துந் திருந்திய வணக்க மொன்ற
வருளிய தியல்பா மென்னை யடைந்திடு பவர்க்கி யாணிங்
கிருளகற் றிடுவ தென்னே விளையந்திடு மலத்தி னின்றும்
பருவசற் படுதல் பார்த்துப் பரிந்திடல் கருணை வாழ்வே. (சள)

அங்கமுள் ளங்கி யொத்துத் தங்கலா லங்கி தாணு
மிங்குயி ருள்ளே யீச னியைதலாற் கருணை தாணுய்த்
தங்கிடு மிரும்பி னுள்ளே தரித்திடு மெரியே போலப்
பொங்கிய பாசம் போக்கிப் புகுந்திடுங் கருணை யாலே. (சஅ)

சீவனச் சிவனே டொத்துத் தெளிவுறு முத்தி தன்னைப்
பாவினிற் சீவன் முத்தி பகருமேற் பரம முத்தி
மேவுவ னென்று மந்நூல் விளம்புமால் விகற்பங் கேணீ
யாவது மிரண்டு மொன்றே யாயினும் விகற்பந் சொல்வாம். (சக)

முத்தியு மிதுவே யாகு முடிவும்வே றில்லை யாகுந்
சித்தமு மிதுவே யாகுந் தெளிவுமே லில்லை யாகும்
பித்றுமின் முழுதே யாமேற் பேறிதற் கில்லை யாகு
மொத்தவிவ் வுடலு மிந்நா ளுறுவது மில்லை யாமே. (ரு)

ஆதலா லிரண்டு மொன்றே யாயினுஞ் சிவற்கு ளத்தை
யீதலான் மோனி யாகி யிசையினுங் கருணை மேனி
நீதியால் வதிபோ றற்று நின்றிட லாறு முண்மைத்
தீதிலாச் சிவன் முத்திச் செயலெனச் செப்பு நூலே. (ரக)

பருவரன் மலத்தி னுலே படுமுயி ரனைத்துந் தன்பான்
மருவிடக் கொணர்ந்த விசன் வடிவனைத் திறுக்கும் பூசை
யொருவிடிற் றுயர மாத லுற்றிடின் மகிழ்ச்சி யாத
றருமிலை யிரண்டு நீங்கத் தருதலே பரம முத்தி. (நக)

ஈசன்மே லெழுந்த வன்பு மீசனுஞ் சிவன் றன்மேலோ
பேசிய தன்ற வன்முட் பின்னமே யற்ற வன்பா
லாசையை யவனை முப்பி யமர்ந்ததா லவனே யாகு
மாசிலா நூலோர் மிக்கு விதித்தலான் மதித்த தாமே. (நஉ)

முத்தினை நான்க தாக மொழிந்தனர் பரம மாகு
முத்திமே லடைந்த தாக மொழிந்தன நில்லை யாமுய்ச்
சத்திய வவத்தை தன்னைச் சாற்றின நில்லை முன்னு
நுத்தம னுலைத்தா னெனு முணர்வுமா றுணர்ந்து கொள்வாம். (நச)

முன்னவன் வடதூ ணேக்கி மொழிந்தனன் போத மற்றோன்
பின்னவ னந்தூ ணேக்கிப் பெயர்த்தனன் சித்தி யாக
வன்னைவ யிரண்டு நோக்கி யுறைந்தனன் புடைதூன் மற்றோன்
றொன்னையை யூன்று நோக்கித் தொகுத்தன னவத்தை பத்தாய். ()

நேரிசை வெண்பா.

தகரா ரியலமைப்பத் தஞ்சாய் விருத்தத்
திணைபோ லுருள்புரிந்தா னென்று—வணைதீர்ந்த
சோலை வடதுணறக்கோர் வீறம் பலவாணன்
மாலை மருவினர்க்கு வந்து.

அம்பலவாணத் தேசிகர் தகராகாரியம் முற்றியது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தக்ஷிணாமூர்த்திதேசிகர் அருளிச்செய்த

தசகாரியம்.

திருந்துவட கயிலைதனிற் பரமசிவ னளித்த
சிவஞான போதமுணர் நந்திமுதற் சிறந்தே
வருங்குரவர் வெண்ணெய்நல்லூர் மெய்கண்ட தேவன்
வழங்கருட்சந் ததியினமச் சிவாயதே சிகனு
மிருங்குரவ னளித்தசிவப் பிரகாச தேச
னிலங்குமறை வனத்தருகோர் வணக்குகையி லுறைநாட்
பொருந்தியவன் றிருவடிக்கீ ழுவனருளே வலிறற்
போந்தருளா வடுதுறைவாழ் நமச்சிவா யணைப்புகழ்வாம். (க)

பொங்குமத வைங்கரனைப் புகழ்ந்துருகிப் போற்றியென்றும்
பூரணமா மரனருளைப் புணர்ந்துபோற்றி செய்தே
பங்கமறச் சத்தினிதாய்ப் பார்முதுட வரவம்போற்
பரந்திழிந்தே வந்தவர்க்குப் பரஞான வடிவாய்த்
தங்கியமா னிடர்போலத் தரித்தருளி யருட்டீக்கை
தானளித்துச் சிவஞான போதத்தி லுண்மைதனி
லங்குரைத்த வவத்தைதபத்து மாராய்ந்திங் கறைந்திடுவ
னவையென்போ லீசனிற காலுலகேற் றலைத்தனையாம். (உ)

மூதற்கருத்துச் சங்கரனே மூதலென்ன மொழிந்திடல்காண்
மூற்றுமற்றி னத்துவித மூப்பொருளு முண்டென்ன
விதற்கடைவே மூன்றிலுயி ரியாவினைதா லுண்டென்ன
லெழிலுண்கின் மூன்றவத்தை யிழித்திடலா லிறற்றிடுகண்
மதிக்கையிறற் பிரமமென்றே வருமைந்தின் மறுத்திடல்காண்
மதித்தறிவார்க் குயிர்க்குயிராய் மன்னிநின்றே காட்டுதலாம்.
பதிக்கொருமை மலத்துரிமை பகருயிரே யறியுமதாற்
பதிபாசந் தெரித்திடலே பாசாறிற் பாங்குறவே. (ங)

எற்றவினை யிருபாலு மீண்டுதுன்றீ காகாம
மீதலிரு மெனத்தேறி யிசைந்தறிவே நானென்றே
பார்த்துடனே தெளிவாகிப் பாரியலும் பணைப்பிரபாருளும்
பாசாம லறிவாதல் பாசமதாற் ரூபமதாந்

தேற்றுமெட்டின் மூப்பொருட்கு மூன்றறிவு மோதித்
தேர்ந்திடவே திருமேனித் தெளிவருளி மலங்காட்டிச்
சாற்றியிடு மான்மாவி னுண்மைதனைக் காட்டியபின்
றளராம லடைத லிலக்கணமுந் சாற்றி. (ச)

பற்றவதி லருட்காட்சி பகர்ந்திடவங் கதுவாகிப்
பரஞான வின்பனவே பணியறலும் பாரித்தே
சொற்றவிது கூடாதே லுபாயவழி தன்னபருளாற்
சொல்லியேயகத் தான்கூட்டிச் சுத்திசெய்த லொன்பதிலா
முற்றவதில் ரூபகமுந் தெரிசனமுங் காட்டியபின்
மூழ்கியிட வின்பொழிக்க முன்னையில்லா வான்போலக்
கற்றமலன் பணியாகக் கருதிமலங் காணுதற்
கதிர்முன்னி னிருள்போலக் காண்பதில் யோகமதாம். (ஞ)

காட்டியே சிவானுபவங் காணுமை காட்டாமற்
கண்கதிர்போ லெங்குமாய்க் கலந்தின்பாய் நின்றிடவே
யூட்டியே தன்னையன்று மொன்றிரண்டு மில்லாம
லான்போக முயிர்க்கறவே யுள்ளபடி யுள்ளதெல்லா
மூட்டியே கொண்டிடுவன் முன்னின்ற யானைவைகான் [றுதனி
முன்னுன்மாக் கருவியும்போன் மொழிந்திடும்பதத் தொன்
லீட்டுமெய்ஞ்ஞப் பயனுறுவ தெளிதாக வேறு
மீராறின் மூன்றுருவு மேதத்தியண்ட செய்திடலே. (ட)

பாசவடி வேபசுப்பி லறிவதுவே ரூபகமாம்
பார்க்கிலதி லொருமெசயலு மறநின்ற றெரிசனமாங்
தேசுளதா மிதிலஞானந்தா முன்னுளி லிந்நாட்
டண்டாதே நிற்றலது சுத்தியதாந் தேர்ந்திடுதீ
யாசறவே தன்னறிவாய் மூன்றுமூண்டாய்த் தோன்றுங்கா
லதுருப மாங்கறிவற் றுணைக்காண்ட தெரிசனமா
மேசறவே காட்டியதை யெப்போது மிதுகாட்டே
யிகழ்ந்திருந்தே தாமிந்நாளு மெனவழுந்தல் சுத்தியதே. (எ)

திரிவிதமா மறிவுதனிற் றோன்றிரண்டுங் கீழிடவே
தேசுளதாய் மேலதுவாய் நிற்பதுவே சிவரூபம்
வருமிதணுக் கதிபதியாய் வாட்டிமல முணல்காட்டல்
வாழ்சத்தி யெனத்தோன்றக் காட்டிநிற்றல் காட்சியதாம்

பொருவிலதிற் பணியறவே யின்பொடுங்கப் புக்கழுந்தப்
பொய்ஞ்ஞானங் காணுமை காட்டிநிற்றல் சிவயோகங்
கருவியுளங் கொண்டுநின்று காட்டியே காண்பதுபோற்
கருதுமுயிர்ப் போகமெல்லாங் கண்டுநிற்றல் போகமதே. (அ)

தேசான ஞாதிருவே திருமேனி யாசானே
செப்பியவிப் பத்தவத்தை தெளிந்தனன்யா னிவைதன்னின்
மாசான மூன்றவத்தை மருவியது கருவியதா
மலமெங்கே மலமிருக்கி னீக்கமுமில் மலமறியா
வாசாம கோசரநீ வந்தாலெ னவத்தைதபினும்
வழங்கவிலை யுனதருளு மோங்கிவரில் வாயாது
பேசாய்மே லுந்திற்கும் பிரிவின்மை பிரிவதுவும்
பிரியாய்நீ யறியாய்நா மாக்கியதிற் போராதால். (கூ)

இப்படியிப் பொருள்பெற்ரு ரிம்மையே பரமுத்தி
யெய்திடுவர் சாதித்தே தாரந்தியத்தே யெய்திடுவர்
மூப்பொருளும் வியாபகமே முற்றுந் தராதரமா
மூப்பொருளு நித்தியமே மூடிருள்கண் கதிர்போல
வொப்பிதுவே வியாபகமு முட்புறம்பாந் தேசிகர்க்கு
மொப்பிதுவே திருமேனி யொழியாமூன் றவத்தையினுங்
கப்பினபோ் பதமுத்தி யடைந்தடைவ ராசாணற்
றரணியினற் குலத்திலவ தரித்துவினைச் சமம்பிறந்தே. (ஙி)

தன்னறிவைப் பற்றுத தபோதனராஞ் சத்தியர்க
டாமறவே யூன்போகந் தாக்காமற் பரஞான
வந்தெறியில் வழுவாம லவனிவரை நீங்காம
லநாதியே நேயத்தா லாக்கியுருக் கொண்டுவந்து
விந்தெறியே கருதியது தனுவாக வின்புற்றே
யெந்நாளுந் சிவாணுபவ மெய்திமிங்கே யிருந்திடுவர்
துன்னெறியைக் கைவிட்டே தன்னின்பந் துய்ப்பதெனிற்
சோதியாய் நில்லாதேயற் றுன்னெறியே போ காதறியே. (யக)

அன்றுலின் கீழிருந்தா ரங்கையருட் போதத்தி
னலன்மலத்தை நீக்கித்தா னரன்கழலே செலுமென்று
மின்றேறு னேயாகி யிறைபணியார்க் கில்லையென்று
மிடைவிடா தன்பிறை லரன்கழலே செலுமிடன்றுந்

பண்டார சாத்திரம்.

தன்ருளி னேயர்தமிற் கூடலென் றுஞ் சாற்றியது
காமுணன்மே றயிர்ப்போகஞ் சாராதே யிரண்டினிலும்
பொன்ருேத தன்னின்பம் புசிக்குமெனும் புத்தியிலும்
பொன்றுறவி லவமேய மிங்கெங்கே புத்தியன்மே று. (யஉ)

உண்மையாஞ் சிவாதுடவ ருன்மோக மருந்திடு ஞ
முத்தமற்மே கயாகுமவை தானென்மோ துலகி லுள்ளோர்
வண்மையாய் கனவுதனில் வல்லிதண்மோப் புல்கிடமே
வருவதலாற் தூலவுடற் கொன்லுதனி லானதுமோ
றிண்மையாஞ் சாதகரு மருந்திடு ஞந் துணைமறவார்
சேய்விளையாட் டுணைமறவா தணையடுத்துட் டிடு ஞமிக
வெண்ணீமையாய் குணக்மோகமா னிலங்கிடமா வடுதுணைவாழ்
வெனுமமச்சி வாயனைனத் கனித்குநெறி யினைவேதமே. (யக)

தகூஷிணைமூர்த்திதேசிகர் தசகாரியம் முற்றியது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமிநாததேசிகர் அருளிச்செய்த

தசகாரியம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

அளவிலா வண்ட மாயை யானகன்ம மான வத்தோ
டளவிலாச் சீவ னுற்ற வடக்குவ மறிந்த சீவ
னளவிலாப் பிறவி நீத்தே யளவிலா வருளைச் சார்ந்தே
யளவிலா வானந் பெற்றே யளவிலாச் சுகமா ருய்மே. (க)

பூறுவ விணேய கன்மம் புகழான பஞ்ச சத்தி
பேறுகொ ளாவபே தங்கள் பிறிவிலா வக்க ரங்கண்
மாறுகொ ளான்ம ஞானம் வகைவகை தத்து வங்க
ளீறிலாத் தனுக்க ளாதி யிலைவினம்பத் தின்ப மூலம். (உ)

பக்குவங் கன்ம மூலம் பரிபாகம் பாத மொப்புச்
சற்குணைக் குரவன் சாற்றுஞ் சத்தியஞ் சத்த மெல்லா
மிக்கிர மத்து ணுலே யிடரிலா தறிந்த சீவ
னக்கணம் பிறவி நீத்தே யளவிலாச் சுகமா ருய்மே. (ங)

வேறு.

அழிபொருளும் பொய்ப்பொருளு மளவிலவே யாகலிணற்
கழிபொருளாய்க் கைவிடுவா யொருக்காலுங் கருதாதே
யழிபொருளி லடங்காத வைந்துபெரும் பொருள்களையே
கழிபொருளாய்க் கருதாம லெப்பொழுதுங் கருதாயே. (ச)

வேறு.

மாயையா லறிவ தெல்லா மாட்டிடாப் பாச ஞான
மோய்விலா மலங்க ளெல்லா மொழித்தறி வோடி ருந்த
லெயிருட் பசுஞா னந்தா னிடர்ப்படு முயிரி ருட்டே
மோயிட விரக்கம் வைத்த பொருள்சிவ ஞான மாமே. (ஞ)

அடுத்தியாற் புத்தி தண்ணு லகச்சரி யாதி நான்காற்
சுடுத்தியோ டந்த நான்காற் மேலன்றுமே சிவதன் படங்க
ளடுத்திர மின்றிப் பத்து மொன்றன்பி லிணன்று தோன்றுந்
சுடுத்திணன் மலங்க ளெல்லாந் துடைத்துயிர்த் தோன்று மன்மே. (ட)

வேறு.

மெய்ப்பொருஞ்சிற் பொய்ப்பொருளின் மேவாத வழிபொருளில்
விருப்ப மற்று
லப்பொழுதே யுயிருண்டா மதன்பின்னே குருவுண்டா
மான பின்னே
மெஞ்ஞான முதலுண்டா முபதேசம் பலவுண்டா
முபதே சதனுட
செப்பரிய தசகாரி யங்களென்னு மந்சவத்தைத்
தெளிவுண் டாமே. (க)

வேறு.

செயிரறு சீவ னுண்டேடற் றெளிந்தமுப் பொருளுணர்ந் தேறு
முயிர்மலங் கன்மங் கர்த்தா வுபாதான மைந்து மெய்தீய
பெயருள முயற்சிகாம் பாதி பெயர்ப்பொரு ளில்லாய் பொய்தீய
துயருறு சரீர மாதி தோன்றிநின் றழிந்து போமே. (உ)

ஒப்பிலா கிறுவி காச மொருவழி குணங்க ளப்படச்
செப்பிய சுகந்தி ரஞ்சிற் சீர்முகற் சமானஞ் சேயா
கப்பிலா விபுவி நாசஞ் சமர்த்தனை யனைதி சத்தி
யப்பிர மேய மற்று மைந்திற்குஞ் சமான மாமே. (ங)

ஆரிரு ளாண வத்தே டருங்கன்ம மாதின மாணவ
யாரிருள் கேவ லாதி யாதொளி ஞான முண்டேற
சாருயிர் சார்ப தார்த்தஞ் சார்த்தழுக் கதாழில்க ளொவ்வாது
சாருயிர் தனக்குக் கேது சாரமே பண்ணுஞ் சார்பே. (ச)

அறிபவ னறிவிப் பாதின யவர்களி னறிவு காரண
யறிபொருட் பருதி காரண யறிகரணப் பொருள்க டாமே
யறிபொருட் கருவி காரண மறிபய னறி தம்மைய
யறிவதே யறிவு செய்தி யதற்குரிவ் வாற காமே. (ஙு)

வேறு.

தெருளரவி தெருளுரைடைய சிறிதேகறுத் சிலகாணச்
சிறுமைமக் கன்றே
குருடரவோ டிருள்விளக்கிர் கொளலின்மை கொடையின்மை
கொடைமாற் றுரை
மருளிலைவதோற் பலவுளவே மருண்டாலு மிரண்டுரையை
வலியக் காணு
மிருளிலதுக் காருமிதே யிருளுளதுக் காகாதென்
றியம்பு நூலே. (ஙூ)

வேறு.

சூருடிரா விருட்டித் தம்மாற் கோலிறற் றீர்த்த மூன்றன்
மருடரா விழிப்புத் தன்னன் மருடரு மிமைப்புத் தன்னு
விருடரா விரவி தன்னு லெழுந்ததம் மொளியால் வேறற்
றெருடராப் பருதி தன்னைத் தேடியுங் கண்கா ணேதை. (ஙந)

தத்துவத் தொழிலைக் காண்டல் சடமென்ற றன்னை நீக்க
லத்தினு னன்மே லென்ற லருளினு னன்மே லென்றல்
பத்தனு னருளாய்ச் செய்தி பண்ணவே யெண்ணி நீக்கிச்
சித்தரு ளதுவாய்ப் போதல் சிவத்தினைச் சேர்த றேரே. (ஙச)

அருளினு னன்மே லென்ற லதுவொழிந் தெண்ணி நீக்கன்
மருளினு லருளாய்ப் போதல் வகைமூன்று முன்பே வந்த
வருளிலை நான்மே லென்ற லருளினு னன்மே லென்றன்
மருளினு லெண்ணல் போதல் மகிழ்சிவஞ் சேர்தல் வந்த. (ஙரு)

வேறு.

தன்னைத் தலைவ னெனக்கருத றலைமை யருளே யெனக்கருதல்
பின்னர்ப் புதிதா யருட்செயலைப் பெறவே யெண்ண லதைநீக்கி
மன்னித் திருவ ருளாய்ப்போதன் மகிழும் பரசி வனைச்சேர்தல்
அன்னிக் கருது மவத்தையெனச் சொல்லுஞ் சுருதி சிவாகமமே. ()

வேறு.

அயர்வறுத் திட்ட ஞானி யகமறுத் திடலா லந்த
வுயிருடற் றொழிலி லேறு முயிருட லாணை மற்றோர்
செயிரறுத் திடும்பொ ருட்டுச் சிவன்றன தாகக் கொள்வன்
மயர்வறு முத்தி ரண்டை மாற்றுவ ணென்றே யென்றும். ஙஎ)

முதற்பதி யாணை யைந்து முன்னத்து மறைய ரண்டே
யிதற்பின்னே யணுமா னத்தா லெண்ணிலா வுயிர்கண் மூன்றே
யதற்பின்னே யுவத்தை நான்கே யகமறுத் திடலே யைந்தே
செகற்பதி பிரித்த லாறே தெரிவித்த லுயிரை யேழே. (ஙஅ)

மறப்பினை நீக்கி ஞான வாரியை நினைத்த லெட்டே
சிறப்புடை யுபாயந் தம்மாற் றெளிவித்த லுயிரை யொன்பா
னறுத்திடன் மலங்கள் பத்தே யழுந்தலை சிவத்து லொன்றே
திறப்பணி கொளலி ரண்டே சிவஞான மோதுந் சித்தி. (ஙக)

வேறு.

பலகலையு மெண்ணாரிதும் பாக்கிலருஞ் செறிந்திடுமே
லலகிலையான் வருமெண்ணே மருவியவர்ங் காட்டிடுமே
சொலவரிதாம் பன்னிறமுந் தன்னறிவுஞ் சொற்புகலும்
பிலமூனமோடாற் றீங்கண்டம் போன்முதலாப் பன்னிரண்டே. (உ0)

வேறு.

இரண்டினி லைந்தி லாறி லேழினி லெட்டுத் தன்னிற்
றிரண்டிரண் டொன்ற தான திகழொான்பான் பத்துத் தன்னி
லிரண்டிலாப் பேறு தன்னி லிருத்திய பத்தோ டொன்றிற்
றிரண்டெழு முபதே சங்கள் சிவஞான போதஞ் சித்தி. (உக)

மூன்றுநான் கேழு மூன்றே முடிந்தபின் னிரண்டி ரண்டே
மூன்றுநான் மூன்றி னன்றாய் முடிந்தபின் னிரண்டி ரண்டே
யென்றநான் கீறு தாமே யிலையெயீரா றிலக்கத் துள்ளே
யென்றமுப் பாலிணன் பாலை யெனக்கர னிரங்கி னனே. (உ உ)

மண்ணெணு தெவிபே சுத்தம் வாக்காதி யையைந் தாகு
மெண்ணைய மனமே யாதி யீரிரண் டிலைவா லாறு
கண்ணைய கால மாதி கருதிடி லேழுங் காணை
திண்ணைய சுத்த வித்தை யாதியா யைந்துந் தீதே. (உ ங)

இந்தின் யங்க டன்மாத் திரைகண டிகள்வா யுக்க
னொன்றுபப் பத்துப் பூத மோரைந்து மனையை யைந்தே
யைந்துசத் தம்மே மற்ற வித்தை யாங்கா மூன்று மூன்று
மந்திடுந் குணங்க ணென்காட் வாக்குக் கயன காண்மே. (உ ச)

சுவாமிநாததேசிகர் தசகாரியம் முற்றியது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அம்பலவாணதேசிகர் அருளிச்செய்த

சன்மார்க்க சித்தியார்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

அறிந்தேதமெய் யாவடு கண்டுறையிற் கூட்டஞ்
செறிந்தேதமெய் யம்பலவா ணன்சீர்—நிறைந்தேதமே
சன்மார்க்க சித்தி தருதலினுன் முன்னுறைந்த
துன்மார்க்கம் போக்குதற்குச் சூழ்.

வெண்பா.

நூல்.

சிறியே னறியாமை தீர்ப்பதற்குப் புத்தி
யறியே னெனினு மருளி—னெறியே
முளைத்தார்க ணீர்மை முதிர்விணு வுற்றே
னளித்தா ணமச்சிவா யா. (க)

பாசமாய்ச் சுத்தப் பசுவாய்ப் பதியாகித்
தேசுற்ற வாவிச் சிறப்பென்று—னேசு
முடைத்தாய்த் தலுவற் றுணராமற் கண்ணு
யடைத்தாய்வ தேதா மறை. (உ)

அறிவாய்ப் பரிபூ ரணமா யகண்ட
செறிவா யுளமொளித்த தேசா—பிறிவாகி
யுன்னிற் றனுவா யுறுங்கண் ணிமைநீக்கி
லந்தியமே னுவா யறை. (ங)

உளக்கண் விழித்தார்க் குறுங்கதிரா யுன்னு
வினக்கிச் செகவிருளே வென்று—மொளிப்பையென
மாயுந் செகமூளத்து மன்னுமெனக் கண்ணுமறைத்
தாயுமரு ளேதா மறை. (ச)

அம்பகத்தை மூடிபரு ளாய்வதுமே வா றூலைதித்
தெம்பிரானருளைக் கேட்டித் தெளிவதுமே—நம்பனருட்
கேற்றவா பாடநிட்டை யேதரு முபதேசத்தைநம்
போற்றுவா யென்னைறோ டகர்.

அனியாய்த் திருடி மனிவார்கள் கண்ணின்
மணிமே யுண்ணவெண்டி வந்து—பனியத்
தெதிர்மீபோது மூர்ச்சை துயரகலு நீர்மை
யிதிமீபோ தகல்வா யிதென். (சு)

நிலைத்தார்த் தெஞ்சத் தழுதாகு முண்ணத்
தினைத்தா னறிவாமே சார்வா—னெனத்தாமே
நானைத் தழுமுணையா னல்குமென வாய்நீரைப்
பானம் பணிலென் பகர். (எ)

சன்மார்க்க மென்னத் தருமார்க்க மோரிடல்போற்
பன்மார்க்க மென்னப் படாதகலை—னன்மார்க்கம்
காயமறு வாவி கருதாரைங் கண்மூடி
மாயமென் மாணை வருமம். (அ)

நேத்திரத்தை யுற்றிபோரு னேத்திரத்தை நீங்கின்மனா
மாத்திரமே யன்றியுள மன்னுதா—னீத்திடலி
யாவிப் படனறிவா சம்பகத்தை மூடியறுட்
பாவிப்பா தல்லதினைப் பார். (க)

காயமனத் தாற்றிவதினைக் காணலா மென்பதறுங்
காய மறையு மறையாதான்—ரோடித்
தறுமாய வாவி தறுவா மிகறவாய்க்
கினிமாய மில்லதென வென்ன. (உ)

அறிவாய்த் தறுவை யறிவார் மலத்தறி
பிறிவா ருளம்பே ரறிவாய்—சரிவாய்க்
கறுவா லறிவா ருளமே தறுவா
யுறுவார் திருவுருவென் றோர். (ஙு)

ஊறு யுயிரா யுணர்வா யுலையிறந்த
தேறு யுளமறைந்த சிற்பரத்தை—வாறு
மொளியா யுருவா மொலியா யுணர்வார்
தெளியார் தமைமயென்னத் தேர். (ரு)

தினைத்தானில் வாறென்னத் தானறியார் சம்பு
விணைத்தானெவ் வாறறிந்து மேவா—தினைத்தா
நுறுமோ மனமதனி லொண்கணினை நீக்க
வறுமோ தமையா னருள (ஙூ)

சட்டகத்தை நீக்கச் சதுரறியார் கண்மூடி
நிட்டையெனப் பாவித்து நிற்பதனற்—சுட்டிப்
பதமடைவ தல்லாற் பரசிவத்தோ டத்து
விதமடைவ தின்றும் வினை. (௪௮)

சிந்திப்பா ரார்ச்சிப்பார் சேர்ந்திமையா லம்பகத்தைப்
பந்தித் திதயத்திற் பாவிப்பார்—பெந்தித்த
சாலோக மாதிப் பயனேக்குச் சற்குருவா
னூலோதி னூர்க்கறிவே நோக்கு. (௪௯)

புரையே செவிதா ரகமாப் புகுமால்
வரையே யருணூலின் மாண்பவ்—வரையே
பதிபசுபோய்ப் பாசத்தின் பண்புதேர் வித்துக்
கதிசேர்க்குஞ் சன்மார்க்கக் கற்பு. (௫௦)

அறிவா லுணர்த்தி யறியாமை நீக்கிப்
பெறுமாறே யத்துவிதப் பேறு—மறுமாற்றி
யாவியே யீச னருவினையைக் காட்டாமற்
பாவியென்பார் சற்குருவே பார். (௫௧)

உன்னைத் தனுவை யுயிர்க்குயிரை யுள்ளத்துப்
பின்னமற நிற்குமலப் பெற்றியையுஞ்—சொன்ன
சுருதிகுரு வாக்குச் சுவானுபவ மொன்றத்
தெரிவிப்பான் தேசிகனுய்த் தேர். (௫௨)

எங்கு மறிவா யெழுந்தசிவ னந்தத்தைத்
தங்குரய னத்தடக்கித் தான்விழிக்கப்—பங்கமுறக்
கற்குநிட்டை யாகுங் கருதியறி வாய்நிறைந்து
நிற்குநிட்டை யல்லவென நில். (௫௩)

அகக்கண் டிறந்தார்க் கறிவல்லா லொன்றும்
புகத்தக்க தில்லையெனும் பொற்பான்—முகக்க
ணிணைறத்தார்மற் றேரகத்தி னீடருளாற் கண்ணை
றைறத்தார் சகத்தஞ்சு வார். (௫௪)

அகத்திமிரத் தாலாவி யாகமாய்த் தீய
சகத்தமைய வாழ்ச்சை செய்யா—விகற்பனைப்
பற்றற்தங் காயமதும் பேறறிவா மெய்ப்பூர்ச்சை
பற்றறிய்த் தீவினையன் றேர். (௫௫)

உரையே யகவிருளுக் கொண்கதிரே யாமால்
வரையா ரறிவுடையோர் மாண்பைப்—பரஞானஞ்
சாதிப்பா ருங்கேட்டல் சிந்தனையைச் சார்ந்துமலஞ்
சேதிப்பா சென்னத் தெளி. (உஉ)

மனுவே திருநீற்றை மன்னுமான் ஞானத்
தனுவே தவிர்க்கத் தகாதே—தனுவே
யருண்மா நிருநீ றணிய வகலு
மருண்மா லெனவே மதி. (உஏ)

வன்னமுற்ற காயத்தை மாற்றியறி வேயென்னத்
தன்னையுற்றூர்க் கின்பாகுந் தாணுவுறப்—பின்னமுற்ற
ஆனீர்மை தாணு புணருமெனாய் மக்கட்கு
வாய்நீ சமுதாய் வரும். (உசு)

அருந்தமனம் வாயா லகற்றியறக் கோழை
திருந்தவருள் சேருமெனுஞ் சேயாய்ப்—பொருந்துந்
தனுக்கோணை நீங்காது தாதனறி ஞான
மூனக்கோணை யெங்ஙா ஞறும். (உ(

செகத்திமிசந் தீர்க்கும்வான் செல்கதிர்போ லாவி
யகத்திமிசந் தீர்க்கு மருணூல்—பகுத்தறியப்
புத்தியில்லார்க் கெல்லாம் பொருளாயுங் கண்ணாற்ற
சத்திகண்டாற் போலென்ற றி. (உகூ)

சன்மார்க்க நற்குரவீவார் நாட்டுமரு ணூலேற்கிச்
சன்மார்க்க சித்தியெனத் தாணுவைத்தீ கன்—புன்மார்க்க
மற்றூர்ந்த நெஞ்சத் தழுதாந்து செகமார்க்கம்
பெற்றூர்க் கிதுபோத மாம். (உஎ)

காயமெனக் குள்ளடங்கக் காதலித்த யான்குருசீ
நேயநீ யாயடங்கி நிற்பதுவுக்—காயநிட்டை
வைத்தாய் சிவஞான வாரியருண் மல்லீலேற
யுத்தா கடாச்சிவா யோ. (உஅ)

சன்மார்க்க சித்தெனச் சாற்றுமிரு போனட்டைப்
புன்மார்க்கத் தென்மேற்சுப் போக்கினை—னன்மார்க்கந்
காட்டா வுடுதுணைறயிற் கண்ணாடம் பலவாணன்
ரூட்டா மனைபெனக்குத் தந்து.

சன்மார்க்க சித்தியார் வெண்டா முற்றியது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அம்பலவாணதேசிகர் அருளிச்செய்த

சிவாச்சிரமத் தெளிவு.

காப்பு.

திருவா வடுதுறைபிற் றேவே யடிபேற்
கொருவா விணைமா லொருவக்—குருவாய்த்
திகழ்வா யறத்தின் சிறந்தவிளு வுற்றே
னருள்வாய் நமச்சிவா யா. (க)

நூல்.

வருகருமம் பாகர்க்கு மாயமற நோக்குத்
தருமலபா கர்க்குந்தா னென்று—நிருமலமாந்
திக்கைபொரு நான்காஞ் சிறப்பீசர் பாகமிரண்
டாக்குவதென் வாரு மறை. (உ)

செய்யு முலக தருமணிக்குஞ் சேர்சிவமா
யுய்யுஞ் சிவதருமம் வொண்மணிக்கு—மெய்யுறவே
பாவுஞ் சமயாதிப் பண்பொன்று நற்றருமம்
மாவதுவென் பேத மறை. (க)

அணுக்கிரகந் தீக்கைக் கதிகார மீகை
மணுக்கிரகர்க் காமாறும் வைத்தாய்—தனித்துறவோர்
டில்லஞ் சரியா மிசைந்தெதாழி லாற்காமஞ்
சொல்லுவதென் பேதமதாய்ச் சொல். (ச)

தீக்கைசடம் பூசை திபானமரு ணூலோத
லாக்கிப் பிறர்க்கு முரைத்திது—ணைக்கிற்
றுறவில் லறத்துஞ் சொலுமார்க்க மொன்று
மறமிரண்டே ணுமா றறை. (ஞ)

மலமகலத் தீக்கை வருவிப்பாய் நான்கா
யிலமகலு வார்க்குமிலத் தீகார்க்கும்—டுலமிலனை
விட்டுவிடித் தீருகிகர்பான் சீடவுகென துரலாதப்
பட்டமிதன்னே யிசா பகர். (ட)

போகி விரத்தர் பொதுவாய்ச் சமயாதி
யாகுமபி டேகசாந்த மாதரித்துங்—தேகமா
மந்தியத்தில் யோசனைக ளொன்று மறமிரண்டாய்ப்
புந்தியுற்ற தேதாம் புகல். (எ)

ஓதினிய நூலை யுணர்ந்தும் பிறர்க்குரைத்து
மேதினியிற் றீக்கை விரித்தளித்துங்—தீதினைமை
யுற்று ரறிவோ வுறுஅ துலகதனை
யற்று ரறிவோ வறை. (அ)

வந்தனையா லொன்று மருவுமன் பாலுற்ற
சிந்தனையாற் பேதமெனச் செப்புவதா—நந்தனையாய்
வையந் துறந்தார்க்கு மற்றதனை யுற்றார்க்குஞ்
செய்யு மறத்தின் றிறம். (சு)

போற்றுஞ் சமயாதி பூணுமபி டேகரந்த
மாற்றுந் தவவிட மாதரித்தும்—பாற்றியிடு
மச்சு முதலா வதனத்துடலை பாகமதி
லிச்சைசகன்ம டாகமென வெண். (ஏ)

வஞ்சத்தில் வாஞ்சை மறவாமல் மாசிவத்திற்
கொஞ்சத்தி லாசை கொளுவாமைச்—செஞ்சொ
லுலக குருமணியென் றோதும்பொய் வஞ்சத்
திலகார் சிவகுரும ரென். (ஐ)

பூசையுடன் கல்வி பொருந்து மதிகார
மாசையுடன் றீக்கை யளிப்பதுள்ளந்—வாசமலர்த்
தாமமே யிட்டுத் தருக்குடை வாள்வாழ்க்கைத்
தாமமிலத் தோர்க்கெனவே காண். (ஒ)

கொலையிற் களவிற் கொடுங்கொதாழினிற் கொடிய
வலையி லுவப்பு டுள்ளு மருவும்—பலைப்பைத்
தாமமே சாத்திக் தருக்குடா வையற்று
காமங் துறவோர்க்கே காண். (ஓ)

ஊக்குஞ் சமயாதி யுற்றவடி டேகரந்த
மாக்குழுண்மை நற்சரியைக் காப்பருவு—நோக்கித்
துறந்தார்க ளுண்மைச் சரியாதி பற்றிச்
சிறந்தா சருட்டாகுந் தேர். (ஔ)

நண்ணு மூபாயச் சரியாதி நான்குமில்லோர்
பண்ணு மனுக்கிரகப் பண்புமிக—வெண்ணித்
துறந்தார்க ளுண்மைச் சரியாதி தொக்கிச்
செறிந்தா ரறிவென்னுந் தேசு. (எரு)

பாவனையாற் பூக்கை பணிப்பதத்தில் போசித்துத்
தீவினைபு மாங்கே சிதைத்ததனற்—பூவினையைப்
பாற்றுவார் தீக்கைப் பலமடைவார் பண்பிலத்தி
லாற்றுவார் நற்றரும ரர்ம். (எசு)

சரியைக்கே சாலோகந் தன்னில்யோ சித்தாற்
றெரிய நடந்தவர்க்கே சேர்வாம்—பிரியா
நிலைலகி லிச்சை நிறைந்தோர்க்குத் தீக்கைப்
பலநிலவு நற்றருமம் பார். (எள)

பரிபாகத் தாற்றீக்கைப் பண்புற்றுர் தீதைத்
தெரிவா ரிலந்துறந்து சேர்வார்—பிரிவா
மிலத்துச் சரியாதி யேமெய்ச் சரியைப்
பலத்துக் குபகரணம் பார். (எசு)

கருமாற்றுந் தீக்கையாற் கற்பொன் றெனினும்
வருமா றரண்டாகு மாறு—திருமா
மனுக்கிரகர்க் காகும் வருமறினின் மார்க்க
மனுக்கிரக நீத்தோர்க்கே யாம். (எக)

மந்திரமான் முக மதிக்குஞ் சிவபத்துக்குத்
தந்திரமே பேதமெனுந் தன்மையாற்—புந்திப்
பலமா மிலத்தோர்க்குப் பண்ணவர்க்குத் தீய
மலமாய்க்கு மென்றே மதி. (உ.ய)

துறவணிவ் வஞ்சத்திற் றோயினிவ் வஞ்ச
மிறவரை மாணு விலத்தா—மறவ
னிறவா வரன்பூசை யேத்துகிலம் வஞ்ச
மறுவா னகுணன் மதி. (உக)

தெருசனீய நெஞ்சிற் றியானிக்கி லிவ்வாழ்க்கை
வாசனைபு ரங்கே மறைக்குமாற்—காசினியை
யற்றுற்கு வெல்ல மறைக்கும் பியாசனத்தின்
பற்று பதுபாலைக்குரம் பார். (உஉ)

உறையு மிலந்துறந்தா ருள்ளத்து சிவமென்
றுறையு மருணூல்க ளாய்ந்துரு—சிறையைக்
கழியா ரிலத்தறவர் கற்றதிறந் சற்று
மொழியார் துறவோரென் றோர். (உக)

இலங்குநூற் கர்த்த மிலத்தா ரிசைப்பிற்
றுலங்கவிலம் பேணிச் சொலுவார்—விலங்க
விலந்துறந்தார் கூசா திசைப்பரிவ் வில்ல
மலந்தகைய வாராத வாறு. (உச)

துறந்தார்முன் டாகஞ் சொலிக்குந் துறவை
யிறந்தார்முன் காம மெழுமா—னிறைந்தவிலந்
தொட்டோரை விட்டறிவிற் ரேய்ந்தாரைத் தேர்வது நூற்
பட்டாங்கு ளுள்ள படி. (உஞ)

பண்ணு மனுக்கிரகப் பான்மை தனுப்போக
நண்ணுதற்கே யிற்குரவர் நாடியதா— மெண்ணித்
துறந்தருர வோராவித் தொன்மலத்தை மாற்றச்
சிறந்தனென மாணு தெளி. (உசு)

பாவனையாற் றீக்கை பணவருகா லன்றில்லை
மாவினையே நெஞ்சின் மருவுமாற்—றீவினையை
மாற்றுவார் சீடன் வருந்தியாருளா னீத்தோர்கள்
பாற்றுவார் பாவனையாற் பார். (உள)

கொடுவிடங்கண் மாயக் குடரியாற் கொத்தி
யிடுவரவர் மாணு வினைத்தார்—கடுவும்
றலைவைக் கரசுதனைப் பாவிப்பார் போலுந்
துறவர்க் கரசர் தொழில். (உஎ)

உடல்விடத்தைத் தீர்ப்டா ருபமுரிஞ்சு குற்ற
நடைநடப்பிப் பாரோ நவில்வாய்—நிடலுகப்
போக்குஞ் பொருட்குவணை டுள்ளியபோ ணீத்தோர்கள்
வாக்கு முவணைக் கடா. (உஏ)

சுத்தியா வாகு றருங்குமத் தாலாக
லத்துவா சுத்தி யடைகுவடா—முத்தி
சொறிவிக்கு நூலிற் சிறந்தவித்தை டத்தா
லறிவித்தல் பத்தியமே யாம். (ஈ ஐ)

பிறியாக் கலைகள் பிறிக்குங்கான் மாண
னறியாத சத்தியமே யாகு—நெறியாக
வாங்கவையை யாசா னறிவித் தகற்றுகையா
லோங்கியநற் சத்தியமென் றோர். (நக)

உற்றநிரு வாண மிருவகையா வோதியதிற்
செற்ற ரணுக்கிரகஞ் செய்வதா—மற்றில்ல
நல்லா ரசத்தியமே நண்ணுவதாம் மேலவத்தை
செல்லாத வாதலிறற் றோர். (நஉ)

கடுவடக்கு நோக்குக்குக் காட்டுமருந் துற்ற
கொடுவிடத்தைக் கொன்றுமொப் பாமோ—மடமடக்கு
நோக்குக் கிணையாமோ நுண்பொருளா லாகுதியை
யாக்கியது மாணு வறி. (நங)

பிறவா வறிவு பிறந்திலத்தை மாற்றித்
துறவா வருளாந் துறவர்க்—கிறைவா
வதிகாரத் தாற்றீக்கை யாக்குவோ மென்னு
மதிகா ரகாக்கென் வரும். (நச)

சித்தத் தறியாமை சேர்ந்திலத் தின்பண்பாய்ச்
சத்தியே யெவ்விடத்துஞ் சாருமா—லொத்தே
யளிப்பா னுடல்பொருளோ டாவியெல்லா மாங்கே
யொளிப்பான் குருவோ வொழி. (நரு)

அகத்தகலா வீசன்பா லன்பாகித் தீய
சகத்தகலு வாசை சிவமாய்ப்—புகுத்திமா
லார்ப்பா ருடல்பொருளோ டாவியெல்லா மாங்கேறச்
சேர்ப்பா ரவர்குருவாய்த் தோர். (நசு)

தனக்குப் பலன்கருதான் றக்கவுபிர்க் குற்ற
வினைக்குற்றந் தீர்ப்பான் விரத்தன்—மனைக்குற்றத்
தோங்குவான் றீக்கைக் குறுங்கூலி வாங்கியில்லந்
தாங்குவான் றேசிகனே தான். (நஎ)

அணுக்கிரகஞ் செய்தங் கவர்பா லணுகி
யினிக்கிரகந் தான்கென் றிரவார்—தனிக்கதிராய்க்
காய்வார் பிரவஞ்சக் காரகல தோக்கியரு
ளீவார் துறவீவாரென் றெண்ணு. (நஅ)

பினிதீர்ப்பார் மக்கள் பிணியுற்றார் கூலி
யெணிலோரா மக்கட் கிரங்கி—யணிநோயை
மாற்றுவார் போல மலப்பிணியை மன்னுயிர்க்குப்
பாற்றுவார் தேசிகராய்ப் பார். (கக)

தன்னுகத் துற்றார் தருமகுரு வாகுமென
வின்னு விலத்தா ரிகைமென்னு—மின்னு
மனித்தியத்தைச் சேர்ந்தங் கறிவறிவிற் சேர்ந்து
செனித்தவரே தேசிகர்தே சால். (கஅ)

திலமளவு தானங் திகழ்மலபோ லாகிப்
புலம்விளையச் செய்யும் புகழோ—விலமகன்ற
தேசிகர்க்கே யாவிதனுச் செல்வமுமொத் தீவாரை
மாசிவமாய் மாணு மதி. (கக)

பலவிசிட்டத் தாலும் பவமறவே சோக்கு
நிலவிசிட்டத் தாலுநிறை வாலும்—கலவிசிட்டம்
காட்டி யறிவிற் கலப்பாலு நீத்தரையை
காட்டியகற் சேதிகராய்க் காடு. (கஉ)

ஆகையினு லார்க்கு மடங்கிரக மாந்சிவத்தை
சேகமறா யாவிக் கிணைக்குமோ—பாகமிட
சோகக்குந் துறவிலாளை நுண்ணறிவா யுள்ளத்தி
லாக்குவித்த யாவிக் கணி. (கங)

விடப்பட்டதுதனை விரிவிப்பார் தம்மாற்
றொடப்பட்டதுகேளிடச் சொல்லார்—கடைப்பட்ட
வில்வாழ்வார் கல்விகற்ற நிணச்படைபோ நிருக்கையிடச்
சொல்வா மலசே துணி. (கச)

உண்ணுன் புலாதீதிருன் சேறுதலை னண்பாண்மீ
தெண்ணு னிலாந்திதிருன் சேர்த்துவான்—டண்ணுத்
துறந்தா னிலத்துணைறவான் சேர்ப்பதலைத் தற்று
மறந்தா னலசே மதி. (கஞ)

சரியாதி காண்கிற் றருப்புரவோர் காய்காய்ப்
பெரியாபாபத்தின் பெரிது— முரைசேர்
புனைக் குரைசெயாதுயர்வர் பற்றி நுகர்வர்
நுனைக் குரைவிடமன் கூரி. (கட)

கருமை குருநிலைமை கைவிட்டு ஞான
தருமை குரவனடி சாரென்—றொருமித்தே
யெல்லா மொழியு மிசைக்குந் துறவோர்க்கின்
றில்லா ரிணையலவா யெண். (சஎ)

ஆய்ந்துகிரி யாவிதிவீ டாயாக் குரவனைவிட்
டாய்ந்தறிக வாய்ந்தவர்க்கா ளாயென்று—தோய்ந்தநெறி
வல்லான் கருணை மறைஞான மாமுனிநூல்
நல்லா னுரையதனை நாடு. (சஅ)

பிரமவுப தேசம் பெறுதலே பாங்கு
கருமவுப தேசங் கழியென்—றுரமதுற
வுற்ற மறைஞான மாமுனிவ ரோதியநூ
னற்றுமவர்க் கன்றே நலம். (சக)

உயர்ந்தோரைச் சேர்ந்தோ னுறுமிலத்தைத் தாங்கு
நயந்தோரைச் சார நலமோ—கயந்தோர்
மலங்களையத் தோன்றி மருவுகுர வோர்க்கு
மிலங்களைவா னன்றே விவன். (சங)

அறத்துறந்தா ரிற்கதிக மாளுலு மங்கத்
திறத்தகல்வார்க் கொப்பாமோ தேரின்—புறத்துறவோர்
மேலவத்தை செல்லார் மிகுசகளத் தோன்றுவ
ராலவனைக் கீழா யகல். (நக)

இல்லறத்தார்க் கெல்லா முறினுமிவ் வில்லத்தைக்
கொல்லுதற்குண் டாமோ குணநெறிகள்—புல்லறத்தை
நீர்ந்தார்க்கு நல்லறிவு சேர்ந்திடினு மேலறிவு
சார்ந்தாய்தற் குண்டோ சதுர். (நஉ)

சகளத் தபிமானஞ் சாலோக மாதி
நிகளத் தழுத்தி மலநீக்கு—மகளத்தை
யுற்றூர் நிராமயமாய்ப் நீள்சிவத்தோ டோரறிவா
யற்றூர் தமையென் றறி. (நஎ)

காய மறுங்காற் கருதியமைப் யாவிவிட்டுப்
போயோர் தனுவிற் புகுகையா—லாயகலைக்
கந்திரா தீயாதித்துத் தானியத்தா லாகுதியை
மந்திரத்தாற் செய்வான் மகிழ்ந்து. (நசு)

ஆவி பிரிதுடலி லாவரிக்கு மாசரியன்
பாவிக்கு மாறு படாததனற்—பூவிற்
றருமம்பொருளா லாகுதியைத் தக்கவமற் காக்க
வருமதனை னற்கதிக்கு மால். (நந)

அடைந்ததனுப் பொய்யென் றறிவிக்க வாய்ந்து
மிடைந்ததனை விட்டருளை மோசித்—துடர்ந்த
குருவருளைப் பற்றிக் குறித்தவத்தை யஞ்சில்
வருந்துறவோர்க் கன்றே வரம். (நக)

தத்துவத்தை நீங்க றருமறிவோர் தேகாந்த
மொத்தவுயிர்க் கந்தியட்டி யோதக்கிரி—யுத்தி
யவத்தைக் கழித்தருளா லாக்கிக் கருணைச்
சிவத்தி லழுத்துவதைத் தேர். (நச)

வரையகில மாதின்ப மாதவரைச் சேரும்
புரையகல வென்னும் புகழ்நூல்—வரையகலைக்
கற்றும்பொய் வஞ்சத்தைக் காட்டுபவர் நூலதனை
யுற்று முரைகாரென் றேர். (நஅ)

அருணூல் சிவதீக்கை யற்ற மகிலை
மருண்மா லகல்வார் மதியார்—பொருணூ
லறிந்தும் பிறர்க்கே யறங்கதத்து செப்திற்
செறிந்தா மறிவிலையாய்க் தேர். (நக)

மருணீக்கும் நிக்கை வகைகாண்கு முற்றுமற்
பொருணீக்கு மில்லிற் புணர்வார—ருருணீக்க
முற்று மலவா மொருதூலுக் நிக்கையுமற்
றுற்று மறிவென் றுரி. (நச)

நிறைந்தகல்வி நிக்கை நிறைவாலும் பாகத்
திறந்த தலைகிலைத் திந்தத்—தறைந்தறிந்
சிரகத்தார்க் காவி சிறந்ததாந் நிக்கையுற்றுய்ம்
காரகத்தார்க் காவியிலை காண். (கக)

அதிக்நியத்தை நிந்நியமென் றுய்வார் மலைந்திற்
செனித்தவினை னீகடங்கள் சென்றுப்—தனித்துயிலாய்
நிந்நியத்தை நிந்நியமென் றுய்வாய்க வோர்ந்சிதைந்தும்
டந்நியன நீந்தாணைப் பார். (கஉ)

உலக தருமணியோ டொண்கரும பாகங்
குலவுமிற் காமக் குணமு—நிலவியிடும்
புல்லறத்தை மாற்றிப் பொருந்துஞ் சிவதீக்கை
யில்லறத்தார்க் காகுமென வெண். (சுகூ)

சிவதரும நன்மணியுஞ் சேருமல பாக
மவமறைக்கு மீசற் கவாவும்—பவமா
யிறைமறைக்கு மில்லிற் கிசையாத வீசன்
றுறவறத்துக் கென்றே துணி. (சுகூ)

தாரகைநே ரிற்குரவர் தண்மதிக்கு நேராகுங்
காரகத்தை நீத்த கணகுரவர்—பாரகத்தி
லார்க்கு மிருடீர்க்கு மாதவனோர் மையலறத்
தீர்க்கு மருட்குருவாந் தேசு. (சுகூ)

சாதிக் கதிகந் தகுமறையோர் சட்சமய
நீதிக்குட் சைவ நிலையதிக—மாதி
மறைக்கதிக மாகமமே வாண்மதஞ்சே ரில்லாந்
துறைக்கதிக நீத்தோர் துணி. (சுகூ)

நிலத்த வறமிரண்டு நேரொக்கத் தூக்கிற்
பலத்திற் குறையதிகம் பார்க்கி—லிலத்தோர்
கடுகி லணுவளவுங் காணாது நீத்தோர்
நெடுமலையும் வானினு நீட்டு. (சுகூ)

அறிவித்தா லொத்தங் கறிவார்பொய் பங்கம்
பிறிவித்தா லக்கலைகள் பேரு—மறிவித்தா
லொன்று மறியா தவர்க்குழுறும் பாவனையாற்
கொன்றிடுவான் நீத்தோன் குறித்து. (சுகூ)

பவுத்தர்முத லாய பலசமய மெல்லாந்
தவத்துக் குரித்தாய்த் தகுமா—னவத்தா
மறமிரண்டா மில்லுக்கு மந்தந்த மார்க்கத்
துறவதிக மென்றே துணி. (சுகூ)

பேறிதுவே யாதலினற் பெற்றவதி காரத்தை
மாறுபட்டார்க் கன்றே வருமபிறவி—யாறுபட்ட
செஞ்சடையான் செஞ்சொல்லைச் சேர்த்தே மடிவிலடைவ
தெஞ்சடைய மாணி நிலை. (ஙி)

சிறப்புப்பாயிரம்.

சிவாச்சிரமத் தின்றெளிவைச் செய்தெழுப தாகப்
பவாச்சிரம மாற்றிப் பணித்தான் — சிவாச்சிரமந்
தென்னு வதுதுறையிற் றேறவாம் பலவான
னென்னுகத் தின்பா யெழுந்து.

சிவாச்சிரமத் தெளிவு முற்றியது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அம்பலவாணதேசிகர் அருளிச்செய்த

சித்தாந்தப்படம்மாலை

காப்பு.

செய்யாப் பணிபலவுஞ் செய்வேன் றிருவுளத்துச்
செய்யும் பணிசிறிதுஞ் செய்தறியே— னையுநெறி
யெத்தால் வருமடியேற் கின்பா வடிதுறைக்கு
ளத்தா நமச்சிவா யா.

மங்கல வாழ்த்து.

இருவினை யுற்றுக் கீழ்மே லிசையுமெவ் வுயிர்க்கு மூன்று
யுருவினை யுற்றுக் கீழ்மே லுறும்வினை தன்பா லன்பாய்
வருவினை யாக்கித் தென்ற வடிதுறைக் கண்ம கிழ்ந்த
திருவினை நமச்சி வாயன் றிருவடிக் கமலம் போற்றி.

நூல்.

திருவாரு ஞானத் திலதத்தா னீற்றுன் (க)
மருவாரு மேனி வளர்த்தா—னெருவாத
கண்டிகை சென்னி களங்காது மார்புகரங்
கொண்டிலங்கு மேனிக் குறியுடையான்—மின்டிலங்கப்
பேதித்த மும்மலமாம் பெற்றியெனு மூப்புரத்தைச்
சேதித்த பொல்லாச் சிறுநகையான்—சாதித்த
காமமெனு மாரன் கனலோ டெரிந்துவிழச்
சேம விழிதிறந்த சித்தத்தான்—பூமிசையிற்
றோற்றமிறப் பென்னுஞ் சொலுங்காலன் மாய்ந்துவிழ
மாற்றுந் திருவடியால் வாட்டினோன்—கூற்றமெனு
மாணவமுஞ் சஞ்சிதமு மற்றுவிழ நோக்களித்தாட்
பூணுங் கருணைநெறிப் பொற்பினுன்—வீணவுமா
மாயை மயக்க மடிய மலர்க்கரத்தை
நேயமுடன் சென்னிவைத்த நேயத்தான்—காயமுட
னேங்கு பொருளு முறுமுயிரு மொன்றுக
வாங்குங் கருணை மதியுடையா—னீங்காத

மாசகற்றி யாவி மருவுமர மேடங்க
வாசகமே யீந்த வழக்குடையா — ணசகற்றுந்
தேவகமே யாகவகந் தேவர்க்குந் தேவனெனப்
பாவகமே செய்யுமருட் பண்புடையான் — சீவகத்தாற் (ω)
பாசம் பதினைப் பரவாமற் பல்லுயிர்க்கு
நேசமாய் நிற்கு நிகளத்தைதத் — தேசுற்ற
நூலாதத்தாற் றேய்த்தவரு ணுட்பத்தான் பொய்யாகு
மாலாத்தை மாயவருள் வைத்தினை — டேனிருத்தி
சித்தமுந் தீய கரணமுஞ் சித்திலே
யொத்திருக்கச் செய்யுமிக்க யோகத்தான் — முத்திநெறி
வேண்டுவார் வேண்டும் படிக்குவினை மாற்றிநன்கு
தீண்டுநெறி யென்மேற் சிறப்பித்து — நீண்டுநெறிக்
காதிவா காதும் படியாடி யாருயிரைக்
கூதிவான் மெய்ஞ்ஞானக் கோலத்தா — னீதம்
புவிமா லகலவருட் பூண்பார் புகழ்ந்த
செவிமா னிலைநிறுத்தவருட் செல்வன் — பவமாய
வோங்குவா ளூட்டு முறுமனபா னந்தியெல்லாம்
வாங்கிச் சுவைத்தநா வண்ணமயா — னங்கவர்க்க
டொந்தித்த வன்பாற் றெருடம்பு விருங்கந்தங்
கெந்தத் தடக்குமருட் கேண்மையான் — சந்திக்க
மக்களெல்லாஞ் சாலோக மன்னுதற்காய் மக்கோப்போற்
றக்கதாழிற் கொண்ட சதுருடையான் — மிக்கவருட்
டொண்டரெல்லாஞ் சாமீபந் தோய்வதற்காய்த் தொண்டையைப்போ
லண்டனைப்பு சித்து மருளுடையான் — மிண்டிப் (டை
புலனடக்கிச் சாருபடம் புல்லுவிப்ப நாகத்
தலைநடக்கு மிக்க தவர்போற் — சாலைநடக்குந்
தேசன் கருணைத் திறம்புடையா னெனிலெல்லா
மாசற்ற சன்மார்க்க மன்னுதற்காய்த் — தேசுற்ற
நுண்மாலாதி வாள்போல நுண்மாலாதித் தித்தலைவன்
மாண்மாதி மாற்றும் வகையுடையான் — டேண்மாதிப்
பாரிப்பான்வெய் யாகியபோ பற்றிலையை பற்றியது
சேரிப்பான் கருணைத் திறம்புடையா — னேறுபாற்று
வாக்கா லருளுமுத லன்றுவிடாமன் றன்கருணை
நோக்காற் பிறப்படுக்கை நோவிடாமா — னீக்காரம்
லெத்தன்னைத் தேறாது மிருக்கத் துணையாகுற்றி
யெய்த்தன்னைத் காக்குபரும் வீறுடையான் — டெய்த்தன்னைத்
தேகமா னுயிரான்கந் தெற்றிடையைச் சாடுபாரு
மாமா லனிக்கு மதிறலுடையான் — றூபா

றுறுவார்க்குத் தன்னை புறுமா றளித்துப்
பெறுமா றிதுவென்னும் பெம்மான்—பொறிமாறிச்
சேர்ப்பாரைத் தன்னடியிற் சேர்த்திடுவான் றீவினையுற்
றூர்ப்பாரை யவ்வாறுற் றூக்குவா—றேற்பாரா
மன்பருக் கன்பாவா னல்லாதார்க் கல்லாதான்
வன்பருக்கு மன்பே வழங்குவா—னென்புருக்கு (௫௦
டீசன் குருலிங்க சங்கமமே யென்றறியப்
பேசியரு ணூலளித்த பெற்றியா—ணசமிலாத்
தேவர் முதலாகச் சிற்றுயிர்க ளீறுக
மேவியருச் சித்து விளங்குதற்காய்ப்—பூவிதனி
னற்கருணை தானை நயந்துலிங்க மாய்முளைத்து
நிற்குமதி கார நிகழ்த்தியிடச்—சொற்கருமம்
மாற்றி மவுன வகைநிறுத்தி வையத்திற்
றோற்று முயிர்கட்குத் தோற்றுமல்—வீற்றிருக்குஞ்
சிலமே யார்க்குந் தெரியாதாற் றேவென்னுங்
கோலமே யல்லாத கொள்கையான்—ஞாலமதி
லிங்கமே தேவென் றணுவிக்கப் பேசுமரு
ளங்கமே யுற்ற வருட்பெருமான்—சங்கமமே
யண்டர்பிரா னென்ப தடக்கியித் தேவுக்கே
தொண்டரெனுந் தொண்டர்தமை யாவரித்துப்—பண்டைமல
மிண்டகற்றி யாருயிரை மேவுதலான் மேவுமருட்
கொண்டலெனு மிக்க குணமுடையா—னெண்டிசைக்கு
மூப்பிபாருளின் றன்மை யுணர்த்தித்தன் மூதறிவாற்
செப்பரிய நேயத்திற் சேர்த்திடலா—லொப்பரிதா
மாசிரியன் றேவென் றறைவா னருணீதி
பேசரிய வாவியுருப் பெற்றியான்—மாசரிய (சு(
வந்தா னுயிர்க்கு வழிபாடு காட்டியிட
னிந்தைபல வென்ன நிகழ்த்தினே—னந்ததன்
கண்டக் கறையுமருட் கண்ணுதலு மாற்றிநெறித்
தொண்டர்குழா மென்னத் துலங்கியே—யண்டர்தொழும்
வேதா ணியத்தின் மெய்கண்ட சந்ததிக்கோர்
நாதா வெனப்பெயரு நண்ணியே—யோதா
துணர்ந்தார்க் குலவாக் கிழிவழங்கி யொப்பில்
மணந்தாள் பசுக்குலத்தை மாற்றிப்—புணர்ந்த
திருவா வடுதுறைவாழ் சிகிகண்ட மென்ன
லொருவாத் தொழிற்பெயரு முற்றே—திருவா
ளாளர்க்கு மிட்டா வரிய திருநாமம்
பிடவ மரசீகண்ட பெற்றி—வடமரு

மூப்பொருளின் றன்மை முடிவாக யாவர்க்கு
மேப்பொழுது முள்ள தெனவாக—விப்பொழுது
தாமே யுபதேசந் தங்குமென்ப தாய்மொழிவா
ரூமே யறுக்கு முறுமுரணுய்—வாமேனு
மாவி யுளத்திருட்மோ காதவணுய் மெய்த்தவர்கண்
மேவி யிருந்தும் விழுப்பொருளாய்த்—தாவிமிக
வுச்சரிக்குங் கேண்மை யுடைத்தா யுபாசிவத்தை
வைச்சிருக்கு ஞான வழக்கதாய்—நிச்சயித்துச்
செல்லா தவர்செவியுஞ் செல்லுவதாய்ச்—சீரருளாச்
சொல்லாத வாயுஞ் சொலுமெனலா—லெல்லாரு
நண்மோ பாயினைத்திடவே நன்னமச்சி வாயனெனப்
பண்மோ பியர்நாமம் பற்றியே—கண்மோ பாது
சூட்டுவார் சூட்டிதத்தந் தொல்லிணாயி னெல்லையிரு
ளோட்டுவாக் கெல்லாமெய் யோங்கொளியாய்—நாட்டுமரு
ணின்மோரு சபையி னிகழுங் கருணைநெறி
சென்மோரு சிவாகமத்தின் சீரொலியு—மன்மோதுந்
தேவாரம் பண்ணிற் சிறந்துநிரு வாசகமும்
நாவா லுருகி நவில்வாரு—மோவாமற்
சிந்தை யுருகித் திகைப்பாருஞ் சித்திரையின்
முந்து பருவ முதற்றிருநாள்—வந்துபருந்
தேதோடு மீசன் றிருவிழாச் சேர்ந்திலங்கச்
சீரோருந் தொண்டர் சிறப்புடனே—பாரோடும்
வெள்ளம் பரந்திலங்க மேவுமது போற்கருணை
வெள்ள மெழுந்தருளு மேன்மைகண்டு—கொள்ளுநந்
தவமுடையா ரேத்துந் தகைமையினன் மங்கை
நவமுடைய பொன்னடியை நண்ணினிச்—சிவனே
சிறியே னறியாமை தீர்த்திடுவா யென்று
மறியே னெனவணங்கி யார்த்தான்—பொறியகலப்
பார்த்தான் சிரத்தைப் பரிசித்தான் பாவனையாற்
றீர்த்தா னறிவைத் திருப்பினன்—சேர்த்தவனை
வந்திக் திடுவதல்லான் மற்றிருகுவர் பின்செல்லச்
சிந்திக் திடுவதில்லைச் சியென்பா—டொந்திக்க
மாதாவுண் பாலண்பாய் வந்தா னெனவுரைக்கி
லேதாகு மெச்சினன்றத் தாயென்பான்—பேதாய்
மலத்தா லுறுந்தாய் மலமகன்றூர்க் கெல்லா
மிலக்தா யருளல்லா லென்பா—னலக்தாகுந்
தாயும்பொய்ச் சுற்றமுறுந் தந்தையு மீபார்கனைத்தி
மாயு முலக வழக்கென்பா—னாயுங்தான்

மாயு முலக வழக்கெல்லா மீசனரு
ணேயமீ மொன்று நிலையென்பாள்—காயமாந்
தந்தை யுனக்கிவனே யென்னிற் றகுமுதரத்
தொந்தத் தளவுண்டோ சொல்லுங்கா—லெந்தையடி
வந்திப்ப தாக வருமம்வழியிற் றங்கிநின்று
சந்திக்தா ணுங்கவனுந் தந்தையா—பெந்தித்த
யான்மரிக்கு முன்ன ளவன்மரித்திங் கென்னுதரந்
தானுதிக்கிற் றந்தை தவறன்றே—வானுதிக்கு
மாமே யளவில்லை மாறுபட்டுத் தோற்றுமலப்
பேமே றிதாவாய்ப் பெறுமோதான்—மாறிலா
நீக்கியறி வானந்த நேய முறவடியி
லாக்குவான் றந்தையெனக் காமென்பா—னூக்கு
மகமேவ யுனக்கிவர்க ளென்னின் மருவிச்
சகமா தரிப்பார் சனிப்பார்—வகையா
மிருவினையா லிவ்வுலகி லேத்தபிரா ரத்த
மருவுதற்காய் வந்தார் மகமேவா—வொருவுதற்கு
நாமே வருங்கா ணைமக்கேட்டுச் செல்லுவமோ
தாமேப் பிடித்திரென்றுற் றங்குவமோ—வாழப்
பிறந்தாமே யெம்மைவிட்டுப் போவமோ வென்று
பறந்தாலு நின்றுபார்ப் பாரோ—நிறைந்த
வுபிருயிரிற் றோற்றி யொடுங்குதலு முண்டோ
செயிருயிரிற் றோற்றுஞ் செயலாற்—பயில்வினைக
ளுள்ளளவு மோடி யொடுங்குவார் தம்மைமிக்க
பிள்ளையென்ப தெவ்வாறு பேசுங்கான்—மெள்ள
வியக்கு மரன்பா லிசையாத வாறு
மபக்குவார் தாமோ மகவா—முயக்கொள்ளு
மீசனை தாபாக வெவ்வுபிருமம் பிள்ளையெனப்
பேசுவதே ஞானப் பெருமையென்பா—னேசமுற்ற
சுற்றமே யுற்று ரெனச்சொல்லிற் றொல்கருமக்
குற்றமே மாயைக் குழாமன்றே—வுற்றவருட் (அ)
கண்ணே மறைத்த கடிய விருட்குலமாய
நண்ணிபருட் டெய்வ நலையென்றும்—பண்டு
மெல்லாம் பழுதென்று மீசனிழிற் பூசையுறச்
செல்லா வறுமையுறச் செய்யுமென்று—மில்லாத
வீம்பேத வாதாள் விழுவிதல்லா மென்றுமெய்யிற்
சாம்பலிடஸ் சாதித் தவிர்றன்றுங்—தீம்பாகு
மக்குடனி யங்கத் துடனென்று மாடலர்வா
யக்குலத்திற் கூடல் படுமென்று—மக்குடனே

பெற்றிடுவ தன்றேமெய்ப் பேறென்றும் பேராத
சுற்றமல்லா லுண்டோ துணையென்று—முற்றநாஞ்
செத்தாலுஞ் செய்வர் சிறப்பென்றுஞ் செல்வத்தா
லொத்தாசை மக்கட் குறுமென்றுங்—கத்தாவைச்
சேராமற் புத்திசொல்லிச் செய்வித்த தியசையான்
பாரா திருப்பதுவே பண்பன்றே—தீராத
மும்மலங்க ளார்த்தறிவின் மூன்றுருவாம் பெற்றியறக்
தம்மைப்போற் செய்தார் தமரென்பா—னிம்மைப்
பதியே யுணர்நோக்கும் பண்புற்ற னென்னின்
விதியாற் பதியன்றே மேவ—மதியாரு
மாண்பெ ணவியென்ப தாருயிர்க் குண்டோதான்
கோண்கண் டனுவின் குறியன்றே—வீண்மண்ணிற்
றேற்றுதந் வெத்திறத்த தத்திறத்த தாய்த்தேய்ந்தங் (கூ)
காற்றுமலப் போத மதாய்நின்றிட்—வேற்றுடலே
யின்பமெனக் கண்டிங் கிசைவதெல்லாம் வீணன
துன்பமல்லா லுண்டோ சுகமுயிர்க்கு—வன்பாசு
நோலமதி னண்ணி நடக்குமக னோரான்
கோலமது கொள்ளக் குறித்தகாருத்தி—மாலுற்
றணைவதற்கு முன்ன மதன்சுவடு கண்டிம்
புணரும் வகைபுணரு வாளா—வுணரு
மொருத்தி யொருவனுக்கங் குற்றமா லல்லால்
வருத்தின் மறுமால் வருமோ—மொருத்திப்போய்ப்
புல்லுவார் தம்மோடும் புல்லா னரனென்னச்
சொல்லுவார் சொல்லுத் துணிவற்றுஞ்—சென்னு
நிலனே பதியென்றிங் கில்லாது சொல்லிற்
சிவனேயகல் விப்பதன்றே தேரின்—றவமே
நுறுவா சனுக்குறுமடங்கை யாய்த்தருந்
திறமான் றிகைத்தநிலை தேரின்—பெறமானுக்
காண்பால தாகி லணுகாண்பு மானென்ன
வீண்பால தாக விடுத்தகன்றே—நுண்பாலை
மெய்யா மடந்தை யெனவிருட்டி சோகமாய்ச்
செய்யா நலங்களெல்லாஞ் செயவித்து—மையறுநு (ஈ)
காய மொருவருசோ காணுமலையத்தி
லேயு மெருமியு மிரும்புழான்—மாயமற்ற
வீச னடியார்க ளெவரினுமு ருத்ர சன்மராடற்
றேசிகர்க்குஞ் செல்வஞ் செழுத்தாடன்—டாசகலச்
செல்லுஞ் டுராணச் சுமைக ளுலைமாடற்
செல்லுமடமன் டாலய்பு செய்பாடல்—வல்லபடி.

வாசறனிற் காவன் மனையு ளடக்கிமிக
வாணசயுற வெல்லா மமைத்தங்ங—னேசமுறு
மால்காவி மையற் றிருழிலஞ்சுத் துன்னிமலத்
தல்காவ லிட்டமலத் தூட்டனன்றே—காலன்பா
லுற்றபோ வி யுதுமுடலைக் கையாற்
பற்றுதலுஞ் செய்யாப்பொய்ப் பாவியன்றே—சொற்றவரு
ளீசனுக்கே யீயா னிசைந்தவபி மானமெல்லா
நீசனுக்கே யீயுநெட் டேனன்றே—மாசற்ற
தேவென்பான் றன்னையெஞ்சுத் தேவியென்பான் சினை
சாவென்பான் பொல்லாச் சதியனன்றே—சோவென்னு
மீசன் பதியாகி யெவ்வுயிரும் பெண்ணுகி
நேசமுறு மல்லா னிலையுண்டோ—மாசற்று
மாவியோ டாவி யணைவதுண்டோ பெண்ணுகும்
பாவிபதி யென்னப் பகர்வதே—வாவியற்ற (எடு)
மாயமே காய மலமா யறிவழிந்து
தோயும் பிணைமாற் றிருடனென்பா—ளெயுநெறி
யாளடிமை யெல்லா மடைந்தார்க ளென்னிலான்
றாளடிமை யல்லாற் றனியுண்டோ—நாளுந்
தனக்கடிமை யென்றிங் கிசைந்தநா ளீசன்
றனக்கடிமை யின்றாய்த் தனித்து—மனக்கவலை
யுற்றுப் பிறப்பென்ப தெல்லா முறப்பட்டுக்
குற்றநந் தத்துங் குடிப்பட்டுச்—சுற்றிநா
லுந்குங் குருவிங்க சங்கமமா யுற்றீச
னீக்கு முபக்கமெலா நீக்கியெனை—நோக்கி
யடிமையெனச் செய்தா னறிந்தறிந்தும் பொல்லாக்
கொடுமைசெய்வ தெல்லாங் குணமோ—கடுமையக்கந்
தள்ளுவா னீசன் றனக்கடிமை யாகினல்லா
லெள்ளுவான் சற்று மிணையனே—வுள்ளுந
மெல்லாரு மீசர்க் கடிமை யெனக்கடிமை
செல்லாது சீவன் சிவற்கடிமை—யில்லாத
மூட வடிமை முறையாக்கும் பொல்லாத
வேடர் தருமவ் விதியன்றே—நாடுந்
சிவனடியா னென்றமொழி தேனிற் சிவணுக்
கிவனடியா னண்றென் றிசைக்கும்—பவநடியே (எடு)
யாதகத்தார் பொய்க்குப் பயப்படா தேதுமலப்
போதகத்துக் குள்ளாய்ப் புகுதாதே—மோதகத்தா
மொன்றலா லொன்று லுளதாகி நின்றலா
லொன்றலா லொன்றிலையை யிரு—லொன்றலா

ஷீறை முதலதனி னீறலா வொன்றுபல
வாறை தொழும்பாகு மங்கென்றும்—பேறை
புணைக்குஞ் சிவஞான போதத்தை யோரா
திருக்கு மவர்க்கியல்பா மென்பாள்—செருக்கு
முடைமையுனக் கீதென் றுரைக்கி லொருவர்க்
கடிமை யுரிஞுடைமை யாமோ — திடமாய்ச்
சிவ னுடைமையெனச் செப்பின் சிவனுக்
கிவனடிமை யன்று பிசைக்கு—மிவனதுவு
மென்னி னிறையிவனின் வேறு மிவனவனுப்
புன்னிலிரண் டாகுமோ சொல்லுங்கான்—பன்னுமுடை
லொற்றுமையா யாவி யுடன்படுங்காற் போகவிக
முற்றிடுவ தென்று முறுமன்றே—பற்றுதற்கங்
கில்லாத தாமு மிதனு ளடைதாகிப்
பொல்லா நரகம் புகுவரோ—செல்லாத
வாவி தனுமீவா டருமம்பொருளு மொன்றுக
மேவிச் சிவாற்புகமாய் விட்டகன்றே — பூவினின் (நகஎ)
யானனைதன் றண்ணி யிவ்வாறு மேற்பாருங்
கோன்றனது தாளுய்க் கொடுத்தடக்கிக்—தான்றனைத
யீர்த்தாடலன் கொன்ற மிடல்வேர்க் கிளைகன்று
மாய்த்து தண்மையற்றுர்க் கணைகன்று—மீடைப்பி
யெங்கு முளனெனன்றனை யொன்றன் றிமன்டென்னி
லெங்கு முளனன் றுவற்றுவது—டங்க
ணிலையை னன்றில்லப் பொன்னுளி போ னீர
ணைவுடைமை யாளாகா மங்கென்—கணவதனச்
சொல்லுஞ் சிவஞான போதத்தைச் சூழாமற்
சொல்லுவார்க் கேதுமுண்டாய்ச் சொற்பவா—னில்லாத
நீங்கு முலகுதி னுண்மைபோற் ரைவரிறு
தாங்குவது மங்கை தவிறன்னிற்—நீங்குமையும்
சாதியுயிர்க் கில்லைத் தருங்கருமம் போதுத்தா
னீதிருவ நான்காக நின்றுளதா—லோதுங்
கருமமொரு நான்காங் கடவுள் விணையும்
வருமொரு வீவ யாக வலாற்—றருங்கரும
பாவ மெவர்செயினு மற்றுவார் சிந்திய
மேவுதன்ம மார்செயினு மேறுமவர்—தேவ
ணரசீன மெனப்படுணிவா ரரசீது மென்கண்
பரசீன பக்பாசம் பற்றி—வரசீன (நகஏ)
யிணைமலமாறு கொண்டிங் கெழுபிறவி யாகித்
தணைமடமாது கொண்டி சழுவு—நிணமலர

றழுகுலங்க ளெல்லா மிறையருளான் மாற்றித்
றெழுகுலமே யன்றிச்சொல் லுண்டோ—விழிகுலமாஞ்
சாதியுயிர்க் குள்ளதெனச் சாற்றுமோ மாமறைக
ளுதகலத் தேவர் திருமொழியு—மோதும்
பிறப்பொக்கு மெல்லா வுயிர்க்குஞ் சிறப்பொவ்வாச்
செய்தொழில் வேற்றுமையா லென்றும்—பிறப்படகல
ணையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வாணுறையுந்
தெய்வத்துள் வைக்கப் படுமென்றுஞ்—செய்ததனாற்
றேசிகர்க்குப் புத்திரராய்ச் சேர்ந்தாரை வன்னமெனப்
பேசி னரகமுறும் பெற்றியன்றே—மாசிற்
றிருந்துபெருஞ் சாதிச் செயலானற் சைவத்
திருந்தவர்க ளோதித் தெலையாற்—பொருந்துகின்ற
சாதியியப் பாகத் தருமன்றே வேதமிதை
நீதிமறை யோரே நிகழ்த்துவதா—மோதியதே
ராசிரம நான்கு மடங்கும் வருணத்தி
னேசமுறு வேத நெறியதனைப்—பூசுரரை
யல்லாதா ரோதி லருநரகத் தாழ்வரென
வெல்லா முறையு மியம்புவதாஞ்—சொல்லார்

மறையோர் முதலாக வாழுமுயி ரெல்லா
மிறையோனும் பத்தி யிசையி—னிறைவாகுந்
தேசிகர்பா லுற்பவிக்குந் தீக்கையொரு நான்கதனின்
மாசரிக்கு மாறுவர வுற்றோர்க—ளாசரிப்பா
ராகமங்க ளனைத்தொருமூன்று மல்லாதார்
தாகமுற்றுத் தீண்டிற் றகுநிரயத்—தாழுமெனச்
செப்புஞ் சிவாகமங்க ளெல்லா மிதனுலே
யொப்புயர்பி ரண்டுக் குதாரணந்தா—னிப்பொழுது
வேதநூல் சைவநூ லென்றுரைக்கும் வேறற்ற
வாதிநூ லாதியலா வாதிபா—லோதுநூ
லாரணநூல் சைவ மருஞ்சிறப்பு நூலாகுங்
காரணக்கு மல்லார்க்குங் காணுங்காற்—பூரணமாம்
வேதாகமத்தின் விதியா லிழிபுயர்பிங்
கேதாமுதயத் தெழுவாருஞ்—தீதாகா
ஞானத் துதிப்பாரு நண்ணியிடி னெண்ணுமோ
வானத்தார் ஞான வரணுமோ—மானத்தா
லாதிமறை யோதி யகன்படையி னெண் ணம்மறியா
வேதியர்சொன் மெய்யென்று மேவாதே—யாதினின்மே
லுற்றதிரு நீறுஞ் சிவாலயமு மூள்ளத்துச்
செற்ற புலைப்பாற் செல்லாதே—நற்றவத்தோர்

வேடமுடன் பூசையருண் மெய்ஞ்ஞான மில்லாத
மூடருடன் கூடி முயங்காதே—நீட
வழித்துப் பிறப்ப தறியா தசுனப்
படித்துத் திரிபவர்ப்பா ராதே—விழித்தருளைத்
தந்தாளு மீசனடியாளைச் சாரென்ன
வந்தா னுமாபதியான் வாழ்பதியே—நந்தானங்
கொற்றங் குடியான் குலவியடி யாரடையச்
சொற்ற திருமொழியைச் சூழாமற்—குற்ற
முறுவர்க்குச் சாதி யுயர்புகன்று முத்தி
பெறுவர்க்குத் தீக்கைப்பே றென்பா—னிறைவா
மிறவாப் பெருஞ்செல்வ மில்லறத்தி னீங்க
வறமான தெல்லா மடையத்—திறமாக
நின்றதுணை விட்டு நெடிய துறவுதுணைச்
சென்றதுநீ யெவ்வாறு செப்பென்ன—நின்றுளதி
லெண்ணுன் கறத்தார்க்கே யீவைந்தகதி யெய்தலுக்கு
நண்ணுந் தவர்க்கே நலஞ்சொல்லாய்—கண்ணுறப்
பட்டதெல்லாம் பொய்மே யதம சினைருளால்
விட்டதெல்லாம் மெய்ஞ்ஞான வெற்றியன்றே—நட்ட
விலமே பலமா யிணைசந்தி தல்லாய் போல்லா
மலமே யிலமாய் மருவி—நலமே (ளாவது)
குருமனுணை நீத்துக் குருமிலத்தின் மோகம்
பெறுதலா லுண்டோ பலமென்—பதபழியே
திப்பமலைச் செய்தியன்றே நீவிரோயா வாவிரிகச்
செய்யு முலகச் செயல்பற்றிப்—பையப
நடக்கு மையக்கமென நண்ணியதை நீக்காக்
கிடக்குங் கிடையே கெதியாய்த்—தெரிதற்றே
தொல்லையற மெண்ணுன்குற் சூழ்ந்தமற மெய்ந்நினைக்குற்
செல்லுமலை மைந்தின் செயலாமால்—வல்லபலைற்
சொற்ற நரகமனை தோய்ந்தவையின் சேடத்தா
னிற்கும் பிறவி நிலையிணை—னற்றருமம்
பண்ணியபே தன்றே பகரன்டா றெவரென
வெண்ணரிய மக்களுக்கு னேற்றமாய்—கண்ணுறு
மதிகாரம் பெற்ற வதனை லெவரு
மதியான தெல்லா மயங்கிப்—பதியா
மிலமே யெனக்குருவி யீசனன்பு நீக்க
புலனேச தெல்லாம் புறம்போய்ப்—பலனேசப்
பட்டானை யெல்லாம் பணடப்படையுஞ் சங்காரத்
திட்டமுற லெவ்வரிக்குஞ் செப்துதா—னட்டப்

படிவதின்றுய்ச் சங்காரப் பட்டதெல்லாஞ் சிட்டிப்
படிவதற்கு முத்தியினைப் பற்றித்—தொடுவதற்குத்
தோற்ற மொடுக்கஞ் சொலுமிலைவு மில்லாத
தேற்றமே தேற்ற மெனநின்று—மாற்றுமல
முள்ளதோ தெல்லா மலமு முளதாக
வெள்ளநமதி காதி மிபல்பாகக்--கள்ளமலம்
விட்டதோ தெல்லாம் விடவா மிருவினையின்
கட்டகல்வ தாகக் கருதுமுத்தி—தொட்ட
வணுக்கிரகந் தாணு யடைய வருட்குத்
தணுக்கிரக மாகத் தருமாற்—சனிக்கு
மிருவினையோ டொன்று மிசையு மலமில்லா
வருமறமு மாங்கே வருமா—லொருமலமு
மில்லா விடமா மிசைந்தசிவ புண்ணியமற்
றெல்லாந் துறவோ டிசைவன்றே—சொல்லுமல
மற்றதோ தன்றே வசனெறியைக் காமித்தங்
கிற்றுறக்க நெஞ்ச மியல்பாகு—நற்றவர்க்கு
மீசன்மேன் மோக மெழுந்தன்றே வில்லறத்தை
மோசமெனக் காணு முறைபெற்று—ராசற்ற
வத்தன்மேன் மோக மடைந்தன்றே வில்லறத்தைக்
கொத்துடனே மாற்றக் குணம்பெற்றூர்—சுத்தனரு
ணெஞ்சத்துள் ளையாப்பொய் நெஞ்சார்க்கு மில்லறமாம்
வஞ்சத்தை மாற்ற வருவதென்கொல்—கொஞ்சக் (ஈகூ)
கருமமென்ப தொன்றைக் கருதுவார்க் கேதான்
தருமா தருமமெனச் சார்ந்து—வருமதனாற்
சாதித்தார்க் காகுந் தரும மதன்மமதைச்
சேதித்தார்க் காகுஞ் செயலாமால்—வாதித்த
பாவத்தை மாற்றிப் பகரறத்தைச் சார்ந்துபசுத்
தேவத்துக் கன்பு செயற்பாலாய்—மேவித்தம்
மோகத்தா ணீத்திலத்தை மூற்றியதே யன்றிமல
பாகத்தா லல்ல பகருங்கான்—மாகத்தா
வின்னு மெனவு மிசைந்திலையாற் றீயமல
முன்னுய் நடத்து முறையன்றே—மன்னி
யறிவித்தா லெல்லா மறிவன்மெய்த் தேனை
யறிவியா தாலறிவ தாசேற்—செறியுமல
மற்றூர்க் கறிவை யளிக்கு மறுதார்க்குக்
குற்றத் தளவே கொடுக்குமால்—நற்றிமிகத்
தித்திக்கும் பால்பித்தஞ் சேர்ந்தாருக் கூட்டாது
சுத்தி யுடைய புனிதனைப்போற்—சுத்தியதே

செல்லாத மூடருக்குத் தெய்வத்தைத் தெய்வமெனச்
சொல்லா தவர்க்குஞ் சோலானீ சனல்ல
துணைவனைத்தீ தான் முமலவன் முத்தனுக்கு மாலா
யணைவளவ ணைந்து மறியக்—கணைவ
னென்முலும் பொய்யென் றிசையா னினியகுலத்
தொன்முகு வாசீளா வுபர்ந்துமிக—நன்முகுங்
கத்தணையே நீத்துக் கருதுடவ னேவறருந்
தொத்தனுக்கன் பாகித் துறந்தாசைச்—சத்தமெனும்
புத்தியென்ப தெவ்வாறு புன்மலத்தை மாற்முத
சித்தமென்ப தன்மே திடமாகுந்—தொத்துங்
கருமத்தாற் மேறவாய்த் தகுவார்க்காய் நீத்த
கருமத்தார் கருமத் தாமே—யொருமித்து
நின்மலன்மேன் மோக நிகழ்ந்திலத்தை நீத்தாசைப்
புன்மலத்தா ரல்லவெனப் போற்றிடுக—நன்மையுற்ற
வாண்டவனை யானென்று மானவனைத் தீதுவென்றும்
பூண்டதனு ளுண்டாமோ புண்ணியங்க—ளீண்டவில
நீத்தாணை நிற்றித்து நீணியத்தா ளாகச்
சேர்த்ததனு ளுண்டோ செயலம்மா—வார்த்தீதார்
தேவைப் பசுவாயுஞ் சிற்றுயிரைத் தேவாயும்
பாவித்தாற் கென்ன பயனுண்டாம்—பூவின்
முதலிழந்தார்க் கூதியமு முண்டோடையத் தேவாம்
பதமிழந்தார்க் குண்டோ பயன்கொள்—விதமாய்த்
துறந்தா ளணைத்துந் துணைவனைப் பற்றி
யிறந்தா னிதன்மேலு முண்டோ—சிறந்தவினைப் (உகய)
பற்றி யொருத்தி பிரிந்துமிக மாலாய்த்தந்
சுற்ற மனைத்துந் துறந்தவருக்—கற்றாக
மேமேதா கடவுளினை சேவேதா வினைவில்லை
யாதேதார் விணைக்கு மளவில்லைப்—பூதவினை
தன்னளவு நிற்கத் தகுமல்லான் மற்முன்ன
யுன்னி நடக்கு முணர்வுண்டோ—மன்னுலகை
நீத்ததனுண் முத்தி நெறியோ வுலகமெல்லாங்
காத்ததனுண் முத்திக் கடவுளோ—வார்த்த
வாற்கா யிலமதனை யற்றமேர்க் கல்லா
னாற்கேது முண்டோ நவிற்றி—னிதக்குதற்கா
யற்றமெல்லா முத்தி நெறியோதன் னுளன்ற
வுற்றவர்க ளெல்லா முறுதவமோ—குற்றமற்ற
வீசன்மேன் மோக நெருங்குதற்குங் கன்றாலை
மோசனமு முண்டோ மொழியுங்காற்—பேசுங்

மரியயன்றே வாவார்மற் றல்லாத பேருந்
திரிமலத்தே டொன்றுகச் சேர்ந்து — வருங்கருமம்
பாகத்தாற் றேவாயும் பாவத்தா லாளாயும்
போகத்தாற் போகப் படுமுயிர்கண் — மோகத்தாற்
கத்தா வகத்தா வகத்தாவே கத்தாவாய்ப்
புத்தி திரிந்தமருட் போகத்தா — லத்த
னரனே யெனவு மறியர்மை நின்ற
துரையெனக்கின் றுள்ளபடி யென்னப் — பரவுமையற்
றந்தைதான் மோகத் தகுதியா லீசனெனு
மெந்தைதான் மோக மிழப்பன்றே — சந்ததமுந்
தாயர்தான் மோகத் தகுதியா லீசனெனு
நேயர்மேன் மோக நிலாதன்றே — மாயமுற்ற
மாதர்தான் மோக மருவுங்கா லீசனெனும்
வேதர்தான் மோகம் வெறுப்பன்றே — போதமற்ற
மக்கண்மேன் மோக மருவுமா லீசனெனுஞ்
சொக்கர்தான் மோகந் தொடாதன்றே — மிக்கதோர்
சுற்றத்தார்மேன் மோகந் தோன்றுமா லீசனெனு
மற்றவர்மேன் மோக மறுப்பன்றே — வற்றாத
நாடகத்தின் மேன்மோக மாகுமா லீசனெனு
நாடகத்தார் மோக நவைதான்றே — நீடுமையற்
பொய்த்தேவர் மேன்மோகம் பூணுமாற் போதமுற்ற
மெய்த்தேவி னன்பு வெறுப்பன்றே — வைத்த
பாம்பல்லா நீத்து பசுமசிவத் தோன்று
யிருப்பன்றே வாவிக் கியல்பா — மரிப்பா
மூலகே நெடும்பிழையென் றேதி புலக
மலைகைத்தே சென்ன வறைவாள் — விலகித் (உகஎ)
துடைத்தாற் றனக்குத் துணையென்பாள் செல்வம்
படைத்தார் பசுவாகு மென்பா — ளெடுத்துமூலை
தந்தா ணடகசத தகுநந்தாச தனைசசுமகசு
நந்தா வுலக நடையன்றே — தந்தையென
வந்தோன் பசித்திருக்க மக்களுக்கே யூட்டுமையற்
சிந்தா வுலகின் செயலன்றே — நந்தாமற்
றொட்டதுணைத் தொட்டுத் தொடுநன்றி யத்துணையும்
விட்டுவிடும் பொல்லா விதியன்றே — நட்டாரை
யோங்கும் பொருளா லொறுத்துப் பகையாக்கி
வாங்கு முலக வழக்கன்றே — நீங்காம
லொட்டு மகமிவாருவ தேறு மொருபணத்தால்
லெட்டும் பகைபாப விதியன்றே — படியருந்

ளீசன் றிவிபங்க ளெல்லா மிலத்தாக்க
வாசைகொள்ளும் பொல்லா வவத்தன்மே்ற—மாசறுக்குந்
தேசிகர்க்கேகார் காசுஞ் செலுத்தார்தஞ் செல்வமெல்லாம்
வேசியர்க்கே யீயும் விடனன்மே்ற—நாசமிலாச்
சங்கரர்க்கே யன்பு தரிப்பியார் நீப்பிறப்பா
மங்கையர்க்கே யன்பதனை வைப்பனன்மே்ற—சங்கையற
வுள்ளளவு மக்களுக்கே யீய வொருப்படுவ
ரெள்ளளவு மீசர்க்கொன் றீயாமற்—கள்ளலைந் (உசஅ)
தீர்ப்பார் புறமிருக்கத் தீயமக்க ளோடருந்தி
யார்ப்பார் நரகத் தவனன்மே்ற—நோற்பார்கள்
பெற்றெடுக்க வீசன் பிறந்திருக்கப் பின்னையென
வெற்றூடலந் தீண்டும்பொய் வீணனன்மே்ற—நற்றியோன்
பூசைசெயும் போதனைகம் போதுசெலு மில்லைகற்கு
மோசமெனும் பொல்லாத மூர்க்கனன்மே்ற—மாசற்ற
மைந்தர்செயுங் குற்ற மறைப்பார் தவமென்னி
னிந்தைதருசாலும் பொல்லாநட் டேனன்மே்ற—சிந்தைதீயா
வாதைசெயுந் தீய மலமகற்றுஞ் சங்கமத்தைச்
சாதிசொலும் பொல்லாச்சண் டாளனன்மே்ற—நீதிசொலுந்
தேசிகரை யீசனெனச் செப்புதவர்க் கில்லாத
வாசகமே சொல்லுமம்பொய் வஞ்சனன்மே்ற—நாசமுற
வுள்ளுவா ரல்ல வுறவல்ல தேசிகரை
யெள்ளுவார் தீய விடக்கனன்மே்ற—கொள்ளுநிலை
காணுர் சிலதோடுங் கண்டாரைப் போற்றலையை
வீணையும் பொல்லா விடனன்மே்ற—பூணை
மீசற்குப் பூசை யிலாதிருக்க மக்களெனாடிம்
போசனமே செய்யும் புலையனன்மே்ற—போக
மூலகமுயி ரெல்லா மொருவனிந் நின்றுல்
விலகி யெனதென்னும் வீணர்—நிலையிதோ (உருஎ)
ளுணுற் பிறிதுயிரைக் கொன்றுதின் றூனைத் தின்றுடலை
வீணைப் நரகில் விழுவனன்மே்ற—கோணுதும்
பொல்லாப் புலாலைப் பொசியாரு நல்விருந்தாற்
கொல்வார் நரகக் கொடியனன்மே்ற—பல்பிணிகள்
பெந்திக்காற் சிற்றுயிரைப் பெல்லிரிடி வித்துவாளைத்
தொந்தத்தாற் றீநியதி தோய்வனன்மே்ற—பந்தமுறு
மாயா வலம்ச மதுபானஞ் சாவதனைத்
தோயா தவமே தூய்மையன்மே்ற—சாயாத
சங்கமமே விங்கந் தருஞ்சுருதீவா டொன்றுதித்
தங்கு மவமே தடமென்பான்—பொங்குபுகழ்

வேடமும் பூசையுமே மெய்யென்றுன் பொய்யென்றுன்
மாடையும் வாழ்க்கை மணையையுமே—நீடியதோர்
நெஞ்சு விடுதூதி னிகழ்த்துமுப தேசமுறு
வஞ்சகரை நெஞ்சின் மருவினென்பா—ணஞ்சுண்ட
தேவமெய்த் தேவென்னச் செப்புவதென் மூவருநங்
கோவே யெனமறைகள் கூறுவினின்—மேவுந்
திதிக்கடவுள் சங்காரஞ் செய்கடவு டம்மை
விதிக்கடவு டானே விதித்தா—னதியைப்
பொறுப்பானுஞ் சிட்டிதனைப் பூண்பானு மாலாற்
சிறப்பாவா சிட்டிதி தியெல்லா—மறுப்பா (உசுடு)
னரனேயா மன்றே வவன்மரிப்ப தின்றி
வரமே யளித்து வருவான்—பரமே
யிவனல்லா லெல்லா மெழுபிறப்பை யேயும்
பவமாம் பசுவாகும் பார்க்கிற்—செவையா
யிலயித்த தன்னிலில யித்ததாம லத்தா
லிலயித்த வாறுளதா வேண்டு—மிலயித்த
தத்திதியி லென்னி லழியா தவையழிவ
தத்திதியு மாதியுமா மங்கென்று—முத்திநிலை
சொற்ற சிவஞான போதத்தைச் சூழாம
லற்றவர்க்கே பொய்க்கடவு ளாமென்பா—லுற்ற
திருநீறு மஞ்செழுத்துஞ் சேர்கண் டிகையு
முருமாறு கொள்ளுமுறுந் தேவே—கருமாறச்
செய்யுமென நல்லொழுக்கஞ் செய்திடினுஞ் சீவனற்று
நையு முடற்சிறப்பு நண்ணியதா—மெய்யாகு
மஞ்சக் கரத்தார்க்கே யாவியுறு மெய்யழுக்கு
மிஞ்சக் கரக்கும் விதியென்ன—நெஞ்சிரக்கத்
தாசாரஞ் சற்று மிலவெனு மாவியைப்போற்
றேசாரு மீசன் சிறப்புளதாற்—றூசாகு
மாவியற்று லேதடித்து மாவதுண்டோ வீசனல்லாற்
பாவிப்ப தெல்லாம் பழுதென்னத்—தேவர் (உஎ)
தனக்குவமை யில்லாதான் றுள்சேர்ந்தார்க் கல்லான்
மனக்கவலை மாற்ற லரிதென்—றனக்குவலை
போக்குவ தாய்ச்சொன்ன பொருணூ லுணராப்பொய்
மாக்களுக்கே தீநிரயம் வைத்தனன்பா—னீக்கமறும்
பேசரிய வையம் பிரமத்தாய் வந்தத்தி
னேசமுறு மாலத்தா னீள்பொருளி—லாசைப்
படுமாறு தெவ்வாறும் பட்டு நிரயம்
தொடுமாறு தெவ்வாறுந் தோட்டு—விடுமாறும்

கெல்லாம் விதித்தங் கிசைவதற் கேதாந் தீதவின் றிப்
பொல்லா நரகம் புகுவதாம் —நில்லாமெய்ப்
பாவி தனைக்கண் டகம்பிரம மென்னுமலப்
பாவிகளைக் கண்ணுறும் பாரமென்பார் —பேய முயிர்
கொன்றான் றினல்காமங் கோப மதுபான
மென்றுந் தணுவுக் கியல்பாக்கி —மன்றணை
மாதிவான் றன்னை யகற்றியவன் சத்தியடி.
கூடிவா ணுகக் குறித்துடலிற் —கூடிவான்
கண்டிகையு நீறுங் கருதுமெழுத் தேதாரைத்து
மண்டிகழும் வாமி மருவியருட் —டொன்டொழுங்கு
மாறுபட்ட பொல்லா மருட்குழா மாவார்க்கும்
வேறுபட்டே னென்ன விளம்புவா —னீறுபட்ட (உஅ)
காயமதி லீசனையுங் கண்மணியுங் கட்டியடிக்
கோய்ந்தவா வாயுக் கிதாதிந்தீட —மாயமறு
நாதனடிக் காக்கி முதனனன்றுஞ் சிவாலய மு
மோதுசிவ தீர்த்தத் துறவிநியம் —தீபதிமன
நீசர் குலமுதலாய் நீக்குமனை தீதாற்றியிட
நாசமுறன் மாதர் நலவிபச்சிற் —தீநசிதனம்
கூடி கடந்து குலவு முயிர்ப்படியின்
வாடி முடி தீலாடவிங்க ணாய்த்துறிவாய் —நீடிய தீதார்
தீவதா கமத்தின் விதிதாறு காய்கிடயச்
சூதகமார் நீங்கலெல் லிசல்லுமனை று —நீதாக
துன்றுபுடை தீரதங்குஞ் சிவாலய மு முன்னத்தைச்
செற்ற புலையர்பாரம் பெல்லா தீத —மற்றவைத்தீசற்
றெரப்படாத காயினுக்கு மூலவுடலின் மண்டுதி
மூப்பிடைமு நூலுந்தார் முடன்றன்னு றந்து —செப்புமம்
டுறுத்துயிரை நீர வலைவடு மகத்துரிலை
வாய்வைபடாற் காணார் பரிசனன் றுங் —துயிரொழிவின்
தீபோதகத்திற் செல்லாடாற் புன்னூலடா வாட்டிலைப்
பாதகனைக் கண்ணுற்படா தீரனென்பான் —தீமதகத்தா
மீசனெனுமுலகீல யெம்மணிறத்த நாவியனை
மாசகன்று நிற்குமம் வலைகடகனிற் —பாசமிரு (உசுவ)
மாணவியாகி கண்ம மருவிப் பிறப்பிறப்பை
தீதாயு மனையகலத் துடலவரு —தீயவழியிற்
நிலைமாறிநீர் தீசர்த்து நினைக்குநாள் தீபோ வீசனுல்
தீசருரை யாலடியிற்சரி னடைவோன் —பாவமிரு
தீவாயு நிறைந்தீவா நிருவினாரை வொளிவீசுறு
தீறுபடு —ன் தீபன் முயற்றித் தீசாட்டினு நின்றுறு —சாயுட தீத

காவிதனக் கஞ்ஞான மெய்ஞ்ஞான மாகிலதாய்ச்
சீவிப்ப தல்லாற் செயலுண்டோ — மேவியநீ
ரொன்றுக லாற்கத்த தீடமை வின்றதாய்
நின்று ளிவனினி யேனென்பாள் — குன்று
விருகட் கிடையி லிசைந்ததடை யன்ன
மருவி மலமுயிரை மன்னக் — கருவிவினை
யெல்லா மிசைந்தங் கிறப்புப் பிறப்போடு
பொல்லா நரகம் புகுந்துமிக — வில்லாத
வின்பமே மேலா யிசைந்திடுநா ளீசன்மலத்
துன்பமே நீக்கத் துடக்கோர்கண் — முன்புற்ற
கேவலமே போலக் கிளருமறி வேதுமற
மேவுதலே முத்தி விதியென்பா — லுவியறச்
செப்பியதோர் முத்தித் திறனன்றுந் தீதிருளை
யொப்புவதா முத்தி யொழுங்கென்னி — லிப்பொழுது (கூ)
மாயா தனுவிளக்காய் மற்றுள்ளங் காணுமதைத்
தோயாத கேவலமுஞ் சுத்தமன்றே — யீயாத
வம்பகத்துக் குற்ற வவலத் தடையகன்றுற்
செம்பொருளைத் தேர்தற் றெளிவன்றே — நம்புமுயிர்க்
காசற்று ளீசனே டாவதுவே முத்தியெனப்
பேசுவதே மெய்ஞ்ஞானப் பெற்றியதாந் — தேசற்ற
வாசாதி யேலவண்ண காரணமேன் முத்திநிலை
பேசா தகவும் பிணியன்றே — மாசுற்றார்
தூங்குதலே போலத் துலங்குங் கரணமற
வோங்குதலே முத்தி யெனவுரைக்கிற் — றுங்கும்
பொறியிலார் முட்டைசினை புன்மரங்கள் கொப்பத்
தறிவிலார் முத்தியடை வாரா — நெறியின்
வருமிந்த முத்திக்கு மன்னுசிவ ஞானக்
குருவும்வர வேண்டாங் குறித்து — வரைவாய்
வருந்துன்ப மல்லான் மருவு சிவஞானம்
பொருந்துவதங் குண்டோ புகலிற் — றிருந்தியதோர்
பாடாண வாதம் பகருவார்க் கேமுத்தி
கூடா தவரிணுடுங்கூ டேனென்பா — ணீடுசெம்பிற்
றங்குங் களிம்பதறச் சாருங் குளிகையென
மங்கு மலமுயிர்க்கு மாபவருட் — சங்கமுறச் (கூஎ)
சுத்தமா யொன்றுநின் தோய்வற்றுத் தான்டோத
முத்தனென முத்தி பொழிந்திடுவா — னித்தியமா
யீசனரு டானி லெழுந்தாச மீண்மலமுங்கன்
மோசக் குளிகைபிற் பின்களிம்பு — நாசமே

தொட்ட களிம்பைத் துலைத்த குளிகையது
நட்டமுறு தாடகமாய் எண்ணியதா — லிட்டமற்ற
பேதமில வாதிமனப் பேசுவார் தங்களுட
னீதமில நீதா நிலையென்பா — னோதியதீதார்
வேற்றுமல மாவி மிருபதியின் றம்முளார்விக்
கேற்றமாப்ப் பாசு மிருங்கருவி — தோற்றியிட
வாவி யறிவா யருந்தியிடு மவ்வறிவு
மோவி யிடவெரியா லெவண்டழல்சீபா — லாவி
யறிவாய் மற்றொன்று மறியாத தாகு
நெறியாமிவ் வாறெழுகி நிற்கை — பிரியா
வுயிருக் கரணருசீன வெபாண்டழலை வண்டு
செயல்சேர்ந் தெதுத்தறினச் சித்தகட் — பாயின்றுதிக்கச்
சீவணந்த சோக்கித் தெளிந்ததுவா யையந்தொழிலுக்
தாவிய சோறறிவுந் சார்ந்தகலா — சேயபருஞ்
மிக்சோர் திரட்சி விடயதலை முதற்றியென்பான்
றக்க வறிவு தவறின்றி — யெக்காலு (க உ ஏ)
மூப்பிபாருட்கு நிற்க வெழுதிகின்று வாருயிர்க்குத்
தப்பாறசீவ காணத் தருமுறைமை — செப்பியிடு-
சீலாங்கு மலினருளுக் குற்ற கரிலவினக்காப்புத்
தீங்குலகி லொன்றைறுத் தெளிவின்று — மாங்கதன்று
தோணத்தாற் சேபின்ப கண்ணுலகு மின்றுருவு
மாணத்தா லொராகாரன் மன்னுலகோனி — னீனத்தா
மங்கத்தைய யன்றி யுரியா குயிருடலைக்
தங்குபுரி மன்றியொன்றுங் காணரியா — தங்க
வற்றெகான்றை சீவன்று யுரியசீவன் பு ன்சீறு
தரிக்குமெனல் சோதுயிலாசார் சாற்றில — னிரிக்குயிர்
பொறியற்று வாவி புலனிப்பிரின்று பிச
னறிவற்றுர் கம்மாடசீல வாசீறு — நெறியற்றுங்
காற்றும் புழுவை யருந்துபவி தீண்புலனொன்றுடித்
தேற்றுவது முண்டோ சோ வெரல்லுங்காற் — சோற்றுரிய
வண்டு புழுவை மருவா புழுவதுவாய்க்
கொண்டிருக்க மந்திரமுப் பொன்டதுண்சோ — டண்டிபுட்
பிடித்துக்குறை லப்சோபறு பிறற்றுக்களின் வண்டா
யெடுக்குமாயிர்க் குட்டுக் சுவைசந்து — கடுக்குகின்று
தாடாக வொன்றுகுன்சோ சார்ந்திடை னாடுசோ
டாடாப் பிறவி வழுக்குதுவாம், — வாடாரு (க உ டு)
லாயுங்காலி சோடாக மதுவாயது வாதாயின்றுடி
மாயு மெனவடறுத்த வாறுறவ்வ — சோயுற்

மூரிரு மூணர்வு மொருங்கொப்ப தன்றிச்
செயல்வண் டிருவுமதைச் சேர்ந்து—மயல்புழுவின்
நெஞ்சமத மேறுதிற்று நின்றமையா னீடிருவ
வஞ்சமே யுற்று மருவிடினுங்—தஞ்சமெனும்
மூத்தி தனிலறிவு மூளாமற் சாரூபந்
தொத்து தனுவதனைத் தோய்ந்ததற்பின்—பித்தனைபுங்
கூறுகதி நோக்குங் குணமிலையான் முத்தியென்ப
தூறுடைத்தே யீசனரு ளுற்றவர்கள்—வேறுடைத்தா
மெல்லாத் தொழிலு மிரும்பே றறிவுமுறச்
செல்லா வுயிர்செலவே சேருவதா—லில்லாத
வாவிக்கோ சைந்தொழிலு மாவதெங்ங ணுவிதாழுன்
மேவும்போ தீசன் விடுவதுண்டோ—பூவிதனிற்
சூரியனுங் கண்க ளெங்கியதே பாவதல்லாற்
பாரி லிருளகற்றும் பண்புண்டோ—வோரி
லலைகைதாடு மக்க ளலகையல்லான் மற்றே
ரூலகிற் புதுமை யுறுமோ—குலவிமிகுத்
தோங்குங் கடலை யுறுங்கடமே யாங்கதனை
வாங்கி நடத்த வழக்குண்டோ—வோங்குமரு (கசடு)
ளூற்ரு நிடையி னுறுவெனினு னன்முத்தி
பற்ரு தசாரூபம் பற்றுவதன்—குற்றமிலா
முத்தியெனி லவ்வறிவு முன்னவனும் போறிவிற்
ரூத்துதனு மின்றியுருத் தோற்றுவதி—னித்தனரு
பெற்ரு ரூலகிற் பெருஞ்சீவன் முத்தனென
வுற்ரு னெனமுத்தி யோதினோற்—சொற்றவரு
நீங்கினோ நீங்காரோ வென்னி லிருவகையு
மோங்கினோன் முத்தி யொழுங்கன்ரே—தீங்கதன்ற
மாமாயை யீயவரு மன்னுமெனி னெல்லினது
போமா றுமிதவிடு போனதன்பின்—ரூமாறித்
தூய வரிசியெனுஞ் சொற்பெறுமே தேதமுனைத்
தாகி லுருவதனை யாய்ந்திடலாந்—தோயுமது
சாரூப மென்னிலந்தாய்ச் சார்மலமு முண்டாரு
நோராகு மிவ்வினையை நெஞ்சதனி—லோராய்
பொறியின்றி யொன்றும் புணராத புந்திக்
கறிவுண்டான் றன்னை யுடேனென்பா—ணெறியின்பா
சாவி யனிகாச மாயிருக்க வாயுவுடன்
மேவி கடந்தி விகாரமதாய்த்—தாவி
யெழுபிறப்புஞ் சார்ந்தங் கிருக்குநா ளீச
னழிவிலாச் சத்தினி பாதத்தா—லொழியுடல (கஎ

மூப்பளத்துப் புல்லு முறுக்கி விறகுமனச்
செப்புமரு ளோடாவி சோர்ந்கழிந்து—கப்பின்றாய்
நண்ணும் பசுகரண மெல்லா நசித்திதான்றா
யெண்ணுஞ் சிவகரண மாமென்றுங்—கண்ணியமே தார்
சுங்கிராந் தவ்வாகி சாற்றுவா னெல்லாரிக்கும்
பொங்கு விகாரப் புணர்ப்பின்றேற்றம்—நங்குடம்பாய்பிற்
றோற்றுமறி வின்றியுடற் றோற்றுசீமா தெல்லிசினாயி
லாற்றும் விகாரமின்றி யாதீரா—கூற்றன்
மையலாவார்க் கன்றி மதியிலா தார்க்குந்
செயலார் நாகமுறச் செய்யா—யையலருங்
கோபக் குரோதங்கொதிக்காட மிக்குணயு
மாவிக் குளகா யறையுநான் – சாடவிழி
யுள்ளீரா நுண்டோ முறுப்படனை சோறுமனைத்
தள்ளுஞ்சீரா தாதவனைச் சார்வதல்லாற்—கொள்ளுகின்ற
வாதவமீ ரெடான்ற யழியுசீரா தத்துவங்க
ளோதமற்ற வாருயிசீரா சேடம்பதம்பாற்—சேதமற
நின்றுற் சிவகரண நீங்கியல்லா லாவிசெட்டா
லொன்றுக்கு வாரா றுறுகிலத்தி—னின்றுதுடும்
வாத முலைக்குடட மாவுண டன்னைபோல்வா
டீதி வசனப்பலவாய்ச் சோர்த்தடத்—தீதறும்
விளக்கொன்று நின்று விளங்குதல்போ லாவி
யளக்குந் தனுவி லுயிர்வாட்—டுளுத்தீதறு
மோடும் படுக்கு கலாவாய்ப் பிறாறி றுத்தித்
தீதாயும் விடையாலை துரந்தாடலாற்—வியுங்கா
லங்கைவிளக் கேகுதியில்லி லாயிருளே நீக்கியதிற்
றங்குஞ் பொருளுகளுச் சாய்பவர் போ—லெங்குஞ்
நிறைந்த வகனிருளே நீக்குதற்கு நாயை
முறைந்த வனைருளா னுய்யுற்—றிறைந்தபடம்
தோணதுண நீக்கியபரிச் சுடரை தேடுதற்கா
காணும் வெயிற்காயுக் காடுத்தா—நாணும்
தருநிழலிற் சார்ந்தது போற் சாய்வு நுட்டானை
மருவுதலை முத்தி வழக்காகத்—திருவிளை
வாசிமம மெல்லா மகன்றசில வைவுத்தி
மீசுரனி காரி யினைதத்திவான்—சோரிய
வாவியொளி யங்கத் திரிகைய் கருமமகன்
மேவியபூ நான்குஞ் விளக்காகும்—பூவி
ணடக்குந் தனுவகல நண்ணிமலத் தென்றிக்
கிடக்குமுயிர் சேகலசீம யன்சிரு—நடக்காது

(கூ)

மில்லிக் குடமதனை யேதென்பா ளீதகலிற்
சொல்லுமுயிர் கேவலத்திற் றோய்வதுண்டோ—வெல்லா (கூஎடி)
நிறைந்த விருட்கு நிகழ்விளக்கே போல
வறைந்த வானருளே யாகிற்—செறிந்தசீத
சாவிக் குணர்வின் றசேதனமாந் தத்துவங்கண்
மேவியரு ளன்றியொன்றாய் மேவுமோ—தாவு
மருள்கருவி யென்ப தடாதா தவனை
யிருள்விலக்க வேண்டியெடுப் பாரோ—வருளுக்
குவமை விபரீத முற்றதனை லெல்லா
மவமே யறிவறிவ துண்டோ—சிவமே
யவிகார மாகி லருளாகத் தாக்கிப்
புவிமேல்கீ ழோடப் புரட்டி—னவமாரு
மின்பமே யீச னெனைத்தெளிவித் தெவ்வுலகுந்
துன்பமே யென்னத் துடைப்பித்தே—யன்பருக்கன்
பாமோ வருளோ டழுந்தாத வந்தகர்பாற்
போமோவென் னெஞ்சம் புகுந்திதன்பாள்—மாமேவும்
வையமெல்லா மீசன் வடிவென்று மற்றுலகிற்
செய்வினைதல்லாத் சத்தி சிவமென்றும்—பொய்வாழ்வை
சேதனமே மின்று மறிவோ னுகாரிலொன்றும்
பேசரிய வாணியொன்றும் பெற்றியென்றுங்—காசமற்ற
பொற்பணியிற் பேதம் புனைபென்றும் பொன்னுக
நிற்பதுவே போத நெறியென்றும்— நற்பொருளைக் (கூஅடி)
காண்பானுங் காட்டி யிடுவானுங் காதலித்துப்
பூண்பானுய் நிற்கும் பொருடானு—மாண்பெ
ணெயியாய் மையலுற் றலைவானு நோயான்
மெலிவானு மீட்கு மருந்தானும்—பலியதனை
யேற்பானு மீவானு மேதமுறு விப்பானு
மார்ப்பானு மின்ப மளிப்பானுங்—தோற்பானும்
வெல்லத் தொடுப்பானு மீசனல்லால் வேறுண்டோ
சொல்லுமுத்தி யீதாஞ் சுகமறியா—ரல்லலுறுங்
காயமோ டாவி கருதுமரற் கீந்துமலங்
தேயுங்காற் றத்துவங்க டோர்ந்தறிவாய்த்—தோயிற்
றூரியாவ தீதத் தருடோன்றிக் காயம்
பிரியா விடத்ததீதம் பெற்றுத்—திரியாது
நிற்பதுவே முத்தி நெறிநிமித்த காரணமோர்
கற்பனையே யுற்றுக் கழறுவான்—சற்பனையாம்
பாச முயிர்க்குப் பகையாற் பதியதற்காப்
நேசமா யப்பகையை நீக்குதற்காய்—நாசமில

வைந்தாழி லுமாருயிர்க்கா யாக்கியறம் பாவமெனுந்
தொந்த நரகசொர்க்கந் தூற்றுதிநா—லொன்றையருட்
டொண்டருக்கே யாளாகித் தொண்டைம யிருவினையு
மண்டனுக்கே யன்பா யளித்நாமல—மிண்டகற்றி (நகஅ)
யாவி சிவத்தோ டழுந்தியுடொன் றல்லாத
பாவகத்தை யொன்றுய்ப் பகர்வீரா—சீவிக்குங்
காயமோ டாவி கருதுபல பிதற்சின்ன
நேயமே யென்னை நிகழ்த்துவிச்சா—யாயுமலப்
பெத்தத்தி லாவிபிர வஞ்சமெல்லாம் பேராத
நித்தனே யென்ன நிகழ்த்திலுன்—முத்தியென்ப
தார்க்கோ கருவி யகன்ற வதிதத்தின்
கூர்க்கு மறிவின் குணமுன்பே டா—சீவர்க்கு
நிறைந்த பொறியிடத்து நில்லா வதிதத்
சிறந்தழுத்தி யெவ்விடமாஞ் செப்பி—னைறுக்க
பதிபசு பாசப் பயம்பெல்லை தொன்முறை
விதியென்பான் றன்னை விதிவென்பாள்—மதியா
லுணருமுயிர் கேவலத்தி லொருமுனைவி னிற்றுய்ப்ப
புணருமிரு வீங்காப் புணர்ப்படா—லீனமுடன்
றத்துவங்க ளெல்லாந் தருதி யுடனெரிக்க
விந்தை யதீதணவி சேடப்பட்டிர்—பிந்து முடன்
சேருயு மிருவினையின் றெற்காய் மாதவிசையும்
சாயுஞ் பிறப்பிறப்பைத் தானுமா—சீவ
மிருவினை யொப்பு மிலைசத்தல் பாசம்
தொருவினையாத் தத்திதிபோ தத்தை—பாருலகுயி (சுஈ)
ரீச னருளருளா லெய்துதறுத்தி யாசமற்ற
பாசமறப் பல்பணிகள் பாரித்து—பாடறுநி
லங்கமோ டல்லா மலலைக லலைபுசீ
சங்கமே யாகத் தரித்திடுக—நிங்கா நயந்
தானதவ சோதக்கியரு டன்னையுங்கு றன்னையுசீ
லானவன் றன்னையுசீ யாய்க்கு முத்தி—சீபவினையினை
யின்னவெனக் காண விருவரு டொன்முறி
யுன்னு முறுபயனு சீடாருலப்பு—மன்னுட
னிற்கை கதியென்ன நிகழ்த்தி நிலாவ் யசவென்டோ
னிற்கண் விளக்ககவி சேலய்ந்குவிழி—பற்கண்சோ
யல்லா லழிவதுண்சீடா வாவி சகலமுறி
ணில்லா வுணர்வுவந் தெய்துசீமா—லெல்லா
மிறந்தவிடத் தாவிக் கெழிலறிவு முன்சீடா
சென்றிந்தமுத்தி யெவ்விடமாஞ் செப்பி—னைறுக்க

விருவினைக ளொக்கி லிசைந்ததுலாக் கோலில்
வருமுடல மெங்ஙன் வருமோ—கருமலத்தாற்
புண்ணியமே லேக்குவிக்கும் பாவங்கீழ் நூக்குவதா
நண்ணுநிறை வொப்பாக நண்ணாரிதாங்—கண்ணியமே தார்
சத்திநி பாதஞ் சதுவிதத்த தாணிறையா
யொத்தலென்ப தோரிடத்து மொவ்வாது—சுத்தத் (சகவ)
தொருமித்தா லுற்ற விணைபிரண்டு மொத்து
வருமத்தாற் றீயமல மாயுங்—கருமத்தா
லுற்ற சரிதை யொருநான் கினிலுடம்பினை
பெற்றழிவ தல்லாற் பிரிவதுண்டோ—சாற்ற
வருளுருவே தேசிகனென் றுய்ந்ததுண யாபி
னிருளுருவந் தொக்கி யெழுமென்றுப்—மருண்மயலாய்ப்
பூண்பா ருதரம் புகுந்துவளர்ந் தாடுமோ
வீண்பா னடைகற்று மேவுமோ—தீகாண்பா
லறுக்குமுயிர் தாயுய்மற் றங்கந் தனதாய்ப்
பொறுக்கு மருண்மேனி பூண்டோன்—செறிக்குஞ்
சரிதாதி சத்திக்குத் தான்கா ரணமா
லொருவா வரனிலையோ வோதிற்—பெருமானுக்
கேற்றபணி தன்னு லிசைந்து பணிந்தருளிற்
றோற்றுதலே யல்லாற் சொலவுண்டோ—வாற்றுங்
தொழிலடியைத் தோயு நிமித்தமதாய்த் தோன்றி
யழிவிலா வாவியுற வாகும்—வழுவிலா
வீசன் பணிகொண் டிருப்பதல்லா லீசனத்தான்
பேசும் பணியாகப் பேசுவதோ—மாசுற்ற
தத்துவமு முற்ற தகுமலமு மாயவரு
ளொத்திடுவ தென்றுங் குரைக்குமாற்—சித்தமுத (சஉவ)
லெல்லா மகன்றவிடத் தேதறிவு சேவலமான்
றில்லா விடத்தங் கிருங்கருவி—யல்லா
லறியு மறிவுண்டோ வருள்பெறுவ தெங்ஙன்
செறியுமலங் சேவலமோ தேரின்—பிறியு
மிருள்விளக்கா லுற்ற விரவிதனு டொன்று
யொருவுதலு முண்டோ வுலகின்—மருவினையற்
பெண்டாட்டி பிள்ளை பிதாமாதா மேலன்பு
கொண்டாட்டிக் சேவலமற் கொண்டதுண்டோ—தண்டாட்டந்
தத்துவங்க ளெல்லாந் தரிக்குஞ் சகலத்திற்
சித்தத் திருளிற் சிதைவுண்டோ—வொத்தவிருட்
காலமல மாமோ கருவியற ஞானமெனின்
மாலுன் மலமாய வாழ்சகலக்—கோலமலால்

வேறுண்டோ மெய்ஞ்ஞான வெற்றி யுறவினிதே
பேறுபசு ஞானம் பிறங்குசிவங்—கூறிற்
கருமரபு கேவலமாற் சாணுமறி வேதா
மொருவுதலு முண்டோ வுணரி—லிருவருமே
யொன்றுய்த்தென் றோதி லுறுசிவமு மோர்மமதோ
வின்றுகும் பெத்தத் தியல்பாகுங்—குன்று
வுவப்பின் றெனுமா லுறுமுலகம் வேம்பாய்த்
தவப்பயனே யின்பமெனச் சார்ந்து—நவப்பேறு (சாகை)
மீசனே யல்லா வினைசந்தி தல்லாந் துன்பமெனப்
பேசுதலாற் பேரின்பப் பெற்றியன்றே—மாசின்
வகையறியா ராவி மதியறியார் மக்கட்
டொனீகயனுகே னென்னச் சொலுவாள்—வகையாய்ப்
பதியொன் றுலவாப் பசுபலவாம் பாச
விதியைந்த தாக விளம்பு—மதிதங்கு
மீசன் பரமறிவே யெவ்வுயிருந் தாணுகு
நேச னுயிர்க்குயிராய் நித்தியமாய்ப்—பேசு
மருவுருவு மன்று யகண்டிதமாய்ப் பொற்பாய்
நிருமலமாய் நிர்க்குணமாய் நேசே—வருமறிவி
லானந்த மாய்ப்பெரிதா யாராயி னுட்பமதாய்த்
தானந்த மானிடத்தே தங்குமவ—னுனுந்து
மாவியொரு மூவகைத்தா மாணவமே யோர்வகைக்கு
மேவுமவை யொன்றும் வினையுமுறும்—பூவி
லொருவகைக்கே யைந்து முறுமால்மெய்ஞ் ஞானம்
வருமவைக்குப் பேத மறுமேற்—கருவகைக்கு
மாணவமே மூல மறியாமை யாற்பிறவி
காணவைக்கு மொன்றுகக் காட்டுமாற்—றுணுவிணை
டொன்று மலமொன் றுழியின்மல மோர்நான்கு (சுரை)
நின்று மருளோடு நீள்சிவமாங்—குன்றுத
வாவியோ ராவிக் கடிமையல வாவியெலாம்
பாவிக்கு மீசன் பரனென்னத்—தாவிப்
பொருமலத்தை மாய்க்கப் பொருத்தியதோர் நான்கி
லிருவினைக்கா யெப்பிறப்பு மேய்ந்து—வருமறிவவ்
வீசன்பா லாக விருண்மல மொன்றேறகப்
பேசும் வினையொப்புப் பின்பிறக்க—மாசற்ற
சத்திநிபா தத்தாற் றகுமருளா டொன்றுகு
முத்திநெறி யென்ன மொழியுநூல்—சித்தத்
திருளடைந்த கால மிசைந்தமல நான்கு
மருளடைவ தன்றியுமற் றுண்டோ—தெருளிற்

சரிதாதி நான்குந் தகுமெவைக்கு மேலாய்
வரலாற் றவமே வலியா—யரணு
மாணவமே யொன்று யளவிறந்த சத்தியதாய்த்
தாணுவிஃனக் காட்டாத் தகைமையதாய்ப்—பூணு
மறுதியா யாருயிரா யங்கமோ டற்ற
மறுதியாய் வான்பொருளாய் மற்ற—விறுதி
நரகமாய்ச் சொற்க நவில்பிறப்பாய்ப் பொய்யில்
விரகமாய் வீணுப் விமலத்—தரகமாய்ச்
சிற்றுயிரைப் பற்றுஞ் சிடமாய்ப்பொய்த் தீவிஃனயை
நற்றுவிக்கும் பொல்லா நலமதா—யுற்றரஃன
யன்னியமே யாக்கி யடைந்தவுபி சோடனைவயுந்
தன்னியல்பே யாக்குஞ் சதிராகு—மன்னு
மருளடைய வாவியங்க ணுதவஃனச் சேர்ந்த
விருளடைந்த தென்ன விலவா—மருளென்னச்
சொல்லுவதிங் கெவ்வாறு தொக்குமுடற் கண்மமல்லா
வில்லையுயிர்ப் பெந்த மெனினன்று—மெல்லவணுந்
தேவன்பொய்த் தீவிஃனயைச் செய்வித் திருந்தியக்
காவ லிடுகை கணக்கோதா— லுவி
மொழிந்த விஃனயதனின் மூழ்கி நரகத்
தழுந்துவதுஞ் செய்யா தறிவா—லெழுந்த
விழியுடையார் வீணை நடந்துவிடப் பாம்பின்
குழியில்விழு வாரோ குறித்தங் — கழிவிலா
மார்க்க மிருக்க மருவு கருமேவண் முட்
டாக்க நடக்கத் தகுவரோ—நோக்குகின்ற
நாட்டந் தடையதஃன நண்ணியந்த நாட்டமறக்
கோட்டமே யுற்ற குணம்போலச்—சேட்டையுறு
மாவி மலத்தடையி லாயந்த வாவியற
மேவிச் சடமாய் விளங்கியே—பூவிதனி
னிச்சை கிரியை யெழின்ஞான மீங்கிவையெ
யச்சமற வன்மே யடைந்துபோப்யாங்—கொச்சைநெறிக் (சகூ)
காசை மிகுவித் தணணியமா மீசனிச்ஃச
நேசன் கிரியையெல்லா நீக்கியே—பேசுமல
மோக மறுதி முஃனத்திலேயே லாதியதாம்
தேகத்தோ டொன்றுகச் செல்லுவமோ—வேகு
மலமே விஃனயின்மா லாக்கத் திரோதனஞ்
செலவே தனுவிஃனயைச் சேர்த்துப்—புலமே
நடவா வழியை நடத்தித்தன் ஞஃன
யடவா வழிகட்டிக் காத்துமே—லிடவான

போகத் தவாவே பொருத்தியரன் சத்தினையடி
மேகத் துவமா யிசைத்ததுவே—யாகு
நயனத் தடையார் நடக்கக்கோ லீந்து
பயனைத் தரக்கையாற் பற்றிச்—செயனி
னடத்துவார் போலீச னண்ணிற்றீ தென்னைத்
தொடுத்தவா றிவ்வாறு சொல்லே—லடுத்தமலை
மோகங் குருடு மொழியுமுடல் கோலீசன்
போகத் திடைநடத்திப் பூட்டுவா—னகக்
குருட்டை நடத்துங் கொழுங்கோல னேனு
மிருட்டுங் குருட்டேவ லேயா—மருட்டுங்
கூணவேற் றுமையாற் குருவருட்கு மாரு
யாளா—யுணர்வா
னடப்பார் தமைநடத்தி நன்குதீ தெல்லாங்
கொடுப்பா ரவர்நடத்துங் கோளா—லெடுப்பாரு
டீசன் றனுவை யிசைத்தாட்டு வானந்த
வாசை யவனளித்த தோகருணைத்—தசாங்
கடவுண்மல வந்தகர்க்குக் கைகொடுத்தாற் பாவ
நடைபயிற்று வானவணுய் நாட்டுந்—தொடரு
மறியாமை முன்செல்ல வாங்கதற்குப் பின்னை
பிறியாப் பிறப்பிறப்பைப் பெய்து—குறியாகுந்
சொற்க நரகமுறத் தோய்வித்துத் தானநறிக்க
ணற்கண் சிறிதுநடை நண்ணியதேற்—பொற்கை
பிடித்தடியைச் சேரப் பிரியாச் சரிதை
நடத்துங் கருணை நலமாந்—தொடுத்த
குருடுள போதே கொளுங்கோலு முண்டாய்க்
குருடகலக் கோல்வந் ததுபோன்—மருளகல
வந்த மலநான்கு மதிக்கி லறுதிபின்
றொந்தமுறு மீசன் றொடர்பிறற்—றந்தவினை
நீக்கிக் கருவி நிரப்ப விணையுமொத்து
நோக்குந் திரோதமவை நோக்குவதா—மூக்கு
மலமே யிருபோது மன்னி யுயிரின்
புலமாய்த் தனுவதனைப் போக்க—நலமாய்க்
கருவிமுத னுன்குமதன் கைவழித்தாந் தீமை
யொருவின்முதற் றந்தவனே டொன்று—மருவுநெறி
தத்துவமே நீங்கத் தகும்பொருளைக் காணுமற்
றொத்துவதே கேவலத்தின் றொன்மையய்தாம்—டுத்திவினை
நண்ணக் கருவியது நாடி யிடிற்சகல
மெண்ணுமல மெல்லா மிலையாகிக்—கண்ணுறு

(சளவு)

(சஅரு)

மறிவோ .றிவா யழுந்துவதே சுத்தங்
குறியோடு நிற்குங் குருடர்—செறியுங்
கருவியறி வேதனுங் காணுமற் காண
மருவியது மாங்கே மறைப்பாய்ச்—சருவுங்
குருடோடு நித்திரையைக் கூடுவார் போல
மருளோடு மாயி மருவி—யிருளோடு
மங்கமறப் பூரணமா யுங்கொன்றைக் காணுமற்
றங்குவதே கேவலத்தின் றன்மையதாம்—பொங்குங்
கருவியலை கேவலத்தின் கண்ணுறுங்கா லாவி
மருவி யுடலாகி மன்னித்—தெரியும்
விழியிழந்தார் தூங்கி விழித்தவிழி போல
வழிதெரிந்த தின்றும் வழக்காய்ப்—பழிமலத்தின்
மோகத் தடையாய் முழுது மறிவதனை
யாகச் செயலா யழுத்தும்வினை—யூகத்தா
லோர்மூ வகைத்தா யுறுந்தோற்ற நாலதாய்ச்
சார்பிறவி யேழினையுஞ் சார்ந்துபொய்யிற்—சேருஞ்
சுவர்க்க நரகமெனச் சொற்றிறைவபுந் தாய்ந்து
பவத்தைப் பலகாலும் பற்றிச்—சிவத்திற்
றரியாத வாறே சகலமென்ப தாகுந்
தெரியா மலத்துவமைச் செய்கை—பிரியாச்
செறியுங் களிம்புவமை சேரு மறைதிக்கும்
பிறியிலுற வற்றதையும் பேசு—மறைபடலந்
தூங்கிக் குருடர் துயிலெழுந்துங் கண்ணினுக்கே
யோங்குபொருள் காட்டாத வண்மைபோ—னீங்குமையற்
கேவலத்தி லன்றிக் கிளர்கருவி யுற்றுமருட்
காவலினைக் காட்டாத காவலான்—மேவு
மிருளுவமை காண்பானு மெய்து மானுந்
தெருளுதலே யில்லாத் திகைப்பு—மருள்பெறுங்கான்
மாறெழுன் னுற்றதனை மன்னுமல் வீணுய்
வேறே கிடக்கும் வியப்பானு—மீரு
விடத்துக் குவமையது மீண்டுகுண மற்றுங்
கிடந்துங் கிடவாத கேண்மை—படமகன்ற
நாகமணி காட்டத்தீ நன்குவமை பேதமற
வேகமாய் நிற்கு மியல்டென்ப—தாகுங்
கடலுப் புவமை கலப்பும் விபர்த்தத்
தொடர்பு மனுதியையுஞ் சொல்லுங்—கடனுகு
நெல்லுக் குவமை நிறைந்தமல மைந்தினையுந்
தொல்லையென்ப தாகமறை சொல்லுகையாற்—செல்லு

மறுவைபினி லாசுவணை யாங்கதணீ நீக்கச்
செறியும் விணைமாயைச் சேர்க்கை—குறியாகு
மாசுற்ற வாடி யதுவுவமை யாங்கதணைத்
தேசுற்ற நீறதனற் றேறய்த்தது போற்—பேசு
மூளக்கண் விளங்க வுறும்புன்மு தாதி
விளக்கு மரணடியை மேவி—பளக்குங்
கலங்கற் குவமை கருதரு னெஞ்சின்
விலங்கிலுரு தென்னை விளம்புந்—துலங்குகின்ற
வாகங்கா லாக வறைகுவ திங்கீசன்
மோகங்கா லாய்விணைபின் மூளுணையா—லேக
விளங்குவமை கேவலத்தின் விட்டபொரு டன்னை
யளக்குணைக்கு நின்றறிவா டாமா—லுளக்கண்
மயக்கமுஞ் செய்யுமென மன்னியதஞ் ஞான
மியக்கப் படுமதணு லென்க—வுயக்கொள்ளு
மீச னருளே யியல்பென்ப தாகுமதைப்
பேசியது மச்சொல்லின் பெற்றியதா- -நேசக்
கருமமருந் தென்னைக் கழறுவது மீசற்
கொருணைப்பா லாக வுதவி—வருமதற்குத்
தோற்றுந் தனுவே துணையா யறிவுபற்றிப்
போற்றும் பிறவியறப் போக்குணையாற்—றேற்றுகின்ற
செப்புவமை யாவி திகழு மணிதியைபு
மொப்புஞ் சிவத்தி லொழிக்கலுமாம்—தப்பாத
கண்ணுக் குவமை கருது மலமறைப்பு
மெண்ணுஞ் சிவத்தி லிசைதலுமாம்—விண்ணிற்
பருதிக் குவமை பகர்மலத்தோ டொத்து
மொருவி யறிவதற்கு மொப்பா—மருவியரு
ளீசற் குவமை யிசைந்த விபாத்தியையுந்
தேசுற் றிடலுமிச்சை சேர்வதுமாம்—பேசும்
பளிங்குவமை பெத்தமுத்திப் பண்புற்றங் காவி
விளங்குதலின் முகா விபப்பாற்—களங்க
விரும்பா முவமை யிரித்தலையுந் தாணுப்
வரும்பா வணையிணையு மன்னும்—விரும்புகின்ற
தூசுவமை மாயை தொடர்ந்து மலமின்னு
மாசகற்றச் செய்யும் வகையிணை—ணைசமிலா
நீருவமை மாசையுற்று நிற்பதற்கு நீங்காம
லீசன்பா லொன்று பிசைவதற்குந்—தேசுற்று
வாடிக் குவமை யடைந்தமல மெள்ளமெள்ள
நீடு மறிவளித்து நீக்குணையாற்—கூடிம்

(நிகஅ)

(நிஉஅ)

விளக்குவமை மெய்ஞ்ஞானத் துற்றுமற் ருன்றை
யளக்குதலைச் செய்யா ததனற்—றுளக்காகு
நாக மணியுவமை நண்ணுமலத் தொன்ருயும்
வாகு பிழையாத வண்ணமையா—லேகமாங்
காட்டத் தெரியுவமை கண்ணுமலத் தொன்ருயும்
வீட்டித் தனுவழித்து மேவுகையாற்—கூட்டு
முடிவுவமை யீசன்பா லொன்ருகி யாவி
கெடுமுறைமை யில்லாத கேண்மை—நடுவா
மாசுவமை யீசனரு ளாய்க்கிளையாற் கண்மந்
தெரிய நடத்தியிடைச் சேர்த்தற்—பிரியா
வுடற்குயிர்போ லென்கை யுறுமுயிரின் செய்தி
நடைநடத்தச் செய்பு நலத்தா—லுடைத்தா
மருக்கர்க் குவமை யடைந்தார் விணையைப்
பெருக்க நுகருமயற் பேறுந்—திருக்கா
மலவிருளைப் போக்கி மதியைத்தன் பாவி
னிலவுதற்கு நிற்கு நெறியு—நலமாங்
குளிகைக் குவமை கொடுமறைப்பை மாற்றித்
தெளிகைக் கிடமாகச் சேர்த்தல்—விளியா (நிகூ)
நெருப்புக் குவமையரு ணீடுயிர்மே னின்றங்
கொருத்தர் மலத்தை யொழித்தல்—பொருத்துகின்ற
காந்தத் துவமை கருதுமுயிர் தன்பாலிற்
சேர்ந்தகலா நீர்க்குந் திறத்திறற்—போந்த
வுவருக் குவமை யுறுமுயிரை யொன்ருய்க்
கவரப் படுமதனற் காண்க—தவிராக்
கடலுக் குவமை கருதுமெவைக் கெல்லா
மிடமா யிருக்கையிறை லென்கை—யுடனு
மலைகைக் குவமை யடைந்தார் தனுவி
னிலவி விணைதனதாய் நிற்கை—நலமாகுந்
தேற்றுக் குவமை திரிமலத்தை நீக்கிநெஞ்சிற்
ருேற்றிநிற்கு மின்பச் சுவையாமாற்—சாற்றுகின்ற
கண்டுதேன் பானெய் கருப்பு கனியுவமை
விண்டகலா வண்பை விளக்குகையாற்—கண்டபொரு
ளொப்பைப் பலவா யுரைத்த லொருவகைக்குச்
செப்பியது மற்ருன்றைச் சேராமன்—முப்பொருட்கு
மேற்ற விடத்தி லிசைப்பதற்காய் வெவ்வேருய்த்
தோற்றுதலே யெல்லாந் தொகுத்துவகை—கூற்றை
யெளிதாய்ப் பிறித்தறிந்துங் கெண்ணிப் பொருளைத்
தெளிய விளக்குதற்காந் தேரின்—விளைவாகுந் (நிஎ)

கேவலத்தி லீறுநின் கிளர்சகலத் துள்ளுமுடன்
காவலாய் நிற்குமலக் கட்டகலத்—தேதவன்
சரிதாதி நான்குந் தருஞ்சுத்த மூன்றே
யொருவாப் பதமுத்தி யொன்றே—யருளோடு
பத்தவத்தை யாகப் பகருவதா நான்கினுக்கு
முத்தியெனும் பேரே முடிவாகுஞ்—சத்தினி
பாதஞ் சதுவிதமாம் பற்றுமல பாகமந்த
வீதமா மற்ற வினையுமந்தப்—பேதமதா
யொக்கக் கிரியை யுயர்ஞான மிச்சையுறத்
தக்கதே யாகத் தகுமான்பாற்—றொக்கி
யெழுந்து மலமனத்து மில்லாமை நோக்கி
யழுந்துவதைச் செய்யு மானு—மொழிந்த
மலமொன் றுளதாக மாயைமுத னுண்கு
நலமொன் றிலதாக நண்ணிப்—பலமொன்றுங்
காட்டாத காலத்துக் கண்ணுடி மாசதறத்
தீட்டாப் பொடியிலொளி சேர்ந்தமைதன—வீட்டா
விருஞ்செல்வம் வேண்டி யிருப்பாரு மீசன்
றருஞ்செல்வ மென்னத் தழுவப்—பெருஞ்செல்வ
மோகத்தா லூட்ட முனியின்மல சத்தியற்றுப்
போகத்தான் மெல்லவன்பு பூண்பதனற்—றுகத்தாற் (நருஅ)
சாலோகத் திச்சை தருமாற் சரிதைபற்றிப்
பூலோகத் திச்சை புறம்பாக்கி—மேலாகச்
சாமீபத் திச்சை தருமாற் றகும்பூசை
பூமேற் பொருத்திப் பொருளனைத்துங்—தீதமீதி
லேற்றச் செயுமா லிசைந்தவரன் சாரூபந்
தோற்றவதன் மேலன்பு தோன்றுவதா—லாற்றுகின்ற
நெஞ்சி லசனை நிறுத்திமல சத்தியெல்லா
மஞ்சியதன் பாலி லடங்குமுன்னுள்—வஞ்சமறு
மன்னியத்தி லிச்சை யடையவறி யாமையறத்
துன்னியது மாங்கே துடர்ந்துடனுந்—தன்னியல்பாஞ்
சன்மார்க்கத் திச்சை தருமாற் றகுமுடலின்
மூன்மார்க்கத் திச்சை முறையகலத்—துன்மார்க்கத்
துற்ற பகலி லுறும்படல நீங்கத்தா
னற்றும் பொருள்காணு நண்ணரிதான்—மற்றவராற்
செப்பி யிடத்தெளிந்த சீரென்னத் தேசிகரான்
மூப்பொருளே நோக்கு முறைமையதா—லெப்பொழுதுந்
தொந்தித்த காயந் தொகுந்தா னெனத்திரிவாய்ப்
பெந்தித்த தாகமெனப் பேசியிடச்—சிந்தித்துக்

காய மிசட்டுறவே கண்டவையி லேபழுற்றங்
காயக் குணமென்னு மைந்தோடும்— போயகலத்
தக்கதே யென்னத் தகும்விகற்பக் காட்சியறத்
தொக்கதனை மாயத் துடைத்தங்— னிற்குமது
காயசுத்தி யாகும்வன்னங் கான்ற பளிங்கொளியைத்
தோயுங் கதிரொளித்த தோற்றம்போ— லேயுநெறி
யாவி யகத்துணையை யாதரிப்ப தாகமறை
கூறு மறிவின் குறியன்ன— மேவியதோ
ரங்கத் துயிர்ப்பிரம மாகு மெனத்தெரிவாய்ச்
சங்கழுறு மைய மெனத்தரித்துப்— பொங்குமரு
ளாசற்ற காட்சி யதனுலவ் வாறடங்கத்
தோசுற்ற வாவித் திகழ்ருவா— மாசற்ற
வாவிதனக் கின்ப மானல்லா லங்கமறின்
மேவும்வினை யுண்டோ விளம்பென்னக்— கூவுந்
திரிவோ டுறுமையஞ் சோராம லாவி
வருமேற்றன் னின்ப மருவி— யொருவா
வருளையாற் கின்ப மல்லாதார் சேரி
னிருள்சோ நரகத் தினைவர்— தெருள்சேர்ந்த
சித்தத்தார் பேதமெனச் செப்புவா ரொன்றன்னப்
பித்தத்தார் சொல்லும் பிழையென்னி— லொத்தந்த
காரு முறுங்கண் கதிரொளி யுற்றல்லாற்
சேருமொளி யில்லாத செய்கையும்போற்— சாரு (நஎ)
மூவல முறுங்கதிரை யொன்றினல்லால் வண்ணந்
தெரிதலிலாத் தன்மையும்போற் றங்கு— மவலத்
தடையகலு மெய்ஞ்ஞானச் சம்புவுறின் காயத்
தொடையகலு மாவியதைத் தோய்ந்து— புடையகல
நின்ரூற் கடிமையென நிற்பதுவே நீர்மையெனக்
குன்ரு வருணூலுங் கூறியது— பொன்ரூத
பன்னிறங் காட்டும் படிகம்போ லிந்திரியந்
தன்னிறமே காட்டுந் தகைநினைந்து— பன்னிறத்துப்
பொய்ப்புலனே வேறுணர்ந்து பொய்பொய்யா மெய்கண்டான்
மெய்ப்பொருட்குத் தெவமாம் வேறென்றும்— வைப்பாஞ்
சிறைசெய்ய நின்ற செழும்புனலி னுள்ளஞ்
சிறைசெய் புலனுணர்விற் றீர்ந்து— சிறைவிட்
டலகடலிற் சென்றடங்கு மாறுபோன் மீளா
துலவிலரன் பாதழுறி னென்று— நிலையாந்
தெரிசனமா மீதுயிர்க்குச் சேட்டை யிலதேற்
பரிசனத்தா லீசன் பகுதி— வருமதனு

லெல்லாத் தொழிலு மிரும்பே றறிவுமுறச்
செல்லா வுயிர்செலவே சேருவதா—லில்லா
வொருவர்க்கே யீடு முறுவார்கட் கெல்லாங்
தருமத்தை யீசர் தரத்தா—மூமமற்றூர்
தீயி லுறுமிரும்பு தீயலான் மற்றுண்ணை
பையமறத் தீயாக்க லாகுமோ—பைய
வலகைகொண் டார்ந்த வலகையலான் மற்றீரு
ருலகிற் புதுமை யுறுமோ—நலமா
மறிவருளிற் சேர்ந்தங் கடங்குவதே சுத்தி
செறியுமுபிர் நேயத்திற் சேர்ந்து—பிறிவின்றி
நிற்பதுவே முத்தி நெறியென்ன நீள்சிவமாங்
தற்பரையிற் சேடே தகுமுத்தி—யற்புதனை
யொட்டுதற்கான் றின்றென்னி லுற்றசிவ முத்தியினைத்
தொட்டவரு மின்றுய்ச் சொலவேண்டு—நட்டமற
நித்தியமே யென்ன நிகழ்த்தியதும் பொய்யாகுஞ்
சத்தியா னற்றுந் தருஞ்சயல்க—ளித்தனையும்
மாய வறிவளித்து மன்னியது நாமாகு
நேயமே யல்லா னினைவுண்டோ—வையுநெறி
யொன்று மிரண்டு மிலதா யொருங்கொத்துத்
துன்றி யணையமாய்த் தோன்றியே—நின்றிடுத
லாவிக்கி லாப மதுவன்றி யொன்றதனைப்
பாவிப்ப தெல்லாம் பழுதன்ன—மேவியம்போற்
காய மொருபொருளுங் காணுமற் கண்ணடைக்க
நேய முழுதா நிறையுமணி—லாயக்
கருவித் துயர்மாங்கள் கண்ணிலா லெல்லாம்
விரவிச் சிவமாக வேண்டு—மருவி
யொடுக்கி லிவணு முயர்சிவமே வந்துங்
கூடக்கிலொரு சற்று மகலா—முடக்குடலின்
வந்துபோ மாகில் வருமற்கோர் மேனியொன்று
சிந்தையுறக் கண்டு தெளிவாகும்—பந்தமறச்
சேதித்துத் தம்பாலிற் சேர்த்தவடி நம்மைவிட்டுப்
பேதித்த தெவ்வாறு பேசுங்கால்— வாதித்த
வாகத் தயலா யறிவுவிளிப் பட்டருளா
டேகத் துவமா யிசைபினல்லான்—மாகத்தாப்
பாதத் தடையுமருட் பண்புண்டோ பல்லுயிர்க்க
போதத் துறின்மாயை யெவ்வினையும்—போதத்
தடங்குவது போல வரன்பாலி லாவி
யொடுங்கத் தணுவினையு மொன்றுய்த்—தொடங்கிப்

(நிகழ)

(நிகழ)

பெறுவிதல்லா மப்பொருளின் பேறுமற் றொன்றை
யுறுவதுவு முண்டோ வுரைக்கிற்--- றறுகுடலைக்
கோதாயு முயிர்க்கதிர்முன் சோற்றுப் விளக்கென்ன
மோய வினருளே மன்னுவதா --- மேயுநெறி
கேட்டலுடன் சிந்தித்தல் கேள்வி யதைத்தெளிந்து
வாட்டமற நிட்டையென மன்னுவதா --- நாட்டுகின்ற (கூஈ)
பாசவறி வாலும் பசுவறிவு தன்னாலு
மீசனடியை யியைவுறுத் --- தேசுற்ற
போறினைவச் சிற்றறிவு பெற்றதலை லச்சிவத்தோ
டோரறிவே நிட்டை யொழுங்காகுஞ் --- சேரினிட்டை
தோற்றித் திலேபேற் சொலுமாபை மற்றுருகா
லேற்றி யிடவதனை யெய்துவதாம் --- போற்றுமிதைப்
பாவகமேற் றூனசத்தாம் பாவனை தீதமணிற்
பாவகமா மன்றென்னிற் பாழதுவாம் --- பாவகத்தைப்
பாவித்த றூனென்னிற் பாவகமாந் தன்னருளாற்
பாவிப் பதுபோமில் பாழென்னத் --- தேவகத்தாய்ச்
சித்தங் தெளியச் சிவஞான போதத்தின்
முத்தி யளிக்கு முறையறியக் --- தொத்துமல
நட்டமெனி னித்தியமோ நண்ணுது நட்டமற
வொட்டுமெனின் மெய்ஞ்ஞானத் தென்றுவாங் --- கெட்டதுதீகன்
ஞானமல நித்தியமோ நள்ளிருடா னுதவன்மு
னூனமற நின்றாங் கொளித்தென்ன --- வீனமுறச்
செய்யா திருக்குமதன் செய்கையதாந் தீவினைவந்
தெய்தா திருக்கை யியம்பெனின் --- மெய்யனைத்துந்
தொந்தித்த சுஞ்சிதமே தொக்குமரு வீணைக்காற்றீச்
சந்தித்த வித்துத் தகைமையன --- வந்தமுற (கூகய)
வத்துவா வாறு மகல வகலுநிவாய்
நித்தன்பா லொன்றுகி நிற்குமாற் --- றத்துவங்க
ளீசன்பா லாக விசையு மிருவினையு
மாசற் றருள்விளையாய் மன்னுவதாந் --- தேசுற்ற
வாகா மியமே யலடியுமறி யாமையுற்ற
தேகா மியத்தி லிசையாவா --- மோகாந்த
காரமே யில்லைக் கதிர்முனிருள் போன்மலத்தின்
பாரமே தீர்க்குமருட் பண்பாகும் --- போராக்
கருணையிடங் கொண்ட கருணை கருவா
மரண மறுக்கு மருந்தங் --- கரணகுந்
தன்னையே நோக்குவிக்குஞ் சடம்பு தனிமலத்தை
யன்னியுமே யாக்கு மமலாகுந் --- தன்னுகின்ற

வாணவத்தே தா டுற்றநெஞ்ச மாணவமாய்த் தீவினையைப்
பூணுதற்கே பிச்சை புகுமென்னத்—தா ணுவினைத்
தொந்தித்த வாவி தொகுமதுவாய் லிங்கத்தை
வந்திக்கு ஞான வடனேயாந்—நந்துழுட
னின்ரு ருயிரை நிறுத்திப் பிறித்தறியக்
குன்ரூப் பருதிக் குலவிளக்காம்—பொன்ரூத
செம்பிற் களிம்பென்னச் சேர்ந்தமல மாற்றுமரு
ணம்புங் குளிகையென நண்ணுவதாஞ்—சம்புவெனத் (சூஉ ய)
தோன்று முயிரருளாய்த் தோயு முடல்வினயு
மேன்றசிவ போகமென வெண்ணுவதா—மான்றவருட்
சீவன்முத்தி யீதிந்தத் தேகமறும் போதுற்ற
வாவிடர முத்தி யடையுமெனிற்—றேறவன்
சரிதாதி மூன்றினுக்குந் தக்கபத மிங்கே
மருவாதே மேலுலக மன்னி—லொருவா
மறுமையவைக் குண்டாம் வருஞான பாதத்
துறுமறிவு மிங்கே யுறலாற்—பெறுமுத்தி
யீசனே யாகு மிவனையல்லா தில்லையருட்
டேசனே யெங்குஞ் செறிவாகு—மாசிலா
வங்க மறும்போ தடையு மறுமையென்கை
பங்கமென மெய்ந்நூல் பகருவதாஞ்—சங்கரன்பாற்
ரூற்றுதற்கி சைந்தவத்தை சொல்லி யுளமதனை
மாற்றிச் சிவமாக மன்னியிடச்—சாற்றியநூல்
வந்தித் தறியாத மக்கட் குபதேசஞ்
சந்தித் திடுவதில்லைச் சாற்றுங்காற்—பெந்திக்கப்
பட்டமல மாயை பகருமிருங் கன்மமொன்ரூய்த்
தொட்ட விடம்பொதுவாய்ச் சொல்லுவதாம்.—விட்டிணைவனை
யன்னியமே யாக வகன்ற நெறியதனைத்
தன்னியல்பே யாகத் தகுமன்ரூ—துன்னுமருட் (சூகூ ஏ)
சீவிக்குங் காயஞ் சிவனலவே லிங்கத்தைப்
பாவிப்ப தேதாம் பரனென்னைத்—தாவிப்பி
ரீசனே யென்ன வியம்புவார் முன்போலப்
பேசுமுறை யில்லாத பெற்றியன்ரே—வாசற்ற
வுள்ளமோ டுங்க முறும்பொருளு மீசன்பாற்
றள்ளிச் சிவமாக்குந் தன்மையன்ரூ—வெள்ளுமலம்
விண்டகலா தார்க்கே விளங்கு முருவருளைக்
கண்டகலா தார்க்கதனை காண்பதுவாம்—பண்டே
யிருகண் குருடரிணைந்த பொருளை
மருவி யறிய வசமோ—வுருவிற்

றியார்க்குக் காமச் சிறப்புரைத்தா லந்த
நெறியாகு வாசோ நிணைந்து—பொறியார்ந்
தொளியிருளாய் நிற்கு மூறுமுமன் கட்கே
தெளிய மருந்திடினுந் தீரா—வெளியமலம்
பாகப்பட் டாற்குண்மை பன்னில் விபரீத
மாகப் படிவதலா லாவதுண்டோ—போகப்
படுமலமான் றேகப் பகருயிசோ டெல்லாந்
தொடுமமலன் ரூளைத் தொடுமால்—விடுமமல
வாவிக்குக் காய மிலையிங்க ணுவியுற்று
மேவிய காயம் விடுமென்னக்—கூவியதும்
பொய்யாகுந் சித்தாந்தம் பூண்ட தவருரைக்கச்
செய்யா நறிவிலார் செப்பியதா—மையா
லவனான நெஞ்சத் தகற்றிப்பொய் யங்கப்
பவனான மெல்லாம் பறித்துத்—தவனான
நா னே போதத்தி னல்வழியே
யெந்தை மரபி லெழுந்தருளி—வந்தெனக்குச்
சித்தாந்த நெஞ்சிற் றெளிவித்த தேசிகன்ரூள்
முத்தாந்த மென்ன மொழிந்துடனுங்—கத்தா
வுளக்கணிறைந் தெற்கா புறுபொறியுந் தற்கே
விளக்கும் பொருளினையும் வேண்டி—யளக்குந்
தனையா னுறுவதற்குத் தன்தென்னை யாமே
நினையாத வாறு நிறுத்தித்—தினையளவு
நீங்காத காத னிரப்பி மறந்தொருகால்
வாங்கா வறிவினையும் வைத்தண்மை—பாங்காகு
மாவிக் கமுதா யருங்கருணைத் தேறுகித்
தாவிக்குஞ் சாக்கரையாய்த் தண்டபிராய்ப்—பூவிற்
குயர்ந்தமணம் போல வொழியாம னின்ற
நயந்த கருணை நலம்போற்றி—யினைந்த
குருவடிவைப் போற்றிக் குலாவியமற் றொன்று
மருவறியே னென்னமதித் தாள். (கூ

தனிச்செய்யுள்கள்.

ஆகத் தறிவை யகற்றியவ் வாவியி னு
னேகத் தனுவை யுறவைத்துத்—தே
தறிவாக்கி மங்கையரு ளாணண்மற் றொன்றை
றிறிவாத்குந் தேசிகனீட் டெற்று. (கி

காயத் துருதவருட் கண்ணி யடியிணையைத்
தோயத் தொடர்ந்தாண்ட சூதவரு—மாயத்தான்
றுய்யாப்புன் சொல்லாற் றுதித்தே புணர்ந்தாளென்
னையா நமச்சிவா யா. (உ)

சித்தாந்த மென்னத் தெரித்த பஃறொடையிற்
சித்தாந்த முன்னூற்றெண் பத்தஞ்சாய்—முத்தாந்தஞ்
சொன்னுண் றிருவா வடிதுணையைச் சூழ்ந்தோர்க்கு
மனுகு மமைபலவா னான. (ஈ)

சித்தாந்தப்பஃறொடை முற்றியது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

—:—

அ

சிவபெருமான்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தசகிண்ணமாத்திரதேசிகர் அருளிச்செய்த

உடற்றசப்படலம்மூலமும்

தேனார் கடலைத் திருந்தியது வாயிரங்கான்
டோணுத வன்பா லருச்சித்து —மோனனி
லாங்கதனிற் றெய்வீக டாரியான் முகன்றிடீவ
யேங்கி யுயிர்த்தங் கிசங்கியே —யோங்கியபே
டத்தி னிசேடப் பரிவாற் படர்நீத்
சித்ர கடலவிழ்ச் சிரவணை —யொத்துணர்ந்
தற்சணைக்குத் தாழ்வுடைய தம்மா வினைசந்தி்கன
நச்சு விழிணைய நயந்திட்டி — டெச்சுவித்தன்
முழியது பெற்சீமு னுமாமுலக டத்தீனயுந்
தாழ்வறசீவ செப்யுந் தலைமையது —தாழ்வுவர
கண்டு கலங்கிக் கருணைபெறத் தன்னுதவிற்
பண்டு திபா னித்துப் படைட்படீன —யண்டர்தொழப்
பெற்சீமுனுங் கீழ்மேற் பெருப்பன்றி யண்ணமெனு
மற்சீமு முருவ மருவிசீய —யிற்றறவனை
காணு தழலவவர் சன்னகலா துண்ணின்சீமுன்
சீமுணு தூலசீகா டியிரசீனத்தும் —வீணுகா
தெள்ளருக்கு ளெண்ணெயென வெங்கு நிறைந்தகலா
தெள்ளப் படாவியல்பா மின்பநிலக் —கொள்ளைகதரக்
கள்ளமலக் கட்டகலக் காதலுடன் வல்விசீன
ருள்ளி யருந்தி யுவர்ப்புறசீவ —கொள்ளுநர்
தனுவாதி நான்குந் தருவதிலை யாகி
லுணுமா நுபிர்க்க ளொருகாற் —றணுமருடான்
றீரா தெனசீவ திருவுளங்கொண் டங்கிறைவு
சீபாசம னின்று பிரியாத —வாருயிர்க்கா
ணையந்தாழில்யாருந் செய்துமென வன்சீறு நியமித்துத்
தந்தகுண மலந்தாழிலுந் தானகலா —வெங்கைகயண
நின்சீரு ளெருக்க நிகழ்த்தியிடிங் சீகவலைத்தி
லென்று மனுபவத்தீர் வுன்னசீவ —ருன்னுந

தண்ணருளோ டைந்தாய்த் தயங்குதல்கண் டாங்கதனை
மன்னுருவ மாக மருவியே—பின்னுமுறுங்
காரணங்கண் மேவிக் கருதரிய வெவ்வுபிரு
மோகலா தெய்தத் தனுவாதி—சீருடனே
தோற்றுவித்துத் துய்ப்பித் தொடுக்கியிக ழாதுமறைத்
தேற்றவினை யொப்பு மிருண்மலத்தின்—மேற்றிகழும்
பாகமுஞ் சத்திநி பாதமும்பார்த் தற்றளவின்
மோக முடனே யணுக்ரகித்துச்—சோகமுறுந்
துன்பப் பிறவி துடைத்துத் தொலையாப்பே
ரின்பத் திருத்தியிடு மெங்கோமா—னின்பமளுந்
தன்னை யொருக்காற் றடுமா றியுந்னையா
வென்னைப் பிறப்பறுக்க வெண்ணிபே—துன்பவினை (உஏ)
யேணீம சாதிக் குணக்கிரியை தானகலத்
தாணும சாதிக் குணக்கிரியை—யூனமறக்
கொள்ள நினைந்து குலவுதமிழ்ச் சம்பந்த
ருள்ள மகிழ வுகந்துமுனங்—கொள்ளென்
றுலவாக் கிழியருள வோங்குந் தனது
தலமா யிலகுபுகழ் தாங்கு—நலமிகவு
மீட்டுந் திருவா வடுதுறையி லெவ்வுலகு
நாட்டம் பெறவருளா னல்லுருவங்—காட்டியே
சொல்லு மளவிற் சுகப்பே றுதவவருட்
புல்லுந் திருவெழுத்துப் பொற்புடனே—பல்லோரு
நண்போ டுரைத்திடவே நன்னமச்சி வாயனெனப்
பண்போ டியர்நாமம் பற்றியே—புண்பதனே
டானகுண நான்கு மடைந்தகலா வாருயிர்போற்
ரூனுமொன்று போனடிக்கத் தாங்கியே—ஞானகுரு
தேசிகனு மென்று தெளிய வியற்றியிருட்
பாச மறுக்கும் பரஞ்சோதி—நேசமுட
னீன்றமுட்டைக் கெய்து மிரும்பருவங் கண்டுகடற்
ரோன்றிக் கமடங் குடக்குரம்பை—கின்றுருவாய்த்
தன்னை யடையத் தழைத்தருளாற் கூவுதல்போ
லென்னைப் பருவ மிசைவதுபார்த்—தெந்நலமு (உஐ)
மோங்கும் பதியி னுயர்ந்ததவத் தோர்பணிய
வீங்குகிரு பைமேரு வீற்றிருந்து—பாங்கறியா
நீசனெனப் பாச நிகள்மறத் தன்னுமம்
பேசவருட் டீதுட் பெருக்கியே—யோசைபெறுங்
காந்தச் செயலாய்க் கடுகும் பசாசமது
சேர்ந்ததுபோ லென்றன் செயலனைத்து—மோய்ந்துமிருந்

தன்றன் பதமே சரணமென நாயேனு
மொன்றும் படிகண் டளமகிழ்ந்தே—யொன்றுகா
தெஞ்சும் பிறப்பு மிருண்மலமு மெண்ணரிய
சஞ்சிதமு நாட்டமழித் தான்விழித்து—வஞ்சவினைக்
கேடான மாயை யெழிலான நால்வகையுங்
கோடா மயக்குங் குடிலமது—பாடாகத்
தன்னிணையை யோங்கத் தனதுதிருக் கைத்தலத்தைத்
தன்னேநி னென்சிரத்திற் றானமைத்துப்—பன்னரிய
பிக்க வுயிர்த்தி தாகையு மேம்பட்ட வெப்பொருளு
மொக்கவுட னுயுமல்லா தேதாங்குநிலை—யெக்கண்ணு
நீங்காத தன்னே நிகழ்த்தியிட வேகிர்பைபின்
ருங்காது தள்ளத் தலைப்பட்டித்—தீங்ககலாப்
பாவி செவிவழியாய்ப் பாதகனென் னுட்புகுத
மேவியுப தேசம் விளம்பியே—தேவான (௬)
தன்னேயா னென்று தருக்கினல்லாற் றீயவிரு
ளென்னே யணுகா திராதென்று—முன்னியெனைத்
தாணுகப் பாவித்துத் தானின்ற யானெனவே
மானமுறக் கண்டருளான் மன்னியிட—ஞானமுதற்
றீரவருள் யோகந் திண்ணை முறவியற்றிப்
பார மதுவாய்ப் பரந்துவருந்—சீரான
வாறத்து வாவகல வான தொழிலருளான்
மாறற் றிடமே மதித்தியற்றி—வேறற்ற
தானையா னெகித் தழைத்தென் னதுந்தாளைத்
தானே தலைநின்ற தம்பிரா—னீனமறப்
பெத்தத்து முத்தியிரண்டு மேபரா திலக்கணங்க
ணித்தத் துவமாய் நிகழ்த்தாமிரு—முத்தமமாய்
நாட்டுகின்ற மும்பொருட்கு நாசமுற் றேதயுணர்த்த
வீட்டுகின்ற சற்கா ரியமென்று—நீட்டுமதால்
ஞான கமநா னபந்தனக்கு நாமனைத்து
மீனை மில்லா தெதித்துரைத்து—மானதனி
லேயமுற்ற தெல்லா மகலவிரு வென்றருளி
மெய்யனரு ளாலுருவ மேவியே—செய்யலை
குண்டாக்கி யாக்கி யுடைத்திருளே டேபடங்கக்
கண்டிடுவ தென்றுபதி காணுங்காற்—கண்ட (௬௪)
வருவ முருவ மருவுருவ மற்றும்
மருவுங் குணங்குறியா மற்ற—தொருவியே
நிற்பதுவா யெவ்வுயிர்க்கு நீங்கா வறிவாகிச்
சொற்பொருளா லுன்னரிய சோதியா—யற்பகலு

மில்லா வெளியா யிருட்டபகையா யின்பமதாய்ப்
புல்லறிவாற் சுட்டாப் புனிதமதாய்—வல்லிதாரு
காசினை யெவர்க்குந் தணையுணர்த்துந் தத்துவமாய்
ஞான முதல்சிவமாய் நாட்டுமென—யாணை
வின்பனே முன்புருவா யாக்கி யழிப்பனென்றுய்ப்
பின்புருவ மில்லையெனப் பேசிணை—யென்பதனு
லெய்த்துந் துடக்கோ டியலா விகாரமது
வெய்துமென நன்று விறுவென்று—பைதலே
காலமது வொன்றுகிக் காரியமூன் றுயுமதற்
கேலும் விகார மிலாததுபோற்—சீலஞ்
சிதையான் கனவுகண்டோன் செய்யநன வாக
நினையான் கனவுதணை நீங்கக்—கனவதுவுந்
தான்றுடக்கங் காகாத் தகுதியது போலினியக்
கோன்றுடக்குத் தேயிருக்குங் கொள்கையென—வுன்றிகின்ற
வைய மொழிகென் றகற்றியபின் னையனே
செய்ய வுயிர்த்தி தாகையா யல்லவாய்—மையுயிர்கட் (கூ)
கேற்ற தனுவி லிசைவித் திருங்கன்மந்
தீற்றிப் பிறந்து மிறந்துமவா—வூற்றமுறு
மாணவது காட்டி யகலா னணைவியன்ன
வீணகற்று ஞான விமலனே—வீணன
வுற்பவத்தி னீங்கா துறிலுனக்கு முன்டெனுந்தச்
சொற்பெறுமென் மேறுதங்றே சொற்றவிறு—விற்பனனே
நிற்கின்ற வானகத்தி னிற்குஞ் சராசரங்க
ணிற்பழிந்து பின்னுமுண்டாய் நீங்குகின்ற—கற்பனையிற்
மேறுயாத வான்போற் றுணையான நல்லுணர்வுந்
தோயாத வுண்மை துணிகென்று—மாயமறக்
காட்டியபின் னன்றே கருது முயிரறிவு
நாட்டும் பிறவி நவையென்றுந்—தீட்டுகின்ற
வீடின்ப மென்றும் வினைப்பயத்தாற் றீநிரயங்
கூடுங்கொ லென்றுங் குலவுமுயிர்—வீடையய
வுண்டென்றும் பேரா துயிர்க்குயிராய் நிற்குமிறை
யுண்டென்றுந் தோற்று துறப்பினித்துக்—கொண்டுநிற்குந்
தன்னையுங் காட்டாத் தலைமைபெற நின்றனந்தந்
தன்னுடைய சத்தியதாய்த் தானென்றுய்—மன்னுகின்ற
தாணவமா மாங்கதனை யாருயிர்க்கா யேயிரங்கிப்
பேணி நடத்த றிரோதமாங்—காணியா (எ)
யாணிகொண்டு நிற்குமல மற்பமகற் றுதிதாழிற்
தூணவுறன் மாயை பொகிப்பதற்குக்—காணவுற

நன்றுநீ தென்றவினை நாட்டுகின்ற நான்காலு
மொன்றி வருமவத்தை யோர்மூன்று—மின்றதனை
யோதியிடிற் கேவலமான் றுற்ற சகலமான்று
சோதிவிடு கின்றசுத்த மொன்றென்ன—நாதனை
யென்னைப் பிறியா திருளிருக்க வென்னறிவா
யுன்னைப் பிறிவறநீ யோதுதலா—லென்னதுனக்
குண்டோ மெனநன் றுயர்ந்த விடுநீயுங்
கண்டோ தினையென்று கண்ணருளாற்—கண்டறியுங்
காட்சியற்ற நாட்டங் கதிரோ னகத்துழலக்
காட்சி யொழித்த கரும்படலக்—கோட்பாடு
செங்கதிரோற் கில்லா திருள்விழியிற் சென்றதுபோ
லங்கசனுக் கின்றி யுயிர்க்காகு—மிங்கறியென்
றோதிய பின்ன ருடலிற் றியங்கரண
மேதக் கலாதியுயி ரென்பதனிற்—றீதறவே
பேதமற நின்றுகண்டு பற்றி யறிந்துழன்றிங்
கேகழற வெல்லா மியற்றியே—போதவருங்
காணாது காண்கின்ற காட்சிவிட வைந்தவத்தை
நாணமெ லெய்து முயிரெனக்கந்—தானியே (அ)
நிற்கு நிலையறிவன் றென்பதெவ னின்றன்ன
நிற்குந் துயிலிற் றுரிசினிமை—வற்கழுறி
லஞ்சி விரும்பாத லானுணைமந்தும் வேறறியப்
பொஞ்சுதலி னுலம் புகும்விடய—மெஞ்சா
தெழுந்துபற்றிச் சிந்தித்து நிச்சயித்துட் கொள்ள
வழங்குமத னுணுமனவ மன்னி—விளங்கவே
யுச்சாயத் தோடறிந்தங் கிச்சித் திதாகிதத்திற்
பட்சமுடனுவப்புப் பற்றியே—பிச்சதாய்த்
தானழுந்த லானுந் தடங்கு முயிரியங்க
லான துயினி னறிவற்று—வினத்தி
னுணுந்த சடமனைத்துந் தன்னறிவா லான்மாவே
யூனமென நீங்கு முணர்வதன்னக்—கோனே
யறிவொன் றறிவா லறிவதன்ற தென்னுங்
குறியென்னை யென்னவிலக் கென்கண்ட—நெறிநன்று
பானு மதிவிளக்குப் பண்புடைய கண்படைத
மானவதன் சோதி யதுவன்றி—யானதுபோ
னின்றவுயிர்க் கன்றி நிகழ்த்து மிருமொழிகட்குங்
குன்றுத னானமதற் குள்ளதென—நன்னெறி
யென்னைத் தெருட்டியபின் னின்னருளாற் கீழ்மேலா
யுன்னுஞ்சாக் காதி யுடற்கனு று—மன்னதனை (கூ)

யாக்கும் பொருள்கள் சடமென் றறிந்தருளா
னீக்கம் பெறவஃ்து நீங்குமென—வாட்கொண்ட
வையா விரண்டவத்தை யீங்ககன்ற தாங்கொன்று
பொய்யோ வெனவிளங்க வுன்றன்னைச்—செய்வதுதான்
றந்ததரு வென்னத் தலைவனே யோதுமருள்
வந்த திலதின் றிருளற்றும்—நந்தாது
நிற்கின்ற யானே நிறைந்த பிரமமெனக்
கற்கொண்ட நெஞ்சர் கரையவே—சொற்க
ணைமையா விருள்கொண் டகன்றிடுநீ யெங்ங
னெனமையாரு மப்பொருளோ தென்ன—வினமையாதோர்
கண்டறியாக் கண்ணே கருதரிய பொய்யனைத்துங்
கண்டறிந்தே னென்னறிவால் யானதனாற்—பண்டைப்
பொருளென்ன வுன்னறிவு பொய்யொன்றுண் டாக
மருளென்றி யாமுணர்த்த வந்தின்—றிருளற்ற
வேதுவத னாலு மிறைவ னறிவுனைப்போ
லோதி யுணரா வதனாலும்—பேதித்த
தீப்பிணிக்கின் றஞ்சுந் திறத்தாலுந் தீவினைமுன்
வாய்ப்ப தறியா வழக்கானுங்—கோப்புடைய
வப்பொருண்மீ யன்றிங் கருளா லுனக்குளதா
மெப்பொருளுந் தானே யறிந்தியற்று—மெய்ப்பொருளைத் (ஈ)
தேறன் றுறுத்தித் திருந்த வுணக்கண்ட
வாறெங்ங னேதென வேவாய்மலரக்—கூறிய
வுன்னருளைக் கொண்டே யுணர்ந்தே னெனதறிவா
லென்னை யெனவென் றியம்புதலு—மன்னவனீ
காணு வருளதனாற் கண்டதெங்ங்ன் கண்டிடுனும்
வீணுங் கருவிகள்போன் மேவிடா—நாணுகின்ற
பொய்யறிவுஞ் சுட்டறிவாற் பொய்யகன்ற போதனுனைச்
செய்யவரி தென்னையா செப்புகென—வுய்யுந்
தவத்தா யுனதறிவைத் தானறிந்த தென்றிங்
கெவற்றுலு மின்றி யிபல்பா—யுவப்புடனே
கண்டது போலுமின்னுங் கட்டுரைப்ப தான்றனக்கிங்
குண்டதுகே ணன்றிங் குகந்திருவர்—மண்டுபெருங்
காதலிணற் கூடிக் கலந்தழிவ வானவின்பம்
போதமதாற் சுட்டிப்-பொருளாக—வோத
வரியதாய்த் தாமுணர்தற் போலுமுனைச் சுட்டா
துரிமை யுடனே யுகந்து—பரிவுடனே
தானறிந்து கொண்டனீ தானருளாய் நின்றன்று
ஞான முதலாய் நடிக்கின்ற—கோனருளிச்

செய்துபின்னு முன்றன் செயலறநீ தானுணேமே
யையமறக் காணு முணர்வதனைச்—செய்தல்சிவ (ாகஏ)
ஞானமென நண்ணு நவைகண்டறியாத
ஆனமுடை யேனை யுகந்துருவந் – தானை
வென்னரசே யென்னை யெனதறிவாற் சுட்டாமன்
மன்னருளா லியாலும் மதியாம—னன்னிலநீ
தந்ததுவு மற்புதமே தானெனக்கு மெய்ஞ்ஞானந்
தந்தருணர் விங்ஙனெனைச் சாற்றியதிற்—சிந்தைமிக
வையுற்ற தென்று மறிவுக் கறிவென்ற
மெய்யற்ற தென்னவிரு மிக்கதே—பொய்யா
மூலகு முயிர்ப்பொருளு முற்றகலா தென்று
யிலகு பதியுமிக லாம—லலகில்
பிறப்பிறப்பும் போரா நிரயப் பிணியு
மறப்பு நினைப்புமென மன்னுந்—திறத்தனவா
மித்தனையுங் காட்டா விருளு முனக்குணர்த்த
மெய்த்து விணையொப்பு மேவலீவ—துய்ப்பதனுக்
கான வறிவருள வன்று திரோதமதாய்த்
தானின்று நன்றுந் தனிச்சரிதை—யூனமற
வோங்குகிரி யாயோக முற்றியற்றி முற்றியபின்
றாங்கு மவர்விழித்த தோற்றம்போ—னீங்காத
தீய விருளுந் திரண்டகரு வித்தாகையா
மாயையொடு கன்மமின்று மாளவே—தூயகதிர்த் (ாஉஏ)
தோற்றம்போன் ஞானமுநீ தானைத்தா னேயொளியாந்
தேற்ற மிதனைத் தெளிகென்ன—வாற்றரிய
நல்ல வருளா னயந்துபிற விப்பகையைக்
கொல்லவந்தே தாவென்னுருவங் கொண்டதெனச்—சொல்லவிழுப்
போற்றும் பொழுதிற் புரிந்தருளி னீயடங்கத்
தோற்றும் பொருணீ துணியென்ன—வாற்றுமம
லந்தோ விதற்குமுத லாம்பொருளுண் டோவென்ன
நந்தாப் பொருளின்றி நல்லொளிதான்—வந்த
திலதுலகி லென்று வழக்குரைத்து காட்டி
நலமுடைய நாதனரு டன்ன—னிலவுகின்ற
வெல்லா மறிந்திறைவர்க் கெத்திதாழ்ந்து செய்கின்ற
சொல்லார்ந்த ஞானமின்று சோர்வறவே—டுல்லணின்று
பெற்றதனு விங்குப் பிறந்துழனார் வேவிதன்ன
மற்றதனுல் யாது மதித்திதனையுந்—குற்றமறச்
செப்திடுவ தின்றெனக்குச் சோந்தினைச் செப்டுதலு
மெய்யறிவா யுன்னை விளக்கியதும்—நுய்ய

கறுப்பீபாலக் கண்டகீணந்த கல்ல வருவருங்
கறுப்பிபாருன்பீபா வின்றுய்க் கழியும்—விறுச்சிசாற்ற
மிண்டறிவா லென்ன மிகுகுறைக ளுண்டாகி
லண்டர்பெரு மாசீன யருமென்ன—வுண்டாய (ஈகூ)
வுண்ணுணர்வு சிற்றுணர்வின் குற்றதுபீவா பீபருணர்வா
மன்னதனற் குற்றமென வையபீன—மன்னிவருந்
சிற்றுணர்வு பீபருணர்வைச் சேர்ந்தா லதுவன்றி
மற்றுளதீதா லென்ன மதியுளா—யுற்றிடுஉ
மொன்றுவ தில்லையென வுண்மையபீன சொற்றதனுக்
கொன்று முவமை யுரையென்ன — நன்றுன
சீரார் கதிரொளியிற் சென்றடங்குங் கண்ணெளிதா
னேரா மொளியா யிறந்தீதா—பாரென்ன
கின்ற வெளியன்றி நிகழ்கிற் கண்ணெளிவே
றின்றெனவே நன்றுன் றிசங்கியை—பொன்றுத
செய்ய கதிருந்த சிறந்தபாரு ளுங்கதிர்சேர்
தூய்மயிழிந் தீகாகதிர்த்தா தீதான்றிவு—தையமறச்
சொல்லென் றிடஞும் விழிக்கரந்தா னற்றவதீச
டுல்லும் பிறவி பொடிப்படுமென—வல்லோர்கள்
சொற்ற பனுவற் றுணிவென் னெனவிறுதி
பற்றிய தன்று பரமாகி—மற்றுலகங்
காணு மறிவற்ற கருத்திதன் றறிவினவே
பூண வுரைக்கப் புனிதமென—தானுணவைட்பீபோற்
கண்டனையுந் செய்யாக் கருத்தறிய வாமுவமை
தண்டிறலீலாய் செப்பினன்னச் செய்யவிழி—பண்டிலனை (ஈசவ)
நாட்டமுற்ற நல்லனைக நண்டுடனிணை நுயிடிஉ
நாட்டமதற் குண்டாக நாட்டினீமா—வாட்டமறச்
செய்யுங் கரமிலனைச் செய்யுங் கரமுடைய
வெய்ய பசாசுபற்றின் மேம்பட்ட—கையாற்
றழுவில்செய்யக் கூடுதீமோ தூயமறை யற்றதுன்பா
யழிகின்றூர் துன்பொருவற் காகப்—பழிவின்றிச்
செய்வரோ வீங்கிலைபோற் சேர வறிந்தியற்று
வுய்யுமறி வோவென்று ணார்த்தியிட—மெய்யபீன
நன்முத்தி பீதா நவிலென்ன வன்பதைப்பை
வன்மத் துடன்வாங்கி வைத்தவிறு—கன்மமற்ற
சுத்தியிது வாகுஞ் சுகப்பீபறு முத்தியென
விந்தகனை யென்கெட தன்றியை—சுத்த
வதீதத்தி லுண்டாஞ் சுகமென்னிற் றீய
வதீதத்து முண்டாக மேவுந்தம்—விதியென்ன

வன்றைறந் தொழினி லெடுக்கமிகுப் பாற்றலென
நன்றங் கமலை ணவிற்றலறி — யின்றிங்குத்
தூய்தாய்த் துயின்மேற்றூர் துயிலெழுந்த பின்னுறக்க
மோதா வுதிமென் றுரைத்திடலுந் — தூதன்றி
யுள்ளதுமோ வின்பா மினிய சுகமுமுனக்
கொள்ளுதல்மோ வுண்பதைப்படுங் கூறியே — தெள்ளறிவா (ஈநுய)
நீயுமற நின்றழுந்து மோர்மைகண்டி லெனினென்ன
மேய முதலே நினையாதென் — மாயமிலாம்
பற்றிப் பறித்த பரனை பதைப்பிபாடியா
னுற்றடங்கல் யானறியா தேதாங்கியிடன் — முற்று
முவமையுணர்த் தென்ன வுபர்ந்துனின்டா மேனை
சிவமறைந்த நாட்பதைத்த செய்கை — யவபதுதா
னீபறியா யாமுணர்த்தக் கண்டதுமோ வீங்கிவையு
நீயறியா தாமிவையும் யாமுணர்த்த — வாயதனச்
செப்புதலு மென்னுயிரே செய்யவிழி யேமணியே
யொப்புடனே யானிகழா தேதாங்கின்ற — வற்புதத்துக்
கின்றுவமை தானென்ன வின்னே விளையதுநன்
றென்று மகிழ்ந்துகிரு பைக்கடரு — ணென்றுக
யானே பரமென் றயரா துரைத்தநிலை
தானே யுவமையெனத் தந்ததற்பின் — ஞானக்
கடலழுதே யானழியா தென்னே யிழந்த
திட்மருள வந்தவருட் டூரா — வுடல்விருத்தி
யார்ந்திடுவ தெந்நினைனத் தானலைகை யானவர்தாஞ்
சோர்ந்துண்டல் மோலுடற்காந் துப்புமெனப் — போந்துனையா
னீங்கா வுலைமதந்த நித்தியனூ னக்கதிரே
தாங்கா வொளியே துரிசற்றிங் — கோங்கிமிகும் (ஈசூவி)
பூங்கருப்பி னுள்ளிருந்து போதுவரக் கண்டினைம
யாங்கனியே யென்ன வருளானன் — பாங்குடனே
நீயாகி நிற்கின்ற நின்மலமோ தன்னேபு
மேயா மெனவென் னிறைவனே — நேயமுற
வாம்பரம முத்தி யறிபு முருவழிந்து
போம்பொழுதிற் ரூனே புகுமென்றுங் — தீம்பா
மிருள்சற் றகலாத தாற்சிவன் முத்தி
மருவியதிங் கென்ன மதித்தும் — வருமிதனி
லையப்பா டெய்த லகல வருளென்ன
மையுற்ற கண்ட மறைந்துளா — லுய்யமுன்னீரீ
சொற்ற சிவாகமத்திற் சோர்வறநே யத்தழுந்தப்
பற்ற வுனைத்தவுமப் பற்றுமுரு — வற்றவர்தா

மந்தரத்தி னின்றன் றறியமீவா கட்டுரைத்தார்
சிந்தை கலங்கியோ செப்பிரு்—பந்தமறூர்
சொல்லும் படிற்றுரைக்குச் சுத்திசய லாயிடுமோ
வெல்லிருளாய்த் தீதான்றுமிருங் கூகைதனக்—கெல்லென்று
காட்டியிட லாயிடுமோ காட்டவரி தாமதுபோற்
றீட்டிமரு ளற்றவர்க்குத் தேற்றரிதா—மாட்டமிகச்
சீவிக்கும் போத மருளாற் செயலறுவே
யாவிக்குச் சுத்தி யெனவறிந்து—நாவதனற் (எஅ)
சீவகந்தீ ராவதனற் சேர்ந்துயிர் முத்தியெனும்
பாவ வலிபைமிகப் பார்த்திரங்க — லாவதனு
ணோப் புதுமணமா நாளருண்மை யின்றெமக்கிவ்
வேளைக் கிருங்கந்த மேவிடனக்—கோளறுவே
நன்னீர் சொரிந்திடினு நாடி வெருண்டுகையாற்
பன்னிப் படிறு பகர்ந்திடினுங்—துன்னுமணங்
காட்டிம் பருவமுற்றுக் காதலுறுங் கந்தமதுங்
காட்ட மலராக் கணக்கேபோ—னட்டமலம்
விட்டகலா மென்பவரை வேண்டியரு ணையமுமை
பெட்டனையு நீங்கா வியல்பதனை—யுட்டெளிவீ
ரென்ற லவரா ணைசந்தறிய லாகாவா
மொன்றுலு மென்றே யுரைத்ததற்பி—னின்றருங்கு
நேயத்திற் சீவன் செயலறுதல் சீவன் முத்தி
யாயுற் றறையுநன் னூ லாங்கதனை—மேயமுத்தி
யாவைக்கு மேலாத லாற்பரம முத்தியெனக்
கூவப் படுமிரண்டாய்க் கூறியிடா — வாமென்
றயர்வகற்றிப் பின்ன ரருளாற் பொருளா
யுயர்வவர்தந் தோன்மை யுணரென்—றயலான
யாவு மறிந்தகன்ற தானவறி வோடுதமை
யாவ லுடன்கண் டருளுணர்ந்தே—தாமவ் (அஅ)
வருளி லடங்க வகலாத நேயப்
பொருளதனை னிற்கின்ற பொற்பு—மருளறியுந்
தம்மறிவாற் சுட்டாமற் றூமுந் தமதறிவு
மம்ம விழுவா திழந்துணர்வார்—செம்மை
மனவாக்குக் காயத்தின் மன்னுமறி வெல்லா
மனவாக்குக் காயத்தான் மன்ன—தணுபவமாய்
நிற்கின்ற நேய முதலில யறிவிதன
நற்கண் ணுதன்மறைத்தா னன்குரைப்பக்—கற்கண்டின்
றிக்கசுவை தாவுப் விளங்கு மொழிதந்தாய்
தக்கமல மாயத் தருக்கிதாட்—டொக்க

வறிவு மலமோ வறிவிதன நன்றுங்
குறியொடுசீ யெனண்டவிறு வென்று—மறிவான
பொய்யறிவு முன்னறிவு பொற்போ டுழந்திருப்ப
மையறிவாய் நின்று வழங்கிடுநாட்—டையப
வுறுவதல்லா மாயமன்றி யுண்டோ வதுபோற்
பெறுவதல்லாம் பேரருளின் பேறென்—றறிவானன்
றேற்றியபின் னஞ்செழுத்திற் றேறும் பொருளதுமுன்
னூற்றமுறக் கண்டொன் றுருவியே—போற்று
மருள்கண் டதுவழியா யப்பொருளாய் நிற்பி
னிருள்விண் டகலுநெறி யீதுந்—தெருளின்
றருளா கமத்தி னடைவென் றருள
வருளாளா வன்பர்க் கழுதே—யிருளற்ற
முத்தே முதுவயிரக் குன்றேயம் மாணிக்க
வித்தே வெளியில் விளைகின்ற—பத்திப்
பவளமே பாதி மரகதமே முத்தர்
சுவளமே காதற் கனியே—தவளமா
நீற்றொளியே நீத நிலையேயபார் நீர்தீயோ
டாற்றரிய காற்றே யகல்விசும்பே—கூற்ற
மடியக் குறியில்வரும் வள்ளலே தானத்
தடியப் புரிந்த தவமே—யடிமைக்
கவாவகலா தேதங்கு மரசே பருவந்
தவாது மலரிற் றயங்கு—முரிய
மதுமணமே போ லெண்ணே மருவும் பருவ
மெதுவென்றன் னுள்ளத் திருந்து—பதுமனார்
தானே யறிந்ததுபோற் றூயைழியா தெவ்விடத்தும்
யாணுக வின்று வெளிநின்ற—ஞானகுரு
தேசிகனே யுன்னேநினைந் தென்னேமறந் துள்ளுருகு
மாசைமிகத் தந்தாண் டருள். (ரகசி)

வேண்பா.

அருளா லுனைத்துதிக்கு மன்பரைப்போற் றிய
விருளா லுயர்ந்தேதணு மின்றிங்—கருளான
சுத்தாபுன் சொல்லாற் றொடுத்ததொடை நீபுனைந்தா
னத்தா நமச்சிவா யா.

உபதேசப்பஃறொடை முற்றியது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பேரூர் வேலப்பதேசிகசுவாமிகள் அருளிச்செய்த

பஞ்சாக்கரப்படம்மிறை.

கலிவெண்பா.

பொன்னுடை நிந்தியனும் பூமகனு மாதவனு
மெந்நாடு மெந்நாளு மேநாடித்—துன்னுத
வேத முடிவின் விளங்கு மொளியுயிரின்
போத முடிவிற் பொருந்துமொளி—நாத
முதலாக நின்று முகிழ்த்த வுலகின்
விதமான வெல்லாம் விரித்துந்—திரமாக
வோர்பே ருருவமிவை யொன்றுமில னென்றுலகங்
காசார் மலையின் கழைமுத்த—மேசாரு
நாக மணியகிலி னன்குறடு சந்தமஞ்ஞைத்
தோகை முதல்கொண்டு சுவேதநதி—மேகமா
வந்து வணங்கு மதில்சூழ் பெருந்துறையே
யந்தநாள் வந்திருந்த வாட்சியான்—பந்தமக
லூரென்று நாடி யுலவாத வின்பமருட்
சீரொன்று வேலப்ப தேவனெனப்—போர்கொண்
டறியாமை யானீங்கி யன்புருவ மாகப்
பிறியாதே நிற்கும் பெரிய—வறிவே
யுருவா யமர்ந்திருந்த வுண்மை யுளத்துண்
மருவா வகையான் மகிழ்ந்து—பொருள்வேட்கை
யுள்ளத்தில் வைத்தே யுகந்தவர்போல் யான்வணங்குங்
கள்ளத்தை மெய்வணக்க மாக்கண்டு—வள்ளலவ (கவி)
ணுதலிணை லென்னை யருட்கடைக்கண் வைத்தருளித்
தீதகலு முண்மைச் செயல்கேளென்—ரோதுகின்ற
பெத்தமுத்தி யாகப் பிறங்குமுயிர்க் கஞ்செழுத்து
மொத்த சிவாய நமவோதிற்—சுத்தப்
பரிதியொளி கண்விளக்குப் பாங்கிலிருள் போல
மருவுசிவஞ் சத்தியுயிர் மாயை—விரவுமல

மாகு மிருளி னலர்விழி மோ லாவத்தி
னேகமாய் வல்வினையி னீட்டத்தான் — மோகமாய்ப்
நின்ற நிலைமகள நீடுமிருள் விளக்கிற்
சென்ற விழிக்கொருவர் சேர்த்துதல் மோ — லொன்ற
வருகரம் வந்த வழிமருவி மூன்று
மிருவினையின் போகவித மெல்லா — மூருவுடனின்
ரூருயிர்க் டாமருந்த வைத்துமுத லீறிடையாய்ச்
சேருமவை டலவாய்ச் சேர்ந்தவைக — ளாருந்
சகலநிலை யாமிவைக டாம்பெத்த நீயில்
வகலமுறை தேறு யகல்வாய் — புகலுமிதில்
வந்தபெரும் புண்ணியத்தால் வாய்த்தமல பாகத்தாற்
றந்தசத்தி சேரவினை தாமொப்ப — வந்த
வவதரத்தி லண்ண லருளுருவாய்த் தோன்றிப்
பவமகற்று நன்னெறிபா ரித்தே — பவமிகுத்த
காயத்தைக் காட்டியதிற் காணுமை காட்டியபின்
மாயத்தை நீக்கும் வகையிறற் — றீய
விருள்விளக்கா நித்த னெழிற்கிரணத் துள்ளே
மருள்விளக்கா வாற்கன்று மாளத் — தெருள்விழி மோ
லாமா நமக்க ளருள்சிவத்தான் மாறுயிர்
காமா முறைமூன்றுஞ் சாக்கிரமா — காமோ
யறிவாமோ மா கண்ணருக்க ணிரோளிபை விட்டிப்
பிறியா நிலைதேறப் பேசிச் — செறியருளைக்
கண்டடிமை யாகக் கருதி முறைமாறித்
தொண்டுபடுந் சொப்பனத்தைச் சொல்லியே — கொண்ட
வொளியதுறற் கண்ணுணரு முண்மைமோல் யாவு
மளியதுளல் யாவு மறியத் — தெளிவா
மருள்கருவி யாமென் றகந்தையுற முன்ன
மருண்மருவத் கானடமே யாகு — மிருள்சூழ்த்தி
யென்றுளியின் செய்கையின்றி யெங்கேனுங் கட்செயரு
ணென்றுமே தேறிநீ யுன்னென்ன — வன்றேறான்
பேரறிவா யாதாரம் பேச நிறைபொருளா
டோரறிவாய்த் தாணுழுத லொண்டிரியம் — பாரென்
றருளிருணை மேயல்லா லொண்பொருளென் றன்று
தெளிபரிதி சேர்விழிபோற் சேர்ந்தே — யொளியென்ன (நடு)
நில்லென்று ணைந்த நேயநிலை யாக்கியெனை
யில்லென்ற யின்புருவி லேகமாய்ச் — செல்லத்
துரியாதீ தப்பெருமை சொல்லாமற் சொல்லிப்
பிரியாது வைத்தவத்தைப் பேற்றிற் — புரியாய்த்

தெசகா ரியமேமுறாய்ச் சேருமுவமை
வசமாங் கரும்பின் வகைதேக—ணீசமான
சுத்தவத்தை யாங்கரும்பிற் ரெல்கணுவைவந் தாகுமுறை
முத்தி வருசாக் கிரமுதலாம்—பத்து
முழங்கா ரியமவற்றின் முன்றடக்கிப் பங்கேழ்
வழங்க முறையை வகுக்கி—லொழுங்கான
தத்துவ ரூபமுடன் றற்காட்சி சுத்தியுயி
ரொத்த வுருவ முயர்காட்சி—சுத்தி
யிலாபமிவை யேழி லிலங்குமுயிர்க் காட்சி
நிலாவு சிவரூப நோதாங்—குலாவுசத்தி
தன்னிற் றரிசனமுஞ் சார்பேயாக மாமிரண்டு
மன்னு மிவைபேயழும் வருமுறையிற்—றுன்னுகின்ற
சாக்கிரத்தி னன்கு தகுஞ்சொப் பனமொன்று
நீக்குந் சுழுத்தி நிறைதுரியத்—தாக்கியிடு
மொன்று மதீதத்தே யுற்றிடுமொன் றுகுமெனத்
தன்றுளின் பூசை யனுட்டான—நன்றுன
சுத்தநெறி யாமெனவே சொல்லியே மெய்கண்டான்
வைத்தநெறி நூலும் வகுத்துரைத்துப்—பத்தர்
குருலிங்க முண்மையெனக் கூறிநீ டின்பந்
தருமண்டை யென்சொல்வேன் முன்.

(அ உ)

பஞ்சாக்கரப்பஃறொடை முற்றியது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அம்பலவாணதேசிகர் அருளிச்செய்த

சித்தாந்தசிகாமணி.

சாதித்த தெல்லாந் தனிமேலுந்தற் சார்தருவை
மேதித்தா லெல்லாம் பிழையாமே—யெவரும்
நிறம்புரிந்த தக்கனுக்கன் முக்கினவர்க் குற்று
திறம்புரிந்த வாறுந் தெளி. (க)

வஞ்சமே செய்வாய் மருவுங் குருவோடு
நெஞ்சமே நீதியி னிற்பதுந்தாட்—டெகாஞ்சி
யுருவித் தமதோ டுறைவாய்தன் முத்திக்
குகமென்ப தெல்லா நணை. (உ)

காமமுந்தீ முத்தி கனடியுந்தீ நன்னெஞ்சே
நீமனைகை யின்றே நிலைகுமாற்—காமவஞ்ச
யம்புற்ற புன்மெய்ப்பி லாறியதோ தன்றிருதன்
செம்பொற்று ளிவான் சிவன். (ங)

சலக்குழியின் மிக்க சகதியில்லை யங்கச்
சலக்குழியை யின்பமெனச் சார்ந்து—மலக்குழியைக்
காமித்தார் தம்முனுக்குக் காட்டாம லல்லறிவைச்
சேமித்தா னன்றிருசி வன். (ச)

ஒளியோனு மூற்றவிருண் மாதருமே யொத்துத்
தெளியிடத்துஞ் செய்வதனைத் தேரி—லெளிதடத்தைக்
கண்டோர் காணுங் கருதி யிருளிடத்தைக்
கண்டோர் காணுங் கதி. (ஞ)

தாணுவிமே லொத்துச் சரியாய் நடம்புரியும்
வாணுதலார் கூத்து மறைப்பல்ல—வாணுதலை
யொட்டியமேற் கெல்லா மொளிப்போ னடனத்தினைத்
தெட்டியமேற் காமாற் றெரி. (ட)

கூட்டுத் தலுணைக் குரத்துயிர்
னீட்டிவிக்கச் செய்பு பிபல்பாபா—னுட்டிடை
டில்லேபென்ப தாகு பிலைசுந்து சருஜீனாலை
ல்லைவென்ப தாமா டபற்கு. (எ)

நீதாற்ற மிறப்புந்து சோலுயிர்சன் றல்லிசபலைல்
டாற்றுதற்கு ஜீவிறுருத்தர் டன்னுலைதாந்—சாற்று
டாசவு காடுதுவிட் டோங்கதன்ன ட்டீக
வருமவர்போ லாபா டாதி. (அ)

லலீம பிறப்பிறப்பை டன்குலிக்கு டீசன்
நலீம யணைபகற்றி நன்னுயர்—மலைமருக்கன்
சன்னிதியி னில்லைத் தகுமிருள்போற் றக்கவான்
சன்னிதியி னில்லாது தான். (கூ)

பேதித்து நெருசம் பிரியாட னின்றீசன்
சாதித் திடக்கருனி கந்தகா—லாதித்தன்
காட்டுவதே போலெவர்க்குங் காட்டுவதே யல்லாற்பொய்
யீட்டுவிக்கச் செய்பாரென்ன் றறிண. (ஏ)

வாதித்த தேதது பலமாமா லாங்கதனை
சேதித்த வீசன் றிறமாகு—பாதித்தன்
போலெவர்க்குங் காட்டிப் பொருத்துவதே யல்லாற்பொய்
மாலெவர்க்கும் வையான் மறந்து. (ஐ)

அன்னியத்திற் றன்னிலையை பாக்குவார் தங்களுக்கு
மன்னியபன் பானிலையை வையப்பார்க்குந்—துன்னுங்
கணுவிலையை யீயத் குருவதல்லான் மோக
நிலைவிலையற் றீயா னிலைந்து. (ஒ)

காட்டுங் கதிரவனைக் கண்ணதணுக் கில்லமு
னீட்டும் பொருண்மே லினையுமால்—கூட்டு
மாரினவர்க்கு மில்லமற் றுற்சகமே நோக்கி
வருமதனு னெஞ்சே மதி. (ஓ)

சுத்த மனுத்தனெனச் சொல்லியதே தாரங்களைவக்கு
மத்தன் பிரோகமே யாகுமாற்—பித்தருக்கங்
கன்னியத்தை நோக்கி யறிவிப்பான் மற்றவர்க்குத்
தீய நோக்குரைப்பான் றான். (ஔ)

பேதித்தார் தங்களுக்கும் பின்னாமறத் தாட்டியிற்
சாதித்தா மாச்குருசு சாரிபோறுங் – வாத்த
சீப மலைறுட்டான் சேர்ந்தார் தமக்கடி வைப
வுடையமறச் சேர்ப்பா னமன். (௭௫)

வல்லார் நினைவுக்கு மேற்றபடி யேதருணை
வல்லான் றலுனிச்சணைய வைத்தெறி – பொல்லா
மலைறுட்டை தாமால் வருநரக சொர்க்க
நிலையிருத்து வாசீன னினைந்து. (௭௬)

ஆவியின்மே லிச்சை யடைவதல்லா லாங்கதன்மேற்
சோடமே யில்லை குறிக்குங்கான் – மேவியதோ
ரன்னிபத்தி லிச்சை யகற்றியறி வானத்த
தன்னிபல்மே யாக்குதற்குத் தான். (௭௭)

டலைமே யறியாமை மற்றுயிரைத் தின்ற
நிலைமே யுதற்கிலவாய் நிற்கும் – மலையா
யறிவை யழிக்காமா லாங்கதன்மே லேறும்
பிறிவைதற்கா யுற்றதெண்டப் பேறு. (௭௮)

நின்மலமா யானி நிகழ்மலத்தைப் பற்றுதற்கு
முன்மலமென் றண்டாய் மொழிவதாம் – பன்முதலு
முன்னமே தானி யொருப்படுத்திப் பிற்படுத்தை
தன்னருங்கா னின்மலமாந் தான். (௭௯)

தண்டி மலமுயிரைத் தாவுமே லாஷிகத்
தெண்டிடப்மே யில்லையெனச் செப்புவதா – மண்டி
யுயிருக்கே புத்தி யுரைப்பதல்லாற் றிய
செயிருக் குரைப்பதில்லைத் தேர். (௮௦)

வகிப்புண்டார் தம்மை வகிக்குமலக் கேவாற்
றகிப்புண்டா லாங்கவினைத் தீண்டா – நகிப்பில்லார்
கண்கீண மனைறுக்குங் கயிய விருட்டதினை
கண்ணெழியகட் கின்று கலை. (௮௧)

மலைமே லினனேவண்டா மற்றுயிர்மே னின்ற
புலைமே லெழுந்தெரிதம் பொய்ப்பா — நிலைமே
லிருந்தவத்தைச் செய்பாதே யேதுஞ் மீசன்
றருந்தவத்தை தெஞ்சே தரி. (உக)

அறியாமை யென்று மகன்டிதாய லாசி
பிறியாம னிற்குமந்தப் போற்ற — குறியாக்
கனுமேவா டிசையினும்பின் றக்கனிசை தாரை
நினைவேவா டிசையினுமா நேர். (உச)

ஆசைப் படுவானை யாசைப் படித்துவித்தல்
பேசு முலகியல்பின் பெற்றியான் — மாசுமல
முற்றுணைப் பற்றி யுறுவதல்லா லெவ்வாம
லற்றார்மேற் செல்லா தறி. (உந)

பித்தழற்றார் தங்களுக்குப் பித்தகல நன்மருந்தை
மத்தகத்திற் சேறப்பத்து மறிப்பதல்லாற் — புத்திசால்பி
மாற்றியபே ருண்டோ மலர்ந்தவர்க ளாணியின்மேற்
சேற்றுவதே யில்லைத் துணி. (உஎ)

பிடித்தார் தமைப்பிடிக்கும் பேராச் சடமும்
விடித்தார் தமைவிடிக்கும் வெறு — மடித்தமலர்
தொட்டடேர் தம்மைத் தொடிவதல்லாற் றெல்லுயிரை
கட்டிப் பிடிட்பதில்லைக் காண். (உன)

சத்தினி டாதத்த சதுவிதமாற் பிடமல
முத்தியிலு நிற்கு முறைமையன்னிற் — சுத்தமன
மாலை யெழுமவன்றன் டண்டார வறியாமை
மாலை யகத்துமனை டன். (உஅ)

மாசற்றார் நெஞ்சின் மருவு மெய்ஞ்ஞா
மாசத்தார்க் கின்றும் பதியென்னி — லீசன்
சரியாதி நான்கிற் றகுமலேடே கேடாய்
வருமா லிலையாய் மதி. (உக)

தீக்கைக் கொதுங்கிச் சிவதருமஞ் தன்வசமே
யாக்குதலைச் செய்ய வறியாவா — நோக்கி
மலமே யுளதென்று மன்னுவதே யல்லாற்
செலமே மது மில்லையெனப் பேசு. (உடு)

இருவிணையு மொத்தா லிளைத்தவரற் கண்டு
மருவுதலா லுண்டோ டலைமா — லுருவி ணுக்கங்
கொத்த பிரார்த்தமரற் கூட்டுதனாற் றீயவினை
தொத்துதலி லில்லையெனச் சொல். (கூக)

சேதித்த சேடஞ் செயற்படுத லங்கத்தை
வாதித்த நோய்மாறி வந்ததுவா — மாதித்தன்
முன்னிருள்போற் றீயமல முற்றுஞ் சரியாதி
தன்னிலையி னிற்பார்க்குத் தான். (கூஉ)

ஒத்த மலத்தோ டுறுவாரைத் தீயநெறிப்
பெத்தமென்ப தாகப் பெறுவதாஞ் — சித்த
மலத்தை வெறுத்து வருமாணை நோக்கு
நலத்தாரை முத்தரென நாடு. (கூங)

மலமூற்று சேணு மனனுமான் பாத
நிலையுற்று லம்மலமு நீங்கும் — புலமுற்றும்
பேதித்த மும்மலத்தின் பெற்றியறப் பெற்றியறச்
சாதித்தார்க் கில்லைமலந் தான். (கூசு)

சரியைக் கனுக்கிரக சத்திகா லாக
வரிசைத் தவத்தோடும் வைத்துத் — தெரிசிக்க
வீசனே யாகு மெனுமுறைமை யெவ்வுயிர்க்கு
நேசமே யாகு நிறைந்து. (கூருு)

மலநாலத் தொன்றுக மாறும்பின் னீசன்
குலநாலத் தொன்றேறக் கூறும் — பலமோ
டிருவினையு மொப்பா மிசைந்ததனுப் போகந்
தருமரற்கே யாகத் தகும். (கூசு)

நின்ற மலமதனை நீண்டவரன் பாண்டோற்
கொன்றிவை தென்றுங் குணமாமாற் — றுன்றுஞ்
சரியாதி நான்கிற் றகுமரனே தாளுய்
வரலா விலையா மலம். (கூசுு)

சரியாதி நான்குந் தகுமலத்தை வென்று
வரவரவே சுத்தமெனு மாண்பாம் — புரையறவே
யொன்றுகி நிற்பா ருறுசிவமே யொத்துவப்பாற்
சென்றுரைக்குந் தீர்க்குமலத் தீ. (கூசஅ)

திக்கைக்குக் காலாகச் சிந்தூரம் பிடிபடலம்
மேடாக்குக் கெதுங்கிப் பொருந்தியதா— லிக்குபரன்
சேட்டை பிய மிலைக்கச் சிலம்புங்கா வைங்குதுவி
மோட்டீம் பாவ நிகர்.

(கக)

சுத்தமல கான்கோயிற் செல்லியது நற்குருவை
யத்தன்மேற் பத்தி யுடைதலாற்—பெத்த
மலத்தினா டுணைசந்துநின்று வாய்ப்வார்க்காச் சிக்கைக்
குலத்தினாளைச் சுத்தமடைக் கொள்.

(சஎ)

மலத்தார் தமக்காகு மன்னவிரா பத்து
மிலத்தா னதகிசார்க்க சோய்பா—லலத்தாகு
மீசன்பீர மிணக்கி ரிலைசவாய் சாமேலை
மேசமேம பாவார் நிறுத்து.

(சக)

மலமிமான் றுகற்றப்பின் ரற்றுதல்வா மீச-
னிலையொன்ற தாகமிக நிற்கு—மலனின்ற
பீட்டியவா றுகு மிறைஞ்சியவர்க்குச் சீயமலம்
வாட்டியவா றுகு மாதி.

(சஉ)

பெத்தழுத்தி யென்னாப் பிறந்து முழுத்தன்மை
யொத்த படிகத் தெரிந்தாலு—சுத்தம்
விரிற்சோ தெளியா துட் வாசாத சோதிக்
கிருட்சோ தடாகுமலை வினை.

(சஙு)

ஆவி யினவயிரன்றி மல்லவாச் சீயாலை
மேவிப்போய்ப் பித்தாப் விளங்குகலாற்— ருவுமா
லுத்துச் சுதந்தரமா யொன்றுதலா லுண்மையற்ற
சித்தமவ ருகுமென்றத் தேர்.

(சசு)

தத்துவமே விட்டார்க்குத் தத்துவமென் றம்மறிவை
யத்தனுக்கே யீந்தார்க் ககமேனந்—சுத்த
னரனே யெனுமா னகன்றவுடற் சோகம்
வருமே யவன்றன் மதி.

(சஞ)

பெத்தருக்கே யாகும் பிரமத்தங் சீயமலப்
பித்தே தனுவினையாம் பெற்றியாற்—சுத்தஞ்
சிவனே யெனுமாற் சிறந்தவுடற் சோக
மயனே யெனுமிவ்வழுக்க தாம்.

(சட)

பிக்குழற்றுத் துப்புத்தலத்துப் பித்தமாற் பீடாதத
யத்துழற்றுத் துப்புத்தலைமச் சத்தாண்மீறு —வொத்த
நெறாழிலண்ணத்து மாங்கணவீப வெசால்லிபமீதா ர்ச
லெழிலண்ணத்துந் தாமுமெமன் றிணர். (சஎ)

டச்சிலையத் தின்னுப் படர்ப்புழுவைச் செங்குளவி
நச்சியிட வப்புழுப்பீபாய் கண்ணியுதா —லிச்சித்துத்
தேற்றாதசிலை யுண்ணைத் துணியோது தெரல்பிறவி
மாற்றியபீபர்க் கிவ்வாறுய்ப் மன். (சஅ)

விணையற்று லங்கம் விடுவா டலுளாத்
தணையற்று லெவ்விணையைச் சார்வா —நீணலற்
றாணுய்த் திவார்க்கங் காங்கமீன பீடாகத்
தசமாற் குருவீணயுருத் தான். (சக)

உலக்கிய காய முறுபார்வியா லுற்றதுணத்
தாக்குந் செயலீல தகுபவாக்கா —னீக்குபல
வேதனீபை மாற்றி விடுமால் டீருங்குருவீண
நாதனையன் றுவீன நடக்கு. (சஙி)

உலக்கிய காய முறுபில்லைமா லுற்றதணத்
தாக்குந் செயலீல தகுபதற்கா —லாக்குமன்
பேதமெனு நோக்கிப் பிறியுமாற் றியாலைப்
போதமெனு நருந்சே புகல். (சங)

இருளி லெழுமொளிமற் றங்கே யிருளதுப்
பருமொளிமேற் செல்லுதற்கு வாரா —பருகு
மலமீம லெழுமலமு மாற்றியருண் மீமீல
சலநிலை திவ்வெனத் தீர். (சச)

மலமகல மாயா தணுவகலுங் கன்ம
நிலையகலப் பூரணமாய் நிற்கு —மலவறவே
போக்குதலுச் செய்வான்றன் பொன்னடிமே னின்றுவாமே
லாக்குதலுச் செய்யா னரன். (சஞ)

மலமுற்றுர் துய்ப்பர் மலமே மணுவா
நிலையுற்று முண்பர்மணு நீதி —யலவற்ற
ஞானத்தார் துய்ப்பர் நயந்தவரு ணற்றணுவா
மானத்தா லெட்டியதீதார் வாறு. (சட)

பெத்தருக்கே யாகுப் பிரபஞ்சம் பேராது
முத்தருக்கே யின்முப் பொழியுமுரை—சித்த
மறியாமை மாற்றி யடங்குவான் முத்தி
பிறியாத நான்குமுட் பேறு. (நஅ)

முத்தருக்கே யாகு மொழியுமுண் மெத்தசீல
சித்தமான் மாலை செழுமதுவே—யொத்த
தனுவுடலு வாகத் தருசேமமெய்ப் போக
மனுசீட யதுவாடவ் வாறு. (நக)

மந்திரத்தை யுற்று வருத்தனனை நீத்தார்கள்
பிந்திய னுகர் பிருமாடல் — வந்தவுறு
வாங்கமீனை யாமா லகற்கணைத்த போகமெலாம்
நீங்கா டலைபுரிந்து நேர். (நஎ)

இருவினை யொப்பி னிலைக்கலுறின் மாறி
வருமாற் றுணிவினையல் வாறு—பிருவினையுந்
சித்தழற்ற வாசி நிரம்பாச் சிலாட்பழுத்தாய்ப்
பெத்தமென்ப தல்லலினைப் போல. (நஅ)

ஒத்த பதத்தை யுறுவிக்குந் தாபமாற்
சித்தமலஞ் சங்கமீம நீக்குமா—லத்தினன்று
மாவிமீப நோக்கி யபிணையுமா லற்றழலை
மேவிமீப நிற்பன் விலைசந்து. (நக)

ஈசனை யெல்லா வுயிர்க்குயிராய் நிற்பானை
மீசனைப்ப் பூசைக் கிசைவானை—மீசனைச்
சாலோக மாதிப் பயனளித்து நிற்பானை
மாலோக விங்கமென மன். (சுவ)

மன்வாக்குக் காய மருவா வசனனை
மன்வாக்குக் காய மருவி—நின்வாக்கு
மூவுருவே யாகி முதன்மைசிவ லிங்கமா
மேவுருவங் காண்கைக் கிசைந்து. (சுக)

மந்திரமீ யுற்று வருங்குருவை நன்மலனைத்
தந்திரமீ யுற்றிருக்குந் தன்மையாற்—சிந்தித்து
வந்தார் தடக்கை வரங்கொடுத்து நிற்குமீம
நந்தாக் குருவை நலம். (சுஉ)

தெரிசித் தருச்சனையைச் செய்விப்பார் தங்களுக்கும்
பரிசித் தருச்சனையைப் பண்ணி—யுரிசித்தி
யோகமே நோக்கி யுழல்வார்க்கு நன்மூத்திப்
பாகமேபார்க் குண்மிங்கம் பார். (கூகூ)

தானை சிவலிங்கந் தானுஞ் சற்குருவுந்
தானைநற் சங்கமமுந் தானுகு—மானமையாற்
றங்கு முயிரிற் றறித்த மலமாற்ற
லெங்குஞ் சிவமேமெயன் றறண். (கூகூ)

குருவே சிவலிங்கக் கொள்கையெல்லாஞ் சொல்லி
வருபா வினையவன்பான் மாலாய்—வருமுயிர்க
டுப்ப டலடறுத்துச் செய்தியவன் பாலாகப்
பைபட நடக்குமன்ப பார். (கூ(

ஆன்ம மலத்தை யகற்றியறி வீவாடறிவாய்த்
தான்றியீத சங்கமத்தின் றன்மையா—லிங்கந்
தானேயே வழிபட்டுச் சாருமா லாற்கு
நிர்வாண மதுவாமா நேர். (கூகூ)

சங்கமமு மிக்க தருங்குருவும் லிங்கத்தின
சங்கமமே யுற்ற சதுரிலை -- லிங்கத்தைத
வந்திப்பா சானர் வருமுலக மெல்லாமப்பின்
றந்திப்பா சானர் தெரிந்து. (கூஎ)

நோக்காற் பரிசத்தா னுளிறுற் பாவனையால்
வாக்கான்மெய் யோகத்தான் மாற்றுவான்— முக்குடலை
மைந்தினைபுந் சற்குருவே யாமா லறிவென்னை
சந்தயமே யின்றுருத் தான். (கூஅ)

எல்லா வறிவு மிசைந்தவறி வோடனைசந்து
சொல்லாத போதெவர்க்குந் தோற்றாதா—நல்லசிவ
லிங்கமே நூலுணைத்து நில்லாதா நீள்கருணைச்
சங்கமத்துக் காகத் தகும். (கூக)

புத்திசொல்லிப் பொய்யதனைப் போக்கியதும் துரணைமா
மத்தன்மே னைசமுற வாக்கியதுஞ்—சித்த
மொருமித்தார் தம்மேமா றெறிவதுவு முத்திக்
குருமந்தா னுற்ற கடன். (எடு)

ஆவி சிவ பிசற் கருளருளை பாகுமெனக்
கூவிளைறு பாகமத்துங் கொண்டதான் — மேவுற்ற
சிவசின பிலினன்று சிந்திப்பார் தாமே
பவமறவார் சென்சிவ பதி. (எக)

உபசித்த தாலு முறுதுணை யுறார்.
பவசித்த மாற்றுவிக்கும் பண்பாற் — சிவசார்
போதில பிருந்து பொருந்தியதோர் தீமலத்தின்
பாதில யறுப்பன் மகிழ்ந்து. (எஉ)

ஆவி திரிந்தபடி பாகமா மாங்கதுபோன்
மேவுற்ற வினைதிரிந்து வெற்றிபாப் — பாவ
றிறுவார்க் கு மந்திரத்தை யொன்றினர்க்கு ஞானமீட்
டிடறுவார்க் கு மிவ்வாறும் பேறு. (எக)

ஆதலினற் சங்கமத்தை யான்மடக்கள் போலெனதீ
பேதமிடனை வெண்ணினிப் பிற்பாதித — தீதகல
நோக்குமிட மில்வுயிர்க்கு ணண்ணிபதற் போதமதை
யாக்குமிட மெஞ்சே யறி. (எசு)

மலமகற்று விந்தாறு மல்னியனை மாய்க்க
நிலையகற்றி நின்மலமாய் நின்று — மலவறுக்கு
மீசனரு ளாணவ மினையய மிருவினையு
மாசறுக்கு மற்றவர்க்க ருற்று. (எஞ)

இருந்த விடத்துங் கிருவினையு மாய்க்க
வருந்திபோ தாணவமாய் மருவித்— தருந்தவர்க்குத்
தியபல மறுக்குஞ் செய்தியா னற்குருவுணக்
ணையபிய வென்றே யறி. (எகூ)

மூவுருவே யெவ்வுயிர்க்கு மூத்தி யளிக்குமான்
மூவுருவி லொன்றறவே முத்தியில்லை — மூவுருவு
மீசனை தாணு பெழிலா விழ்வுயர்வு
போசுதற்கே யில்லையெனிற் போது. (எஎ)

ஆணவமற்றார்க் குண்டோ வகத்தம்ப லல்லறமா
நாசமற்றார்க் குண்டோ நகர்ச்சொர்க்கம் — போசமல
மற்றார்க்கு முண்டோ வனைதுமுடற் றியாதுல
றற்றார்க்கு முண்டோ துரு. (எஅ)

அற முணர்வாய்க் கில்லை யிடாய் யாயிலைழுதீமன் தீபாக
டற முணர்வாய்க் கில்லை யற மாண்பு—துறவறிவு
முத்தர்க்கீ கில்லை யொழுதியுழுட னற்சிவபோத்
சித்தாந்தீக யாவியில்லைத் தீகர். (எக)

உடனுண்பார்க் கில்லை யுயிரிசக்க டொன்றுதலை
தானில்லார்க் கில்லைத் தருஞ்சுதிதேர்—சோனலுணை
வந்திப்பார்க் கில்லை வருந்திய மாங்கவினைச்
சிந்திப்பார்க் கில்லைமலத் தீ. (அ0)

சாதியுற்றார்க் கில்லை தகுஞ்சமயஞ் சங்கமமா
நீதியுற்றார்க் கில்லை நிகழ்சாதி—பேதமற்ற
வங்கத்தார் தங்களுக்கங் காவியில்லை யாவியுறுஞ்
சங்கத்தார்க் கில்லையுடற் றூன். (அக)

மனங்கவர்ந்தார்க் கில்லை வருந்துறவு மாயாச்
சினங்கவர்ந்தார்க் கில்லை தெளிவே—யனங்கனம்பிற்
புண்ணுற்றார்க் கில்லை புனிதம் பொருந்துமரன்
கண்ணுற்றார்க் கில்லைபதன் காண். (அஉ)

பொய்யுற்றார்க் கில்லை புகழுடம்பு போகத்தின்
கையுற்றார்க் கில்லை கருதுமற—மெய்யுற்றுக்
காமித்தார்க் கில்லையுயிர் காட்டாடன் மேலன்பைச்
சேமித்தார்க் கில்லைச் சிவன். (அங)

ஆசையுற்றார்க் கில்லை யாருட்செல்வ மாங்கமன்பா
னேசமுற்றார்க் கில்லை மெய்யமறம்—மாசற்ற
நெஞ்சினார்க் கில்லை நிகழ்குணமை நீங்கவிட
வஞ்சினார்க் கில்லை யபன். (அச)

திருவினை யுற்றார்க்குத் தீதில்லை செங்க
ணிருவினையுற் றார்க்குயர் வில்லைக்—குருவவினை
யையுற்றார்க் கில்லை யருளுடைமை யாங்கவன்றன்
மெய்யுற்றார்க் கில்லை விணை. (அசு)

கற்றவர்க்கே யில்லை கரிசறுத்தல் கற்றறிதற்
பற்றவர்க்கே யில்லை யுறுங்கரிசு—மற்றுடலைச்
சேதித்தார்க் கில்லைத் திரிமலமெய்த் தீதிலாத
சாதித்தார்க் கில்லையுயிர் தான். (அஎ)

சீவனுற்றூர்க் கில்லை சிவமச் சிவமென்னுங்
தேவனுற்றூர்க் கில்லையந்தச் சீவனென்கை—யாவதனு
ளங்காங்கி யாக வடையு முயர்பிழிவா
மங்காதே வைக்கும் வசம். (அஎ)

வானுற்றூர்க் கில்லை வருங்கருணை மன்னுதவக்
கோனுற்றூர்க் கில்லை கொடுங்கோபம்—வேனுற்ற
நெஞ்சினூர்க் கில்லை நிகழ்மடபு தீதைவிட
வஞ்சினூர்க் கில்லை யறம். (அஅ)

மாத்தி லுருவமைக்க மாறு மதத்தைக்
கருத்தி லமைக்கவுருக் காணுத்—திருத்துமான்
காணுங்கா லாவியினைக் காணுமெய் யாவியினைக்
காணுங்காற் காணு தான். (அக)

சித்திரமு நற்சுவருஞ் சேருங்கா லொன்றுநற்
சித்திரமே காட்டாதிச் சேர்சுவரைப்—புத்தினைத்
தேற்று மாமே செலுமுயிரைக் காட்டாமற்
றோற்றியவா றென்னத் துணி. (கூ)

இரும்பினைப்போன் றக்கு மியைந்த குளிகை
திரும்பியிரும் பாக்குதலைச் செய்யா—விரும்புமலம்
போக்குவதே யல்லாற்பின் போனதனை யாருயிர்மே
லாக்குதலைச் செய்யா னரன். (கஅ)

சித்தாந்தசிகாமணி முற்றியது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அம்பலவாணதேசிகர் அருளிச்செய்த

உபாய நிட்டை வெண்பா.

கற்றுடலற் றோற்றுயிரைக் கண்டருள்கொண் டேயதனைப்
பெற்றனமெப் போம்பலவா ணன்பெருமை—யுற்றநலப்
பண்பா வடிதுணைச்சீர் பன்னு முபாயநிட்டை
வெண்பா வுரையை விரும்பி.

தொந்தித்த காயந் தொலைவதற்கு முன்னுயிரைச்
சிந்தித்தாற் கன்றோ திடமாகும்—சந்தித்த
தோலை யெனுமோ டொருத்தனைத் தானெனவென்
றூலோசித் தாக்கறிவே யோம். (க)

அங்கத்தை நோக்கி யடுத்ததனை தோலெலும்பாம்
பங்கத்தைத் தீதென்னப் பார்ப்பாரேற்—சங்கத்தை
யறவோ ரூனமா யானவான வூனாசைப்
பெற்றோமே யில்லைப் பிறப்பு. (உ)

கண்ணென்று மூக்கென்று காதென்று நின்றதனு
வெண்ணெண்றி நின்றங் கிசையாவாங்—கண்ணென்றி
நோக்குவதே யாவியென நுண்ணறிவா லெவ்விடத்து
மாக்குவதே யாங்கண்ணி. (ங)

கண்ணே யொருவிபாருளைக் காணிற் கலந்தான்று
யெண்ணுவான் றன்னை யிழந்துவாங்—கண்ணிறும்
பூனை மொருவனையே பூணி னவலுறுக்
காணும் பொறியாகுங் கண். (ச)

வூனு முயிரு மொருங்கொப்ப நிற்பினு
மூனையினை நோக்கா வொழுங்கன்றே—வூனைக்
குறித்தறிவை நோக்கிக் குறியா வறிவாற்
பறித்தறிவை தன்றே பயன். (ஞ)

உரிரு முடலு மொருங்கொப்ப வின்றுங்
குயிருடலே நோக்கி யுறுமா — லுயிர்காவ்
பிடிக்குங்கா லொன்றுப்பப் பிடிக்கும்பின் போந்து
விடுக்குங்கால் வேறுய்ப் விடும். (ச)

அறிவாற் பிறியு மறியாமை யாலுஞ்
செறிவாங் கணுக்கிதகிக்கத் தீரின் — பிறிவான்
மனமிடைய வாக்கை மறுவாங் கருணி
தணுமிடைய வாவி தகும். (எ)

தன்னைத்தா னன்னுன் றகுமுடலுத் தானென்பான்
பின்னற்றுற் செத்த பிணமென்பான் — முன்னத்தாற்
சேட்டிக்கு மாவி செயற்படிவ தங்கமென
நாட்டுகையா லாவியென நாடு. (அ)

மருவுந் தணுவதனை மற்றுயிர்மேல் வைத்த
றெரியும் பொருளைத் தெரியத் — தெரியாத்
தணுவனத்து நோக்கித் தகுமுயிரே தானு
விணையன்னத்து நிற்றும் வினைந்து. (க)

கருவி யனைத்தினையுங் காணுங் கருஞ்சி
றொகுவு னிலனெனவு மோரார் — மருவுங்
கருவியே தாமுய்க் கலந்தகான்றுய்ந் நிற்கு
மருவுமுயிர்க் குற்றசீதார் மாண்பு. (ங)

புலமனத்து நின்று பொருந்தியுமற் றுன்னுந்
திலமளவுங் காணாத் தெரியா — ரலமரவே
யுங்கமே பொய்யா யுகன்றுசீபா காவிதன்
சங்கமே யாகத் தகும். (ய)

ஓட்டி யறிவை யுறுமுடலுப் பேதமென
வாட்டியபோர்க் காளி வளமாரு — மூட்டுக்கை
வித்தாளஞ் செய்து வெறுப்பினைத்தைத் தானுக
வைத்தார்க் குயிரோன் வரும். (வ)

மனவாக்குக் காயத்தை மன்னியபின் னல்லாற்
றுனியே யறியத் தகாதான் — மனவாக்குக்
காயத்துக் கெட்டாக் கருதியேதார் பூரணமா
மாயமே யாவியென மன். (வக)

உறையுந் தலுவி னிறையு முயிர்த
னிறனை யறிந்திதாருகா னில்லா—வறையுமுடற்
சேட்டையல்லான் மற்றுயிரின் சீவகேடி யில்லெனைச்
சாட்டினைபா லானியிலக் கான். (யச)

சீவிக்குங் காயஞ் செடமாமாற் சீவகத்தை
யாவிக்கு நன்கா யமைப்பதல்லாற்—சீவிக்கு
காயமே தானுய்க் கருதியவா றெல்லாம்விபாய்
மாயமே யென்ன மதி. (யத)

ஆவியென சேமிறைபோய் யாக்கைபே தாணுக
மேவியதே யன்மிறை விளம்புங்கா—லெவியபிடா
னீக்கித் தலுணை நிகழறிவைப் பூரணமா
யூக்குவதே யாவிக் கொழுங்கு. (யக)

ஒன்றித் தலுணை யுறுமதனைப் பேதமெனக்
கொன்றுயிரை வாங்கல் குணமாகு—நன்றினைக்
குற்றர் தமக்கே யுறுப்புத்தி யொவ்வாம
ஒற்றர் தமக்கே யுரை. (யஎ)

சோதித்த காயத் துடக்கற்ற நிலவிடலை
சேதித்த தாகுமெனச் செப்புதல்—பேதித்த
வாவியே தானை யடைபடி மானடிபு
மேவியே நிற்கும் விளைந்து. (யஅ)

அளந்துடலை நோக்கி யறிவின்வாட் டூட்டிப்
பிளந்ததனை யாங்கே பிரித்து—வளர்ந்ததனைச்
சுட்டா தினாமையாய்த் தேகானுதி னின்பமதா
யிட்டாத பூரணமென் றுணர். (யக)

அறிபு மறிவே யறிவறிய நிற்கும்
பொறியும் பொருளும் பொருந்தச்—செறியுமரன்
காடியவா றென்னைக் கருதி யறிவதனை
யீட்டியவா றன்றே வியல்பு. (உ)

வாக்குமனக் காய மருவா வறிவுபோய்
யாக்கையின்பா லுற்றங் ககப்பட்டா—னீக்கித்
தெரிசித்துத் தன்னைத் திகழ்பரத்தே டோன்றுப்ப
பரிசித்த லன்றே பயன். (உக

அறிவாற் பலகாலு மாராய்ந்து பார்த்துப்
பிறிவாற் றலைவைப் பிரித்தல்—குறியா
மறிவோ டறிவா யடங்குவதே முத்தி
நெறியாகு மென்ன நினை. (உட)

சேமப் பதித்திமைந் சிற்றுயிரைத் தன்னெறியிற்
காமப் பதித்தியொன்றுங் காட்டாதாற்—னைம
லினையுந் தனுவிலுக்கு வேரு யறிவோ
டனையுமே மாமாம் விடு. (உக)

தன்னைத்தா னென்னுத் தகுமுடலைத் தானன்னைச்
சென்னத்தாற் றீதனைத்துந் தோற்றியதாற்—றன்னை
யறியுமோ றெவ்வா றகன்றவுடற் றன்னைப்
பிறியுமா நாமாற் பெறுமிடம். (உச)

அகமோ புறமோ வகம்புறமோ வானி
சகமோ தனுவிலுக்குத் தோரி — னிகமோ
பிறியாத் தனுவைப் பிறித்தறிவை நோக்கி
லறிவா யகம்புறமே யாம். (உஞ)

அகமேற் றனுவோ டழியு மகத்தின்
புறமேற் பொறிவழியிற் சேரா—வுறுமா நெ
டக்ஷவித மாமா லானைறவோ டொன்றுக
வொத்தவாய் நிற்குமென வோர். (உசு)

யானென்ற காய மெனதென்றல் யானென்றுங்
கானிற்கச் செய்யத் தகுமன்றே—யுனின்று
பற்றறவே விட்டறிவாய்ப் பார்க்கினா காமா
யுற்றதுவே யாகுமென வோர். (உள)

எங்கு மிருக்கு மிசைந்ததனு வோடிசைந்து
தங்கி யறியத் தகுவதா—மங்குமுடற்
சேதித்தா லன்றே திருவருளா டத்துவிதன்
சாதித்தா லென்னத் தகும். (உஅ)

பேதித்துக் காயத்தை பின்னமற வெவ்விடத்துந்
சாதித்தான் முத்தித் தகைமையாம்—சேதித்த
வங்கத்தாற் செய்ததவ மத்தனையு முத்திபதச்
சங்கத்தா லாகத் தகும். (உக)

பொறியசனத்து மொன்றைப் புணராமற் ருவி
பறிவசனத்து நேராக்கி யசையும்—பொறியசனத்
தற்ருர்க்கை யத்தவிதி மாருமா ருற்றவத்தைப்
பெற்ருர்க்கை முத்தியுறும் பேறு. (கூ)

சாக்கிரத்தீ தாடம்பத்தை தாளுவர் தம்முடம்பை
நீக்கியே தன்னீரு நிற்கையுற்கா—மாக்குருந்
சரியாதி மூன்றிற் ருகும்பதத்தி னிற்பேரார்ப்
பிரியா வுடல்பிரியாப் பேர். (கூக)

பெத்தருக்கே காயமெனப் பேசிச் சமயிகளு
முத்தருக்கே யின்ருய் மொழியுமாற்—சத்தியமே
மந்திரமே தீகையென மன்னியது மாலிக்குப்
பெந்தமே யாமாற் பிணை. (கூஉ)

அத்துவா வாறி ணைந்தான் மந்திரத்தைச்
சித்தத் தயலாய்த் தெளித்ததா—முத்தர்
நிருமலமே தாயு நிருத்தியமே யாமா
லொருமலமு மில்லையெனை யே. (கூஎ)

காயமுயி ரென்னக் கருதுங்கா ரீதமாத்
தேயடுங்கா வொன்றுதத் தேதாற்றுமாற்—காய
கணமொருகா லாகி கடையொருகா லாகை
கடையெடுத்து நிற்கக் குரும். (கூசு)

வளைப்பத் திரிக்கும் குழலிமொரு காண்மனுவே
தாளைப்பத் திரியத் தருமொருகாற்—சேளைரு
நேயமே தாகை நிற்குமொரு காலுயிரின்
காயமே யுற்ற கடன். (கூஞ)

ஆகந் திரியாமெய் யாவியல்லா லங்கத்துப்
போகந் திரியாப் பொறியல்லான்—போகத்தே
மாயிடையே சென்றுய் கடையுடையே லெல்லிடத்துள்
காயிலையை யாகத் தரும். (கூக)

ஆவி தனுவை யடையுங்கா லாகியற
மேவித் தனுவாய் விளங்குமா—லாவிபிரி
யாக்கையே சென்றுய் கடையுமா லாக்கையற்றுத்
தாக்குமது வாகத் தரும்.

பூணுந் தனுவே பொறிக்கிடமாம் பொய்யிதனக்
காணுமவர்க் கவ்வாறே காண்பதுவாம்—வீணுந்
தனதாகி நிற்குந் தகுதியோர் தங்கண்
மனதாகி நிற்கு மதி. (கஅ)

மலமடைய மாயா தனுகரண புத்தி
மலமினையக் காய மனுவா—நலமுடைய
வாக்கையறக் காய மருட்டனுவா மோர்தனுவிற்
முக்கியமெய்ப் பாவகத்தாற் முன். (கக)

ஆகமற்ற தாலடைவ தர்குமர் னுமகு
பாகமுற்முன் மந்திரத்தின் பண்பாகுந்—தேக
மனுவாற் றுறந்தறிவின் மன்னுமான் ஞானத்
தனுவாகு மென்னத் தகும். (கங)

ஆவி திபானத் தடங்காவா மாங்காரனத்
தாவி மனமுஞ் சருவாவா—பேவு
முடலகலத் தோற்று முபிரா னுயிரின்
கடனகலத் தோற்றுமான் கான். (கச)

அங்கத்தார்க் காகு மரிய தியானமலப்
பங்கத்தை மாற்றுதற்குப் பாங்காகுந்—தங்கக்
கருமி தொழிலோடுங் காண்பான்மெய்ஞ் ஞானத்
தருமியுறு ஞானநூற் முன். (கஉ)

கருமி தியானங் கருதியதும் ஞானத்
தருமிறு லோதுந் தருக்குந்—தெரியுங்காற்
சாலோக மாதிப் பதமோக்குஞ் சற்குருவா
னூலோது வார்க்கறிவே நோக்கு. (கஎ)

நாட்டமற்று ணுங்கவன்போ னுட்டமற்றுர்க் கேகமதினையக்
காட்டியது முண்டோவக் கண்ணுடையா—னுட்டமற
வந்தார்க்குக் காட்ட வழக்குண்டோ ஞானத்தை
நந்தா தவர்க்குரைக்க நன்று. (கசு)

நாட்ட மிருவருக்கு நண்ணுமென வெண்மதினையக்
காட்டாமற் முனே கருதுமர—னுட்டம்
பிரிந்தான்மெய்த் தோற்றத்துப் பின்னுருகாற் பெற்றுத்
தெரிந்தான் றெரிவே துணை. (கஏ)

சிவிக்குங் காயஞ் சிவனலீவ யென்னுமலப்
பாவிகட்கிற் றுலீலப் பகரற்க—மேவு
முயிசே செயலற் றொடுங்கும்போ தீசன்
செயலென்பார்த் தேயுளைக்கச் செய்.

(அகஎ)

தூற்சிறப்பு.

உபாயநிட்டை வெண்பா வுலைத்தாளற் பத்தா
றுபாயநிட்டை வாசாம லார்க்கு—முபாயநிட்டை
வெண்பாவா லாவடு தண்டுறையை வெஃகினர்க்கு
கண்பாகு மம்பலவா ணன்.

உபாய நிட்டை வெண்பா முற்றியது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சைவம்.

திருப்புறம்பயம்.

அம்பலவாணதேசிகர் அருளிச்செய்த திட்டை விநாயகர் பதிகம்.

நெஞ்சே புனைபிரஞ்சி னீபம் பலவான
னெஞ்சா வடுதுணைமெய்ம் மிகப்பருனச்—செஞ்சொல்புனை
திட்டை விளக்க நினைதனிறு லெடுத்திறட்டி
மிட்ட முனைப்பெறவென மென்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

ஆட்டி மவுலியை யார்ப்பரித் தோன்கி யடித்துக்கைகா
லீட்டிக் கிடப்பது திட்டையே தோதியே யாத்துணை
யோட்டிநின் பாதத் தொடுக்கி யுளையை யீயெனவே
நாட்டிய வம்பல வாண திருத்தில்லை நாடகமே. (க)

ஓங்கிய நெஞ்சத் தருளோ நுரைவைத்தன் நூற்றமலை
நீங்கிய தன்றுபொய் யெல்லா மகல நிறைமனத்தே
தேங்கிட தன்று சிவமே வருடனைச் சென்னைகடறுத்
தூங்கிய வாறென்கொல் திட்டையு ளாடிய தூய்பவனே. (உ)

அரசினை நுறிஞ்சிடும் சோகமே நிகன்னி யகத்துறும்
வரினை தூலைய முளைகாய் மயக்குறும் வருனதிவ்யும்
பரினை மலமற நின்முனி பற்றிப் பயப்பயமாய்த்
தரினை சிவமென்று மம்பல வாதிலைச் சங்கரனே. (ங)

வருக்கும் கறைமிடை மோனிட மாக மகாந்தருக்கி
யிருக்க வருபரு னெண்டனை சோகத்தி யிருத்துதற்கோர்
குருத்தனைம் மேலம்பி ரம்பின் னீங்குதற் கோர்வினை காண்படதுண்டோர்
திருத்தியல் பாகமென் னம்பல வாதிலைத் திற்பரனே. (ச)

தெரிசித்த லர்ச்சித்தல் சிந்தித்தல் பூன்றுறுத் திகழ்படதத்னைப்
பரிசித்த றுவிணைப் பார்த்தல்சன் மார்க்கமிப் பண்படதறு
வருசித்து மற்றக் கரமா மடக்க வருந்சிவமென்
றுருசித்த வாறென்கொல் திட்டையு ளாடிய வுத்தமனே. (ஞ)

மோயத் சிறிது மடியமுற் பாதத்தின் மன்றுனிற்பாற்
றேயச் சிறிதுங் கறிவள தாருங் துடர்ந்துமற்றும்
பாயப்பொய் மாயம் பறிக்குறி வாய்நிற்கும் பண்படென்றும்
யாக மயக்கென்கொ லம்பல வாதிலைக் கயல் நூதனே. (ஞ)

திருக்குச் சிறிதுமுந் பாதத் தலைவருட் சிக்கையுற்றுன்
குருக்குஞ் சிறிதுயின் மற்றுனை சோதக்கி றுளத்குலைவாய்க்
செருக்க வுருக்குமெ தென்றும் நுதுலைமயல் சேருடனைப்
பெருக்கிய வாறென்கொ லேட்பல வாதில்லைப் பெற்றியமீனை. (எ)

மலம்பரி பாக முளதாஞ் சினைசுய மற்தகுசோபற்
செலும்பரி பாகங் கிளையுபும் சோதமும் சிலைமையுக்
செலும்பரி பாகமெய்ஞ் ஞானமு மில்லையன்னைஞ் சேருமென்றும்
புலுங்கர ணங்க ளடக்குல தென்றில்லைப் புன்னியமீனை. (அ)

ஒருக்குமை யற்சிறி தேயுறப் சோதத்தி லுற்றதன்பாற்
றரிக்குஞ் சிறிதன்பு மற்றுப் பாதத்துந் தங்கியன்பு
பெருக்குமெய்ஞ் ஞானத் தலவாற்றிற் சிவனும் சோன்மென்றும்
றருக்குங் கரண மயலே துணைதில்லைச் சங்கரமீனை. (கூ)

அவமே சரிதை புரியிலஞ் ஞான பலனியற்றுக்
தவமே சரிதை புரியின்மெய்ஞ் ஞானத் தன்மையறச்
சிவமே யுறுஞ்செய லெல்லா மதிலையச் செப்புலையப
னவமே துணைதில்லை யப்பல வாதில்லை நாயகமீனை. (ஏ)

சத்திநி பாதஞ் சதுவிதத் தாற்பொய்த் துபலத்தின்
பித்த தகல்வது நால்வகைத் தாய்ப்பின் பாதவிரண்டுக்
கொத்த தகல்வது மல்வளைத் தாமற் கொடுங்கரணைச்
சித்த மொழிப்பதில் லம்பல வாதில்லைச் சிற்பரமீனை. (ஐ)

மரணந் தவிர்க்குஞ் சரியாதி நான்குஞ் வருமுன்னர்
சரணம் புகிற்றனுத் தாண்புகுஞ் தச்சொல் சாருமென்றுன்
கரண மடக்க வருமருள் வெளாறுள்ளிக் காத்திருக்கு
முரணை துணையெனக் கம்பல வாதில்லை முக்கணமீனை. (ஒ)

சரியாதி நான்குஞ் சதாசிவத் தோங்குஞ் குருநிபன்பு
விரிசா தகந்தெரிப்ப வேண்டுந்தச் சோர்கள் வெருண்டோடிடை
வருசாத காலிங்க மாறுக வோங்கி வருவமென்றும்
மொருசா தகமென்கொ லம்பல வாதில்லை யுத்தமமீனை. (ஓ)

துறக்குமெய்பொய் வஞ்சஞ் சிறிதுந் துறந்துன் றுணைமலர்த்தா
ணிறைக்குமெ வகைசிறி தேனுறைத் தோற நிகழ்சரிலைத
:றக்குமின் மற்றுனை யேதஞ்செய் துபலைப் பெற்றுளந்தா
வெறுக்குமெ பாசமுங் கெஞ்சுதலு சேரன்றில்லை சேருவதே. (ஔ)

பித்தனித் தம்பிம வஞ்சமென் றோடிப் பிணியொதுக்கி
யத்தனித் தன்னென் றறிவதற் கோவென் னைகத்திறுள் ளே
சத்திநி பாத முதித்ததந் தோதனுச் செய்ணைபற்றுச்
சித்தமும் பித்துறு தற்கோசொல் நில்லைச் சிதம்பரனே. (எநு)

மாயமட் போனையு மாயா மலமென்னும் மாதனையும்
வீயவிட் டோடி வெளியே புறப்பட்டு மெய்ப்பருளாந்
தாயுடன் சென்றுபின் றந்தையைக் கூடிப்புன் றூயைமறந்
தேயு மதிதநிட்டை யென்று னெழிற்கச்சி யேகம்பனே. (எசு)

என்னிச்சை யுன்றே றுறுமிச்சை யுன்னிச்சை மேமலத்தின்
றன்னிச்சை யுன்னிச்சை யென்னிச்சை யாகத் தருவதுண்டே
லன்னிச்சை நீயற் றருளிச்சை யாக வடையுமந்த
மன்னிச்சை யேநிட்டை யென்றுன் சிவாயநம் மன்னவனே. (எஎ)

நீணைட் டியானித் திடனு முடலுயிர் நீதிசற்றுங்
காணுர்கண் மூடிப் பயனென்கொ லோகலி யாலருளைக்
கோணு தணைத்துங் குருவே யறிவைக் கொடுப்பனின்ப
நாணை தித்துநிட்டை யென்றுன் சிவாய நமகுருவே. (எஅ)

உருவே தியானித் துறுவர்கண் மூடி யுறுமுடலின்
கருவே தியானித்துக் காண்பதுண் டோகலி யாலணைத்துங்
குருவே யறிவைத் தருவ னிமையிலைக் கூடலின்றித்
தெரிவே தெரிநிட்டை யென்றுன் சிவாயமெய்த் தேசிகனே. (எக)

ஓவிய மேதனு வுற்றே ருயிர்க்கு முவமையின்றுற்
பாவிய மேதனு வாமான்மெய்ஞ் ஞானம் பகர்ந்தனன்னு
லாவியை மிக்க சிவத்தோ டழுத்துமவ் வாறதுறத்
தாவிய தேநிட்டை யென்றுன் சிவாயமெய்ச் சற்குருவே. (எஉ)

பிறிவே பிறித்துப் பிறியா வறிவெனும் பெற்றிதந்த
செறிவேகண் மூடித் தியானித்த லோசொல்லு சேர்ந்தனன்னு
லறிவே யறிவை யறிவித்து நற்சிவ மாக்குபின்ப
நிறைவே தகுநிட்டை யென்றுன் சிவாய நெறிந்தனகையே. (உக)

உறவே யறிவறி வேயுடம் பாகு முடம்புஞ்சுட்டி
யறவே யுயிரினு மாவியு மாமரு ளோடுறையு
நிறைவே தியானித்து நிற்பது வோசொல்லு நீயிதனை
மறவே லதுநிட்டை யென்றுன் சிவாயநம் மன்னவனே. (உஉ)

முகத்தே யிருகண் மறைத்தவெய்ஞ் ஞான முன்னாக்குங்கண்கள்
பகுத்தே நடுப்பா யருண்மாயு மென்பது பாவமெய்ந்நூற்
செகத்தே நிகழ்த்துங் கறிவறி வாக்கிச் சிவத்தைநல்கு
மகத்தே விடுநிட்டை யென்றுன் சிவாய வருட்குருவே. (உஈ)

பொன்னேர் கணிநிறம் பூணும் பொறியொன்று பூண்டுசுவை
தன்னே டறிவொன்று தானுன் றுவனை துகாசிவத்தி
னன்னே டறியு மறிவொன்று தம்மு ணையப்படுமொன்றுய்ச்
சென்னே நிடனிட்டை யென்றுன் சிவாயமெய்த் தூயவனே. (உச)

அறிவே யறியி லறிவனு போக மறிவுவரு
நெறவே யறியி லுறவனு போக முயர்சிவத்தி
னிறமே யறியி னிறையனு போக நிலைமையொன்றுய்ச்
செறிவே யிதுநிட்டை யென்றுன் சிவாயமெய்த் தேசிகனே. (உஎ)

சொலவே யறிவு விளங்குமெந் ஞான்றுன் சொலவுசொல்லித்
திலவே பகுத்தறி வின்று யிருந்த படியிருக்கும்
வலவே நுனைசைய மருவுமெய்ந் ஞான மருவுந்துன்ப
மலவே யிதுநிட்டை யென்றுன் சிவாய வருட்குருவே. (உஅ)

ஆவியைக் காயத் தடக்கியந் ஞானத் தழுத்திமல
மேவிய தாலதை மாற்றுமெய்ந் ஞான மருவுவங்க
மோவியன் கைவழி யோவியம் போலுமொன் றுகியுற்றுத்
தாவிய தேநிட்டை யென்றுன் சிவாயமெய்ச் சற்குருவே. (உக)

சொக்கிட் டமமீன புக்குட் டிருடிய துட்டர்வந்து
திக்குற்ற மன்னைச் சேகட்பது போற்சிவ நிர்தைசெய்து
மிக்குக் குருவிங்க சங்கம நிர்த்தித்து வீடச்சிக்கு
மெக்குப் பெருத்தவர்க் கென்சொல்லு வென்கச்சி யேகம்பனே. (உஉ)

நிட்டை விளக்க நிகழ்குபா னெஞ்டையடிநந்
தட்ட மறுப்பதற்காய்ச் சாற்றினுன்—சிட்டன்
நிருவா வடுதுறையான் சென்றடைந்தார்க் கென்னா
ருருவாகு மம்பலவா ணன்.

நிட்டை விளக்கம் முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சமயபரி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அம்பலவாணதேசிகர் அருளிச்செய்த

உபதேச மொழிமாலை.

உலைத்த கருணை யுபதேசந் தன்னை
விரித்தொரு பாவில் விளக்கக்—குருத்துவமை
லொத்தாளை நீயே யுணர்த்தா வடிதுலைமெய்ய
னத்தா நமச்சிவா யா. (க)

முத்திக்கு மூல மொழியுங் குருக்கிரணை
பத்திக்கு மூலம் பகருமன்பு—புத்திக்கு
மூல மரனவர்க்கு மூலமே யென்றறிவித்
சாலமதிப் பாசே தவர். (உ)

பிற்றை நிலையும் பிகழ்ந்தமந் திரத்தாற் மூன்
மற்றவுக் காட மதியுணர்ந்—துற்றுரையை
யொப்பு நடக்கு முயர்தவர்க்கு மொழியாடல்
விட்டிடப் போக்குஞ் விதி. (ங)

ரீரசுவ பக்தியத்தி னில்லாத ரீதிடல்லாப்
பாரிமருக் குணர்டோ பரமருக்—ரீரருளோர்
சிந்திக்கார்க் கன்மே றுறுசிவதூல தட்குரையை
லந்திக்கார்க் கன்மே றுறுமே. (ச)

துரியைப் பதியென் றுறிவிப்பார் தம்மைப்
பிரிவித்தார்க் கன்மே றற்டேறும்—பிரியவுள
டாதத்தின் மோகப் படிவாலை நீத்தறியைப்
போதித்தார்க் கேதியப் போக்கு. (ஞ)

தேமருவு காமச் செயலிரண்டாந் தெல்புத்தி
காமனையே நீத்தக் கருதுமுத்தி—காமனையே
யுற்றூர் தமக்கே யுறுமுத்தி நீத்ததலைப்
பெற்றூர்க்கு முண்டோபெய்ப் பேறு. (ஷ)

அகாலபாகீடா யாறுபூ ராகத்தின்
மோகமான் பாலாக முற்றுயாம்—தேக
மொருவடிவே யாறுபூ முற்றவிகற் பத்தாம்
றிருவீட மீசனைத் தேறு. (எ)

அங்கமே பொல்லா வவத்தடா மாவிபொய்
யங்கமே யல்ல வறிவாகு - மங்கத்தை
மாற்றினுக் கன்றே மதியாகு மையலுற்றுத்
தேற்றினுக் குண்டோ செயல். (அ)

பற்றற்ற கண்ணே பசுவிளங்கு மீடனுரோப்
பற்றுதலா லந்தப் பசுவுமாறும்— குற்றமற்ற
முத்திக்கு முண்டோ மொழியு மூடல்விகற்பம்
புத்திக்கே வாய்க்கும் பொருள். (க)

எனதென்று மில்லத்தை யாணவன்றுங் காய
மனமதான்றித் தன்றே மலத்தா—னிலைவான்றி
யங்க மெனதா யடைந்தீடா தன்றேபோய்
தங்குமரு ளாகத் தரும். (ங)

யாணவன்ற காய மெனதென்ற போதாலந்
தானென்ற தன்றே தரிக்குங்கா—லுனகன்ற
வாவியே நேய மடையு மலாதார்க்குப்
பாவிப்ப தன்றே பயன். (ச)

காயமே தாணுப்பக் கருதும்போ தாவியை
மாயமே யல்லாது மற்றுண்டோ—காயங்
கனதாகும் போது கருமோயிரு மொன்றும்
நினவாகு மன்றே நினைந்து. (ஞ)

யாணவன்றுங் காய மெனதென்றும் போதித்த
மூமினென்றி நிற்கு முயிரன்றே—தாவென்றி
னில்லாத போது நினறுவாக நன்னியல்பா
மில்லார் பொதுவியல்பென் றோ. (ட)

சாயத்தை யேற்ற தருப்பனிங்கு போலங்க
மாயத்தை யேற்ற மதியன்றே—காயத்தை
நீத்தபோ தன்றே நிறைவா நிகழ்சிவத்தை
யாத்தீபோ தன்றே வலர். (ண)

சீவிக்குங் காயஞ் செயலற்ற மீபாதண் மீழு
வாவிக்குத் தண்ணியல்மீப யாதுமாற்—மீ ளவீனீய
யொட்டியீபர்க் கீதா முறுநிட்டை யொவ்வாமற்
றெட்டியீபர்க் குண்மீடா சிலம். (யரு)

அகளாத்தை மற்ற வகளத்தா மல்லாற்
சகளத்தார் சாரத் தகுமீமா—வகள
நிராமயமீம யாமா னிராமயற்கே யல்லாற்
பாவமுத மாகப் படா. (யசு)

உடற்பகுதி மற்ற வுயிர்ப்பகுதிப் பேதந்
திடப்பீட்டார் மூத்தித் நிறத்தார்—விடப்பட்ட
வங்கத்தை யோட்டி யறிவார் பதமுத்திச்
சங்கத்தா லென்னத் தகும். (யள)

வாதித்த காயத்தை மாற்றுமா லாசிரியர்
போதித்த தெல்லாம் பொதுவியல்பாம்—பேதித்த
வங்கத்தை மாற்று மவுக்கிரக ஞானத்தின்
சங்கத்தா லுற்ற சதுர். (யஅ)

இயல்பு பொதுவா யிசையும்போ தாவி
யயமீல மயலா யடையு—மியல்புநீலீ
தன்னீமே நோக்கிற் றுதித்தமல மத்தனீயு
மன்னியமீ மா யாக்கப் படும். (யக)

கேட்டலொரு நான்றும் கிடைத்தீபாக் கீகருணீ
யீட்டை யடைதல் விதீஞ்தமா—மாட்டாதார்
யீட்டை மருவ வெறுநிட்டை செய்வதங்கச்
சேட்டையென்ப தன்றோ நிடம். (உய)

சுரையை கிரையையெனத் தங்கு மிரண்டு
ருரியதொரு யோக மொடுங்குந்—தெரிய
வருமவர்க்மீக யெல்லா மதியா மதனீப்
பிரிவார்க்கு முண்மீடமைப்ப மேறு. (உக)

சமயம் விசேடமெனத் தங்கியமீத நீக்கை
யமையுந் தொழிலீலா டமையு—மிமையுமெடீ
ஆற்றிருப்ப தெங்ங னுறுந்தொழிலீலா டொன்றுகப்
பற்றிநிற்ப தெங்னன் பகர். (உஉ)

சுத்திகி பாதஞ் சதுவிதமா மாங்கதனை
யொத்த சரியாதி யொருநான்கா—முத்திரைத்
துற்றதொழி லன்கா முறுமுத்தி போர்நான்காய்ப்
பெற்றதன்றே தீக்கையின்மெய்ப் பேறு. (உக)

சமய விசேடஞ் தகுஞான மென்ன
வுணையொரு பாக ருரைத்த—தமையவிருந்
தெட்டுதற்கோ வீசற் கிசைந்ததொழி லோடுசைந்தங்
கொட்டுதற்கோ வொன்றை யுரை. (உச).

சாதித்த யோகஞ் சமய விசேடமதிற்
போதித் தடங்கப் பொருத்தியதாம்—பேதித்த
தீக்கையென்ப தின்றுந் தியானமே யோகமதா
லேற்குமெவ்வி டத்துமென வெண். (உ

யூகித் திதனை யுணராதா ரன்றேமெய்
யோகத்தை வேறே யுணர்வதுமெய்—யோகம்
பிரித்தறிவ தன்று பிரியாத் தொழிலிற்
றரித்தறிவ தாகத் தகும். (உஙு)

பேதித்த காயம் பிரியாம னிட்டையெனச்
சாதிப்ப தெல்லாந் தவறன்றே—வாதித்த
காயமற்று லாவி கருதுமான் போற்கருமை
நேயமுற்ற தன்றே நிலை. (உன)

நீதித் தரும நிறுத்துஞ் சிவாகமத்தைச்
சாதித் தாலன்றே தகுநிட்டை—வாதித்த
வங்கத்தோ டாவி யமனெறிய மாயாத
சங்கமோ நிட்டைச் சதுர். (உஅ)

சொல்லுஞ் சிவாகமத்தின் சூழ்ணத்தும் பாராமல்
வெல்லும் புலனைந்தும் வெல்லாமற்—சொல்லுநெறி
தன்னை விளையைத் தலைவனையுங் காணுமன்
மன்னுதலே நிட்டை வளம். (உக)

அறியும் பகுதி யறிவறியத் தானே
பிறியும் பகுதி பிறியும்—நெறியாகுஞ்
சன்மார்க்கத் தாற்கே தகுஞான நூலோதி
னன்மார்க்கத் தாகு நலம். (கூ)

பாதத்ரக் கீதற்ற பணிபலவும் விசய்துபலந்
தீசதித்தார்க் கன்றீரு நிடமாகும்—நீதி
நடைதீய நடந்தாரீன நன்னரிவியன்று நீங்காத்
நடைதீய சமாதிச் சதுர். (நக)

தீக்கைதனக் குற்ற செபல்பலவுஞ் செய்துமல
நீக்குதலீல யன்றீரு நிலையாகும்—பாக்கியமாம்
பூசையின்மேன் மோகப் புணர்ப்பல்லான் மற்றுமோ
ராசையின்மே லுண்டோ வரன். (நஉ)

பூசை நியானம் பொருந்துந் தொழிலீரண்டு
நேசிந்தார்க் கன்றீரு நிலையாகுஞ்—தேசுற்ற
வத்து விதத்தீதா டனைவிதல்லா நன்மணி
புத்தியின்மே லுற்ற பொருள். (நக)

கற்பிப்ப தெல்லாங் கருணைவடி வல்லாது
கற்பிப்ப தல்ல கருணைநல—மற்புதமாம்
போக்குவ நும்போக்கிப் போகாப் பொருளறிவி
லாக்குவீத நிட்டைக் கழகு. (நச)

சுருதிகுரு வாக்குச் சுவா றுபல பொன்ற
மருவுவீத ரோலைமுக் காருந் சுருதி
யனையாம னிட்டை யனை வதல்லா புத்தித்
தனையாகு மென்னைத் தகும். (நரு)

அளவையொரு மூன்று மறிவதாருஞ் காணி
யுளவறிவார்க் கேதளவை யோது—மெலவறிய
மக்கங் கருத லனையாரல் லாகமத்தின்
யுக்கமுமின் றுமேற் படுத்து. (நசு)

முந்தியதோர் செய்யுண் முதனிலைபோ லெல்லாக்குந்
தந்தயமே யில்லைத் தகுநிட்டை—யிந்நூல்
வந்திக்தார்க் கன்றீரு மருவுந் சமாதியனைதச்
சந்தியார்க் கேதாகுந் தால். (நன)

வாக்குமனைக் காய மருவா வறிவுமைய
லாக்கையுற்று நிற்பார்க் கதப்படிமோ—நீக்கமிலாக்
காயமறும் போது கருதுமரன் போலாகி
நேயமுறு மன்றீறு நினைந்து. (நஅ)

பூகாது நீபாகமென வொரிசன்டா மும்மலங்கள்
போகப் படாதார்க்கும் பட்டார்க்கு—மாகமுறப்
பட்டார்க் குபாயம் பகர்தல் லொடு நெகிழ்தல்
விட்டார்க் கதுநீபோகம் விடு. (நகு)

முத்திபெல மற்றுமுள்ளறப் பற்றி முயல்வதல்லாம்
புத்திபற்ற தன்மே புகலுங்காற்—சித்தமுற்றங்
கோபாத துன்பத் தழுவிக்குர் தேகத்தைதத்
தோபா கவதீ சகர். (சஅ)

சம்மார்க்க மென்னத் தகுமாலை போதியதன்
பும்மார்க்க மெல்லாம் புறம்பாக்கி—நன்மார்க்கஞ்
சார்ந்துறிவைச் சார்ந்து தகும்பூ ரணமாகத்
தோய்ந்தபே தன்மே சுகர். (சக)

ஆகமுற்றார்க் கெல்லாம்பொய் யங்கமுற்ற மங்கையர்கள்
போகமுற்ற கல்லாற் பொருளுண்டோ—மோகந்
தணிந்தாலே சோக்கித் தகும்பூசை செய்பதத்
தாணிந்தபே தன்மே சுகர். (சஉ)

சென்றசாலா னின்றுலையைச் சேர்த்தே னறிவுடைமை
கென்றசடை வாக நிலைத்தருளாஞ் -- செஞ்சடைசேர்
மெய்ப்பா வுபதேச வெண்பாவே நீயாமென
வுணபா நமச்சிவா யா. (சங)

உபதேச வெண்பாநாற் பத்துமூன் றாய்ப்பு
புபதேச மாக வுரைத்தா—னுபதேசம்
பண்ணு வதுதுறையிற் பண்ணம் பலவாணன்
கண்ணு ளமுதாய்க் கலந்து.

தின்னம் பெறுமே யெமக்கிவ் விருசெவியு
மன்னம் பெறுமம் பலவாணன்.—பொன்னு
வதுதுறைமேற் செய்த வுபதேச வெண்பாத்
தொடுதுறையைக் கேட்கையிறற் சூழ்ந்து.

உபதேச வெண்பா முற்றியது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அம்பலவாணதேசிகர் அருளிச்செய்த

அதிசயமாலை.

கட்டளைக்கலித்துறை.

புனிகழு லாடியும் பாம்புன்னைப் போற்றியும் போதமில்லா
யெலிகழு லாடியு மீயுன்னை யேத்தியு மெண்ணுகிலாக்
கணிகழு லாடிய கண்டன்கண் டாயெனைக் காகருணை
யெருகிகழு லாடிய கூத்தா வருத்தி யுயர்ந்தவனே. (க)

பொய்யேன் மலவலி பூண்டிட லுடிய போதனன்பு
செய்யேனின் பாதத்துக் கன்புசெய் வார்க்கென்றன் சித்தம்பற்றி
மெய்யே விதிக்கின்ற வன்பார்க்குத் துன்பம் விளைக்குந்துட்டத்
தியற்கு நீவெளிப் பட்டதென் றேனைசால் சிதம்பரனே. (உ)

செய்யேற்கு நின்பதச் சேவேற்கு நின்னன்பர் சேர்ந்தவர்பான்
மெய்யேற்கு மூள்ளத் துணர்வுடை யோர்கள் விருப்பதில்லா
மையேற்கும் வஞ்சத்தில் வாழ்கின்ற வாழ்வை மதித்துடனுந்
தியற்கு நீவெளிப் பட்டதென் றேனைசால் சிதம்பரனே. (ங)

பரிசித்த காயத்தை நீங்காத நெஞ்சன் படிற்றையென்றுந்
தெரிசித்த நோக்கன்சிற் றேவலே மேற்கொண்ட சித்தனிந்நான்
வரிசைத் தவத்தினை நோடுதின் பாதம் வணங்கநெஞ்சி
லுரிசித்த வாறென்கொல் நில்லையு ளாடிய வுத்தமனே. (ச)

நெருக்கிய நீமலத் தாவியுள் ளாக நெடியனென்னைச்
சுருக்கிய காம மதனைது முக்கிய துட்டனன்றேனு
கருக்கிய வின்பத் தவரொடு நின்பதத் சாரனெஞ்சை
யுருக்கிய வாறென்கொல் நில்லையு ளாடிய வுத்தமனே. (ஞ)

தாங்கிய நின்னரு ளென்பா லிருக்கத் தமோமயமாய்த்
தூங்கிய தென்னைநீ நின்றுள் வெறுத்திந்தத் தூஞ்சலை
வாங்கியத் தாணி லடக்கித் தவரொடும் வாழ்கநெஞ்சத்
தோங்கிய வாறென்கொல் நில்லையு ளாடிய வுத்தமனே. (ட)

கருதிய தீமலத் தாவியுள் ளாயுற்ற காயமுமாய்ச்
சொருகிய காமத்துந் தாணுட னுயுந் சுழலுமிங்காட்
பருகிய வின்பத் தவமொடு தின்பதும் பற்றெதுச
முருகிய வாமிறன்கொல் தில்லையு ளாடிய வுத்தமனே (எ)

குன்றிய தீமலந் தன்னளவா யாகத் துலங்கியுள்ளம்
குன்றிய தாகும் விடையங்க டோறுங் குலையமலம்
வென்றிய பாதத் தவமொடு நின்பதம் வேண்டுமெந்த
மொன்றிய வாமிறன்கொல் தில்லையு ளாடிய வுத்தமனே. (அ)

நிந்தித்தவெவ் வாறதவ் வாறதென் னுயிருன் மேசதின்னுய்
விந்தித்தவெவ் வாறதவ் வாறு விரும்பி விரிந்துமையல்
மந்தித்தவெவ் வாறவெவ் வாறது வாகு மதியதுன்பா
லுந்தித்தவெவ் வாறுசொல் தில்லையு ளாடிய வுத்தமனே. (க)

அற்றவென் னுயி ரனுவாய் மனமதற் காயிழையாய்
நற்றவ வாக்குப் பொருளா யடியிணை நண்ணுகில்லாத்
தெற்றினை மாற்றித் தவமொடுஞ் சேர்த்தென்றன் சிற்றறிவி
லுற்றவெவ் வாறுசொல் தில்லையு ளாடிய வுத்தமனே. (ஙி)

ஆட்டிய தீமலத் தாகவத் தீமல மாகமெனக்
காட்டிய தாமெனைத் தீவினை யாவையுங் காதலிக்கப்
பூட்டிய காமனைப் போக்கி யுளத்துப் பொருந்தவரு
ளூட்டிய வாமிறன்கொல் தில்லையு ளாடிய வுத்தமனே. (ஙீ)

அண்ணிய வஞ்சத்தை நெஞ்சத் தடக்கி யகத்துளின்பாய்த்
துன்னிய சற்குரு லிங்கந் தவறையுந் தொல்லிருளாய்ப்
பன்னிய தீமலந் தாளா லடக்கிப் பரிந்துனாநா
னுன்னிய வாமிறன்கொல் தில்லையு ளாடிய வுத்தமனே. (ஙூ)

கருப்பட்ட காலத்திற் புத்தியொத் தாயதற் காயமெத்தி
வரப்பட்ட காலத்திற் றந்தையொத் தாயது மன்னியங்கந்
திரப்பட்ட காலத்தின் மங்கையொத் தாயதென் சித்தநின்பா
லொருப்பட்ட வாமிறன்கொல் தில்லையு ளாடிய வுத்தமனே. (ஙை)

தெள்ளிய நீகுரு யானுட னீமங்கை செய்தொழிலுக்
கொள்ளிய வுள்ளத் துறுதிய மாதரை யுள்குவித்து
வெள்ளநங் குருவினை யானுனை நோக்கி யினைசந்தடியை
யுள்ளிய வாமிறன்கொல் தில்லையு ளாடிய வுத்தமனே. (ஙெ)

பாக்கிய மாவது நின்று னிலேனக்கன்பு பற்றியபங்கர்
நோக்கிய நாமனைத்தும் நோக்காமல் யாவினைவும் நோற்றியன்புங்
காக்கிய நின்ன னைகளேய புருந்தங்க வன்புனக்கா
தூக்கிய வாழியன்னிகால் திலேலய எாடிய வுத்தமனே. (எந)

கருப்பட்ட காலத்தி னாவிலோத் தீதறிய காபமதா
யுருப்பட்டி மங்கைதன் னொன்னைகையிற் பட்டிடிக் கோர்நெறியும்
பொசப்பட்டிடப் பாலத்த முப்பட்டி நிற்கின்ற நோதகினாபா
லொருப்பட்ட வாறுன்னிகால் திலேலய எாடிய வுத்தமனே. (எசு)

அழித்தது நின்பகைத் தன்னைபட்டிபாற் பாதத் தடியவனைப்
பழித்தது பாவப் பபனைதும் பற்றிப் பரிந்துபொய்யில்
னிழித்தநின் னெஞ்ச படிபாலை வேண்டி விருப்பாலை
மொழித்தநின் வாறுனிகால் திலேலய எாடிய வுத்தமனே. (எள)

காட்டிய வாறநின் வாறுகள் வாறு கருதாமுள
மாட்டிய வாறநின் வாறுகள் வாறினு மாயமருட்
கூட்டிய வாறநின் வாறுகள் வாறினுங் கூடமல
மோட்டிய வாறுன்னிகால் திலேலய எாடிய வுத்தமனே. (எஅ)

விதிக்கின்ற நன்கினை யெல்லாம் விதித்து விலக்கைகன்காய்
மதிக்கின்ற மாந்தர்க்கு மெஞ்சமுன் னீந்து மலத்தனருட்
படிக்கின்ற வுள்ளத் தவிராதி நின்பதம் பற்றிநெஞ்சி
னுதிக்கின்ற வாறுன்னிகால் திலேலய எாடிய வுத்தமனே. (எக)

உதிக்கின்ற தூசுக்கு முன்னிகின்ற வாறுக்கு மோன்குமுட
லெதிக்கின்ற மங்கைக்கு மெஞ்சமுன் னீந்து யலனினிற்குக்
கொதிக்கின்ற வாறினுக் கெய்வா லெனினின் புனிப்பதத்தி
லொதிக்கின்ற வாறுன்னிகால் திலேலய எாடிய வுத்தமனே. (எங)

விழிக்கின்ற காட்டத்தை யுய்யா லெதற்றி லொருட்டியத்தன்மே
டழிக்கின்ற மாலை யுளத்தே யலைதத்திலுன் னறிலைவபறப்
பழிக்கின்ற தீலையுன் மேலுக்கா லெரித்துன் பதத்திலென்னை
யொழிக்கின்ற வாறுன்னிகால் திலேலய எாடிய வுத்தமனே. (எச)

சிலதத்தனுன் பாதப் பணியுனை வேம்பெனத் தீங்கருட்டா
யிதத்தினுன் னங்கப் பணியையெங் காரை மியற்றெனஞ்ஞை
வதைத்தனின் வாணவம் யானீய காக மதித்தனனை
யுதைத்தனினை வாறுன்னிகால் திலேலய எாடிய வுத்தமனே. (எஉ)

அரக்கினை யொத்ததென் னுவினின் பாத மழலையொத்து
நெருக்கிய நீநிற்க யான்மலத் தோடு நிறைந்துபொய்யிற்
செருக்கிய காமத் துடனுகச் சித்தத்தைச் சேரவத்தோ
டொருக்கிய வாறென்கொல் தில்லையு ளாடிய வுத்தமனே. (உக)

புளித்தது நின்பதத் தன்புபொய் யாகத் தினைமையின்பாய்க்
களித்தது மாதர் கழைத்தோ ளினைக்கல்லுக் கண்டதென
வளித்ததென் னுள்ளத் தவலத்தை மாற்றி யடியருட
னெளித்தவெவ் வாறுசொல் தில்லையு ளாடிய வுத்தமனே. (உச)

மரிப்பித் தவனலை வான்று யெனக்கு மரிப்பதனை
யரிப்பித் தவனீ மலமேற் குருடா யகமகிழத்
தெரிப்பித்த வாறுற் றுளிப்பையத் தீதைத் திருக்கரத்தா
லரிப்பித்த வாறென்கொல் தில்லையு ளாடிய வுத்தமனே. (உஞ)

துயிற்கின்ற போதும் விழிக்கின்ற போதுந் துலங்கிநெஞ்சைச்
செயிர்க்கு ளடக்கிய தில்லமன் றேவுளஞ் சேர்ந்ததில்லாங்
கயக்கும் படிசெய்து நின்று ணினைக்குங் கருணைதந்தா
யுயிர்க்கின்ப நீயல்ல தில்லைகண் டாய்தில்லை யுத்தமனே. (உசு)

துதிப்பேனின் பாதத் தவர்போற் றுலங்கித் துதித்தவர்போன்
மதிப்பே னலேனெஞ்சின் மாயங்கண் மாய மதித்தவன்பை
பதிப்பே னலேன்மிக்க வன்பரைப் பற்றிப் பணிந்தடியி
லுதிப்பேனெவ் வாறுசொல் தில்லையு ளாடிய வுத்தமனே. (உஎ)

அணைக்கின்ற தாக மருளே புகுத்தி யகத்திருளைத்
துணிக்கின்ற தாகவவ் வாறதில் லாமற் றுடர்ந்திருளாற்
பிணிக்கி ற மாதரிற் பித்துமுற் றுக்குமென் பேதைநெஞ்சை
யிணைக்கி ற வாறென்கொல் தில்லையு ளாடு மிறையவனே. (உஅ)

பசித்தநி வங்கத்துட் பார்த்ததென் னுவி பசியடங்கப்
பொசித்த நெல் லங்கமெல் வங்கத்தை யானனைப் பூண்டபொய்யில்
வசித்ததென் புந்தி யறமாற்றி நின்னருண் மன்னவிந்தா
ளசித்தவெவ் வாறுசொல் தில்லையு ளாடு மிறையவனே. (உக)

சூட்டிய தாகம் பொசிப்பேபொய்ப் போகமென் போதமறக்
காட்டிய தாமலங் காயமு நீயறக் காட்டுகையா
லாட்டிய தாகு மலமேமையென் னுவி யருணாயிந்தா
வீட்டிய வாறென்கொல் தில்லையு ளாடு மிறையவனே. (உஆ)

மூத்தவ னீயலத் தீமலம் போலு மூனாத்து முந்தி
யார்த்தது காய்த்தும் போகத்து மாக வடக்குகையா
னீத்தன னுன்னைத் தவமொடு நின்பத நீக்கமற
வீர்த்தமிதவ் வாறுகொல் தில்லையு ளாடு மிறையவனே. (கூக)

பார்த்தமிதத் தன்மையத் தன்மையைப் பார்க்கப் பரிந்தருளைச்
சேர்த்தமிதத் தன்மையத் தன்மையை நோக்கித் திரிமலத்தை
நீத்தமிதத் தன்மையென் னுடல் போகமு நின்கையுற
வேற்றமிதத் தன்மைசொல் தில்லையு ளாடு மிறையவனே. (கூஉ)

கருப்பித்துக் காய மதனுடு மோடிக் கருதுமைய
னிரப்பித்துப் பித்துநின் பாதத்தை நோக்கு நெடியவென்னை
மரிப்பித்த பித்தநின் பாதத் தவமொடு மன்னவத்தீ
யெரிப்பித்த வாறென்கொல் தில்லையு ளாடு மிறையவனே. (கூங)

தலையிற்ற நான்முகன் றண்டாற் கடலிற் றயங்குமிக்க
வலையுற்ற மாலு மறியாத் திருப்பத மாகமுற்றுங்
கலையுற்ற நெஞ்சனைப் பாதத்து ளாடக் கருதியிங்கா
ரிலையித்த வாறென்கொல் தில்லையு ளாடு மிறையவனே. (கூச)

பாய்ந்தது நின்ற னடியென்ற வுவியுட் பற்றவின்றித்
தோய்ந்தது தீய மலத்தொடுந் தொல்லுலத் துகளதற
நீந்திய வுள்ளத் தவமொடு நின்கழ னிற்கவுன்னை
யீந்திதவ் வாறுசொல் தில்லையு ளாடு மிறையவனே. (கூரு)

பிடித்தமிதவ் வாறதவ் வாறு மலமுளம் பின்னமற
நடித்தமிதவ் வாறதவ் வாறு நடுங்க நடிக்குமருட்
டடித்தமிதவ் வாறுந் தடிக்குந் தவமொடுஞ் சாரமைய
னிடித்தமிதவ் வாறுசொல் தில்லையு ளாடு மிறையவனே. (கூசூ)

சாந்திய மெய்யுநின் பாதத்தை நோக்குந் தரித்தவென்பாற்
போந்திய தாகிலப் பொய்யே திரட்டிப் பொருந்துமென்னை
யாந்திய தாகநின் பாதத் தவமொடு மன்னவென்னை
யேந்திய வாறென்கொல் தில்லையு ளாடு மிறையவனே. (கூஎ)

எழுத்து விதிக்கை விதியே யளிக்குமென் னீசவம்மா
வழித்துப் பிறப்பிப்பை மாலய மேழையம் மக்கணிற்க
குழுத்தவ மோடுநின் பாதத்தை நோக்கிக் குறுகவென்னை
யிழுத்தமிதவ் வாறுசொல் தில்லையு ளாடு மிறையவனே. (கூஅ)

ஆழ்த்தியச் சொல்லிய சங்கப் பயோதர வாரிருளா
லூழ்த்திய சோக்குமென் னோக்கை யடைத்தன ருற்றவன்பாய்
வாழ்த்திய வாய்சுகப் பந்தா லடைத்தனர் மாமருளைத்
காழ்த்திய வாறென்கொல் தில்லையு ளாடிய சங்கரனே. (நக)

பெருக்கிய வன்பைநின் பாதத் தகற்றுமயன் பேரறிவைச
சுருக்கிய மாதர் முலைமீ தழுத்திய துட்டனிங்காட்
கருக்கிய தீயினைக் காலா லடர்த்துனைக் காதலித்துத்
தருக்கிய வாறென்கொல் தில்லையு ளாடிய சங்கரனே. (சவ)

சொலிற்பித்து மாதர் துணைத்தோ ளினையவர் துங்கபங்கம்
புலிற்பித்துப் போக்கு வரவொடும் பூட்டிப் பொருந்தத்தன்பால்
வலிப்பித்த பித்த னினைத்தான் பிடித்து மருவநின்பாற்
சலிப்பித்த வாறென்கொல் தில்லையு ளாடிய சங்கரனே. (சக)

மங்குலில் வங்க மதிவா னுலகத்தை மன்னுமங்கை
கொங்கையி னின்பங் குறித்தில மாகிற் குறித்ததந்தோ
பொங்கிய நீய நரகே புகச்செயும் பொய்யனின்றூட்
டங்கிய வாறென்கொல் தில்லையு ளாடிய சங்கரனே. (சஉ)

நடையிட்டள் தாய்மனந் தந்தையிட் டான்மங்கை நாட்டதின்பாற்
றொடையிட்டள் மக்கள் காமே துடைத்தனர் சுற்றமெம்வாய்க்
கொடையிட் டனிவ ரெல்லாங் குலையக் குறித்தடியேன்
றடைப்பட்ட வாறென்கொல் தில்லையு ளாடிய சங்கரனே. (சங)

விதிபட்ட தென்கை புகிரின்முற் சூலத்தின் விண்டுவங்கம்
பதிபட்ட காமன் விழிபட்ட பாடு படுத்தலின்றே
மதிபட்ட நீயென் னுளத்தே யிருக்க மதிமலத்திற்
சதிபட்ட வாறென்கொல் தில்லையு ளாடிய சங்கரனே. (சச)

கவிர்பட்ட செப்புப் பயோதரக் கண்ணெண்கண் கன்மனம்போ
யவிர்பட்ட வாய்கணிற் காலக ளைமைத்தங் களவதில்லாக்
குவிபட்ட தீப்பவம் யான்வெறுத் துன்னைக் குறுகமங்கை
தவிர்பட்ட வாறென்கொல் தில்லையு ளாடிய சங்கரனே. (சஞ)

தூவிய தல்லவன் ஞானமென் ஞான்று மறிவதெனக்
கூவிய தாமறை யானற வானந்தங் கூட்டியுநீ
மேவியென் னாளும் விடாதுடற் சிற்றின்பம் வெஃகியதைத்
தாவிய வாறென்கொல் தில்லையு ளாடிய சங்கரனே. (சஎ)

வரிப்பித்து டக்கள் மூனையொடு செல்வம் வார்தாழ்பி
னிரப்பித்துப் பித்தையென் னைஞ்சிலைந் நாளு நெடியவன்னைப்
பரப்பித்தி லேணையும் பாதத்தை நோக்கிப் பணியடின்பாற்
றரிப்பித்த வாறென்கொல் திவ்லையு ளாடிய சங்கரனே. (சன)

நாவித்துப் பாவ நவிற்றி னலையடு ராடியென்றும்
பாவித்த லுள்ள மிதத்தீதா டகித்தப் பித்திடல
மேவித்துத் தீவினை வேருக்கி யுள்னை விருப்படிவின்பாற்
ருவித்த வாறென்கொல் திவ்லையு ளாடிய சங்கரனே. (சஅ)

டுழுவிய தாயும் டுகுந்தை னைநன்றன் பொன்னடியை
வழுவிய தாவின்ன மன்னநின் பாதத்தை மன்னவின்றி
நழுவிய தாமென்னை நன்டா மலரடி நண்ணவிந்நாட்
டழுவிய வாறென்கொல் திவ்லையு ளாடிய சங்கரனே. (சக)

நெறித்தனள் பங்கைதன் னெற்றிப் புருவத்தை நீசிவத்தைக்
குறித்தனை யேனெனைப் பற்கடித் தான்றன்னை கூவழுனையாற்
பறித்தன டாயரிப் பாசப் பகைகள் பனைக்கக்கண்ணற்
றறித்தெதவ் வாறெனிகால் திவ்லையு ளாடிய சங்கரனே. (நவ)

இடைபட்ட நாதர் தனக்கிரி பீதி லெடுத்துக்கண்ணு
லுடைபட் டிடவுருட் டுப்பின்னு மெலு முயர்த்தித்தன்பப்
படைபட்ட யானுன்றன் பாதத் தலைநாடும் பற்றினின்பாற்
றடைபட்ட வாறென்கொல் திவ்லையு ளாடிய சங்கரனே. (நக)

மூனைத்தனதன் முனி மலைத்தோ டடங்கி முழுதுமடகாய்த்
தினைத்தது வாகுங் காணாங்க ளாகக் கெழுமிப்பையாய்யை
வினைத்தது வாகுமிக் கோலினாடின் கூடி விருப்படினின்பால்
வனைத்தனதவ் வாறுனிகால் திவ்லையு ளாடிய மன்னவனே. (நஉ)

தொழுத்திய தல்லைச் சுகமூனை நோக்கித் துதிக்குடன்னைகக்
குழுத்திய துன்னைக் குறுகாக் கொடுந்தொழிற் கூட்டிநருஞ்னை
யழுத்திய தினை பகற்றினின் பாத மடைந்திடுமீபன்
வழுத்திய வாறென்கொல் திவ்லையு ளாடிய மன்னவனே. (நஊ)

வளர்வித் திதாகித மங்குரங் காடமூனத்துமூனை
சூழ்வித்து வஞ்சிப் பயோதரக் கொம்பனைதச் சுற்றிவிடாக்
காழ்வித்து நின்பதக் கொம்பிற் படர்ந்துமெய் காய்க்கவென்னை
வாழ்வித்த வாறென்கொல் திவ்லையு ளாடிய டன்னவனே. (நச)

உரிப்பித்த வாபித்தை யுள்ளொளி யோடொளி யெஃக்கமெஞ்சிற்
றெரிப்பித்த வாவினை யாவையுந் தீரத் திருவிழியா
லெரிப்பித்த வாதிருப் பாதத்து ளென்னை யிருத்தியின்பாய்
மரிப்பித்த வாறென்கொல் தில்லையு ளாடிய மன்னவனே. (நந)

உருத்திய தென்னைவென் னுள்ளத்தி னோர்ந்ததற் கோருடலை
யிருத்திய வாறு மிழந்தனிற் காளிதை யின்பமெனப்
பொருத்திய தீமலப் பொய்யையெற் காகதின் பொன்னடியால்
வருத்திய வாறென்கொல் தில்லையு ளாடிய மன்னவனே. (நஎ)

குணங்கிய தன்றுனின் பாதத்து நோக்குக் குறித்தவுள்ளம்
பிணங்கிய தீமலப் பெற்றிய தாமதைப் பேதமற
வினங்கிய தாலுனை யாமனத்து கில்லை னிதைப்பிரிந்து
வணங்கிய வாறென்கொல் தில்லையு ளாடிய மன்னவனே. (நஅ)

தொழுவேனின் பாதப் பரிசைமிக் கோனெனச் சூழ்ந்துபுயி
லழுவே னவமென வுள்ளமவ் வாறன் றகமகிழ்ந்து
விழுவேன் செகத்துனின் பாதத்தை வேண்ட விருப்படமந்தோர்
வழுவேயெவ் வாறறுந் தில்லையு ளாடிய மன்னவனே. (நக)

புனிப்பட்ட தாம்பிரம் போலுமென் னுவினின் போதமுற்று
ருனிற்பட்ட கால மறக்களிம் பென்னவென் னுள்ளமைய
லொளிப்பட்ட தாகுமிக் கோரொடு நின்னடி யுன்னவிந்தாள்
வெளிப்பட்ட வாறென்கொல் தில்லையு ளாடிய வித்தகனே. (நஙு)

துனைத்தது காமன் பகழியென் னெஞ்சைச் சுடினெருப்பாய்க்
கினைத்தது வான்மதி தீர்க்கு மருந்தெனக் கேடிலருண்
முனைத்தது மாதின் முயக்க மருந்தென முற்றிப்பொய்யா
வினைத்தகெவ் வாறுசொல் தில்லையு ளாடிய வித்தகனே. (நச)

தெரிவித்த நின்னருட் பாதக் கதிரென்றன் சித்தம்புக்குப்
பிரிவித் தகவிருள் யானீய தாக்கிப் பிரிவிலுடல்
வருவித்த தன்பணிக் காய்வினை நிற்கென மன்னினின்பால்
விரிவித்த வாறென்கொல் தில்லையு ளாடிய வித்தகனே. (நஞ)

இசைய தாமருள் ளாணைவங் தீதிரு ளெயுமுடல்
மருவிய நீதந்த தாயுமுன் பாத மறைத்திருளாய்ப்
பசைய தாமலம் வேறது வாகப் பிரிந்தென்னை நீங்கில்
விசைய வாறென்கொல் தில்லையு ளாடிய வித்தகனே. (நஉ)

ஒடிக்குமென் ரூய்பரி வாற்றந்தை வஞ்சத் துலகியல்பா
யடிக்குமின் ஞர்புல னைந்தா லடக்க மிகவுருவாற்
றடிக்கும் புதல்வரிப் பாசப் பகையறச் சார்ந்தருளில்
விடிக்குமெவ் வாறுசொல் தில்லையு ளாடிய வித்தகனே. (சுஙூ)

துலக்கு மறிவினைக் காயம் வினையுமத் தூய்மையதாய்க்
கலக்கு மலங்கல வாவிடின் காமன் கணைக்குநெஞ்ச
மிலக்கு மலக்கதிர்ப் பாதத்தை காட்டி யிருளகத்தில்
விலக்குமெவ் வாறுசொல் தில்லையு ளாடிய வித்தகனே. (சுச)

சுடுகின்ற தோர்புறங் காமமற் றோர்புறஞ் சூழ்பசித்தீ
யடுகின்ற தோர்புற நோயொரு பாலி லமர்ந்தையிறற்
றொடுகின்ற வாறைங்க ணீயென யானைவயுந் துன்பமென
விடுகின்ற வாறென்கொல் தில்லையு ளாடிய வித்தகனே. (சுஞ)

நடக்கின்ற தீது நடவாத தீதென காட்டியருள்
கொடுக்கின்ற வாரியன் றன்பா லிருந்துங் கொடுவினையா
லடுக்கின்ற மாதர்க் கவாவுமென் னெஞ்சறி யாமையற
விடுக்கின்ற வாறென்கொல் தில்லையு ளாடிய வித்தகனே. (சுசு)

தொடுவித்து மெய்யைபம் புலனறி யாமை துடைத்தற்குருட்
குடிவைத் திடவண்பு நின்பா லறமலங் கொங்கைமின்னைப்
படிவைத்துத் தன்வச மாக்கும் புலனெறி பற்றவதை
விடுவித்த வாறென்கொல் தில்லையு ளாடிய வித்தகனே. (சுஎ)

உதித்தனை நெஞ்சத்து ணீயென்ற ஞவியுன் றோடுறைவாய்
மதித்தன வந்தவை நிற்காய் மலத்தொடு வந்ததல்லாஞ்
சிதைத்தன தீயர் பிரமத்த தேகமுஞ் சீவனுக்காய்
விதித்தனெவ் வாறுசொல் தில்லையு ளாடிய வித்தகனே. (சுஅ)

இரும்பிய லாகுமென் னெஞ்சம்பொய் மாதர்க் கிசைந்தருளிற்
றிரும்பிய தாலென்ன தீவினை யோமலந் தித்தனுவைக்
கரும்பிய லாக்கிநின் னன்பனை யேவம்பெனக் காட்டுமிதால்
விரும்பிய வாறென்கொல் தில்லையு ளாடிய வித்தகனே. (சுகூ)

இலையுற்ற வாணவ நீபே ரறிவு மெழிற்பகழி
மூலையுற்ற வாதி முடித்தாம மாகு முழுமதியாங்
கலையுற்ற துன்சடை காமன் கருதிக் கணைதொடுப்பான்
விலையுற்ற வாறென்கொல் தில்லையு ளாடிய வித்தகனே. (எடு)

நினையுற் றிடுமென் னறிவு மனம்பொறி நின்பணியாங்
தனையுற் றிடுவது யானறி யாமையைச் சார்தலின்றூற்
பினையுற் றிடுவதென் றேறகப் பிராரத்தப் பெற்றியிரு
வினையுற் றிடுவதென் றில்லையு ளாடிய வித்தகனே. (ஈக)

ஆவினின் பாலன்பென் னங்கழு நின்பணி யங்கமொன்றைத்
தாவில துண்செயல் யாதே னெனக்கிலத் தத்துவத்தா
லாவதொன் றற்கிலை யாமாலென் பால்விட் டகன்றவினை
மேவிய வாறென்கொல் தில்லையு ளாடிய வித்தகனே. (எஉ)

கொனையுற்ற தாமலம் யானறி யாமைக் கொடுங்கருவி
யினையுற்ற வாறெங்ஙன் மாறு வுடலம் பிறக்கவினை
தனையுற்ற வாறெங்ங னின்று டரிக்கத் தரிக்குஞ்சத்தி
வினையுற்ற வாறென்கொல் தில்லையு ளாடிய வித்தகனே. (எங)

முளைக்கின்ற காலு முளைக்குமுற் காலும்பொய் மோகநெஞ்சிற்
கிளைக்கின்ற தாலதற் கேற்ற தனுவினைக் கிஞ்சனுற
வளைக்கின்ற வாக்கினை நின்செய னின்செயல் மற்றுமென
விளைக்கின்ற வாறென்கொல் தில்லையு ளாடிய வித்தகனே. (எச)

யாவையுந ருங்கரும்பாய்
வருவித்துத் தியபிறப்பினை யாக்கு மலமதற
விரிவித்த நின்செயல் பொய்யாத தீதையு மையனியாய்
விரிவித்த வாறென்கொல் தில்லையு ளாடிய வித்தகனே. (எ

உதிக்குமுற காலுமிமக் காலதது முளளததை யுறறுமலகு
சதிக்கும் பிறவிக்குத் தானுட னுகவச் சத்தியற
மதிக்குநின் சத்தி மருளாய் மயக்கமு மன்னியாய்
விதிப்பதெவ் வாறுசொல் தில்லையு ளாடிய வித்தகனே. (எசு)

வெண்பா.

அதிசய மாலை யருளெழுபா லுறு
மதிசெய் மலமாற்ற வைத்தான்—துதிசெய்வோர்
கூடா வடுதுறைபிற் கூடம் பலவாணன்
வீடாயென் னெஞ்சில் விளைந்து.

கண்ணுகுங் கண்ணு முயிர்க்கா வடுதுறையிற்
றண்ணுகு மம்பலவா ணன்றுதி—பெண்ணணி
யதிசய மாலை யறைந்தனைத் தேர்ந்து
கதிசெயுமா லாற்கண்டு கண்டு.

அதிசய மாலை முற்றியது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அம்பலவாணதேசிகர் அருளிச்செய்த

நமச்சிவாய மாலை.

சேரற்று நின்கருணைச் சித்தமே புக்குமலப்
போரேற்றி நிற்கப் பொருந்திடுவ தெந்நாளோ
வாரேற்றுங் கொங்கை மகளி றக்கருணைத்
தாரேற்று மாவடுதண் டுறைநமச்சி வாயனே. (க)

வண்ணமே நின்னருளே மன்னின்மல வன்னமெலாம்
பின்னமே யாக்குமருட் பேறளிப்ப தெந்நாளோ
வன்னமே யில்லா வடிவே வருங்கருணைச்
சென்னமே யாவடுதண் டுறைநமச்சி வாயனே. (உ)

ஊழேழு கருணைக் கொருப்பட்டு மூவிழுன்னுமலக்
காழேழு யுரைக்குமிந்தக் கற்பகல்வ தெந்நாளோ
பாழேழு யகலிற் பயிர்ப்பா மெழுர்க்கருணைத்
தாழேழுதென் னவடுதண் டுறைநமச்சி வாயனே. (ங)

வித்தவா தீப்பிறப்பில் விட்டதாற் சங்கமலப்
பித்தவா மாற்றியருட் பேறளிப்ப தெந்நாளோ
தொத்தவா வுற்றவருட் டொண்டர்க்கு நன்மோனி
யொத்தவா வாவடுதண் டுறைநமச்சி வாயனே. (ச)

இற்றகர்த்தார்க் காசை யெழலா லருளின்மலக்
கற்றகர்த்து நின்னருளைக் காட்டுவதிங் கெந்நாளோ
சொற்றகர்த்து நின்னருளிற் சேர்ப்வா ருளத்தமுதா
யுற்றகற்று வாவடுதண் டுறைநமச்சி வாயனே. (ஞ)

கறைகலா நிற்சுகத்தைக் காதலிக்கு மென்னெஞ்சப்
பற்றகற்றி நின்னருளைப் பாலிப்ப தெந்நாளோ
சுற்றகலா துற்றவர்க்குச் சர்க்கரையே நற்றவரை
யுற்றகலா வாவடுதண் டுறைநமச்சி வாயனே. (ட)

விதித்திடுமா லிருவினைக்கே வெய்யமலந் தியேனைச்
சதித்திடுமா னின்னருளைச் சார்ந்திடுவ தெந்நாளோ
துதித்திடுமா லுற்றவின்பத் தொண்டர்க்கு நின்னருளே
யுதித்திடுமா லாவடுதண் டுறைநமச்சி வாயனே. (எ)

புண்டகைய நற்றுகிலப் பூட்டியிருண் மாதருளைக்
கண்டகையு மாயக் கலியகல்வ தெந்நாளோ
தண்டகையுந் தித்தரித்த கையா தவர்க்கமுதா
மொண்டகையே யாவடுதண் டுறைநமச்சி வாயனே (அ)

கற்றவனே ருற்றிலமே காதலிக்கு மென்னெஞ்சு
நற்றவனே ருற்றருளே நாடுவதிங் கெந்நாளோ
சற்றவனோர் நில்லாத் தவர்க்கமுத மாய்நிறைந்தங்
குற்றவனே யாவடுதண் டுறைநமச்சி வாயனே. (க)

சொற்பவமே மாதரின்பு சொல்லிறந்தன் ருர்களின்ப
மற்பகலுந் துய்ப்பேற்குன் னருடருவ தெந்நாளோ
விற்பவமே மாயவரு ளெய்வா ருளத்தமுதா
முற்பவமே யாவடுதண் டுறைநமச்சி வாயனே. (ங)

உண்பொருளே நோக்கி யுலாவுமன மூடிணழித்தென்
கண்பொருளே நோக்கவருட் கண்டருவ தெந்நாளோ
விண்பொருளே மிக்கோர் விழுங்குமமு தேதகருணை
யொண்பொருளே யாவடுதண் டுறைநமச்சி வாயனே. (ச)

பொய்க்கயலா நின்கருணை பூண்பதற்குப் பொய்மாதென்
மெய்க்கயலாய் நிற்க விதித்திடுவ தெந்நாளோ
விக்கயலா வேட னெழிலெரித்த வாநோக்குக்
குக்கயலே யாவடுதண் டுறைநமச்சி வாயனே. (ஞ)

தீக்கயலே நீயாமாற் சேரவுனைத் தீச்சொலென்றன்
வாய்க்கயலே யாகவுனை வைத்திடுவ தெந்நாளோ
நோய்க்கயலே யுற்றதவ நுண்ணியரோ டொத்தவரு
ளாய்க்கயலே யாவடுதண் டுறைநமச்சி வாயனே. (ஞ)

சகத்தயலே நீயாமாற் சேர்ந்தவுடற் போகமென்ற
னகத்தயலே யாக வளித்திடுவ தெந்நாளோ
பகுத்தயலே தாணுகப் பார்க்குமான் மாக்கள்
சுகுத்தயலே யாவடுதண் டுறைநமச்சி வாயனே. (ட)

ளண்ணுக் கயலேல மெழுமா னிதிப்பொருளென்
கண்ணுக் கயலேலயாய்க் காட்டுவதிங் கெந்நாளோ
வின்னுக் கயலேல விடுஞ்சுகத்தை வேண்டுமக்க
ருண்ணுக் கயலேலதண் டுறைநமச்சி வாயனே. (கரு)

மோகத் தயலேல முளைப்பாய்நீ மாதரின்பெ
ணுகத் தயலா யளித்திடுவ தெந்நாளோ
சோகித் தயலேல சுகத்திலிறு மாக்குமக்க
ளுகத் தயலேலதண் டுறைநமச்சி வாயனே. (கசு)

போகத் தயலேல யெனுமால்நீ பொய்ம்மலமென்
பாகத்தய லேலயவருட் பண்பளிப்ப தெந்நாளோ
சோகத் தயலேல சுகத்திலிறு மாக்குமக்க
ளுகத் தயலேலதண் டுறைநமச்சி வாயனே. (கள)

இன்பத் தயலேல யெழுமாணீ தீமலமா
னின்பத் தயலாக நீக்குவிப்ப தெந்நாளோ
வன்பற் றயலார்க் கருத்தியிறு மாக்குமக்க
டின்பத் தயலேலதண் டுறைநமச்சி வாயனே. (கஅ)

மாசுக் கயலேல மதிப்பாணீ தீமலத்தின்
றேசுக் கயலாரைச் சேர்ந்திடுவ தெந்நாளோ
வாசைச் கயலாருக் காவிமன மீயுமக்க
ளோசைக் கயலேலதண் டுறைநமச்சி வாயனே. (கக)

கிண்ணைக் கயலாழுன் றேசெனுமாற் றீயமலப்
பெண்ணைக் கயலாரைப் பெற்றிடுவ தெந்நாளோ
வண்ணைக் கயலாக்கு மாதரின்பஞ் சேருமக்க
ளுண்ணைக் கயலேலதண் டுறைநமச்சி வாயனே. (உ

கள்ளத் தயலாங் கருணையெனு மான்மலத்தின்
பள்ளத் தயலாரைப் பற்றிடுவ தெந்நாளோ
வெள்ளத்தய லாக்குமருண் மேவுமங்கை யின்புறுவர்
ருள்ளத் தயலேலதண் டுறைநமச்சி வாயனே. (உக)

கோணுக் கயலாய்க் குறிப்பாணீ தீயமல
நாணுக் கயலாரை நண்ணுவிப்ப தெந்நாளோ
மாணுக் கயலாக்கு மாதரின்பஞ் சேருமக்க
ளுணுக் கயலேலதண் டுறைநமச்சி வாயனே. (உஉ)

கண்ணவாய் செய்யக் கருவிகொடுத் தெதாக்கநின் றும்
பின்னல்வாய்த் தீநிரயத் தேதத்துவிப்ப தெவ்வாறு
மன்னுவாய் தீதகல மாதவர்க்கு மற்றுமன்பா
யுன்னுவா யாவடுதண் டுறைநமச்சி வாயனே. (உந)

எள்ளுவாய் தீதை யுணவெயுங் கருவிதந்து
தள்ளுவாய் நீநரகைத் தந்திடுவ தெவ்வாறு
கொள்ளுவாய் முத்தர்தனுக் கோவிலாக நீயாக
வுள்ளுவா யாவடுதண் டுறைநமச்சி வாயனே. (உச)

மணந்தாளல் லாரை மருவுகைக் கங்கங்கம்
புணர்ந்தாய் நரகதனிற் போடுவதிங் கெவ்வாறு
கொணர்ந்தாய்நன் மேனி கொடியேன் கொடுமையற
வுணர்ந்தாய்தென் னவடுதண் டுறைநமச்சி வாயனே. (உஙி)

கள்ளுவிற் பார்க்கேற்ற கருவியளித் துண்ணின்றுங்
கொள்ளுவிப்பாய் நீநரகிற் கூட்டுவதிங் கெவ்வாறு
தள்ளுவிப்பாய் தீதைத் தவிர்க்கமுத மாயுளத்துங்
குள்ளுவிப்பா யாவடுதண் டுறைநமச்சி வாயனே. (உசு)

குந்தமே யிந்துங் கொலைக்குளருங் கூட்டியென்னு
லந்தமே யாக்கிநர காக்குவதிங் கெவ்வாறு
தந்தமே லிச்சையறச் சார்ந்ததவத் தோருளத்துட்
டொந்தமே யாவடுதண் டுறைநமச்சி வாயனே. (உஎ)

கொல்லுவாய்க் கெல்லாங் கொலைக்கருவி யிந்துளரு
நல்குவாய் நீநரகி னண்ணுறுவிப்ப தெவ்வாறு
புல்குவா ருள்ளம் புகுவாய்பொய் மக்களுளத்
தெல்குவா யாவடுதண் டுறைநமச்சி வாயனே. (உஅ)

கோனே தினவூன் கொலவுயிரைக் கூட்டியுநீ
தானே நிரயமெற்குத் தந்திடுவ தெவ்வாறு
தேனே புலான்மறுத்த செல்வ ருளம்புகுந்த
வூனேதென் னவடுதண் டுறைநமச்சி வாயனே. (உக)

வலைவாய்ப் படவைகயுங் காட்டி யுயிர்மாய்த்துத்
தலைவாய் நரகமெற்குத் தந்திடுவ தெவ்வாறு
மலைவா யிலாதவருண் மன்னுவா ருள்ளத்
துலைவாதென் னவடுதண் டுறைநமச்சி வாயனே. (கூ)

களிப்பாய்க் குருந்தை கத்துதற்குச் சிந்தை
யளிப்பாய் நரகதற்கு மாக்குவதிங் கெவ்வாறே
துளிப்பார்கண் ணீர்வாய் துதிப்பாரைத் தாளி
லொளிப்பாய்தென் னுவடுதண் டுறைநமச்சி வாயனே. (நக)

இடிப்பார்க்குக் கோயிலுட லீந்தும் பிரேரித்துங்
கொடுப்பாய் நரகக் குழிவைப்ப தெவ்வாறே
வெடுப்பாய்த் திருக்கோயி லெத்துவார் நீயாய்த்
தொடுப்பாய்தென் னுவடுதண் டுறைநமச்சி வாயனே. (நஉ)

ஈட்டுவாய்க் கெல்லா மியற்று மலவினைக்காய்க்
கூட்டுவாய் நின்செயலாய்க் கூறிடுவ தெத்தாலோ
காட்டுவாய் தீதகலக் காண்பார்க்கு நின்னருளே
யூட்டுவா யாவடுதண் டுறைநமச்சி வாயனே. (நங)

கூட்டுவாய் தீதினிது கூடுமிருண் மாமேக்கி
யாட்டுவாய் நின்செயலா யாக்குவதிங் கெத்தாலோ
கேட்டுவாய்த் தீதெருக்கைக் கிட்டாம னின்னேக்கா
லோட்டுவா யாவடுதண் டுறைநமச்சி வாயனே. (நச)

ஆக்குவாய் நீவினைக்கீ டான்மலத்தின் பின்னுகத்
தாக்குவாய் நின்செயலாய்ச் சாற்றிடுவ தெத்தாலோ
நீக்குவா யையம்புலனு நீங்காத வன்பரன்பா
லூக்குவா யாவடுதண் டுறைநமச்சி வாயனே. (நஞ)

ஆட்டுவிப்பாய் நீவினைக்கீ டவ்வினையு நீதானே
யீட்டுவிப்பா யென்ன வினைசுத்திடுவ தெத்தாலோ
காட்டுவிப்பாய் பொய்யகலக் காண்பார்க்கு நின்னையின்பா
லூட்டுவிப்பா யாவடுதண் டுறைநமச்சி வாயனே. (நட)

பூட்டுவாய் நீகருவி பூண்பார்க்குப் பொய்வினையைக்
கூட்டுவாய் நின்செயலாய்க் கூறிடுவ தெத்தாலோ
வீட்டுவாய்த் தீதுக் கிருநிரயத் தாக்கிமல
மோட்டுவா யாவடுதண் டுறைநமச்சி வாயனே. (நன)

மதித்திடுமா லால்வினையு மனப்படலான் மலத்தைதுமன்னுய்
விதித்திடலாந் தீநீயாய்விளம்பிடுவ தெத்தாலோ
சதித்திடலா லுளத்தைமலந் தகுநிரயத் தாக்கியரு
ளுதித்திடுமா லாவடுதண் டுறைநமச்சி வாயனே. (நஅ)

பொய்விப்பா ரங்கத்திற் பூண்டபணி யான்மருளச்
செய்விப்பார் நின்செயலாய்ச் சேர்த்திடுவ தெத்தாலோ
மெய்விப்பா யுன்னை விரும்பவரு ளாரமுதத்
துய்விப்பா யாவுதண் டுறைநமச்சி வாயனே. (நக)

வித்திடவெப் பிறப்பிலுனு மேவுமல மிக்கென்னைச்
சுத்திடவு நின்செயலாய்ச் சாற்றிடுவ தெத்தாலோ
பத்திடுநி னன்பரன்பை மன்னியருண் மெய்நீயா
யுத்திடுமா லாவுதண் டுறைநமச்சி வாயனே. (சஅ)

தற்பனையைக் காய்ந்த தவர்க்குவிட மானமல
விற்பனையை நன்றென் றிசைத்திடுவ தெத்தாலோ
கற்பகலா மாதைக் கடிந்ததவத் தோருளத்து
ளூற்பவமே யாவுதண் டுறைநமச்சி வாயனே. (சக)

துன்றுவா யெல்லாந் துலங்கக் கருவிதந்து
நின்றதா லீட்டுவித்த னீயென்ப தெத்தாலோ
பொன்றுங்காற் றீநரகிற் பூட்டுமல மோட்டவுனை
மொன்றுவா யாவுதண் டுறைநமச்சி வாயனே. (சஉ)

வானே ருடலுளமும் வாங்குவதீ தியற்குத்
தானே பிராரத்தஞ் சாற்றிடுவ தெத்தாலோ
தேனே யுயிர்க்குயிரே சேர்ந்ததவத் தோர்தரித்த
வூனேயுன் னுவுதண் டுறைநமச்சி வாயனே. (சங)

காட்டுவாய் நீவினையைக் காதலித்து நிற்காகக்
கூட்டுவே னென்கென்னைக் கூறிடுவ தெத்தாலோ
யூட்டுவாய் நற்றவர்க ளுட்டவுனை யுண்டுமல
மோட்டுவா யாவுதண் டுறைநமச்சி வாயனே. (சச)

புல்குவா யெல்லாம் புணருவா யென்னையற
நல்குவா யவ்வினைக்கு நானென்ப தெத்தாலோ
செல்குவாய்க் குன்னருளைச் சேராதா ருள்ளமுற
வொல்குவா யாவுதண் டுறைநமச்சி வாயனே. (சஙு)

வான்றீ செபிணுமுள மன்னிமல மாற்றியருட்
டோன்றீ னிடவும்வினை சேருமென்ப தெத்தாலோ
மான்றீ யெனவிலத்தை மாற்றுவார் நெஞ்சமுதாய்த்
தோன்றீதென் னுவுதண் டுறைநமச்சி வாயனே. (சஞ)

களித்திடுமா லிருவினையைக் கைக்கொடுக்க வாங்கிநிற்கே
யளித்திடுமா லெற்கென் றறைந்திடுவ தெத்தாலோ
குளித்திடுமா னின்பதத்திற் கூடியயா னீயா
யொளித்திடுமா லாவடுதண் டுறைநமச்சி வாயனே. (சஎ)

கண்கதிரே நோக்கவிருள் காணுதன் னுவியருட்
டண்கதிரே நோக்கில்வினை காக்குமென்ப தெத்தாலோ
விண்கதிரே தீதை விளக்குமிரு ளோட்டுமரு
ளொண்கதிரே யாவடுதண் டுறைநமச்சி வாயனே. (சஅ)

யானெநீ யாலென்றன் னங்கழுநின் னங்காதற்
கோனே வினையெனக்குக் கூடுமென்ப தெத்தாலோ
தீனை விரும்பிச் செயற்படுவா ரங்கழுறு
தோனேதன் னவடுதண் டுறைநமச்சி வாயனே. (சக)

காழ்ழ மலமகலக் காட்டி யுனைக்கருவி
வாழ்வே யளித்தும்வினை வைப்பதென்ப தெத்தாலோ
ஊழ்ழ யகலவரு ளுணக்கி யூட்டுமருட்
டோழ்ழதன் னவடுதண் டுறைநமச்சி வாயனே. (கஎ)

ஆவியுநீ யென்றன்னங் கழுநின் னங்கள்வினை
தாவியுமேற் சாருமெனச் சாற்றிவ தெத்தாலோ
சாவியுமே நெஞ்குந் தவருளத்தை நீங்காது
மோவியுமே யாவடுதண் டுறைநமச்சி வாயனே. (கக)

ஊனை யுனக்கூட்டி யுண்டு முனக்குழைத்தும்
கோவியையுப் பார்க்குவினை கூடுமென்ப தெத்தாலோ
ஞானை தொழில்புரியா மிக்கவர்க ளுற்றவருட்
டோணைதன் னவடுதண் டுறைநமச்சி வாயனே. (கஉ)

புண்ணியமேற் பாவங்கீட் போக்குமற நின்பாலிற்
பண்ணியதே யவ்வினையைப் பாற்றின்முத்தற் கேதுமோ
வெண்ணியுமே நின்னடியார்க் கீவாக்கண் மும்மலமு
மூண்ணையுமே யாவடுதண் டுறைநமச்சி வாயனே (கங)

நீக்குமா னெஞ்ச நினைவை நினக்காக
வாக்குமா லுமிழுற் கரிண்புமென்ப தென்னேமோ
போக்குமால் போக்கியுன்றன் பொன்னடியா லுழகற்றி
யூக்குமா லாவடுதண் டுறைநமச்சி வாயனே. (கச)

நட்டமா லிடப்புலனை யுற்றவினை மாற்றிநஞ்ச
மிட்டுமா நிற்கா யிதாகிதமெற் கென்னுமோ
யாட்டுமா லுற்றவினை யற்றார்க் குனையமுதா
யூட்டுமா லாவுதண் டுறைநமச்சி வாயனே. (நந)

அங்கத்தா லுற்ற வருநோ யகன்றவுமுன்
சங்கத்தான் மாற்றுமெற்கூழ் சாருமென்ப தென்னுமோ
மங்கத்தா னூழை மருவுமுயிர் தானன
துங்கத்தா யாவுதண் டுறைநமச்சி வாயனே. (நக)

சித்தமுந் தீய கரணமுஞ் சித்திலே
யொத்ததே யென்னறுத்தற் கூழென்ப தென்னுமோ
பித்தமே மாற்றிப் பெறுந்திசயு நின்செயலா
யொத்துதே யாவுதண் டுறைநமச்சி வாயனே. (நஎ)

கன்னமே வான்பொருளிற் காத லுனக்காக
வுன்னுமே நெஞ்சமுறுவினையெற் கென்னுமோ
வன்னமே தீக்கை மனுவான் மறைந்தருளாய்த்
துன்னுமே யாவுதண் டுறைநமச்சி வாயனே. (நஅ)

பரியுமே நற்பொருளைப் பற்றி யுனக்காகத்
தெரியுமே நெஞ்சம்பொய்த் தீவினையெற் கென்னுமோ
தெரியுமே யாவிதனுச் சேர்ந்தபொரு ளோடன்பாய்ச்
சொரியுமே யாவுதண் டுறைநமச்சி வாயனே. (நக)

தேட்டமே நீயாய்த் திரண்டபொரு ளினிற்காக
வீட்டுமேற் கண்க ளிதாகிதமெற் கென்னுமோ
காட்டமே யென்னளவு நாடியுனை மும்மலமு
மோட்டமே யாவுதண் டுறைநமச்சி வாயனே. (கய)

நாமேவு மின்பமதை நண்ணுமன முன்னுவுக்
காமே கருதலருவினையெற் கென்னுமோ
சாமே விடுத்ததவர் தற்பரத்தே தோற்றபரந்
தேமேவுதண் ணுவுதண் டுறைநமச்சி வாயனே. (கக)

கெந்தமே நற்பொருளைக் கேடிலுனக் காகமன
முந்துமே யாகி லுறுவினையெற் கென்னுமோ
பந்தமே யற்றார் பரத்தே தோற்றபரமாந்
தொந்துமே யாவுதண் டுறைநமச்சி வாயனே. (கஉ)

வாக்குமே லுற்று வரும்பொருளை நின்னடியி
லாக்குமே நெஞ்ச மருவினையற் கென்னுமோ
நீக்குமேற் றீயமல நின்றதெலா நீயாக
வூக்குமே யாவுதண் ணிறைநமச்சி வாயனே. (கூஙூ)

பாதமே லுற்ற பணிபலவு நின்னடிக்கென்
போதமே யேற்றப் புகின்வினையற் கென்னுமோ
சேதமேற் றீயமலஞ் சேர்ந்தவெலா நீயாமென்
றோதுமே யாவுதண் ணிறைநமச்சி வாயனே. (கூசு)

பாணிமே லுற்ற பணிபலவு நின்னடிக்காய்ப்
பூணுமே நெஞ்சம் பொதுவினையற் கென்னுமோ
நாணுமேற் றீயமல நன்குடலு நீயாக
வூணுமே யாவுதண் ணிறைநமச்சி வாயனே. (கூரு)

அங்கமே லுற்ற வவலவினை போக்கிநெஞ்சுண்
சங்கமே யாக்கில்வினை தாக்குமென்ப தென்னுமோ
மங்குமேற் றீயமல மற்றவெல்லா நீயாக்குந்
துங்கமே யாவுதண் ணிறைநமச்சி வாயனே. (கூசு)

ஆகமே லுற்றுங் கவினவாணை யென்னினஞ்சுன்
போகமே யாகப் பதித்தின்வினை யென்னுமோ
மோகமே யில்லாத முத்தர்தனை நீயாக்குஞ்
யோகமே யாவுதண் ணிறைநடச்சி வாயனே. (கூன)

போகமே நோக்கிப் புனர்வாணை யுன்னடிக்காம்
போகமே யாகப் பதித்துவித்தா லாகாதோ
வேகமே யாக வினைவாணை நீயாக்குஞ்
யோகமே யாவுதண் ணிறைநடச்சி வாயனே. (கூஅ)

காதலே யுற்றுக் கருதுவார் தம்மையருட்
போதமே நோக்குதற்குப் பண்ணுவித்தா லாகாதோ
பேதமே யற்றுனைப் பின்னடைந் தாருக்கு
மோதமே யாவுதண் ணிறைநடச்சி வாயனே. (கூகூ)

மயலே மிகநோக்கி மன்னுவார் நின்னடிக்காஞ்
செயலே விருப்புதற்குச் செய்வித்தா லாகாதோ
வியலே விரும்பி யிசையாதார் தங்கட்
கயலே நிதன் னைவுதண் ணிறைநடச்சி வாயனே. (எவ)

வாக்குமேற் காயமன மற்றதெல்லா முன்னடியை
நோக்குமே யோர்கருவி நோயாக நோக்கிமிக
நீக்கமே செல்லா நிறைவாகு நீயாக
ஆக்குமே யாவடுதண் டுறைநமச்சி வாயனே. (எக)

இருபாற்கு மோர்கருவி யேயுமாற் றீதை
மருவார்க்கு நன்கருளே மன்னுவித்து மாலை
யொருவார்க்குப் பொய்யே யுறுவித்துத் தீதி
லுருவாக்கு மாவடுதண் டுறைநமச்சி வாயனே. (எஉ)

கண்டத்தா லஞ்ஞானங் காட்டலா நின்கருணைத்
தன்மத்தா னீயாகச் சாற்றியிட லாகாதே
வன்மத்தாற் செய்கை வருவிப்பா ரீடழித்த
வுன்மத்தா வாவடுதண் டுறைநமச்சி வாயனே. (எங)

சாதியே யுற்றுரைச் சாதிசொல்ல லாங்கருணை
யாதியே யாகிலப்பே ராக்கியிட லாகாதே
யோதியே சாதி யொளிப்பாரோ டொட்டாநற்
சோதியே யாவடுதண் டுறைநமச்சி வாயனே. (எச)

பாயும் பரிபாயப் பாகுனன லாங்கருணை
யேயு முயிர்தனை யீசனென லாகாதே
சாயு மலமதுறச் சார்ந்தவுயிர் மேற்கருணை
தோயுந்தண் ணீவடுதண் டுறைநமச்சி வாயனே. (எசு)

அங்கமேற் செல்லவுற்ற ஆவியென லாங்கருணைச்
சங்கமே சொலினீயாச் சாற்றியிட லாகாதே
பங்கமேற் றீயமலம் பற்றுமுட னீயாக்குந்
துங்கமே யாவடுதண் டுறைநமச்சி வாயனே. (எஎ)

ஆகமே யுற்றுரை யாகமென லாங்கருணை
யேகமே யாகிலரு ளீசனென லாகாதே
பாகமே யுற்றுரைப் பற்றியருட் டாணைக்கும்
யோகமே யாவடுதண் டுறைநமச்சி வாயனே. (எஅ)

பொன்மே றுறுஞ்சீலை பொன்னதென லாங்கருணை
தன்னெறிறு வாரையருட் டானெனலு மாகாதே
வென்மே றுடல்வினையு மேற்றுமல மாற்றுமருட்
சொன்னீதென் னாவடுதண் டுறைநமச்சி வாயனே. (அஅ)

பண்டார சாத்திரம்.

ஸிங்கமே புற்றமனை லிங்கமென லாங்கருணைச்
சங்கமே லாவியருட் டானனலு மாகாதே
பங்கமேமற் றீயமலம் பற்றுமுயிர் நீயான
துங்கமே யாவுதண் டுணைநமச்சி வாயனே. (ஏசு)

மந்திரமே சேரின் மனுவெனலா மெய்ஞ்ஞானத்
தந்திரமே சேரினருட் டானனலு மாகாதே
வந்தரமே நின்பதமென் றுதரிப்பா ரங்கமறுச்
சுந்தரமே யாவுதண் டுணைநமச்சி வாயனே. (அ0)

சாதியே மாறுஞ் சமயத்தென லாஞானம்
நீதியே யாகிலரு ணீதியென லாகாதே
வாதியே யாவியறி லப்பரத்தா நற்பவருட்
சோதியே யாவுதண் டுணைநமச்சி வாயனே. (அக)

நீரே கடமருவி னீரதென லாங்கருணைச்
சீரே லுயிர்க்கருணைச் சித்தென லு மாகாதே
பாரே ரிருவினையைப் பற்றிலை வேவாறுக்
ஞரேயதென் னுவுதண் டுணைநமச்சி வாயனே. (அஉ)

முட்டேறு வாரையந்த முட்டதென லாங்கருணை
தொட்டேறு வாரையருட் சோதியென லாகாதே
விட்டேறு வாருடலை மேவியருட் டாணுக்குந்
சுட்டேறு பாவுதண் டுணைநமச்சி வாயனே. (அங)

கெடுக்குஞ் வினையுருவாய்க் கெடுக்குமென லாமுன்னைக்
கொடுக்குங் கருணையுருக் கொண்டதென லாகாதே
தடுக்கு மலமதறுத் தருள்வீ டிற்கா
யொடுக்குந்தென் னுவுதண் டுணைநமச்சி வாயனே. (அச)

பாதகமே செய்தாரைப் பாவியென லாங்கருணைப்
போதகமே செய்யிலருட் பொற்பெனலு மாகாதே
சாதகமே நீயாந் தவத்தோர் தனுவையருத்
தோதகமே யாவுதண் டுணைநமச்சி வாயனே. (அஎ)

பித்தமே புற்றுரைப் பித்தெனல லாங்கருணைச்
சித்தமே யாகினீயாய்ச் செப்பியிட லாகாதே
வத்தமே நீயாக வாற்சிப்பா ரங்கமறுச்
சுத்தமே யாவுதண் டுணைநமச்சி வாயனே. (அசு)

திப்பியற் களித்தபொருட் டயிதன லாங்கருணை
மெய்யேற் களிக்கிலருண் மெய்யெனலு மாகாதோ
பொய்யேற்கு நின்னருளைப் பூட்டியுயிர் வாங்குமருட்
டெய்வபோய்தென் னுவதுதண் டுறைநமச்சி வாயனே. (அஎ)

பாவியே யேற்றபொருட் பாலமென லாங்கருணை
மேவியே யேற்கிலருண் மெய்யெனலு மாகாதோ
வாவியே நீயாக வற்றவர்மே லுற்றவருட்
டீவியே யாவதுதண் டுறைநமச்சி வாயனே. (அஅ)

பொக்கமேய் வார்க்கிகை பொக்கமென லாங்கருணைப்
பக்கமேய் வார்க்குமருட் பண்பெனலு மாகாதோ
வக்கமே நீயாக வாக்குவா ருள்ளமுற்ற
சொக்கமே யாவதுதண் டுறைநமச்சி வாயனே. (அக)

இழிவார்கட் கீகை யிழிவெனலா னின்கருணை
மொழிவார்கட் கீகையருண் முற்றெனலு மாகாதோ
வழிவா ராகமதுற்ற வங்கமென் றுரு செல்லா
லொழிவதென் னுவதுதண் டுறைநமச்சி வாயனே. (கூ)

சிக்கேய்வார்க் கீகைமலச் சிக்கெனலா னின்கருணை
மெய்க்கேய்வார்க் கீகையருண் மெய்யெனலு மாகாதோ
பொய்க்கேய்வா ருள்ளம் பொருந்தாத நற்கருணைச்
செக்கேதென் னுவதுதண் டுறைநமச்சி வாயனே. (கஅ)

மத்தமே லுற்றுருன் மத்தமென லாங்கருணைப்
பித்தமே லுற்றுருன் பித்தமென லாகாதோ
சித்தமே நீயான சித்தர் செயலுகந்த
வத்தமே யாவதுதண் டுறைநமச்சி வாயனே. (கூஉ)

பேயொத்தா ருற்றசெயற் பேயெனலா னின்கருணை
யாயொத்தார் செய்கை யருளெனலு மாகாதோ
நீயொத்தா சொத்து நினைக்கில்லின தாக்குமருட்
டீயொத்தா யாவதுதண் டுறைநமச்சி வாயனே. (கூங)

கள்ளேய்வா ருற்றசெயற் கள்ளதென லாங்கருணை
கள்ளேய்வார் செய்கையரு ணல்லெனலு மாகாதோ
வெள்ளேயு மில்லத் திசையாதா ரங்கமுற்ற
வுள்ளேதென் னுவதுதண் டுறைநமச்சி வாயனே. (கூச)

மாலெய்வார் செப்பைகயந்த மைபலென லாங்குரீண
யாலெய்வார் செய்கை யருளெனலு மாகாதே
தீதாலெயு மங்கந் துடைப்பா குளம்புகுந்த
தூலெதென் னுவதிதண் டிறைநமச்சி வாயனே. (கஞ)

தீங்குவா யெல்லாஞ் செலிலு முணையளித்து
வாங்குவாய் நின்செயற்கு வைப்பதற்கென் கைம்மாறே
நீங்குவா யெல்லா நிரப்பியகன் முத்தருளத்
தேங்குவா யாவதிதண் டிறைநமச்சி வாயனே. (கஅ)

மருவனே ருற்றமருட் செல்வ மறவீசன்
றருவனே யென்னவருத் தந்ததற்கென் கைம்மாறே
பருவதே ராகவருட் பண்பாங் கருணீ
யொருவனே யாவதிதண் டிறைநமச்சி வாயனே. (கக)

களவே பலிப்பதற்காய்க் காணிற் களவி
னளவே கொடாதருளே யாக்குநிற்கென் கைம்மாறே
மெளவே புனைதோக்கி மேவுவார் தங்கட்
குளமே மிதென் னுவதிதண் டிறைநமச்சி வாயனே. (கஆ)

ஈற்றுவாய் நோயி லெழுவாயுந் துன்பத்தாற்
கூற்றுவாய்க் கேற்றவருக் கொண்டகற்கென் கைம்மாறே
வேற்றுவா யையம்புலனும் வெலுக நன்மேணி
தோற்றுவா யாவதிதண் டிறைநமச்சி வாயனே. (கக)

மகப்பேறே யிச்சையால் வந்திக்க நின்னேயந்த
வகைப்பேறே யன்றியருள் வைப்பதற்கென் கைம்மாறே
பகைப்பேறே யில்லெனைப் பார்த்துகல்வார் நெஞ்சிற்
சுகப்பேறே யாவதிதண் டிறைநமச்சி வாயனே. (கக)

அற்றேறு நற்கண்போ லாரிருளே யார்மதிக்கோர்
கற்றேறு நற்கதிர்போற் காட்டுநிற்கென் கைம்மாறே
யிற்றேறுய் விலாதவண்ப சேயு மிடந்தோறு
முற்றேறுய்தென் னுவதிதண் டிறைநமச்சி வாயனே. (கக)

தேனை நினைவுடற்குத் தேடினர் காணினையைத்
தானை நினைத்தேதடத் தந்ததற்கென் கைம்மாறே
தேனை புனையபடைந்த செல்வர்க்குமே தானரு
ளானனிதென் னுவதிதண் டிறைநமச்சி வாயனே. (கஉ)

அல்லலைக் கண்ணுக்கி லாபிழைதன் னின்பமில்லா
லில்லை யெனுமா லெரித்ததற்கென் கைம்மாறு
யெல்லை தவத்தோர்க ளின்பமே யாங்கவர்கள்
சொல்லைதென் னுவடுதண் டுறைநமச்சி வாயனே. (ஈ.கூ)

பெத்தமே புன்மூகலாய்ப் பெற்றமெல்லா நம்மருளைத்
தொத்துமே யென்னவுருத் தோய்ந்ததற்கென் கைம்மாறு
சித்தமே புக்கிருந்த தீவினையு நிற்காக்குஞ்
சுத்தமே யாவுதண் டுறைநமச்சி வாயனே. (ஈ.ச)

மித்தை யகலவலை மேவுதற்குப் பூவைபிடி
வித்தை தொழுமேனி வேண்டுகைக்கென் கைம்மாறு
முத்தை கருணை முகத்தென்ம லமாற்றுமின்பத்
தொத்தைதென் னுவடுதண் டுறைநமச்சி வாயனே. (ஈ.ஞ)

போகமே யுண்ணுதுன் பொன்னடியை நோக்கிநெஞ்சென்
னுகமே நீயா யமைத்ததற்கென் கைம்மாறு
மோகமே மிக்கோர் மொழியு முகக்கருணை
யோகமே யாவுதண் டுறைநமச்சி வாயனே. (ஈ.கூ)

இருவினையே தீதென்பா லெய்ந்துநிற் காக்கவுரு
மருவினையே பூசை மகிழ்தலுக்கென் கைம்மாறு
திருவினையே யிருவினையைத் தீர்க்குமெனு மன்பருணு
மொருவினையே யாவுதண் டுறைநமச்சி வாயனே. (ஈ.எ)

புத்திவா யெல்லாம் புகுந்துபொருள் வாங்கியென்பா
லத்துவாச் சுத்தி யமைத்ததற்கென் கைம்மாறு
பித்துவா யைம்புலனைப் போர்த்துனைக் காக்குமன்பர்க்
கொத்தவா வாவுதண் டுறைநமச்சி வாயனே. (ஈ.அ)

கன்னமே வாயாய்நீ களளமல மைமந யும்
பின்னமே செய்தருளைப் பெய்ததற்கென் கைம்மாறு
வன்னமே யில்லா வடிவமேவமிக் கோர்க்குதவுஞ்
சொன்னமே யாவுதண் டுறைநமச்சி வாயனே. (ஈ.கூ)

காதை வழியாக்கிக் காதலுற நின்கருணைத்
தூதை யளித்த துணைவநிற்கென் கைம்மாறு
தீதை யகற்றவென்றன் றியவுருப் போலடைந்த
ரூதைதென் னுவடுதண் டுறைநமச்சி வாயனே. (ஈ.ஈ)

சேதனமே மாற்றித்தன் செய்தியதாக் குமுடனிற்
காதனமே யாக வமைத்ததற்கென் கைம்மாறே
சாதனமே பூண்டுடலச் சாராதா ருண்ணுமரு
ளோதனமே யாவுடுதண் டுறைநமச்சி வாயனே. (ரகக)

சிறைவாய்ப் புலன்களாயாய்ச் சிந்தையுள் ளும்புக்கு
நிறைவாய் மலமெலாதுக்கி நின்றதற்கென் கைம்மாறே
யிறைவா நினைவனக்கே யீந்தார்க ளுள்ளத்
துறைவாய்தென் னுவடுதண் டுறைநமச்சி வாயனே. (ரகஉ)

பூவியமே லைக்கவிவற்கிப் பூமிசையி னின்னுருவாம்
பாவியமே செய்த பரிசதற்கென் கைம்மாறே
யாவினைமே லைக்கியறி யாமையறுப் பாருளத்து
ளோவியமே யாவுடுதண் டுறைநமச்சி வாயனே. (ரகங)

உற்றே யிருவினையு மோர்வினையே யாகவுள
நிற்றே பிராரத்த நீக்குதற்கென் கைம்மாறே
நற்றேற் குனையும்பொய் நள்ளிருளுநுங் காட்டுமரு
ளொற்றேறதென் னுவடுதண் டுறைநமச்சி வாயனே. (ரகச)

நாட்டமே வாயாய் நடந்துளத்தை வாங்கிமலக்
கோட்டமே மாற்றியருட் கூட்டுதற்கென் கைம்மாறே
யாட்டமே நிற்கா யமைப்பார்க ளாடுமருட்
டோட்டமே யாவுடுதண் டுறைநமச்சி வாயனே. (ரகஞ)

மலமே யகலுகைக்கு வாய்த்த கருவிக்
குலமே யளித்தறிவைக் கூட்டுகைக்கென் கைம்மாறே
யிலமே பகைத்திங் கெழுவார்கட் குற்ற
நலமே மிதென் னுவடுதண் டுறைநமச்சி வாயனே. (ரகஞ)

இருளே மலங்கருவி யீயாக்கா ணீயும்
பொருளே யெனவிளங்கிப் பூண்டதற்கென் கைம்மாறே
மருளே யகல மருவுமுயிர் தாணு
மருளேதென் னுவடுதண் டுறைநமச்சி வாயனே. (ரகன)

ஊனே விரும்பி யுயிர்செகுக்குந் தீயமனந்
தானே யகலவருட் சார்ந்ததற்கென் கைம்மாறே
கோனே யுயிர்க்குயிரே கோலம்பல் வானவருட்
டேனேதென் னுவடுதண் டுறைநமச்சி வாயனே. (ரகஎ)

அங்கமே நோக்கி யடிணையுமக ளீர்த்தஞ்
சங்கமே மாற்றவருட் டுத்தற்கென் கைம்மாறே
மங்கமேமற் றீது மருவுந் கருணைகாண்ட
துங்கமே யாவுதண் டுணைநமச்சி வாயனே. (ஈகக)

தந்தரமே தீதணைத்துந் தாளைப்த் தழுவுநஞ்சன்
மந்தரமே நோக்கவருள் வைத்ததற்கென் கைம்மாறே
யந்தரமே நில்லா வகன்றவறி வாய்நிறைந்த
சுந்தரமே யாவுதண் டுணைநமச்சி வாயனே. (ஈஉ

தாயர்பா லுற்றுத் தருக்குமன முன்னடியிற்
பாய வருளளித்த பண்பதற்கென் கைம்மாறே
மாயு மலமதற வாழுமுயிர் தாணுகத்
தோயுந்தன் னுவுதண் டுணைநமச்சி வாயனே. (ஈஉக)

தந்தைபா லுற்றுத் தருக்குமன முன்னடியில்
வந்தணையே செய்பவருள் வைத்ததற்கென் கைம்மாறே
சிந்தணையே நீயாய்ச் செறிந்தவுயிர் நீபாகுந்
தொந்தணையே யாவுதண் டுணைநமச்சி வாயனே. (ஈஉஉ)

பாசமே தாணுகப் பற்றுமன முன்பூசை
நேசமே தாணுக நின்றதற்கென் கைம்மாறே
நாசமே யில்லா நனவுவே ரறுத்தவுயிர்
வாசமே யாவுதண் டுணைநமச்சி வாயனே. (ஈஉந)

காமமே யுற்ற கடு யுன்மேனி
நாமமே யோட்டியரு ணுட்டிகைக்கென் கைம்மாறே
தாமமே சாத்தித் தருக்குந்தவத் தோருளத்துச்
சேமமே யாவுதண் டுணைநமச்சி வாயனே. (ஈஉச)

காயமே தாணுப்க் கருதுமன முன்னடியிற்
சாயமேமல் வைத்த சதுரதற்கென் கைம்மாறே
ஞாயமே யாக நடப்பார்க ளாடுமருட்
டோயமே யாவுதண் டுணைநமச்சி வாயனே. (ஈஉஞ)

தன்னியல்பே மாற்றித் தகும்பொதுவே யாக்குமலை
மன்னியமே யாக்கைக் களித்ததற்கென் கைம்மாறே
யென்னியல்பே நீயா யெழுகைக் கெழுப்புமரு
ணுன்னியல்பே யாவுதண் டுணைநமச்சி வாயனே. (ஈஉசு)

மாற்றி மலத்தை வருமுயிரை நீயாகத்
தேற்றி நடத்துஞ் செயலதற்கென் கைம்மாறு
யாற்றுந் தனுவை யறவிட்டார் தாமாகத்
தோற்றுந்தென் னுவடுதண் டுறைநமச்சி வாயனே. (சஉஎ)

வன்னமே தீக்கை மருவுமல வன்னமதைப்
பின்னமே யாக்குமருட் பேறதற்கென் கைம்மாறு
கன்னமே நின்டிகழைக் காதலிக்கக் காதலுற்ற
சொன்னமே யாவடுதண் டுறைநமச்சி வாயனே. (சஉஅ)

மலமாலை நோக்கி வருமுயிரை நீயாங்
குலமாலை யாகவருட் கொண்டதற்கென் கைம்மாறு
பலமாலை யாகப் படுத்திமல மாற்றிடிக்க
நலமாலை யாவடுதண் டுறைநமச்சி வாயனே. (சஉக)

மலமே லொருமலமாய் வாய்த்த கருவிக்
குலமே யருளாகக் கொண்டதற்கென் கைம்மாறு
நலமே யிலதாக நாட்டுமலந் தீர்த்தவருட்
செலமே தென்னுவடுதண் டுறைநமச்சி வாயனே. (சஉஙு)

இருவினையே மும்மலத்தோ டொன்றுக வேய்ந்து
வருவினைய நின்னடிக்காய் வைத்ததற்கென் கைம்மாறு
கருவினையே மாற்றியுனைக் காதலிப்பார் தங்கட்
கொருவினையே யாவடுதண் டுறைநமச்சி வாயனே. (சஉக)

இருவினையே திருவினையா யேயு மிருவினையு
மொருவினையே யாகவரு ளுக்குதற்கென் கைம்மாறு
மருவினையே யாக்கை மருவாரை மாற்றூர்க்
கொருவினையே யாவடுதண் டுறைநமச்சி வாயனே. (சஉஙஉ)

தம்பனையே நீயாந் தகுங்காமே யாகுகும்
வெம்பு மனல்வினையாய் வேண்டுகைக்கென் கைம்மாறு
நம்புமுயிர் நீயாக நாட்டிவினை மாற்றுமருட்
செம்பொனே யாவடுதண் டுறைநமச்சி வாயனே. (சஉஙங)

மந்திரமே நீயாய் மருவுமங்கம் யாணுய்ப்பொய்ப்
பந்தவினை பாம்பாகப் பண்ணுதற்கென் கைம்மாறு
தந்திரமே நீயாய்த் தழுவிவினை மாற்றுமருட்
சுந்தரமே யாவடுதண் டுறைநமச்சி வாயனே. (சஉஙச)

இங்கே விணைபதனை யெயுமுடற் பாத்திரமுன்
நன்கையே யேந்தி நடக்குதற்கென் கைம்மாறு
மங்குமேமற் றீயவுடல் மற்றுமுட லீயாத
துங்கமே யாவடுதண் டுறைநமச்சி வாயனே. (ஈங்க)

இங்குப்போம் பாத்திரத்தி லிங்கிலையா லஙகதது
தங்கும் விணதீர்த்த சதுரதற்கென் கைம்மாறு
சங்கமே நீயாய்த் தனிக்கின்விண மாற்றிமிக்க
துங்கமே யாவடுதண் டுறைநமச்சி வாயனே. (ஈஙக)

உன்னியல்பே யென்றே டுறுமிபல்பா மென்னியல்பே
யுன்னியல்பை யொட்டி யுணர்வதற்கென் கைம்மாறு
தன்னியல்பே யெல்லாந் தவிர்ந்தநடை தாணுகு
முன்னியல்பே யாவடுதண் டுறைநமச்சி வாயனே. (ஈஙன)

சிறப்புப்பாயிரம்.

உற்றதனு லம்பலவா ணன்னு வடுதுறையுட்
பற்றதனற் பஞ்சாக் கரமாலை—கற்ற
விளம்போலுண் டேதுணையெல் லார்க்குநமக் கிந்த
மனம்போலுண் டேதுணையா மாண்பு.

நமச்சிவாயமாலை முற்றியது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பண்டாரசாத்திரம் முற்றும்.

மெய்கண்டதேவர் திருவடி வாழ்க.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அம்பலவாணதேசிகர் அருளிச்செய்த

பாஷண்ட நிராகரணம்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

உருவாய்த் திகழ்ந்தங் கறம்பல வோதி யுபர்கயிலை
யருவா புனக்கில யாம்லிங்க தாரண மன்னுதவ
மொருவா தவர்க்கு மிலையா மகுசிணை யோங்கிமுன் முட்
குருவாய்த் திகழ்ந்தவ ராரோதென் றில்லையிற் கொற்றவனே. (க)

கோவாற் றிகழுந் தனுலிங்க தாரணங் கோவினங்க
மேவா திருக்கும் விதியென்கொ லோலிங்க மேவியவா
நாவா லிகழ்வதற் கோசரி யாதிய நண்ணியன்பர்
தேவாய்த் திகழ்வதற் கோசொல்லு வாய்தில்லைத் தேசிகனே. (உ)

இருமுச் சமயத் திலிவீர மெங்ங னெழுந்திவர்க்குத்
தருமமச் சமயஞ் சரியாதி நான்கிற் றனுவிலிங்கம்
வருமமந்தப் பாதமந் நான்கினு மாறு மருவியவை
பொருமா லிவர்கதி யேதோதென் றில்லையிற் புண்ணியனே (ங)

மாணன் முகலிங்க தாரண மோமலி யாண்மருவுங்
கோணன நீலிங்க தாரண மோகுக ணேதுமுன்னேண்
வாண னவர்லிங்க தாரண மோமதி மாறுகொண்ட
வூண னவர்கதி யேதோதென் றில்லை யுயர்ந்தவனே. (ச)

நாவாற் றிகழு மனுவிலி யங்கத்தை நண்ணியதை
யோவா நிசித்திலி யாலந்தத் தீக்கையு முற்றதின்றும்
பாவாற் றிகழுங் குருவிலி யாகும்பொய்ப் பாஷண்டர்சென்
றேவா நிலையது வேதோதென் றில்லை யுயர்ந்தவனே. (ஞ)

உதிக்கும் பரார்த்தத் துயர்சரி யாதி யுடலிலிங்கம்
பதிக்கின்ற பாஷண்டர்க் கேது பரார்த்தமிப் பண்புபற்றி
விதிக்கு நடையென் விலக்கினை மேற்கொளுஞ் வீணரெதாய்
மதிக்கவென் னம்பல வாணதென் றில்லையின் மன்னவனே. (ட)

எழுவா ரெவருஞ் சமயந்தம் மீசனே யேத்துதலை
வழுவா ரிறைசினம் போற்றரித் தாருமில் வையத்துனைத்
தழுவா ரிவரெச் சமயமிப் பாஷண்ட சண்டிகள்பொய்
கழுவா ரிவர்கதி யேதோதென் றில்லையிற் கண்ணுதலே. (எ)

காயத்திற் சின்னந் தரிக்கவக் காயமுங் கண்ணியதாய்த்
தோயத் திரிமல மாயுமச் சித்தத்திற் றுன்மையருட்
பாய வவாவியப் பண்பாம்பொய்ப் பாஷண்டர் பற்றிலிங்க
மேயத் தருநிலை யேதோதென் றில்லை யிறையவனே. (அ)

உதிக்குங் குருலிங்க சங்கமந் தத்தமக் குற்றசின்ன
மதிக்கின் மயக்க மிலவாகும் லிங்கத்தை மற்றிரண்டிற்
பதிக்கி லவையங்கம் பார்க்கிலொன் றுமற் பதிமயக்காய்
விதிக்கும்பொய்ப் பாஷண்டர்க் கேதோ கதிதில்லை வேதியனே. (கூ)

தாரண லிங்கங் கதியேற் றகுமணி நீறெனவாங்
காரண மேமிலான்று காண்பதுண் டாங்கதி பூசையினிற்
றூரண நீக்கத் தகும்வழி பாடு தனுச்சுசியுஞ்
சீரண மாற்கதி யேதோது தில்லைச் சிதம்பரனே. (ஙி)

தரிப்பார் தரிப்பவை யெல்லாந் தரித்தங் கருச்சனையைத்
தெரிப்பா ரெனமறை செப்பிய தாலிங்க மங்கமுறப்
பரிப்பார்க் கருச்சனை யேதா மெனவந்தப் பாருமிதைச்
சரிப்பா மவர்கதி யேதோதென் றில்லைச் சிதம்பரனே.

பாதத் துறுசலம் ன மேற்படின் பன்னுமனுப்
பேதித் திடும்பஞ்ச சூதகம் பின்னுறச் சைவமறச்
சேதித் திடுமிந்த லுஞ்சமுந் தன்னிலுந் தீயதென
வாதித் திடுங்கதி யேதோதென் றில்லையின் மன்னவனே. (ஙஉ)

மண்ணிற் றிகழ்லிங்க மங்கத்தின் மேல்வைத்து மற்றதன்பேர்
நண்ணித் திகழ்வித்து மாலிங்க நம்மிலுந் தண்ணிதென
வெண்ணுற் றிகழும்பொய்ப் பாஷண்டர்க் கேது சமயமெனக்
கண்ணிற் றிகழ்வது முண்டோதென் றில்லையிற் கண்ணுதலே. (ஙங)

பூவா லபணைம மாமாற்பொய் யங்கத்திற் பூண்டலிங்கந்
தேவா லயமென்ப தேதாஞ் சகாட்சை சங்கமம்மற்
காவா லயந்சரி யாதிபொய் பாஷண்டர் கண்டநிலை
பாவா லயமென்ற றில்லையு ளாதிம் பரனனே. (ஙச)

தரிக்கிற் றனுலிங்க மாமந்த லிங்கமுஞ் சங்கமமா
யிருக்கு மெனிற்குரு லிங்கமற் றேனுதிய சங்கமமும்
விரிக்கிலென் றல்ல திரண்டு மயங்குமிம் மூன்றுமொக்கத்
தெரிக்குமெவ் வாறுசொ லம்பல வாதில்லைத் தேசிகனே. (எடு)

தோற்றுங் குருலிங்க சங்கம மூன்றிற் றுலங்கிநஞ்சை
யாற்றி லதத்து விதமாகும் லிங்கத்தை யங்கமுற
வேற்றி லதத்து விதமோ சரங்களி லேற்றியவை
மாற்றிய பாஷண் டாக மேகதோ க மன்னவனே. (எஉ)

ஆரணம் போற்றுங் குருலிங்க சங்கம மாருயிரிற்
சூரணஞ் செய்கென வவ்வுரை தப்பித் தனுவிலிங்கங்
கோரணி செய்யும்பொய்ப் பாஷண்டக் கொத்தறக் கூர்த்தசைவச்
சீரணி செய்துநற் றில்லையு ளாடுஞ் சிதம்பரனே. (எஎ)

நோக்கிலிட் டங்குருச் சங்கம மென்று நுவலிலிங்கந்
தாக்கிலிட் டம்மற்ற லிங்கம தென்றும்பின் சாற்றிநஞ்சை
மூக்கிலிட் டம்மங்க மொன்றுந் தனுவி லுறுமசுசி
மாக்கிலிட் டார்கதி யேதோதென் றில்லையின் மன்னவனே. (எஅ)

இட்ட மிவர்க்கிவ ரென்று லிவரோ டிவருமுறக்
கட்டிக் கிடப்பது வோமனமே மனங் காதலித்துங்
கொட்டிக் கிடப்பதன் றேலிங்க மங்கத்தை யோங்குமெனத்
தெட்டிய பொய்யர் கதியேது தில்லைச் சிதம்பரனே. (எக

பரிசிக்கப் பட்டதை யிட்டமென் றுயம் புலன்கள்பற்றித்
தெரிசிக்கப் பட்டது மிட்டமன் றேமனஞ் சேர்ந்தவைபோ
ரிசிக்கப் பட்டதான் றுண்டே லெலைவயு. மொழிந்தனபொய்க்
கரிசிக்கப் பட்டவர்க் கேதோ கதிதில்லைக் கண்ணுதலே. (உட

கட்டிய திட்டமென் றுயது காணுமனந்
தோயத் தருலிங்க மேதோவப் பாவகந் தோய்ந்ததன்மே
லேயப் படிலிங்க மேதோவிம் மூன்றின்மெய் யொன்றையன்றி
ம்மாயப் படும்பொய்யர்க் கேதோ கதிதில்லை மன்னவனே. (உக)

மணந்தாள வன்மங் கிலியத்தை மன்னி வருஞ்சுகத்தை
யணைந்தா ளறிந்து மவணத்தன் னங்கத் தருங்கயிற்றூற்
புணைந்தா ளிலையவன் வேளுக வேணக்கிப் புணர்ந்துமங்கந்
தணந்தா ளிவளினன்ப தோதில்லை வாழுமெய்ச் சங்கரனே. (உஉ)

ஆவினி னின்றது போலிந்த வங்கத்துந் தங்குளிங்கம்
பாவிய மண்றென்ற தேதேதா வெனின்மலம் பற்றிநெஞ்ச
மேவிய தாலிங்க மங்கத் தருசிளை விட்டிலிங்கந்
தானிய தேதகதி யன்றேதென் றில்லையிற் சங்கரனே. (உங)

பிரிவித்த தத்து வித்தையப் பேதக மெய்ப்பொருளை
யறிவிற் றரிக்கது மூண்டோவிவ் வங்கத் தருசியறப்
பிறிவித்த லிங்கம் பரிசித்த லெவிதிபாண்மையறச்
செறிவித்தல் பாஷண்ட மன்றேதென் றில்லைச் சிதப்பரனே. (உச)

புலமே விளையுந் தனுவே பெனினும் புறத்தசுசி
சலமே பளையத் தவிர்வதன் றேலிங்கந் தங்குடங்க
மலமே பளையுமெவ் வாறது மாறு மலமதறுங்
குலமே பளையுங் கதிபேது தில்லையிற் கொற்றவனே. (உ

சரியா தி மூன்றுமெய் யாவிமெய்ஞ் ஞானந் தகுதியங்க
மரிதா லறிவென்ப தேததாகும் லிங்கம தங்கமுறிற்
பெரிதா மருசி பிறவாது ஞானம்பொய்ப் பேதைகளையற்
கரிசா மிவர்க்கதி யேதாதென் றில்லையிற் கண்ணுதலே. (உசு)

ஈட்டு மருளைச் சரியாதி நான்கு வினையலவா
யோட்டு முருவிங்க தாரண மாவையு முப்பவர்தோ
காட்டுங் குருமற்றச் சங்கம மீதைக் கருதிற்பொய்யைப்
பூட்டு மவரல வோதில்லை வாழும்மெய்ப் புண்ணியனே. (உஎ)

அழைப்பார்தம் போலவர் பேசேற்றி யாங்கவர் தாளையுற்றுப்
பழிப்பா சவர்பழி தம்பழி யாகப் பணியுமறப்
பிழைப்பார்பொய்ப் பாஷண்ட சங்கத் திலிங்கம் புனைந்துபொய்யி
லுழைப்பா ரிவர்க்கதி யேதாதென் றில்லை யுபர்ந்தவனே. (உஅ)

மண்டிகழ்ந் தாளு முனையங்கத் தாக்கி வருஞ்சரியைத்
தொண்டிகழ் விப்பவர் சங்கம சோதிதான்மை யர்ச்சனையைக்
கண்டிகழ் வித்து விளக்கினைக் கைக்கொள்ளுங் கையருன்பா
லெண்டிகழ்ந் தேதறுவ தெந்நாட்டென் றில்லை யிறையவனே. (உக)

பார்த்திகழ் லிங்கம் பழித்துத்தம் பாணியி லிங்கமுறச்
சேர்த்துமெய்ஞ் ஞானச் சரியாதி நான்கையுந் தீதினவை
கூர்த்திகழ் விப்பவர் சங்கம சோகொலை பாமபக்கை
யார்த்தவர்க் கேதது கதிபோதென் றில்லையி லாயுழதே. (உஏ)

பண்டார சாத்திரம்.

தோயும் பரார்த்தஞ் சொலுந்தவ மெல்லாந் துறந்நுடற்றக்
காயங் கொளுலிங்கங் கற்புமற் ரோர்லிங்கங் காதலுறிற்
சாயு நரக மெனுமிந்தப் பாஷண்டச் சங்கமெல்லா
மாயத் தருமு ருளம்பல வாதில்லை மன்னவனே. (நக)

தங்கு மலையவ மெல்லாந் தரிக்கத் தகுமுபிர்தன்
மங்கையைத் தீண்டுன் மாபிழப் போவங்க ,மன்னுலிங்க
மெங்குந் தருலிங்க நீயங்க லிங்க மிழுக்கிலொன்றைப்
பொங்கத் தரிப்பவர்க் கேதோ கதிதில்லைப் புண்ணியனே. (நஉ)

சரியாதி நான்கிற்கு மோரியல் பாகுந் தனுவிலிங்கங்
கருதா திவற்றிலொன் ரூக விலக்கைக் கருதுவிதி
யரிதாதி லாற்பிழை யன்ரூபொய்ப் பாஷண்ட ராதரிக்குங்
குருவா ரிவர்கதி யேதோதென் றில்லையிற் கொற்றவனே. (நங)

துடக்கோடு லிங்கந் தரிப்பார்மெய் யாவி துறந்துமந்த
விடக்கோ டடக்கிப் புதைப்பார்தம் முச்சிட்ட மேலவர்க்கா
யடக்கோ டளிப்பவர் சங்கம தோபொய் யருசியதா
மிடக்கோ ரிவர்கதி யேதோதென் றில்லை யிறையவனே. (நச)

வாழ்வினும் வாழ்வறச் சாவினு மற்றிறன் னிறையையறச்
சூழ்வது மில்லை யெனுமால்மெய் லிங்கத்தைத் சூட்டியவர்
தாழ்வினுந் தாழா ஜயரினுந் தம்மொரு சேர்வதென் னும்
பாழினும் பாழிதிங் குண்டோதென் றில்லைப் பராபரனே. (நஞ)

ஏதோ தகம்பதி யேதோமெய் யீசனுக் கெச்சிறன் றன்
பாதோ தகம்படைத் தாட்டு மிதாற்பதி யாயிவனு
மாதோ தகங்கொள்ளும் பாஷண்ட மார்க்க மயலதுவாந்
தீதோ தகுங்கதி யேதோ தில்லைச் சிதம்பரனே. (நட)

சாத்திரத் துள்ளது மன்ரூந் தனுவீற் றரிக்குமிலிங்கந்
சூத்திரத் துள்ளது மன்ரூகுஞ் சூட்சத் தொகுதிலிங்க
மாத்திர மற்ற வதைமற்றுந் தீதென மாற்றியதா
மீத்ததா ளீதென்ப தேதோகுந் தில்லை யிறையவனே. (நள)

மெய்யிற் புனைந்த சிவலிங்கம் பீடத்தின் மீதினல்லாற்
கையிற் புனையவுங் கண்ட்துண் டோகலி யோகழிந்த
பொய்யைப் புகழுமெய் யாமோ புலமற்ற புல்லருக்கிச்
சையத் திறமென்கொ லம்பல வாதில்லைச் சங்கரனே. (நழ)

காமத் துரோர்ப்புறுந் தூய்மையெவ் வாறுறு நண்ணுடலைத்
தூமத் தொடுலிங்கந் தோய்வார்க்கெவ் வாறகத் தூய்மையுறுஞ்
சாமத் தவஞ்சற்று மில்லாத பாஷண்டச் சண்டிகட்கவ்
வீரத் தனமென்கொ லம்பல வாதில்லை வேதியனே. (நக)

போரைத் துடைத்தவர் வீரரென் பார்பொய்ப் பகைகளெல்லாஞ்
சோரத் துடைத்தவர் வீரரென் பார்சரி யாதிதாக்கும் [கவ்
வேரைத் துடைத்துப்பொய் மார்க்கத்தை மேற்கொண்ட வீணருக்
வீரத் தனமென்கொ லம்பல வாதில்லை வேதியனே. (சவ)

ஏபு மிடக்கரம் லிங்கமிவ் வங்கத்துட் டங்குமலங்
காயுங் கரமெக் கரமன மூட்டுங்கை யேததறற்
றோபு மசூசி சுசியெந்த வாறுந் தொடாதுபுத்தி
மாபு மிவர்க்குக் கதியேது தில்லையின் மன்னவனே. (சக)

கற்புடை யாடுணை மாய்ந்தான் மடிவது கற்பவன்றான்
சொற்புணை யாலுடன் மாய்வதுண் டோதுணை பாரியொத்த
பொற்புடை யாவிசென் றூலிங்க மாயப் புதைப்பர்கெட்டீடன்
பற்பல போதகத் தாலிங்க தாரணம் பாஷண்டமே. (சஉ)

அன்னிய லிங்கந் தொழாரங்க லிங்க மகலலிங்க
முன்னிய வாறென் றிருக்கோயி லிங்க முதித்ததுவாற்
றுன்னிய லிங்கத்திற் போதமுண் டாக்குந் துரோகநெறி
மன்னிய வாறென்கொ றில்லையு ளாடிய மன்னவனே. (சங)

நீக்கிய தீய செனனவஞ் சூதக நீக்கவரு
ளாக்கிய தாமமும் வேதமத் தீதை யொழிக்கவருட்
டீக்கிய காலமச் சூதக மேதுந் துடர்ந்துடலைத்
தாக்கிய வாறென்கொல் தில்லையு ளாடிய சங்கரனே. (சஎ)

புந்திக்குந் தீது புலாலுண்டல் போக்கிற்பொன் னுரருளீ
பந்திக்கு மென்னுமப் பான்மையி னலைதைப் பாற்றியருட்
சிந்திக்கு நாளது தீய புலாலது சேர்ந்துடலைச்
சந்திக்கும் வாறென்கொல் தில்லையு ளாடிய சங்கரனே. (சஉ

புலப்படு மில்லந் துறக்கமெய்ஞ் ஞானம் பொருந்துமெனச்
சொலப்படும் வேதஞ் சொலுமா லதனைத் துறந்தருளி
னிலைப்படுங் காலத்து நீங்கிய வில்ல நெருங்கியுடற்
றலைப்படும் வாறென்கொ றில்லையு ளாடிய சங்கரனே. (சஞ)

அந்திக்குந் தீய ககலுமெய்ஞ் ஞான மணுதினஞ்சிற்
சிந்திக் திருதைதக் ெகசித்திடு மாலென்னுஞ் சீர்மறையால்
வந்திக் தருளை மருவிய கால மருணீருது
சுந்திக்கும் வாறென்கொ றில்லையு ளாடிய சங்கரனே. (சஎ)

மரிக்கின்ற சூதக மாற்றமெய்ஞ் ஞான மருவுடைன
விரிக்கின்ற தாகமம் விட்டுமெய்ஞ் ஞானம் விளைந்துநெஞ்சிற்
றெரிக்கின்ற காலத்துச் சூதக மேதது தாண்டிடவிற்
றரிக்கின்ற வாறென்கொ றில்லையு ளாடிய சங்கரனே. (சஅ)

பாவிய சாதியிற் சூதக மாற்றப் பரிந்தருளே
பாவிய தாமெனும் வேதமத் தீதை யகற்றியருண்
மேவிட காலமச் சூதக மேதும் விரவியுடற்
சூவிய வாறென்கொ றில்லையு ளாடிய சங்கரனே. (சக)

மங்கிய வெச்சிலச் சூதக மாற்ற மருவியருட்
பொங்கிய தாமெனும் வேதமத் தீதினைப் போக்கவருட்
டொங்கிய காலத்துஞ் சூதக மாற்றுஞ் சுகமுடற்குத்
தங்கிய வாறென்கொ றில்லையு ளாடிய சங்கரனே. (கஏ)

பெருக்கும்பொய்த் தீவினைப் பெத்தற்குச் சூதகம் பேதமென
விருக்கு மியம்பிய தாஞ்சிவ தீக்கைக் கிசைந்தமிக்கோ
மொருக்கிய தாமிதைப் பாவிகண் ஞான வுபாச்சியனைத்
தருக்கிய வாறென்கொ றில்லையு ளாடிய சங்கரனே. (கக)

சேதித்த தாம்பஞ்ச சூதகந் தீக்கையிற் றீதிருட்கோ
ரோதித் தனைமருட் டேய்க்குமெய்ஞ் ஞான மனைடங்குதினைப்
பேதித்த தாம்பொய்ப்பர் சூதக மெய்பருட் டெற்றியெனச்
சாதித்த வாறென்கொ றில்லையு ளாடிய சங்கரனே. (கஉ)

சேரும்பொய்ச் சூதக மாதி சரிதையைச் சேரினந்நாட்
பேருந் தனுவறப் பேராத ஞானவட் பெற்றியுரு
வாரும்பொய்ப் பாவிகள் சூதக மாதி பனைடந்துமருட்
சாரு மதுவென்கொ றில்லையு ளாடிய சங்கரனே. (கங)

அண்டத்திற் ரூபித்த நாளது மாலய மானதன்னைப்
பிண்டத் திலிங்கத்தைதத் தாபித்த நாளந்தப் பெற்றியென்பா
ரண்டத்தி லிங்கத்திற் சூதக மேது மடாதுடலிற்
றண்டிற்ற வாறென்கொ றில்லையு ளாடிய சங்கரனே. (கச)

தாபித்த லிங்கம் பதிமற்ற வங்களுஞ் சதியதெனப்
பாவித் திமமப் பதியோ டிறக்கப் படாதுகெட்டேன்
சேவித்த வங்கச் சதியே னிதைந்திடச் சேர்பதியைச்
சாபித்த வாமுறன்கொ றில்லையு ளாடிய சங்கரனே. (நரு)

விதித்த விதிக்கு நிதேதைதமுண் டேலவ் விதியுமின்றுப்
மதித்தது வாமிம் மதிக்கொரு மேன்மதி முன்னிவந்தோ
வுதித்தது வாந்தீய மக்கட்குப் புன்கொ லுயர்த்திவுஞ்சர்
சதித்தமதவ் வாமுறன்கொ றில்லையு ளாடிய சங்கரனே. (நருசு)

சூதக மேதுமிலைமற்றச் சூதகர் சூதகராம்
பாதகர் தம்மைப் பரிசிக்கிற் சுத்தரப் பாதகராந்
தோதகர் தம்மைத் தொடிற்றீட்டுப் பாவிகள் சூதகத்தைச்
சாதக மேதுசொல் றில்லையு ளாடிய சங்கரனே. (நருள)

சூட்டிய போனைதமுறந்தான் பாதத்திற் சூட்டமறை
நீட்டிய பாவ மெனத்தங்க ளுச்சிட்ட நீள்பதத்தி
லாட்டிய நீர்முடிக் காட்டுமஞ் ஞானமெய்ஞ் ஞானமெனச்
சாட்டிய வாமுறன்கொ றில்லையு ளாடிய சங்கரனே. (நருஅ)

வீட்டிய சூதக மைமந்தும் விழைந்து விதிவழியே
கூட்டிய பூசையுஞ் சேவையும் விட்டுக் குருபதத்தி
லாட்டிய நீராற் காட்டுமஞ் ஞானமெய்ஞ் ஞானமெனச்
சாட்டிய வாமுறன்கொ றில்லையு ளாடிய சங்கரனே. (நருக)

வழுவிய தாம்பஞ்ச சூதக நீருற வாய்த்தமல
நழுவிய தாமருட் கோலத்தை நாட நடிக்குமருட்
கழுவிய தாம்பஞ்ச சூதக மென்னக் கருதிலிங்கந்
தழுவிய வாமுறன்கொ றில்லையு ளாடிய சங்கரனே. (சுவி)

வெண்பா.

யாஷண்டம் போகப் பகர்ந்தா னறுபதையும்
வீழண்டத் தெய்தாமல் வீடெய்த—வேழண்டத்
துள்ளா வடுதுறையி லுற்றம் பலவாணன்
விள்ளா வதிவாய் விளைந்து.

கைபெற்றே மாக்கைவிடு கைபெற்றேம் யாஷண்டங்
கைபெற்றேந் காட்டு நிராகரண—மீபெற்றுச்
சேர்க்கம் பலவாணன் செய்தா வடுதுறைச்சொல்
லேற்கப் பெறுகையினை லே.

யாஷண்ட நிராகரணம் முற்றியது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அணைபோக வெண்பா.

அளித்த கருணை யணைபோகத் தன்னை
விளக்கிபொரு பாவின் விரிக்க—வளக்கணிரு
மெய்ப்பொ கா முதற்றிங்கள் மேவியசீர் நற்கருணை
யைபபா கமச்சிவா யா. (க)

ஆகற்றாச் சிற்சி யறிவணைபோ யாங்கன்பாற்
சேறகற்றிச் செல்லாச் சிறியாகு—மாகற்ற
நல்லாய்க் கரிவு நடைபுரிபோ லென்கருத்தைச்
சிசல்லாய்ப் பிரதிட்டித் தன்றுணர்ந்து. (உ)

சீதற்றாய்ச் சாத்திரத்தைத் தெரிடைந்து குருடதனை
டோற்றாய்ச் சாதகத்தை மறைத்தீடுறுங்—சீதற்றதற்கு
மற்பெருவர் செல்லை மதித்துரைசீடாற் றீபடலை
மற்றவற்குச் சற்குருவீ யாம். (ங)

சமசச மென்னைத் தரிக்கு முயிர
சமடசச மன்றுகத் தம்குரு—சமசச
டீசற் குணடனை டினைசத்தமயிர் தெரிண்டாகு
மாசுவர்க்கும் சீடதுமன மன். (ச)

பொறியும் புலனும் பொருந்திச் சதத்தி
றியும் பருதி யறிந்து—நெறியி
னடக்கு முடலதனை நன்னியசீதா ரானி
யெடுக்குமென்ப தெல்லா மிழுக்கு. (ஞ)

பாதாதி கேசப் பரப்புமே னின்றுதனைப்
பாதாதி கேசப் பரப்புள்ளே—யேதாகுந்
தானென்ன நோக்கித் தனையறிவை கண்டடைவ
தினைவுக்கே யாகியிலை யென். (ட)

பசுந்த கருவிப் பயப்பெல்லாந் தானுப்
பிரிந்த வறிவிலையும் பிட்டித்—தெரிந்த
மனமோ டொறியோ டருஞ்சியசாற் பூதத்
திசைமோவென் பாலுக் கிசை. (எ)

தாமென்ற காயந் தனதென்ற போதாவி
தானென்றி நின்றதுபோற் சாருமே—யூனென்றி
நின்றுலகி னெத்தனைகற்பிணைமாங் காயமறச்
சென்றதறு வுள்ளதெனத் தேறு. (அ)

தான்றிரிந்து காயமே தானுப்க் கருதுழுபி
ருன்பிரிந்து காண்ட லுடற்குருவம்—தின்பொருந்து
காயந் சடமென்னக் காண்ட றெரிசனமா
மோயுமுட லென்னைசத்தி மாண்பு. (க)

காயமே யுற்றுக் கருதும் பிரமமலை
மோயமே யுற்ற மடக்கமா—ரோயமா
மெய்கமே யுற்ரு னெகன்ற பிரமமேம்
சுய்கமே யில்லைத் தனி. (உ)

பரமன் கருணைப் பசுபதிபாய் நின்ற
பிரமரு வென்றுமிகப் பேசில்—வரமெனக்குத்
தாதா வெனவிலைறஞ்சித் தாழ்ந்துநிற்கும் பேதமுனக்
கேதா மிதசை யியம்பு. (ரு)

கோணுமென வென்னிற் குறித்திடண்டங் காணுமந்
போனமே தென்மே புகலுங்காற்—றானை
வாமேற திரிவத்ற மன்னிற் கருணைதெறிப்
போமேற யுரைதுரிவெய்ப் போறு. (ரூ)

தன்னடையும் பாழாய்த் தகுமப் பிரமமெனு
மன்னடையும் பாழாக வந்ததாற்—றன்னு
மிருவருமே கெடா மிருப்பதுவே வா முத்தி
வரமெனக்குச் சொல்வாய் மகிழ்ந்து. (ரா)

பாசம் பதியென்னப் பற்று மிரண்டாக
காசமே யின்றி நடக்குமாற்—பாசமாய்த்
தான்றிரிந்து நின்று தனையடைபோற் றற்பதியோம்
வான்றிரிந்து வைத்தாய் மறை. (ரூ)

மருவுதனுக் காமுக மன்னியதோ ராவி
திரிவாய்த் தணையிழந்த சீர்போ—லொருவா
வரனே யெனக்கருதி யாங்குனக்குக் கேடு
தரினே யுனக்கதுசார்பு. (ஏஅ)

நாடியோ வெண்போ நரம்புசிக் கோலைழியோ
தேடி யெனையறியேன் மேறருங்காற்—கூடியதோர்
பாதாதி கேசப் பரப்பெல்லா நீயான
தேதா மறிவே தியம்பு. (கக)

கன்றமரை நோக்கிக் கதும்பெறுங் கேட்டென்னைக்
கண்டீரோ வென்னைக் கருதிப்பின்—மண்டிப்
புறப்பட்டான் பூதலத்தார் போற்றுமிறை தானென்
றுறப்பட்டான் போலவுனை யோர். (கஎ)

அறியும் பொறியி லறியாத போது
பிறியுந் தணுவே பிணமாற்—குறியதனை
நட்டார்க் கறிவே நடக்குமீ யாங்கதனை
விட்டார்க் கறிவோ வியப்பு. (கஅ)

தோற்ற மொடுக்கஞ் சொலுமாவிக் கில்லாத
மாற்றம் பொறிதனக்காய் மன்னுமாற்—போற்று
மூடலகல வைத்தார்க் குபிர்நிலைமே லேயப்
படவருவ தில்லையெனப் பார். (கக)

அங்கமே யாவிக் ககம்புறம்பா லங்கமெனுஞ்
சங்கமற்ற லுண்டோ தரிக்குமிட—மங்க
மொருபடித்தே தன்றங் குபர்விழிவா லாவி
பெருவடிவே யாகப் பெறும். (உஏ)

நிறைவே குறைவை நிறைக்குமற் றுவி
குறைவேல் நிறைவுசெய்யக் கூடா—வறிவே
பெரிதுஞ் சிறிதுமுறும் பெற்றியென மண்ணில்
வருமே சடமாய் மரித்து. (உக)

சம்புவுக்கே யல்லாற் சருவ வியாபியென்ப
தம்புவியின் மாக்கட் கடாதென்னி—னம்புதற்கங்
குற்றமோ தத்துவித மன்றேற்தா மெனுவ்வாமற்
சற்றேற குறையிற் சடம். (உஉ)

நிறைவே யபன்போ னிகழு வறிவின்
குறைவென் வருமாறு கூறேற்—பொறியி
லுணர்த்துவா ரின்றி யுணராதா லங்கண்
ணுணர்த்தூமா றில்லையெனக் கொள். (உங)

அரையணைப்போ லெண்சார் ணைவனடிமை பாவா
ரரையணுக்கொப் பாமோ வறையி—லரையனவ
னேவுதலே செய்ய வியன்றபணி கேட்பதுபோ
லாவதுவே யாவிக் கணி. (உச)

எல்லாப் பொருட்கு மியன்றநிறை வாலறியச்
செல்லா குணமதற்கே சேருமா—னல்லாய்
நிறைவே யறிவாமால் நீங்கா மலத்தின்
குறைவே வறியாமை கூறு. (உஞ)

நிறைவேற் பிறவி நிகழும்போ தாவி
குறைவே நிறைவதற்குக் கூடா.—நிறைவேமபோய்
யங்கத்தை யொத்தங் கதுவா யறியுமலச்
சங்கத்தா லுற்ற சதுர். (உக)

நிறைவா முபிரி னிலைவாற் பிறவி
துறையாய் நடக்குந் தொடர்பை—யிறையான்
நிலவுமறி வானீத்து நீடருளைச் சேர்ந்து
விலகாத தன்மை விடு. (உஎ)

இலங்கும் விளக்கங் கிலங்காத போது
துலங்கு நயனந் துலங்கா—விலங்குமுடற்
மூற்றும்போ தாவி துலங்கு மதலையற
மாற்றும்போ துண்டோ மதி. (உஅ)

போக்கும் வரவும் பொருந்தியதோர் தீபத்தைத்
தாக்கு நயனத்தைத் தாக்காவாம்—நோக்கத்தை
யுற்றபோ துண்டா முறுங்காட்சி யொண்மடப
மற்றபோ தின்று மதற்கு. (உக)

கருவிநிறை வன்மை கருதுங்கா லெண்ணி
னுருவாய்த் திகழ்ந்தங் குறுமால்—வருமெய்
யுறுப்புக்குப் போக்கு வரவே யுறுதல்.
சிறப்புஞ் சினியதெனத் தேர். (உஐ)

நிலைமேவு செனன நிகழ்தலைவைப் பற்று
மலைமே மரண மெலுமாற் — கலைவே
டுலகமெனக் கண்டடங் குறுமரணச் சார
வீலகுமறி யோமை விதி. (கக)

சிறந்த கருவி திகழாவி தன்னிற்
பிறந்திறந்து நிற்கின்ற பேத - மறிந்தாருவ
னற்றபோ தன்றே வரனிலறமீவா டொன்றுகப்
பெற்றிவ தாகப் பெறும். (கஉ)

குளிருணத்தின் றன்மை குறித்தபோற் கன்றே
லெலுழுயிரின் றன்மை யியல்பாங் — குளியின்
றிறமே மயிமாகுஞ் சேர்குணத்தின் றன்மை
குறையாச் செயலாகக் கொள். (கங)

குணிருணம தென்னக் குறிக்குங்காற் பேத
டெணிலலைவு மொன்று யிருக்கும் -- ணியறியி
னீரிற் குளிர்மை நிகழ்படிகத் துள்ளொளிபு
மாருக்கு சோதா மறி. (கச)

மயத்தைத் குணமே மாருவ டையமச்
செயலே யதுசரிக்கச் செய்பு — மயலேயய
லாக்குமபோ தந்த டையமா யசனருளா
சோக்குதற்குச் செய்புமென சோக்கு. (கஞ)

செயலே பிறப்பிறப்பைச் செய்புந் செயலின்
மயமே யதுவாக மன்னுந் — செயன்மய த்தை
யொத்தபோ தன்றே வுறம்பிறவி மாறியருள்
முத்தியினைச் சேரு முறை. (கசு)

தன்னைத்தா மேலுக்கித் தகுங்குணியோ டொன்றினருள்
டன்னைத்தா மேலுக்க வருடன்றே — வன்னித்தா
னென்னறிவா லெல்லா மறிந்தே னெனவொருவன்
சொன்னதனற் பேதமதோ சொல். (கஎ)

வித்தோ டுடங்குமுளை வீரியத்தால் வித்துடலை
யொத்தே யடங்கி யுறுமன்றே — சித்தையொத்து
நின்றதோ ராவி நிகழ்சிவத்தோ டொன்றுகச்
சென்றேறு மென்னைத் தெளி. (கஅ)

பிறப்பிறப்பாம் பெத்தத்தைப் பேசுங்கா லீசன்
சிறப்புடைய ஞதலினுற் செல்லா—மறைப்பாம்
மலமேம சடமுயிர்க்கு மாறுப் பிறப்பா
மிலையா லெவர்க்குமிலை யாம். (நகூ)

மலமேம கருவி மருவா பசுவின்
குலமேம பிறப்பிறப்பைக் கூடாச்—சொலுமிரண்டு
மொத்தமோ தன்மு வுறும்பிறவி யொவ்வாமல்
லைத்தமோ தின்முக மன். (சமி)

ஆவிக்கு நன்கா மரிய பிறப்பதஃ
பாவிக் கிலையென் றறைவதன்—மோவு
மலப்பினையத் தீர்க்கு மருந்தா லதற்கிங்
கிலப்பினிமற் றென்மு மியம்பு. (சக)

உயிர்க்குப் பிறவி யுறாமியல்பா லென்று
மயக்க மதற்கியல்பாய் மன்னு—மியக்குமரன்
முனன் றருவான் நகுழுணர்வைத் தானிமல
லுனன் றருவா னுரை. (சஉ)

பிணிக்கோ மருந்தஃதப் பெற்றவர்க்கோ வெண்ணிற்
பிணியே மருந்தைப் பிணியா—வணியுமுயிர்
வீணை யருந்தா வியாதியோ டொன்முகப்
பூணுமோ துண்டாம் பொசிப்பு. (சங)

பிணிக்கோ மருந்தஃதப் பேறுகு மங்கந்
தனக்கோ பிறித்திதான்றைச் சாற்றிற்—கனக்கவினவு
சுந்தித்தா லல்லாற் றரியா துயிர்மலமு
மிந்தவா முகுமென வெண். (சச)

பளிங்கொளியே வண்ணத்தைப் பற்றிப் பளிங்கு
விளங்குதலைச் செப்பா விதிபோல்—களங்கமலத்
தற்றமோ தாவி யுறுமலமாய்த் திப்பிறவி
பற்றிநிற்கு மென்றதஃனப் பார். (சஙு)

தனிக்கு மலமுந் தகுமுயிரு மொன்முய்
நினைக்கப் பிறவி நிலையா—மனைத்தினையு
முற்று நடப்ப துறுமலமே யாங்கதஃன
யற்றிவை தாவிக் கணி. (சஞ)

அஞ்சி மலம்பெந்த ஞைகயிரு லன்மீரு
மிஞ்சிதனுப் போகம் பெறுத—லஞ்சிமலக்
கூட்டமீம மின்மீறற் குறித்தமல நான்குமுண்
மீட்டமீம யல்மீரு வுணர். (சஎ)

மும்பொருட்கு மின்ரு மொழியுங்காற் மீறற்நம்பின்
தப்பறமீல மின்று தெரிக்குமா—லெம்பொருளு
மொன்ரு முரும் போதன் குதிக்கு முமிர்மலமாய்
நின்ரூர்க் கிதுமீவ நிலை. (சஅ)

சங்கத்தா லுற்ற தனிப்பிறவி சங்கமல
மங்கத்தா னுற்ற வகையன்மீரு—வங்கந்தான்
போக்குவித யாகப் புகுந்ததாந் தீப்பிறவி
யாக்குதற்கே யாகா தறி. (சக)

காயமீம லிச்சையுறக் காட்டியது தீயமல
மாயமீம யாமான் மலமன்மீரு—வாயதோ
ரீசன்மீம லிச்சை யிணைவதற்கே நின்றவுடல்
வாசமீம யாங்காற்கா மன். (நய)

மலமீம பிணியுடலு மற்றதமீ ணுற்ற
குலமேமல் மருந்தீதது கூறு—பலமருந்து
தோற்றும் பிணிக்குத் துடர்ந்துடனாய் நிற்பதுபோல்
மாற்றுந் தனுமீவ மருந்து. (நக)

கருமம மருந்து கருவிமலந் தானாய்
மருவிவரு மெண்ணின் மருவாப்—பருகக்
கருவிதனுப் போகங் கருமமாற் காய
மருவுமருந் தென்ன மதி. (நஉ)

ஊட்டு மருந்தை யுறும்பிணிக்குக் காயத்தை
வாட்டியதோர் பாத்திரமாய் வைத்துமிகக்—கூட்டிக்
கொடுப்பான் மருத்துவன்போற் கொண்டமலந் தன்னை
யடுப்பா னரனென்ன் றறி. (நஙு)

தாக்கும் பிணிக்குத் தருமருந்தே லாவியுற்றங்
கூக்கு மறிவி லுறுமன்மீரு—போக்கு
மருந்தேற் பிணியகலின் மாறு முயிர்க்குப்
பொருந்துமியல் பன்மீற புகல். (நச)

வருத்தும் பிணியகற்றி வந்தமருந் தேதுன்
கருத்தன்பா னிற்குங் கணக்கா—லொருத்தன்
மலமே யறுத்து வருந்தநீவ யீசன்
குலமே யெனவறிந்து கொள். (நஎ)

மூன்று மலமு மொழியுங்காற் றீதாகத்
தோன்றுமா ணையாகச் சொல்லுவதா—மேன்றகிவ
புண்ணியமே நன்மருந்தாய்ப் போக்குமென வுங்கதனை
நண்ணியது லோதுமதை நாடு. (நஅ)

தருமமா தருமமெனத் தங்கு மிரண்டும்
வருமாம் பொசிப்பாக மன்னி—மருவிமிக
வுற்றசிவ புண்ணியமே யொண்மருந்தா மோங்குமிதைத்
பெற்றவர்க்கே யில்லைப் பிணி. (நஉ)

மலப்பிணியை மாற்று மருந்தே லதனைச்
சொலப்பிணியொன் றற்றுசே தாய்வ—லலற்பிணியை
யோட்டு மருந்தங் குறுமசீ யல்லாம
லூட்டுவதே யன்சீரு நலம். (நஏ)

பிணியற்று ரன்றே பிரியா வருளைப்
பணிவுற்றங் கன்பு பரிவார்—பிணியதனை
யுற்றுர்க்குச் சற்று முறுமசீனத் தோன்றுதங்
கற்றுர்க்கே யாமென் றறி. (நக)

மறைக்கு மலங்கருவி மாற்றுக்கா லென்னி
னுறைக்குங் கருவிகளு மொத்தே த—மறைப்புக்
குறைப்பட்ட தன்றே குறித்தசீன நோக்கிற்
சிறைப்பட்ட தாகுமெனத் தேர். (கூ)

பிரியா வருளைப் பிரிக்கு மலநோய்
திரியா விணமருந்து சேர்ந்தங்—குரியமல
நந்தநந்த நாதனையே நண்ணிநண்ணி யம்மருந்தால்
வந்திப்ப தாக வரும். (கூக)

நிலையே மலங்கருவி நீக்காது போதிங்
கிலையேற் பொறியு மிசையா—மலமிருட்டித்
தீபங் கருவி திகழ்மருந்து சோர்வினையாம்
பூபதிபோ லீசனையே போற்று. (கூஉ)

இருள்ள டொதுக்கு ம்மைசுக்க கருவி
மருளருவாய்க் கண்ட மருவு — மருளு
மறைப்புற்றுச் சாண மருவுழுருப் போலைச்
சிறப்புற்று நிற்குமனைத் தீது. (கூக)

கருமமருந் தென்னுங் கருது பிரமத்க
வுருவுக் கிணையவுறு மென்னுங் — கருதி
னுடற்கிணையத் தாமென யுறுமீமற் றெடுத்து
விடற்கிணையா தென்ன விது. (கூச)

பிணிக்கு மருந்து பிராரத்துத் தாமென
தணிக்கும் வகையாற் றணிக்குந் — திணிக்கு
மிரைவழுவீய சீருரு மிருளாளியா மென்னு
மரபுமருந் தீதன்ன மாறு. (கூஞ)

மலத்தைதியிருட் போலென்று மன்னுருரு டென்றும்
பிலத்தீநாய் போலென்றும் பேசின் — மலத்துமன
மோகத்தால் வந்சுத்தை யூண்டாரனைக் காணுத
தேகத்தாற் கில்லுத்கன் பீடு. (கூக)

வறுமையால் நோயால் வணக்குத்தான் மன்னர்
சிறுமையாற் செல்வத்தாற் சேருங் — மறுமையா
லீட்டிம் விரோயா வியன்னுலகத் தாலயன்மே
னுட்டமுற்ற தால்மருந்தாய் நாடு. (கூன)

உரக்குங் பிணியா றுயாமருந்தை யென்றுங்
தரக்கன்ன மிருத்துங் தணியாடு — நரக்கின்
றியல்பே யெனுமா விணைசுத்தருள் மாற்றச்
செயமீலன் றெழுதித்தான் சிவன். (கூஅ)

அறுதி மயக்கமுயிர்க் காலைகபிரு வீசன்
பிறுதி யுடல்பெருக்கு வித்துத் — தறுநி
யறிவுள்ள தெல்லா மளிப்பன் மலத்தின்
றிறமுள்ள தெல்லாந் தெகித்து. (கூக)

தன்னியல்புக் கில்லுத் நகுப்பிறவி யெப்பொருட்கு
மன்னு பொதுவியற்கே வாய்த்ததாந் — துன்னு
முயிர்க்குப் பிறவி யிலையென்னுன் மற்றுன்னுல்
மயக்கப் படாவிடத்தீது மன். (எவ)

அறிவித்தா லெல்லா மறியுந் தனித்து
மறுவற்று நின்ற வழக்காம்— செறிபி
லறிவித்தா லெல்லா மறியா பொதுவாம்
மறுவற்று நின்ற வழக்கு. (எக)

படிக மொருபொருளைப் பற்றிவிட்டுப் பற்றி
முடியி னொருபொருண்மேன் முற்று—நெடிய
மலைமொருகா லாவி ழனுவொருகா வீச
னிலையொருகா லென்ன நில். (எஉ)

பன்னிறத்தீ தாடொத்த படிகம் பகனுவிற்
றன்னிறமே கண்ட தகைமையென—மன்னிறந்தா
னுற்றதோ தாவிக் குபாதியற்றுத் தன்னியல்பே
பெற்றிடுவ தாகப் பெறும். (எங)

பற்றும் படிகமது பற்றைவிட்டுப் பற்றியபின்
முற்று மொருபொருளை முற்றினன்—மற்றுன்னைப்
பற்று தறுதோறும் பகுவித்தீ தாடொன்றுபட்டங்
குற்றுர்க் கிலபிறிதென் றோர். (எச)

உற்ற சகல முறுங்கே வலமலத்தாற்
குற்றமுற்ற நித்திரையே கொண்டதான்—மற்றவருட்
டட்டி யெழுப்பத் தகும்பிரம மாய்த்திரிந்தங்
கொட்டியமே தாசாக்கிரமென் றோர். (எரு)

நெடிய வுடலினைத்து நீக்கித்தா னுதல்
முடியு மதுபோ லுடுவாற்—படியிலுறச்
செய்யா திருக்கும் திறமே மறுமையென்னை
மெய்யா யிருக்கும் விதி. (எசு)

சுத்தப் படிகமெனத் தோய்வற்ற போதாவி
நித்தியமே யென்ன நிகழ்த்தித்தன்— சத்தியோ
டொன்று யனுபவித்தங் குற்றதனை நோக்கிப்பின்
னின்றுவ தன்றோ நிலை. (எள)

தன்னை யநுபவிக்குஞ் சம்புத்தன் சத்தியென்று
பின்னை யநுபவிக்க மேவுங்காற்—றுன்னுமூ
லகுதிக்கு மாங்கவனை யொன்றும்போ தெல்லாம்
விலகுமுயிர்க் கீதே விதி. (எஎ)

தன்னறிவை மோக்கித் தழுவம்மோ தேசற்குப்
பின்னமுற்ற தாகப் பெறுமன்மோ—துன்னு
மிவ்வை யறிவுற் றிசையும்மோ திங்கே
சிவனருளைச் சேர்வினைத் தோர். (எசு)

சிவசத் தியைப்புணருஞ் சீவன்முத்த னென்ப
தவசத்த மென்ப தறிவேவற்—பவசத்தி
யீட்டிவிக்குந் தீப்பிறவி யீங்கிதனை யீசனரு
ளோட்டிவிக்கு மென்றே யுணர். (அ0)

கண்ணதனை யுற்ற கடிய விருளதனைக்
கண்மணிபோ வற்ற கதிரொளிபோ—கண்ணகல
வோட்டுவதுங் கேதா வுறுமுயிரின் றீதிருளை
வாட்டியதுங் கேதா மதி. (அக)

நீங்கு மலத்தை நிகழருளை மெல்லமெல்ல
வாங்குதலைச் செய்த வகையன்றோ—தீங்ககலச்
செய்தா ருளத்திருக்கத் தேற்றமே போதுமென்னை
பொய்யாகு மென்னப் புகல். (அஉ)

நீக்கு மறைப்பதனை நீக்கி யுடலினைத்தும்
போக்குதற்குச் செய்ததருட் பொற்பன்றோ—காக்கு
மரனை யிலையா லகன்றமல மெல்லாம்
வருமே மயளத்தை மருவி. (அங)

அறிவித்தா லொன்று மறியாய்பொய் வஞ்சம்
பிறிவித்தா லுண்டோ பிறிவங்—கறிவதற்கங்
குற்றவா றேதோ வுறுமுடலைப் பொய்யாக
வற்றவா றேதோ வறை. (அச)

பிறப்பித்தா லன்றிப் பிறவா வுலகி
லிறப்பித்தா லன்றி யிறவா—துறப்பித்த
தாரோ வெனவு மறியா யுயிராற்கு
நேரோ வெனவு நினை. (அஞ)

மாற்றும் பளிங்கொன்றை மாற்றுமோ வைச்சியின்மேற்
றோற்றுங் கதிர்வந்து தோற்றுக்காற்—போற்று
முடலினைத்துங் தீர வொழிப்பாசா சீசன்
றடையினைத்துந் தீராதென் முன். (அசு)

பற்றறவிட்டுப் பற்றும் படிகங் கதிரகன்று
நிற்றலினு லன்மீரு நிணையுங்கால்—மற்றதுபோற்
றிரூட்ட வாசை தொடாதவற்று லாவிழுதல்
விட்டகணைத் தேதடிம் விளைந்து. (அன)

இச்சை யறிவுதாழி லெல்லாமெய் யாவியின்மேல்
வைச்சன்மீரு தீர்த்தான் மலமீனத்து—நச்சு
மனை யிருக்கைக் கருள்பெற்று ரன்மீரு
சிவனை யிருப்பனெனத் தேர். (அக)

திரிவற் றுயிர்க்கோர் செயலற் றருளிற்
பிரிவற்று நிற்கின்ற பெற்றி—தெரிவற்று
நிற்பதுவே சொற்பனமா நீள்சிவத்தி லொன்றுக
வைப்பதுவே முத்தி வழக்கு. (அக)

கருவி யினைத்துங் கருதித்தா ணுக
விரவும்போ தண்டோ வெதுப்பு—மருவுமருட்
காட்டியபோ தன்மீரு கருதுமுடல் வேறுக
வோட்டியவா றன்மீரு வுணர். (கூ)

காயமே யுள்ளங் கருதுமுயி ரீசனைத்
தேயி னறிவு தொடுமென்றுன்—ஞாயத்
தொழிலோ டுடன்பட்டுத் தோன்றியதிங் கெல்லாம்
வழுவா திருக்கவுமாம் வந்து. (கூக)

ஆணவத்தை நெஞ்ச மடையும்போ தாங்கதுவாய்க்
கோணவமே யன்றியதைக் கொண்டதுண்டோ—தானுவுனைக்
காமித்து மிக்க கரிசறுத்துத் தன்னருளிற்
சேமித்த தீசன் செயல். (கூஉ)

ஆவி யினைத்தினுக்கு மாதிக்க மாம்போது
மேவி யதுவாய் விளங்கிற்றே—வாவியன்றித்
தானை யவைவையுறத் தங்கிற்றே பேதமற
வூனை ததனி யுணை. (கூங)

வீட்டுந் தருவினுக்கு வேண்டும் பணியதனைப்
பூட்டும்போ தொன்றுபட்டுப் பூட்டுமா—லாட்டியவை
னங்கத்தைக் கையா லறுக்கும்போ தவ்வங்கஞ்
சங்கத்தை மாற்றுமோ தான். (கூட)

உள்ள தடந்தவழி யூனடக்கு மூனதணைத்
தள்ளவழுக் குண்டோடா தரித்துங்கால் — மொள்ள
நடத்துவான் றூலப் நடப்பதல்லா னண்ணித்
தொடுப்பதுவு முண்டோடாபின் சென்ல். (கூடு)

தோற்றுவிப்பா னெங்கே துல்குவா னுங்கதண்ப
போற்றுவா னெங்கே புகுந்திடுவான் — மாற்றுமரு
ளீசனு மெங்கே யிருட்பாசமோ வெவ்வலகு
நாசமே யாமா லையத்து. (கூசு)

ஆதலினற் றோற்றமுத லிவருக்கு மோரிடமே
பூதலத்தி லுண்டோடா புகலுங்காற் — றீதுருண்டு
செய்வா ருருத்திருந்து செய்வரெனி னுள்ளந்தூய்மை
யில்லாமற் றூண் மிலவ்வி. (கூஎ)

ல்லாத் தொழிலு மரிபற்றுவிப்பா ரில்லாடல்
லலாகவ லல்லவைக்க ணோடல் — லலா
நடத்துவான் பற்றோர்ந் விச்சைவழிலை நாட்டி
மிடற்றில்விடம் வைத்தான் விலைத்து. (கூஅ)

தொடர்ந்தமல மைமந்துந் தொடர்ந்துயிலைப் பற்றி
மிடைந்திடமே செய்யும் விதியா — னடந்த
வறிவா டறிவா யறிவுறுத்தி யீசன்
செறியுமலந் தீர்ப்பனெனத் தேர். (கூகூ)

அஞ்ச தொழிலு மலைவறியு மாவியுற்ற
நெஞ்சின்மேல் வைத்த நெறியாகு — மிஞ்சுமீ
னல்லா மறிதலியல்பறிவா லீதலுக்குச்
செல்லா தனமே தெளி. (ஈ)

பேறறிவ யீசனுக்குப் பேரா தறிவுநிலை
சாருமுயிர்க்குத் தகுமலத்துக் — கோர்றல்
மின்று மிலைமேய யியல்பால் குணிகுணங்க
ளொன்றும் பிரிப்பதல வோர். (ஈக)

பதிக்குப் பசுவன்றே பற்றியதோர் மேனி
விதிக்கிற் சுதந்தம்மாய் மேவு — மதித்துத்
துடைக்கி லயலாந் தொடர்ந்தவரு வாவி
னுடைப்பதல வென்னைத் துணி. (ஈஉ)

வுணி மலைப்பினிய வாலை துடை வாலைதற்கு
மேலவிட் பினிணைய விளம்பிடன்னக் — கூவு
மகப்பித்தை மாற்ற மருவியமீதார் தங்கைதக்
ககப்பித்தை யுற்ற தறி. (ஈகூ)

உடற்குயிர்மீ போ லீச னெனுமா லுயிரி
னடக்கையற நின்ற நடையா — லெலிக்குஞ்
பிறப்புத் துயரம் பிரியா தவர்க்கே
யறப்புகுதும் போது மறி. (ஈசு)

பிறப்புத் துயரமது போறற்குக் கல்லாற்
சிறப்பித் துயிர்நோக்கச் செல்லா — மறைப்பகனைத்
தோற்றமுத லீன்றுந் தொகுத்தான் கருணையின்னா
மாற்றுதற்கே யாக மதித்து. (ஈஙி)

பிணிக்கு மருந்து பிரியாமை னின்று
தினிக்கு மவனை தர்வைத் தின்டோன் — றணிக்குடலை
மீசன் பிறப்பிறப்பை யாக்கியலை யில்லா
நாசமே யாக்குமென நாடி. (ஈசு)

எல்லா வுயிர்க்கு மிசைந்தவுயி ராலுமிய
நில்லாமல் மாய நிலாதாலுஞ் — செல்லாப்
பிறப்பிறப்பா மென்னுயிர்த்துப் போத மயற்கே
யுறப்பதிவ தல்லவென வோர். (ஈஎ)

ஈச னருளைக் கிசைந்ததனு வள்ளமெனப்
போசுவதே யுள்ளதனும் பெற்றியா — ஞசமிலா
வங்கமே யின்றே லறியா வுடற்குமதன்
சங்கமே யின்றேற் றடை. (ஈஅ)

பதிபசுவை யின்றியொன் றும்பற்று பசுவும்
பதியையின்றி யொன்றினையும் பற்றார் — பதிபசுவா
டத்துவித மாயம் கன்னத்துமறி விந்துமலப்
பித்தறுத்து நிற்குமருட் பேறு. (ஈகூ)

பசுபதியே டத்துவிதப் பண்பதன்னைப் பற்றி
பசிபதமே யென்பதன்னை யாய்ந்து — விசிவசித்தங்
கொத்ததமு டொத்தங் குறுவதன்றே யுட்
கொத்தறுத்து நிற்குங் குறி. (ஈகஇ)

ச்சு க்ஸமாகு மாவி
நக்க்கா சிறிதறிவை நண்ணுவம்—பசக்குமரு
ளாவிய பங்கத்தைப் பற்றியறி யாவேற்
றுவைய யில்லையங்கந் தேர். (ஈகக)

பற்றறவிட்டுப் பற்றும் பரவதனைப் பற்றிநின்றங்
ஞற்றறிவ தென்னே வுணருங்கால்—நற்று
மரற்கொன்றை வேண்டி யறியான் மலத்தைதத்
துரத்தற்கே யாகமெனச் சொல். (ஈக2)

புணர்வா னெனினுங்
குணத்தின்மா லுற்றுக் குறியான்—நிணத்தவர்க
ளழுனத்து நோக்கி யொழிப்பான்மற் றல்லாத
பாழுனத்து நோக்கான் பரிந்து. (ஈகங)

அரனுயிர் போலென்று மாவியுட லென்றும்
வரினே பொதுவாக மன்னுங்—தரமே
பிரித்தெனக்குப் பெத்தமுத்திப் பேதமெலாங் காண
விரித்தெனக்குச் சொல்வாய விரைந்து. (ஈகச)

தோற்ற முதலாகத் தோன்றியபோர் நால்வருமே
யாற்றியதோர் பெத்தருக்கே யாகுமால்—மாற்றியெல்லாம்
நின்றூர் தமக்கே நிகழு மனுக்கிரக
மொன்றுவார் முத்திக் குணர். (ஈகஞ)

ஊனற்று மாவி யுயிரற் றுறுமலமாய்த்
தானற்று மாங்கதற்கே செல்லாதாற்—ரூனற்று
நின்றபோ தாவிக்கு நீழ்பொசிப்பே யில்லைமலம்
வென்றபோ துண்டோ விசை. (ஈகசு)

ஊனு முயிரு மொருங்கொப்ப நிற்பதுபி
ரூனதனை யாகா வொழுங்கென்ன—வூனின்று
தானற்றும் போது செலுத்து முடலுயிரிற்
ரூனற்ற போதாணுந் தான். (ஈகஎ)

அருந்து முயிரை யருத்தியதாய்ச் செப்பல்
பொருந்தியதே யன்று புகலில்—வருந்திமிக
வுண்ணவா வென்ரு லுடற்கிசையா தென்றுமிக
வெண்ணியவா றேதேர் வியப்பு. (ஈகஅ)

உண்மே னெனவுரைத்த தெல்லா முயிர்மலமாப்ப்
பண்மே யிழந்துடலாம் பண்பன்மே று—வண்மே
யுடலோ டுயிரென் றுணராத வற்மே
கிடமா யுரைப்பதிலத் தேது. (ககக)

தனுமே வினையதனைச் சாரு முயிரி
னினைமே வறிவாகி நிற்கு—மினமே
பினத்தீதா யுசைசத்தங் கிருப்பதல்லான் மாறி
மனுமேமல் மயக்கமேமன் மன் (கஉ

வாழுந தனுவுயிரான மறறமல மீநாயாக
ஆழை யுறுமருந்தா யூட்டியென் றும்—வாழ்விக்கு
மாதவிறு லீச னுயிர்க்குயிசா மென்றுமவை
யோதலா மென்ன வுணர். (கஉக)

தனுவிக் கிசைந்தகிலங் தங்கியமீத யாவி
மனுவுக் கிசைய மருவா—நினவுக்கு
மேண்டியது முண்டோ விரும்பு முலகதனிற்
பூண்டதுமே வாகும்வினைப் பொற்பு. (கஉஉ)

உற்றதோ ராவிக் குறுந்துன்பம் வந்சமெனச்
சொற்றதென்ன வேறே சுகமுண்டோ—குற்றமற
விட்டவர்க்கே யாகும் விரிந்தறிவால் மேலறிவைத்
தொட்டதனு லாகுஞ் சுகம். (கஉங)

அருவே லெவருமறியா ரறிவங்
குருவே லுலகத்தோ டொன்றும்—மருவுமுயிர்
காமித் தருந்தக் கருதியதோர் மேலறிவைச்
சேமித் திருப்பதெங்ஙன் செப்பு. (கஉச)

அறிவோ டறிவா யறிந்து முயிரி
னிறைவாகி யெவ்விடத்து நின்றும்—பிறவா
முருவாகி யெங்கு முறைந்தும் பொறியில்
வருமா லுலகமென மன். (கஉஞ)

மருவும் பொறியை மருவாத போது
தெரியும் பொருளைத் தெரியா—வொருவுமல
மாட்டியபோ துண்டோ வாற்கண்பங் காங்கதனை
யோட்டியபோ துண்டாமென் றோர். (கஉசு)

மலைமற்றுர் தம்மை மதிக்குங்கால் வஞ்சக்
குலமற்று மென்னைக் குறிப்பான்— நலமுற்ற
காயந் தனதாய்க் கருதுமுயிர் தாயுங்
தோயுமா லீசனெனைச் சொல். (கஉள)

வஞ்சங் கெடுப்பாரை வஞ்சமென்ப தெல்லாம்பொய்
நெஞ்சத்தார்க் குள்ள நினைவாகுங்— கொஞ்ச
மலமேவ ரறுத்தார்க்கு வாய்த்தசிவ மல்லாற்
சிலமேவமுன் றில்லையெனச் சொல். (கஉஅ)

ஒட்டுமல மாவி யுயர்சிவமு மோருருவைத்
தொட்டுநிற்கு மார்க்காகச் சொல்லுமே— னட்
டோதா ராதிக்கீ ழோகை யடைந்த தவர்க்காகச்
சோதித்து நன்றுகச் சொல். (கஉக)

காயமே தானுய்க் கருதுவிக்கும் வஞ்சத்தைத்
தோயமே நெஞ்சைத் துணிவிக்கும்— நேயமா
மீசனையே நெஞ்சி லிழப்பிக்கும் மங்கையர்பால்
வாசமே யாக்கும் மலம். (கஉ

அங்கங் கசந்தங் கறிவே யினித்துயலச்
சங்கமலாந் தீதாகத் தள்ளிப்பின் — பொங்குமரற்
கண்டே புகுவித் ததுவா முயிரென்னுந்
தண்டோருக் குற்ற சதிர். (கஉக)

தோற்று முயிரின் றுயர்க்கிரங்கல் மற்றதனைத்
தோற்றுதற்கே யுள்ளத் திறஞ்செய்தல்— போற்றன்மிகும்
பூசை யணுக்கிரக மெல்லாம் புணர்தலருட்
டேசனுக் குற்ற செயல். (கஉஉ)

உலகுடைமை யாவி யுறுமுடைமை பாச
நிலவுலக மெல்லா நிறைந்து— குலவுடைய
ணுட்டியதே யல்லா லவனுக்கு மற்றிருவு
ளூட்டியவா றேதா முரை. (கஉங)

நீராகிப் பூவாய் நெருப்பாய் நிகழ்மூரற்
சீராகி யெங்குஞ் செறிவ்வாற்குச்— சார்வாவா
ளூட்டுதற்கு முன்ன முறைவா னதுவாய்க்கை
காட்டுமே போ துண்டதெனக் காண். (கஉச)

கண்டிருப்பார் தங்களுக்கே காட்டியதுங் காதலித்துங்
குண்டிருப்பார் தங்களுக்கே யூட்டியதும்— பண்டறியோர்
மெல்லாத் தினுள்ளு மிசைவார்க்கே யாங்கொடுக்கச்
செல்லா தெனவே தெளி. (கஉரு)

அத்துவா வாறு மவசவர்க்கே யாய்ந்நிறைந்தங்
கொத்ததா லீசனைதே யோர்கிலான்— கத்தினன
நற்றிணு ணுகி னையவாப் பினியவர்க்கு
மூற்றிணுற் போது மொழி. (கஉசு)

ஈசனை யெல்லா மிணைப்பான்மற் றெவ்வுயிர்க்கு
மீசனை யெங்கு மிசைவதா -- மீசனை
யூட்டுவா னெவ்வுயிர்க்கு மூண்ணு ணெருவன்னை
காட்டுணு னல்லாமற் காண். (கஉன)

பித்துள்ள போதே பெருமருந்து முண்டாய்ப்பின்
பித்தகற்ற வந்ததன்றே போலங்காற்— சித்தமல
மோட்டுதற்கே யாமா லுறுங்கன்ம மீடழுக்கங்
கூட்டுதற்கே யாமாமென் றோர். (கஉஅ)

சாமசா மென்னத் தரிக்குமான் முன்னை
வசமெவர்க்கு மீய வருமாற்— றாமறிந்தங்
கூட்டியபே ரன்றே வழுமலத்தீ தாடைந்தினையும்
வாட்டியபே ராவார் மதி. (கஉக)

மருத்துவற்கே மற்ற மருந்துடைமை பித்தைத்
தணத்துதற்கே யுற்றிதாரு தெனந்தங்— கருத்தனடி-
காட்டுதற்கே யுற்ற கருவி கருமமாற்
கூட்டுதற்கே யாகுமென வோர். (கஉவ)

கருவற்றோ னோனுங் கருணோயே தீதாற்று
முருவற்றுன் மெய்ப்பகியு முண்டாங்— தெரிவற்றங்
கூட்டாத போதென்று முண்ணுர் பசிப்படிவ
மூட்டியதே யன்றே வழுமலத்தீ தாடைந்தினையும்
வாட்டியதே யாவார் மதி. (கஉக)

மருத்துவற்கே மற்ற மருந்துடைமை பித்தைத்
தணத்துதற்கே யுற்றிதாரு தெனந்தங்— கருத்தனடி-
காட்டுதற்கே யுற்ற கருவி கருமமாற்
கூட்டுதற்கே யாகுமென வோர். (கஉவ)

கருவற்றோ னோனுங் கருணோயே தீதாற்று
முருவற்றுன் மெய்ப்பகியு முண்டாங்— தெரிவற்றங்
கூட்டாத போதென்று முண்ணுர் பசிப்படிவ
மூட்டியதே யன்றே வழுமலத்தீ தாடைந்தினையும்
வாட்டியதே யாவார் மதி. (கஉக)

கருமமல மல்லக் கருதுங்கா லீசன்
றருமமீ மாகத் தருமாற்— பொருமலத்தை
யோட்டி யுயிருக் குறுமன்பே பாக்கியமற்
கூட்டுதற்கே நிற்குமென வோர். (கஉஉ)

பொருந்துவினை யெல்லாம் புகுமளமே தாணு
மருந்து மலத்தா ரருந்தத்— திருந்துமலர்
தந்தவர்க்கே யூட்டத் தகுமாற் றகுமருட்குச்
சந்தையமின் ருகத் தகும். (கசஈ)

தோற்று மலப்பிணியைத் தோய்வார்க்கு நண்மருந்தான்
மாற்ற வரனை மருவுமாற்— ரேற்றமா
யெல்லாப் பொருளு மிசையுமா லீசனுக்கு
நல்லா ருருத்துவதே நன்று. (கசச)

தனுவும் வினையுந் தகுமுலகந் தாணு
மனமு மலமு மருவி—வினைமலத்தை
யோட்டித் தவத்தா மாகு முறுமரற்கே யன்பாக
வூட்டுதற்கு மாகுமென வோர். (கசஞ)

நீண்ட தவத்தோர்க்கு நிகழ்மலத்தார் தங்களுக்கு
மாண்டவனை யுண்டங் கருளானேல்—வேண்டும்
பலமடைவ தெவ்வாறு பஞ்பிலார் தங்கள்
மலமுடைவ தெவ்வாறு மன். (கசசு)

மலநோய் கருமம் மருந்தா லுயிர்க்கு
நலமா யருந்துதலே நன்று—மலநோய்
வருத்துமவன் றின்ன மருவு மதனை
யருத்துமற் கேறு மறை. (கசள)

ஆவி யுறுதி யடிமை தனுவினையு
மேவு முடைமையென மேவியதாற்—போவுமவ்வினை
யுண்ணுமபோ தீசனுக்கே யூட்டிடுபின் னுண்ண நுடைதீர்த்
தண்ணுமுயிர்க் குற்ற நலம். (கசஅ)

அருத்துமவ னேவ வருத்து மலத்தைத்
தரத்துதற்கே யாமாற் றெலையக்—கருமத்தை
யீட்டுந் தவத்தா லினைசந்தனல்லா மாங்கவற்கே
யூட்டுதற்கே யாகுமென வோர். (கசக)

ஆற்றுந் தனுவி லடைந்தபொசிப் போலுற்றுத்
தோற்று மரனைத் துடர்ருமாற்—றேற்றும்
வினையே மருந்தாய் விரும்பியது மீசன்
றனையே நினைவதற்காந் தான். (கரு)

உணவு முபரி மொருங்கொப்ப நிற்பினும்பி
னோண்டுசிப்பை நோக்க லொழுங்காகும்—வானெயு
மாவிக்குப் போக மரண மதுவாக
மேவியபோர்க் காகும் விதி. (கருக)

பொசிப்பாங் கருமம் பொசிப்பாரைப் பற்றி
யிசைப்பா னரனுரனை யெண்ணுன்—பொசிப்பு
மலையாம னின்று மருவுமா லுண்டு
சிலவான போதாணுந் தேர். (கருஉ)

அருத்து மருந்தீசற் கருத்து மதனலோ
வருத்து மலப்பிணியை மாய்த்தோந்—திருத்துங்
கருமை மருந்திக் கருதுமத னலோ
வருமையையா லொன்றை மதி. (கருங)

மையலே தாணுப் மருவு மலநோய்க்கு
வையமே நன்மருந்தாய் வாய்த்ததாற்—கையகல
நோக்குமம்போ தீசனையே நோக்குமா லாங்கதனைப்
போக்குமே நெஞ்சே புகுந்து. (கருச)

மலமகன்று னன்றே வருமசனை நோக்கும்
மலமுடையா ரெவ்வாறு மன்னும்—பலமே
பரிந்தசனை நோக்கும் பரிவிறற் சற்றுங்
தெரிந்ததல வென்னைத் தெளி. (கருஙி)

வினைநோக்க மல்லால் விருப்பியதோ ரீசன்
றனைநோக்க மின்றுய்த் தகுமால்—மனநோக்க
மாற்றியபோ தன்றே மருவுமரன் றுணைகத்
தோற்றியவா றுருமனைச் சொல். (கருசு)

அருத்தார் தீதா மருவினையை நோக்கின்மல
பாகத்தா நாகப் பிறிவதான்—மோகத்தா
னீசன்மே லன்பே யினைசவார்க்கே தியமல
நாசமே யாகுமென நாடி. (கருன)

இருளி லிசையா திசைந்த கருவி
மருளி லிசைய வருமா—லருளதனை
யொட்டவொட்டத் தானே யுறுமலத்தின் சத்திகெடப்
பட்டதென்ன நெஞ்சே பகர். (கருஎ)

பண்டார சாத்திரம்.

உயிர்க்கோ பினிமற் றுறுமூடற்கோ வென்னின்
மயக்க மிருவகைக்கு மன்னு—மியக்குந்
தனுவும் விணாயுந் தகுமின்னிலே யோடு
நினைவா லடங்கிவெலு மோர். (கருகூ)

காட்டத் தடங்குஞ் சுருதியறிக் தானந்தக்
காட்டமே யாகாக் கணக்கிதமோ—முட்டமலத்
தொத்த கருமமுறுமன்பா லொத்துமலைக்
கொத்தறுக்கு மென்னைக் குறி. (கசுவ)

மருந்தோகாய்த் தன்னை மருவு மருந்தும்
பொருந்தோகாய்த் தாணைப்பு புகுமாற்—றிருந்து
மலோகாயத்தை யுத்தி மருந்து மருவிச்
சிலாகாவிருக்குமென்னத் தீர். (கசுஎ)

மலப்பினிணைய மாற்று மருந்தாங் கருமம்
மலப்பினிதோ டொன்று பழந்தி—மலப்பினிணை
மாற்றி யவிண மருவி யவனைத்
தோற்றுமே லெற்றோ துணை. (கசுஉ)

அருந்து மருந்தை யருந்துமனமும் கூட்டித்
திருந்தவழி பாடெவருந் செய்பவர்—மருந்து
தந்தீய வெதுவாற் றங்காவிக்கீ யன்பர்
மந்திபா லருத்துவீத் மாண்பு. (கசுஏ)

மலமே பினிகருமை மாற்றுமருந் தீசன்
குலமே யெனவடக்குஞ் சொல்லை—மலமகலை
யூட்டிதற்கு மாகுமின்னு மூட்டி மாற்றிக்கருதி
யூட்டிதற்கு மாகுமென வோர். (கசுஐ)

மலமே யறுதி மருவுங் கருமக்
குலமே யவனீங்க லொல்லை—நலமா
முயிரே மலமா யொடுங்குமா லெல்லாஞ்
செயிரே யெனவே தெளி. (கசுஒ)

மலமுந் தனியாகு மற்றாயிரா யுற்ற
குலமுந் தனியாகக் கொள்ளு—நலமாகு
மீசனையாகு மிசைந்த தனுவினையு
மாசறுகுஞ் சத்தியென மன். (கசுஓ)

பிறியா தறியாமை போதா தனைத்
தெறிவாக் தனுவினைமேற் சிந்தை—குறியாஞ்
சிவத்தோ டணையாது சேர்ந்தமிதல்லாம் பொல்லாப்
பவத்தோ டணைக்குமலம் பார். (ஈசுஎ)

வையமெல்லா மெய்யாக வந்ததுவு மற்றுயிரின்
செய்கை மறமாகத் திரிந்ததுவு—மெய்யாந்
தனுவும் பொசிப்புந் தகுமாற்கு மாறு
நினைவுமல மென்ன நினை. (ஈசுஅ)

மலமேம யதன்மத்தை மன்னு மதனீ
னலமேம தருமத்தை நண்ணு—மலமே
தெசித்தார்க்கே யாகுஞ் சிவதரும மூற்று
நசித்தமோ தாழுத்தி நாடு. (ஈசுக)

மலப்பிணியை யுற்றார்க்கு மாசிவமே கைப்பா
மிலத்திதாழில்க ளெல்லா மினிப்பாம்—மலப்பிணிநோய்
தீருஞ்மோ நீசனிலை தித்திக்குங் கைப்பாகுஞ்
சாரு மிலத்திதாழிலே தான். (ஈசுஉ)

கருமமருந் தோதின் கருதாமை வெண்ணி
விருவகையு மொன்று பிணையும்—மருவுந்
திருவருளே தாணுந் திகழ்கரும மாமால்
மருவுமருந் தென்ன மதி. (ஈசுக)

பிணிக்கு மருந்து பிரியாம னின்று
தணிக்கு மருத்துவனைச் சார்ந்து—பிணியை
யருத்தியதின் குற்ற மருந்தா மருத்துவனு
திருத்தமா யொன்றுதனைச் செப்பு. (ஈசுஉ)

டருந்தி பிணியை வருத்தின் டருத்துவனைத்
திருந்தவழி பாடெவரென் செய்வர்—பொருந்துமச
னுற்ற மலத்தை யொழிப்பன் கருமத்தாற்
பற்றிவழி பாடெவர்க்கும் பாங்கு. (ஈசுங)

ஆவி நிருமலமே யான தனுக்கு
மேவி யருந்தும் வினையாமாற்—கூவுஞ்
சரியாதி நான்குந் தரித்ததனு லன்றே
பிரியாச் சிவனை பேறு. (ஈசுச)

நிருமலனே யாவி நிருமலமே யாக்கி
யொருநலமாய் நிற்கை யொழுங்கா — முருமலத்தை
மாற்றி யவனே மருவுமா லாங்கவற்குந்
தேற்றமே யில்லையெனத் தேர். (கஎந)

இருளகலா தாகு மிசைந்தவொளி யல்லாண்
மருளகலு மீசன் மருவிற் — றெருளுநந்தா
லத்துவித மாமா லடைந்த தனுவியினையுங்
கத்தனுக்கே யாகுமெனக் காண். (கஎக)

ஊனற்றும் போக முயிர்நற்றிக் கென்னவுயிர்
தானற்றும் போகந் தலைவற்காந் — தினற்ற
லுற்ற மலத்தா லுறுமே லவன்கருணை
பற்றியதா லின்டான் பரிந்து. (கஎஎ)

மலத்தே தாடங்கி மருவியமே ருண்டாம்
மலமே யருந்த மருவா — நலமாகு
மீசனே டொன்று யினைவா தருந்துமிக்க
வீசனே யுண்ணெனின் மெய்ண். (கஎஅ)

ஆவி மலத்தே தாடங்கவது தாணுக
மேவி யதுவாய் விளங்குமா — லானிலைபெனத்
தானே பிலையாற் றருமலமே தாணுகு
மூனு மதுவாமென் றேர். (கஎக)

நிற்றுயிரே யுற்ற செயலானற் றேறவுக்கு
மற்றுருவாய் நின்று மருவுமா — லுற்றமலச்
சேட்டையே மாற்றுஞ் செயலாற் சிவனுருவ
காட்டமே யாகுமென நாதி. (கஎஉ)

வினைமருந்தா லேனைக்கி விரும்புங்கா லீச
னினைவனைத்துந் தானுகி நிற்பன் — பினைமலத்தி
னூட்டமே யின்றே நடந்தமல மைந்துபம்பி
லேட்டமே யன்றே வுணர். (கஎக)

மருத்துவனே யீவான் மருந்து பிணியைத்
தரத்துதற்கே யன்றே தொலந்தாற் — கருத்தனடி
நோக்குவதே யாமா னுண்ணியதேர் தீமலத்தைப்
போக்குங்கா லீசற்காம் பொற்பு. (கஎஉ)

அற்றார்த் தணுவி லடைந்தனிசை யெல்லாப்பின்
மற்று மருந்த மருவுவா — ருற்றவயிர்
மன்னியவன் ருணுணன் மற்றுயிரைப் பற்றுமவிணக்
கன்னியமே ணுவா னரன். (கஅக)

அடைந்தார்த் தணுவி லடைந்தனிசை யன்றே
தொடர்ந்தார் மலத்தைத் துடைக்கு — மிடைந்த
தொடர்பே பிலையாற் றொடர்ந்தமல மாற்ற
நடையேயது மில்லையென நாடு. (கஆச)

புன்மலமே யற்றார் பொருந்துந் தணுவினையு
நின்மலமே யாய்நிறைந்து நிற்குமேற் — கன்மம்
பலர்பா லிருக்கப் படுமேற் றருவார்
மலமா லறுக்குமென மன். (கஅஞ)

கருமத் தொடர்ச்சி கருதிலிக்கத் தின்ரு
மருவும்வினை யெங்ஙன் வருமோ — பெருகுந்
தவத்தீதார்க்கே யிச்சை தருமாற் றகுதி
சிவத்தீதா டணையுமென மன். (கஅசு)

அருந்தும் வினையை யருந்தின மலத்தாற
றிரிந்து தணுவே செனிக்கும் — பொருந்து
மருளா டணைவா ரருந்தியதிங் கெல்லா
முருவே டணையாதென் ரூர். (கஅள)

தணுவு மூபிருந் தகுமலத்தா லொன்ரூந்
தணுவே பொசிப்பதனைச் சாரு — நினைவாகு
மாவிக்குப் போக மரணு முடலுயிரு
மேவியபோ தொன்ரூயும் வேறு. (கஅஅ)

தணுவும் பொசிப்பைத் தவிரா மலத்தை
மணுமாற் பிறவி மருவுந் — தணுவும்
பொசிப்புஞ் சிவத்தைப் பொருந்தின் மலத்தைத்
தசிக்குமென நெஞ்சே தெளி. (கஅக)

உபிர்க்கு மயக்க முறுமலமே தாணுஞ்
செயற்குக் கருமந் திகழ்மருந்தா — னயக்கு.
மாணை மருத்துவணு யாங்கருத்தி நின்ரு
வசலா லகலுமென மன்.

உருவம் விஞ்ஞய முறைமருந்தி கயாமற்
கருது முருவசஞ்ஞக் காட்டி—மிருவிஞ்ஞய
மூட்டுமைற் கன்பா யுறுமான் மலைப்பிணையை
மீயாட்டுமென மெஞ்சி யுணர். (ககக)

கருமத்தா லாகுங் கருதுமூட லீசன்
றருமத்தை நோக்குதற்கு ஞ் சாரும்—வருமத்தா
லூட்டதற்கு மாகு முறுடசஞ்ஞக் தாணுக
வீட்டுதற்கு மாகுமென வென். (ககஉ)

கணுவுள்ள மோதே தகுட்டுசிப்பு முண்டாய்
மனதிருந்த வாறே மருவும்—பினமா
மலத்தீதா டஜ்ஜவார்க்கு மன்றுசிவந் தாண
நலத்தீதா டணவார்க்கு நன்று. (ககங)

அணியு மலமீம பறியாணை யாமாற்
பிணியா மெனவுணைத்த பெற்றி—பணியுங்
கருமமருந் தென்னைக் கருதியது பீசற்
கொருமைப்பா டாக்குமா றிற்று. (ககச)

விஞ்ஞயுந் தணுவு மிருமருந்தி யாமா
னிஞ்ஞவே கணுவாக நிற்கு—மினமாங்
கருமம் பிரியாக் கருதசஞ்ஞக் காட்டுந்
தருமம் புசிப்பாய்த் தகும். (ககஞ)

அறிவா யிருந்துங் கருந்துங்கா லாகுந்
சிறிவாம் விஞ்ஞயுந் திரிவாம்—பிரியா
மலப்பிணியு மாறு மருவுமான் முளிற்
றலைப்படுவ தாகத் தகும். (ககட)

மலமீமமற் றல்லா மருவுப்பின் னீசன்
சூலமீம யனைகமாற்றிக் கொள்ளு—மிலையாம்
புசிப்பே யுயிர்க்குப் பொருந்துமா னல்லால்
வசிப்பேது மில்லையென மன். (ககண)

அறிவே தணுவை யடைப்பி னறிவம்
பிறியாத் தணுவாகும் டெற்றி—மறமாங்
தணுவே யறிவா டடைப்பின் றணுவு
மறிவ மெனவே யறி. (ககத)

அறியாமை நோய்க்கங் கறிவா மருந்தை
நெறியா யருந்துங்கா னீங்கு—மிசறிவா
யகத்தீதா டீணையு மரமீனிட நாளுஞ்
சுகத்தீதா டிருக்கத் துணி. (உஉஉ)

பாகத்தா செல்லாம் பருகுவார் நற்கருணை
யாகத்தை யன்றோ வறையுங்கால்—மோகத்தா
ரெல்லார்க்குந் தோற்ற மிசையுமன் மேற்கருணை
வல்லார்க்கு மீதே வழக்கு. (உஊ)

காய மலைமலைவ யாணலுங் காணுமலந்
தோயுமா லங்கதுவாய்ச் சொல்லுவதாம்—நாயமாங்
காய மருளலைவ யாணலுங் காணுமான்
றோயுமா லங்கருளாய்ச் சொல். (உஎக)

ஆனிகா னற்றங் கருளோ டழுந்தியருட்
டேனி செயலுணத்துந் செய்வதினக் — கூவல்
சுழுத்தி பிரித்தாணை காணுச் சூழ்ந்தங்
கழுத்தியதீத முத்திக் கழகு. (உஎஉ)

அருளிலைய மாமா லங்கதற்கு மீலாம்
பொருளுணர்ந்தீ டில்லைப் புகுவா—ரிருளா
னிலக்கி யொளிதீய விரிகதிரைக் காட்டிடக்
கலக்குமரு ளீங்கிதுபோற் காண். (உஎஊ)

பன்னிறப்வந் துற்ற படிகம் பலவணமாய்த்
தன்னிறமே காட்டித் தணைமையென — மன்னிறப்வந்
தொட்டியபோ தாவி யொடுங்கிவிளங் காதுணை
னட்டமே யில்லையென நாடு. (உஎஎ)

ஆனி சிவத்தி லபமாவ தல்லாற்பின்
மோனி விளங்கா விதியென்னி—லாவியான்
வாசமே யாக மருவியதீ தாங்கமாய்
நாசமே யில்லையென நாடு. (உஎஏ)

அளியி லழுந்துமரு ளானந்தந் தானு
மொளியி லொளிக்கு மூருவை—வெளியி
லொடுக்குவதீத நற்றுரிய மொத்தசிவந் தானு
மடக்குவதீத முத்திக் கழகு. (உஎஐ)

மனத்தினி லுற்ற மயலப்படுகை மாற்றி
யீனத்துலக மெல்லா மகற்றி —யெனைக்குயிராய்த்
தோற்று மருளின் செயலகற்றித் தாணுகத்
தோற்றஞ் சிவமதித்துஞ் சொல். (உஎன)

தோற்றுவிப்பான் காப்பான் றுடைப்பா னுயிரீனத்து
மேற்றுவிப்பான் றீநெரயத் தென்றுமுற — மாற்றியிவை
போக்கித்தா னுகப் பொருந்துமா னென்னுமிந்த
நோக்கே யரற்குருவாய் நோக்கு. (உஅ)

என்னதியா னற்ற வினறவனடி தாணுகுந்
தன்னதீனை யீயிற் றகுமுகமாந்—துன்னு
மவனேதா னுதவடையின் மூடியாந்
சிவனேர் தெரிசனமாய்த் தோர். (உக)

சேருமம் பொருளீனத்துஞ் சேருமா லீசனைக்குச்
சாருமம் பொருளறிந்து தாங்குவதாய்—நீராலை
யல்லதான்றைறச் சாராமை யாங்கவனே டொன்றுதச்
செல்லல்சிவ யோகமெனத் தோர். (உஏ)

பாதகத்தை யுற்ற பலவினைகள் செய்தாலென்
றீதகற்று நல்வினைகள் செய்தாலென்—பேதமற்ற
நாத னுடனுயிராய் நண்ணியதான் மிக்கவருட்
போதஞ் சிவபோகப் பொற்பு. (உக)

இந்தவா றுகு மிசைந்திருவா ணிட்டை
முந்தியதோர் நூலின் மொழிந்ததாற்—சந்ததமுந்
தேற்றியதோர் தூவிற் றெளிந்தபோ தெற்சிலுறுத்
தோற்றுமன வெண்ணத் தணி. (உஉ)

சரியைக்குத் தீக்கை சமயமா நிட்டை
வரிசைத் திருவுருமேன் மாலாய்த்—தெரியுந்
தொழிலோ டொன்பட்ட சுத்தசா லோகம்
வழுவா திருப்பர் மகிழ்ந்து. (உக)

கிரியைக்குத் தீக்கை கிளக்கில் விசேடந்
தெரியுநிட்டை மேனிச் சிறப்புப்—பெரியோர்க்குப்
பூசைத் தொழிலனைத்தும் பூண்டடைவர் சாமீப
மாசற்ற வண்பை மதித்து. (உக)

யோகத்துக் கில்லை யுறுந்திக்கை யாகிலுமெய்
யோகஞ் சமய விசேடமே—யோக
மிருதிறத்து முற்றங் கிசையிற் றியானந்
தருமவர்க்குச் சாரூபந் தான். (உகம)

இருத்தித் தனுவை யிசைந்திதாருணைமப் பாடாய்
வருத்தி யறிவதற்கு வாராக்— கருத்தையன்
பாலி லொடுக்கிப் பலதாழிலும் பாங்கவர்தம்
மாலி லொடுக்க வரும். (உகசு)

ஈங்கிவையே யல்லா லிசைந்தநிட்டை யெல்லாம்பொய்
தீங்கதுவே யாகச் செயுமதுவாற்—பாங்குடைய
நல்லார்க் கிவையே நலமா மறிவுடைமை
யில்லார் தமக்கேது மில். (உகள)

பன்னிய மெய்ப்கண்டான் பன்னுமருட் போதத்தைச்
சென்னிமேற் கொண்டொருநூல் செய்தேதனு—விந்நூன்மெய்
முத்தர்க்கு நெஞ்சத் தமுதாம்பாய் மூடர்க்கும்
பெத்தத்தைத் தீர்க்குமருட் பேறு. (உகஅ)

அனுபோக வெண்பா முற்றியது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நமச்சிவாயமூர்த்திமீது

நேரனைத் தாராட்டு.

காப்பு.

கற்றுணைநேசத் தீதகிதென கல்லினாவற் றுயாட்டடைக்
கற்றவர்க்கு நேரனடிகள் கற்படத்தைதத் வைகிதாழுவாம்.

நூல்.

அகளமாய் நின்றோர னருளின வடிவாகிச்
சகலர்மல நீக்கவிருத் தாசீனவடி வங்தாதீரா.
என்று மருள்சுரக்கு மிடம்மா சிலாமனிவாழ்
தென்றுணறனை தீமனிச் சிறந்தி யிருந்தாதீரா.
பொய்கண் டகன்றுசிவ தீபாகக் கடலுழுந்து
மெய்கண்ட சந்ததியை தீமனி னினக்கினதீரா.
சித்தர் சிவப்பிர காசர் திருவருளால்
முத்தி நெறியறிக்க முலைப் பசம்பொருதீனா.
உன்னும் பொழுதுபோ ருள்ள மலைமகல
நன்னமச்சி வாயரென நாமங் தரித்தாதீரா.
பதியும் பசுவும்பொய்ப் பாசமுநீ காலனன்று
விதியா லெனக்களிக்க தீவண்டியிங்கு வந்தாதீரா.
அறிவா யசஞ்சலடா யானந்த மாயையுற்று
செறிவாக நிற்தீபாகா டென்றுரைதனி னிந்தாதீரா.
உற்றபொரு ளெல்லா முணர்ருடரு வுற்றிடனை
சிற்றறிவ னென்தீற திருவாய்ப் மலர்ந்தாதீரா.
செம்மைமிழி பாலுவிஜனச் தீசரா தரியாதீபால்
நம்மைவிட்டு நீயறியா யென்றுரைத்த காயகதீடா.
ஒன்று முணரா வகையுயிரி லொன்றுமிக
வென்று மயக்குவது மூலமல மென்றுதீரா. (2)
சுத்த மசுத்தமது மாயைத் தொடர்பகல
நித்த வறிவனித்த நித்தடரி பூசனதீடா.

நல்விளையுந் நிலவிளையு நாடோறு நீயகன்று
நில்லா யெனக்கருளை நேய மளித்தாரோ.
அணையும் பருவமறிந் தாணவத்தின் சேளடக்கிச்
சமையமிது வென்றுசிவ சத்தி பதித்தாரோ.
நேரா விருவிளையு நேராக நேர்ந்தவழி
யாரா வழுதா யளவிறந்து நின்றாரோ.
வாரா யெனவழுத்து வண்கைமுடி டீதுவைத்துத்
தீரா விளைநீர்த்த தேசிகசி காமணியீயா.
சேட்டன் முதன்முறையாற் கிட்டியபி ணைந்த
வீட்டி லெளையிருத்த வேண்டியிங்கு வந்தாரோ.
நீங்காத சேவலுமு நீண்ட சகலுமேம
தீங்கா மெனவகற்றுந் தேசிகசி காமணியீயா.
பாச வறிவும் பசுவறிவு நீக்கியரு
ணேச வறிவளித்த நித்தபரி பூரணமோ.
சுத்தவத்தை தன்னிற் சுட்டறிவு நிற்கின்மிகத்
திக்திக் தமுதூறுந் தேசிகசி காமணியீயா.
அத்துவா சுத்திபண்ணி யாரு விளையகற்றி
யொத்தபிரா ரத்தமுனக் கில்லையென்ற வொண்பொருளா. (உ)
மூப்பொருளு நித்தியமே யாயிருக்க மூப்பாச
மெப்படியும் யான்சேரா வண்ண மிசைத்தாரோ.
தீயமல மொன்றகலச் சேர்ந்தவிரு பாசத்தை
மேயவரு ளாக்கியென்ன மேவி யிருந்தாரோ.
அத்துவித வானந்த வெள்ளத் திடையழுத்திச்
சித்தமலந் தீர்த்தவருட் டேசிகசி காமணியீயா.
ஆவிநா பென்றருளி யன்பாற் றனைநாளும்
பாவியா தென்றன் பதைப்பை யகற்றினாரோ.
தூய வருளை தொகுமுதலென் றேறியிருந்த
நாயனை நேயத்தி னுட்டிம் பரம்பொருளா.
ஞானமு நேயமு ஞாதுருவு மற்றுவிடற்
றேறு மெனவினிக்குந் தேசிகசி காமணியீயா.
ஒன்றே விரண்டோ வெனத்தெரியா முத்திநெறி
தென்றுணரை வந்துதந்த தேசிகசி காமணியீயா.
ஒப்பரிய முத்தியினு மோவாக் கருமமென்னை
திப்பியமா மென்றருள்செய் தேசிகசி காமணியீயா.
எண்ணரிய முத்தியினுஞ் சிற்றறிவே யென்றுமிகத்
திண்ணம் வரவுரைத்த தேசிகசி காமணியீயா.
பாடாண வாதமுதற் பற்பலவா முத்தியினைக்
கூடா தெனவுரைத்துக் குற்ற மகற்றினாயீயா. (ஊ)

கூடாத முத்திரிறி கூட்டிவித்தே நீயொன்றுந்
தேடாதிருவிவன்ற தேசிகசி காமணியோ.
ஆசாறு பெற்றவெல்லா மாகா தெனத்தூற்றுப்
பேசாவறுபவத்தைப் பேசி யளித்தாரோ.
எங்கைசிவ லிங்கமுரு வெப்பொழுது மிப்படியிற்
சிங்கைசெப்து பூசற்றச் சிறந்தே யிருந்தாரோ.
வடகலையுந் தென்கலையு மற்றுமம் பலகலையுந்
திடமுடனே காசிபற்குச் செப்பி யளித்தாரோ.
பவசீகாடி மாற்றியருட் பண்பினராய் வீடியிருந்த
நவசீகாடி சித்தரராந் நண்ணி மகிழ்ந்தாரோ.
சீவலிங்க சற்குருவின் றிருப்படியை யென்சிரத்திற்
சாலப் பதித்தீதென் சந்ததிக்காட் கொண்டாரோ.
தாசீனவுந் தானந்த வாழ்வுதற்த தற்பரனுக்
கியாசீஞர்னை மாறனிக்கு மென்ன மூடையீயசீனை.
திருவா வடுதுறையிற் சீசற்தவர்க்கு வெய்ந்தானந்
தருசீவா மெனக்கருளை தாங்கி யிருந்தாரோ.
எல்லையிலா வின்ப மெனக்குத் தரக்கருதித்
தில்லைப் பொதுவிற் றிருநடனந் செய்தாரோ.
வாழ்க குருநமச்சி வாயன் மலரடிகள்
வாழ்கசீவ லிங்கமுரு வாழ்க வடிவாரசீ. (எ)

சீரார் பெருந்துறையாய்ச் சீதசிகசீவ லிங்கமருட்
டோரார்ட்டை சீயதுதிப்சீபார் தற்பரசீர சார்வாசீர.

நமச்சிவாயமூர்த்தி தாராட்டு முற்றியது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உற்சவ விளக்கம்.

ஆடக மன்றி லேறி யம்மையுந் தானு மாக
நாடக நடிக்கும் போது நல்லவர் சிவானந் தத்தே
வீடகம் புக்கு லாவி விரைமலர்த் தாளே மேவிப்
பாடக மான பாசம் பாற்றுமென் றறையு மன்றே.

நாலு பாதங்களிலே சரியாதரற்குத் திருவடிபெறுவது காரியமாக, நாலுகாரியமும் பொருந்திய சாம்பவமென்னுந்தீக்கையே உற்சவமாவது. இது பத்து நாளாகக்கொண்டது காரியம் பத்தையுமுடையதான படியிலே. இதிலே நின்ற பதத்திற்குரியோர் அதற்கேற்ற முத்தியைப் பெறவும், அல்லாதார்க்குச் சத்திநிபாத முண்டாகவுங் காரணமாம். இதற்கு உதாரணம்

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

உற்சவ விளக்கந் தன்னை யுரைத்திடி லுயிர தற்கு
மூற்சென னங்கள் விட்ட முகிழ்த்ததோர் கருணை யாலே
தற்பரந் தரும மாய தனிக்கொடிக் கட்டி யுண்மைச்
சிற்பரத் துயிர்கண் முத்தி சேர்ந்திடச் செய்வார் மன்னே (க)

சாதிசண் டாளர் பொல்லாக் கன்மசண் டாள ரென்னும்
போதமி லுயிர்க்க டம்மைக் கதியினிற் போக்க வேண்டி
யோதரும் கருணை யாலே யுமையவ ளோடுங் கூடி
யாதிபொய்ப் பாச நீக்க வவுத்திரி தொடங்க லுற்றார். (உ)

யாகமண் டபத்தி லெய்தி யெழிறரு குண்ட முஞ்செய்திட்
டாயவே திகையின் மீதே யைவகை கலனி றுத்தி
யோகமா யாதி யாய வொன்பது கும்ப மர்ச்சித்
தேகமா மீசர் கண்ணே கும்பவத் தனையி ருத்தி. (ங)

இந்திர னாதி யாய தேவதாத் திசைக ளெட்டில்
வந்தனை செய்து மற்றத் தேவர்கள் வணக்க மோக்கி
மூந்திய பாலி தன்னின் முனையினை யாக்கி யெட்டாஞ்
சந்தர மங்க லங்க டோரண மாலை செய்து. (ச)

ஆலயம் வலமாய் வந்திட் டருட்கொடி யேற்றி யமித்து
மேலுறை மண்டப மாகாள்கள் விழாவெலாஞ் செய்ய நற்குச்
சாலவாக் கினைக்கேட் டித்துக் குதன்மி தபிபாக சாலி
வாலினை யெய்தி மன்னை படங்களுற் பயிற்றி னுற்றான். (6)

கூப்பணி கரத்திற் சேர்த்திக் கனகிரை யுன்னத் தாங்கிட
தூப்பயில் தூணை செய்து புனிதனை விடாதி ருத்தி
காட்பயில் பனிக மீனி னல்லைவுத் திருமுன் சேர்த்திச்
சேப்பயில் கொடியார் வீதி திருவலைச் சேய்ப்ப வுற்றார். (7)

அற்றைநாண் மூல மாகும் பருதிலை யடைந்து விக்குப்
பிற்றைநாள் விசாயி சண்டாய் பெருப்பிணி யுளைவிப் போக்கி
மற்றைமூன் றம்பி பூவின் முக்குணா மாயை தாக்க
கற்றைவார் சடையியம் மன்னனுங் கலக்குலைச் சேய்ப்ப வுற்றார். (8)

சீரணி நாலா நாளாந் சிறந்தசீர் விபூதி னன்னீர்
காரண மாய வந்தக் கரணசோர் நான்க ளுற்றி
வாரணி கொங்கை யோடி டதிலிபாதி சடையியம் மன்னை
யூரணி வீதி தன்னி லுலாவரத் தூடங்க வுற்றார். (9)

ஐவகைத் தினம்வி முாவி லைம்பொறி யகற்றி யாறு
மும்வகை விழாவி னுக்கு முற்றுமை யுளைவிப் போகத்
தெய்வகை மந்தி ரங்க ளெழுகுலைக் கலை தாகத்
தெய்வநற் றேரி லேறித் திருவலைச் சேய்ப்ப வுற்றார். (10)

மன்னிய கலாதி யேழு மாயையை மலமு மாயத்
தன்னியல் வேட்டை யாடுந் தகவையிட் டொன்றி நாதன்
சின்மயக் குடிலை விலுறை சிற்பரை யிப்பு வாகக்
கன்னெஞ்சு கருவி தோற்றப் பலையற வுளைவ வுற்றார். (11)

ஆணவச் சேட்டை யாய திரோதமை தகற்ற வேண்டிப்
பேணிய காப்பு நாலும் பெருகிய வுளைக் காலத்
தூணணி கரத்திற் சேர்த்துப் பூரண விக்கு வுளைவுத்
தாணுவா டகத்தி லேறித் தனிவிடாச் சேய்ப்ப வுற்றார். (12)

ஆயண்முத லாக மீராம்பரசிவ மதித்த வாக
வுயரசீவ பதங்கண் மாற்றி யோங்கிகாளி னுளைக் கூத்தி
னையமிகு போர னந்த நல்லுயிர்க் களிப்பைப் பாசச்
சயமுறு கித்து மாகச் சாந்திட வுளைந்து கொண்டு. (13)

யாசம்பீ போ யழிவு மின்பப் பாசிவ வ்வ வு முன்மை
நேசநல் லுயிர்கள் பேறு நிலைமைய தாகக் காட்டி
வீசிய கரமு முத்தி விங்கிய பதமுங் காட்டித்
தேசலாக் திருவி ழுச்சித் திருவலாச் செய்ய லுற்றார். (ஙஏ)

உற்றிருந் சுகாதீ தத்தி னுண்மைமை யளிக்க வேண்டித்
தற்பர னுட கத்தின் றன்மைமே தன்மை பாகச்
சிற்பா வுபாதி பீபாகத் திருவலாப் புறம தாக
நிர்க்குணமதித மாக நிலைமையி லுலாவ லுற்றார். (ஙஐ)

வாதனை யாக நின்ற வானந்த னானந்த மான
நாதனு முடிவி லாடு நாடகங் காட்டி யீந்தி
போதரு மருளி னுலே பூரணப் பீபா னந்தம்
வேதகம் விளக்கி யின்ப விமலனர் விளங்க லுற்றார்.

தனுவொடு கரண மாயா புவனபோ கந்த விர்க்கும்,
புனிதநீ ருய சுணணம் போதகற் களித்திட் டுண்மை
யினிதமர் சிவமே தாக்கி யெல்லையான் றில்லா வின்ப
வனுபவ நீர்த்த மாந்தி யமலமாய் நிலைமை செய்தார். (ஙஒ)

மந்திர முதலாந் தேவர் வகைக்குரல் விடைமெ னத்து
விந்துரு விழுந்த மோனத் திருவுலா வீதி வந்திட்
டந்தமி லருளி னுலே யருட்கொடி யிறக்கி ஞானப்
படங்திதாடி முன்ன தாகப் பண்பிபோ லுலாவ லுற்றார். (ஙன)

ஞானசங் காச மாற்றி நலமிரு மூயிர்க்கு மூத்தி
தானமிக வளிக்க வேண்டித் தமோமய மான பாசத்
தினமாந் திசோத மாற்றி யின்பகற் சிருட்டி செய்வான்
தேனமர் குழலி பின்மே திருவுலாச் செய்ய லுற்றார். (ஙஅ)

பத்திமே லுடட்டி யெட்டுப் பதினெட்டுப் பத்து மூன்று
மத்தரூர் விழாவு முத்தி யருளினை லுணர்க்குங் காலை
மூத்தார்க்கு முதலு ளாகும் முனிவரர்க் கிரண்டா நாளாங்
கத்துமா கடல்க ளுக்குங் கருதுமூன் றுநா ளாகும்.

நாலாநா ளெண்டி சைக்கு மஞ்சாநா டேவர் கட்கு
மாலொடு பிரம முத்தி நாதியர்க் காறு நாளா
மேலவார் கிரிய ளுக்கு மேழாநா ளெட்டா நாட்டான்
மூலநாற் காற்ப றவை வனத்துளோர்க் கெனவு ரைத்தார். (ஙஇ)

காப்புநாண் சரியை யாகுங் கருஞ்சாந்து கிரியை யாகும்
போக்கறு வுலாவ முணும் பொவிவுடை யோக மாகும்
வாக்கிணன் ஞான னந்த மானிடர் தமக்கு மற்றுத்
தேக்குள சனங்க ளுக்குஞ் சிவமுத்தி யெனிமா ழிந்தார். (உக)

கதிபெற விருளாம் பாசக் கடலிலே கட்டுண் டோர்க்கு
முதுமைசெய் ஞான வின்ப முத்திலை வழங்க வெண்டி
விதியிறற் றெய்வ நாளா விழாவுவந் தானென் றுண்மை
மதிவல்லோ ருணர்த்தக் கேட்டோர் மறுபிறப் பறுப்ப ரன்றே. (உஉ)

உற்சவவிளக்கம் முற்றியது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முத்திபஞ்சாக்கர மாலை.

திருவேயென் செல்வச் சிறப்பே சிவானந்தத் தெள்ளமுத
வுருவே யுருவழி யூருடன் பேருமொன் றும்புணரா
வருவே தினைந்த வறிவேயெமெய் யன்பர்க் கருளுந்தெய்வத்
தருவேயென் கோமுத்தி முத்திபஞ் சாக்கர சற்குருவே. (க)

சுந்தர மாலையண் வாழ்வுமைந் தாரிற் சுவர்க்கவைப்பு
மிந்திர னாலங் கரவெனக் கண்டின் னிணையடிக்கே
யந்தமில் காதலுற் றூசாத வின்பத் தமர்ந்திருக்கத்
தந்தருள் கோமுத்தி முத்திபஞ் சாக்கர சற்குருவே. (உ)

பண்டறி யாமை பிடித்துவிட் டேனை விடாதுபற்றிக்
கொண்டு குணவழி விட்டுத் திருத்தியென் தீகாதகற்றிப்
புண்டரி கப்பதந் தந்தாய்க்கென் னுலொரு போகமுண்டோ
தண்டமிழ்க் கோமுத்தி முத்திபஞ் சாக்கர சற்குருவே. (ங)

மாயா படலங் நிறுத்தருள் ஞானம் விளங்கவைத்துன்
கேயானைத் தந்நி லழுத்திடு வாய்ந்தித்த முத்தசுத்தத்
தூயா சமாசச பேதங்கள் யாவையுந் தோற்றுவிக்குந்
தாயான கோமுத்தி முத்திபஞ் சாக்கர சற்குருவே. (ச)

அரணங்கண் மூன்று மெரித்தாய் சரண மதினுமன்பர்
மரணம் பொடித்தருள் வைத்தாய் சரணம் வலியவந்தக்
கரணங்க ளான்மெலிந் தெய்த்தேன் சரணினின் பொற்கழலே
சரணந்தென் கோமுத்தி முத்திபஞ் சாக்கர சற்குருவே. (ஞ)

முத்திபஞ்சாக்கரமாலை முற்றியது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ மெய்கண்ட தேவர் திருவடி வாழ்க.

சுவடிப்பம்.

பரிசோதனை பத்திரம்.

பிழை.	திருத்தம்.
கிறைவா	இறவா
தாய்ச்-சீர	தாய்ச்சீர
கணைத்தி	கணைத்தின்
யோதி	வோதி
நிராகரனம்	நிராகரணம்
,,	,,
,,	,,
தகிலவு	தகிலம்

பிரதி பேதங்கள்.

இப்புத்தகத்துப் பொரும்பாலு முள்ள ரூபம் எனது சொந்தப் பிரதியேதை. பல பிரதிகளையு மொத்துப் பார்த்ததிற் காணக்கிடந்த ரூபபேதங்கள் இதன்கீழ்க் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. ஒரு சுவடியிலுங் காணப்படாதனவும் கணபரம்பரையில் வந்தனவுமான இரண்டு செய்யுட்கள் உள. அவை வருவன:—

தருஷ்டி-தருகாரியம்.

"சற்குருவி னருளாலுந் தவறுதலி னின்
பயனெய்து சனன நீங்கிச்
சிற்கணவாழ் வடைந்ததற்கே சிந்தைசெயுந்
திறமுடைய சீல மாதி
நிற்குணிலை சாதனங்க ளொருநான்கு
மாசறவே நீந்தி யோக
வர்க்கமொடு சகலகலை யுந்தெரிந்து
ஞானநெறி வருவ தாமால்."

"இருவிழிக ளுலகறிந்துந் தனையறியா தனமோ
வியானறிபும் பொருளலதிங் கெனையறியா மையிற்றோ,
கருவிடைபுக் கின்பதுன்பக் கடலிடைமே சுழன்று
கணக்கலக்கப் படிவஞானக் கருணைவிழி யதனை,

ருவிஜ்ஜை னறிஞாக்கி யாணவமீம் போக்கி
யகடகமென் றிருந்தினதலா பறிவுகொண்டே நீக்கிப்,
பருவமதிற் பதந்தாக்கிக் கற்பணைகள் யாவும்
பாழாக்கித் தாணுகும் பரகுருவைப் பணிவாம்."

சில பிரதிகளில் பஞ்சாக்கரப்பம்மிருடையில், ஞ, சு, ன, கண்ணிகள் பின்வரும் ரூபம்பேதமாகக் காணப்படுகின்றன.

"நாக மணியகினி னன்குறடு சந்தழுந்தி
யாகவஞ்செய் காளிரியா மாரேறடி—வேகமாய்
வந்து வணங்கு மதிலா வடுதுறையே
யெந்தநா ளுடம்பத்தர்க் கேயருளிப்—பந்தமகற்
றாரென்று நாடி யுலவாத வின்பபருட்."

அநுபோக வெண்பாவுள், கஉ, கஙூ-வது செய்யுட்கள் வெண்கலிப்பாக்களாக எல்லாப்பிரதிகளிலும் உள்ளவற்றுள் 'மருத்து வரீஞ' என்பதனை 'தீர்ப்பாரேஞ' என மாற்றி வாசிப்பின் வெண்டளை பிழையாது. சிவாச்சிரமத்தெளிவில் உ—ஆ வெண்பாக்கள் விஞ்ஞை முதலியன உத்தரம் ஆகும். சீர்பிரிக்கும்மிடைவெளிகளில் யிரண்டோ நிடத்து பொருந்துமாறமைத்துக்கொள்க. எல்லாச் சுவடிகளிலும் பொதுவாகக் காணக்கிடக்கும் பாடபேதங்கள்:—சரியை-சரிதை; சமயம்-சமையம்; புசி-பொசி; பிரி-பிறி; உதயம்-உதையம்; தசம்-தெசம்; சகம்-செகம்; அழி-அளி; ஒழி-ஒளி; மார்க்கம்-மாற்கம்; அர்ச்சி, அருச்சி-அற்சி; தகும்-தருமம்; பாவின்-பாவால்; பாட்டில்-பாட்டின்; பாட்டால்-பாட்டுள்; நிரயம்-நிரையம்; வெண்ணெய்-வெண்ணை; இடை-இசை; நேயம்-நேயம்; ஈந்து-ஈய்ந்து; தீய-தியை; மதித்தது-மதித்தல்; ஐந்து-அஞ்சு; அருளி-உதவி; சதுர்-சதிர்; சதுர்-சது; சாற்றுவி, சாற்றிவி-சாற்றிவை; குகைபில்-குகையுள்; சார்-சேர்; கோலா-கோலாய்; கோலாகி-கோலாக; கீன்று-கீண்டு; நீள்-நீழ்; அன்று-இன்று; இல்லகாண்-இல்லக்காண்; மையல்-மயல்; நீக்கல்-நீத்தல்; தெரிவி-தெளிவி; மார்க்கசித்தி-மார்க்கச்சித்தி; தேர்-தேறு; ஏன்-ஏன்; அபிடேகாந்தம்-அபிடேகமந்தம்; பிரமோபதேசம்-பிரமவுபதேசம்; கருமோபதேசம்-கருமவுபதேசம்; தேவாம்-தேவம்; நிட்டூரன்-நெட்டூரன்; தொடர்-துடர்; எற்ற-ஒத்த; சுவர்க்கம், சொர்க்கம்-சொற்கம்; ஒன்றிற்று-ஒன்றித்து; மேலாம்-மேலாய்; சாக்ராதி-சாக்கிராதி; போகம்-போதம்; பழம்பொருளா-பரம்பொருளா; வெம்பொழுது-வெம்போது; ஏதுங்கி-ஏதுக்கி; மாறி-மாற்றி; யசுபதமே-யசிபதமே முதலியன.

பெரும்பாலும் பொருள் வேறுபடக்கூடிய சில முக்கிய பாடபேதங்களே கீழ்க்குறிக்கப்பட்டுள்ளன.

பக்கம்.	செய்யுள்.	வரி.		
க		சு	பலவாய்	
	உ	சு	சென்னிலைப்பாம், உளத்திற்சிப்பாம்	
உ	சு	சு	ஞ்தவன்	
	ரு	க	தாணுற்ற	
	அ	க	பயன்கள்	
நடஅ		சு	போதம்	
ரு	உ	உ	கண்ணை	
		நட	உயிர்த்த	
சூ	நசூ	க	யாணுநியவுடலு	
	நஎ	சு	புரத்திடு	
	நஅ	உ	கண்ணுறைத்திடு	
	நக	உ	பதித்து	
		நட	மடிமையாக்கி	
	சய	க	கரந்திடு	
		நட	நாணும்	
அ	ருசூ	உ	னின்று	
சூ	உ	உ	புகழ்ந்து	
		சு	பரந்தழிந்தே த, பாந்தழிந்தே த, பரந்தளித்தே த, பரந்தேதறுந்தவர்க்கு.	
சூ	சு	சு	ரூபகமே ம	
கக	ய	நட	தராதரமே ம	
		ரு	வியாபகமாமுட்	
கஉ	கஉ	அ	புகுத்தி	
கநட	உ	நட	வகைத்	
	நட	உ	சத்தியச்	
கசூ	உஉ	உ	மூன்றுமன்றாய்	
		நட	றிறதாமே ம	
	உரு	நட	கண்ணணியல்	
	உசு	உ	பயபத்து	
கன	க	நட	மூநிர	
கஅ	அ	நட	கருதரை	
கக	கசூ	நட	பொய்	
உஉ	எ	நட	மலமிரண்டாய்	
	அ்	நட	வுணரா	
	கந	நட	யரை	

பக்கம்.	செய்யுள்.	வரி.	
உந	கரு	நட	தொக்குச், தொத்தி
உசு	உன	க	கானன்றில்லை, கான்றில்லை, கான்றில்லை.
	நய	க	சத்தியத்தாலாத
உரு	நசு	க	பிறிவா
உசூ	நக	உ	யோரார், யேலார்
உசூ	சய	நட	தீர்த்தங்
	சச	க	விடப்பட்டதனை
		சு	ரவரை
உன	ருஉ	க	இல்லத்தார்
உஅ	ருக	சு	ரறிவிலாய்
	சூய	நட	ரலரா
நய	எக		சிவாச்சிரமாந்
நக	உ	உ	விண்டிலங்க
	சு	க	காமனை
நஉ	உசூ	க	குணமாற்றி
நந	நய	உ	வன்பே
	நஅ	உ	கொண்டதனை
	சய	உ	மாசிரிய
நச	சக	உ	யருந்தும்
நரு	எக	உ	நோக்கு
	எரு	க	னென்று
	அச	உ	மக்கடமை
நசூ	அஅ	க	பெற்றியுற்ற
	அசூ	உ	யென்றே
நன	ாரு	உ	வினைத்துட்டன்
	ாசூ	க	கையாலும்
நஅ	யநசூ	க	உண்மையாற்
யன	நாள	உ	விளைவாய்
சக	நநஅ	க	றற்கண்
	நசய	உ	ம்பருள்
ருக	நனய	க	வெதன்பானே
	நவரு	க	கருதுமாற்
ருஉ	சயரு	உ	னிற்கண்
ருரு	சசசூ	உ	அரணுகும்
	சருக	க	லாய்ந்த
	சசக	க	தனன்னியமா

நசூ சசூஅ க போலீசன்
சசூகூ க கொடுங்
சளக உ கோலோ
நள சஅரு உ சரியுங்
சகூய க தடைவாய், மறை
வதனை
நஅ நoஅ க விளக்குவமை
நகக க அருளென்ன
சூய நிநக உ மேலோகச்
சூக நசூந உ கூவு
சூஉ நகூரு உ மாகத்தர்
சூசு சூநசு உ பண்டை
சூசூ ந உ சத்தாந்த
சூஅ யரு உ பின்னை
சூஅ யசூ உ தேய்த்த
உக க யோநாம
க சாதிகுண
எய சூஉ உ உளுணை
எக அஉ க வாணு
எஉ கூந உ திலதென்று
கூச உ நெஞ்சம்
ஈ உ மெய்ப்பொரு
ளுந்
எச ஈசய உ யண்டிலரை
எள கஅசூ க வறியு
கஅள க யறியு
கஅக உ ழூன்றூற்றமற
எஅ ந உ திது
எகூ நக உ சொல்ல
அந உஉ உ லதனை
ச யடக்கின்றூர்
அச உரு ந மற்றூரை
அசூ சக ந யிசைவார், யிசைவரச்
அக சூகூ க வருவோ
கூய எஉ உ பவதேசம், சிவதேசம்
கூக அக க சங்கமல
கூஉ அஅ ச யகம்
கூச ய உ மோரா
யக ந தான்
கூரு உக ச பலம்
கூஅ சய ந மான்
சஉ ச நூறூன்
ஈக கூ க யறும், பாகத்தி

ஈக கந உ வெருண்டு
ந சாதகர்
ஈஉ உஉ உ ரணு
ஈந உச க கணி
உ சதாசிவத்தி
உசூ க சொல்லிற்றி
ஈச க உ கருத்தறுவா
ஈரு கூ க விலங்கு
உ மாங்
ஈசூ கரு ந யோவாமற்
கசூ க மாற்ற
ஈகூ சஉ ந தணிந்தரனை
ஈகக கந க புத்தியற்றூய்க்
ஈகஉ உய உ ழுள்ளீந்த [காய
ஈகச நக உ காயத்தும்
ஈகரு நகூ க யாழ்த்திய
ந தகப்
சக க சொலிப்பித்து, கழைத்தாளிணை
உ புலிப்பித்து
சந க டள்மங்கை
சரு க பொய்யவிர்
ஈகக எந உ வினையுற்ற
ஈஉக கஉ ச குய்க்கயலை
கச ந மரன்
கஅ க யெழுமாநிதிமல
மா
ஈஉந உந உ மின்னில
உச க யுணர்வே
உ நிரகை
நய உ தலவா
ஈஉரு சச க தீவினையைக்
ஈஉசூ நிய ந ளுணைக்கி
ஈஉகூ எக ச ஆக்கமே
எஅ ச சொன்னுய்
ஈநஉ கூரு ச தாலே
ஈநந ஈள க காக்கவரு
ஈநஅ உ உ மேவியவர்
ச க முகன்
சூ க பதார்த்த
ஈநகூ எ உ நிறைஞ்சி
கஉ க பண்ணுமனுப்
ஈசக உந உ மன்றென்றறு
உஅ க போவர் [த்தே
உ பழிய

பண்டார சாத்திரம்.

ஈசக	உகு	ஙு	விலக்கினை
ஈசஉ	ஙள	உ	கூட
		சு	மீத்தாமீதென்ப
	சக	சு	மாயமி
	சஉ	சு	பேதகத்
ஈசச	சஅ	உ	நெஞ்சிரிக்கின்ற நெஞ்சிற்றரிக்
ஈசரு	ருரு	சு	சாவித்த [கின்ற
ஈருஉ	ருய	சு	கார்க்கா
ஈருச	சுகூ	உ	பேறுக்கு
ஈருஅ	ஈக	சு	பரிப்பதல
ஈசுய	ஈகள	ஙு	முயிருடலிற்

ஈசுஙு	கசக	உ	முருவற்றுன்
ஈசுச	கசசு	சு	மலமடைவ
	கசகூ	உ	கருத்தனை
ஈசுள	கசுஅ	ஙு	தருமற்கு
	களக	க	கருதாலை
ஈளய	ககூஉ	ஙு	லூட்டு
	ககூச	உ	யணியுங்
	ககுசு	ஙு	பிணியைமாற்று
	ககூள	க	மலமென்
ஈளரு	ககூ	க	சுத்தவவத்தை
	ஙய	க	பற்பலவர்
ஈளசு	ஙஉ	க	துரத்திப்

PRINTED AT THE THIRUPURASUNDARI PRESS, SHIYALI.